

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 386 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1963 ΔΡ. 5

ΕΝΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΣΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ

ΑΜΑΛΙΕΝΜΠΟΡΓΚ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 230-721 (8 γραμμάι) 228-279, 233-431

Ασφαλεία

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 386 ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΟΣ Η' 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1963

Ἑκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ἡλιδόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονῆς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Ἀγίας Ζώνης 24 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεις, Σικράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 527-081

Ἑκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ, ἐξόμηνος δραχ. 130. Ἑτησίᾳ δραχ. 260.

Ἑσωτερικοῦ, ἐξόμηνος δολλάρ. 7. Ἑτησίᾳ δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννόησεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσίς ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἄδεια τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ᾽ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οἱ ἀναγνώστες
μας
γράφουν

Ἔνα νευραλγικὸν σημεῖον

Ἡ ὁδὸς Μακρυγιάννη, μικρὰ τὸ μῆκος, ἀλλὰ νευραλγικὴ διὰ τὴν κυκλοφορίαν, εἰς τὴν καθημερινὴν συμφορμὴν τῆς Πύλης Ἀδριανοῦ καὶ τῶν περὶ, θὰ πρέπει νὰ διαπλατυνθῇ εἰς τὸ διπλάσιον σχεδὸν πρὸς τὴν πλευρὰν τῶν στρατῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ νὰ μεταφερθῶν ἐπ' αὐτῆς αἱ στάσεις τῶν τρόλλεϋ καὶ λεωφορέων ποὺ εὐρίσκονται τώρα περὶ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Διον. Ἀρεοπαγίτου καὶ Μακρῆ, μέχρι Τζιραίων, καὶ προκαλοῦν καθυστερήσιν, συμφορμῆς καὶ ἀναστάτῳ τῆς κυκλοφορίας ἀνευ προηγουμένου. Ἐφ' ὅσον θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ ἀποφασισθῇ ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν στρατῶν τῆς χωροφυλακῆς ἐκ τῆς περιοχῆς, εἶναι εὐκολωτὴ ἡ ἀναμόρφωσις καὶ διαπλατύνσις τῆς νευραλγικῆς αὐτῆς ὁδοῦ μετὰ νησιδα ἀσφαλείας εἰς τὸ μέσον, καὶ ἀνεξόδως, πλην ἐλαττώσιν ἀπαλλοτριώσεων δύο πεπαιγμένων κτισμάτων, πλησίον τῆς συμβολῆς τῆς ὁδοῦ Μακρυγιάννη καὶ τῆς ὁδοῦ Χατζηχρήστου, εἰς τὴν ὁποῖαν συμβολῇ καθυστερεῖ ἀδικαιολογητῶς ἡ τοποθέτησις αὐτομάτου φωτεινῆς σηματοδότησεως, παρὰ τὴν συμφορμὴν καὶ τὰ ἀτυχήματα. Δ' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ ἐξυπηρετηθῇ θετικῶς καὶ ἡ ἐπιδικωμένη ἀποσυμφορμὴ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ, μετὰ τῶν ἐξυπηρετικῶν καὶ ἀνέτων μονοδρόμων τῆς περιοχῆς Βεῖκου καὶ τῆς λεωφόρου Θησέως, τῆς Καλλιθέας, ἐν συνεχείᾳ. Ὁ ὑπόλοιπος χώρος τῶν στρατῶν Μακρυγιάννη θὰ ἠδύνατο νὰ διαμορφωθῇ εἰς πνεύμονα πρασίνου, κέντρον νεότητος, χώρον σταθμεύσεως αὐτοκινήτων κ.λ.π. Ἐκεῖνον ὅμως ποῦ ἐπείγει περισσότερον παντὸς ἄλλου εἶναι ἡ διαπλατύνσις καὶ ἀναμόρφωσις τῆς ὁδοῦ Μακρυγιάννης...

Ἀθῆναι Κ. ΠΑΠΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Φάσμα διέθρον

Καθημερινά, οἱ ἐφημερίδες μᾶς πληροφοροῦν ὅτι τὸ παραθεῖον γίνεται ἡ θελημένη ἢ ἐξ ἀπλῶς λάθους τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποῖου ἀρκετοὶ ἄνθρωποι ἐγ-

καταλείπουν τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον. Παράγινε ὁμως τὸ κακό! Τὰ θύματα, εἴτε πληρώνουν τὴν τραγικὴ ἀπροσεξία κάποιου ἀφελούς, εἴτε τὴν ἐσκεμμένη ἐγκληματικὴ πρόθεσι, εἶναι πᾶρα πολλὰ καὶ θὰ γίνωνται περισσότερα ἂν δὲν ληφθῶν μέτρα. Νομίζω ὅτι θὰ εἴχαμε ἀποφύγει τὰ θύματα καὶ τὴν φονικὴν εἰδησεογραφίαν, ἂν μὲ τὸ πρῶτο κρούσμα φαρμακείας ἢ λάθους οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς ἀποφασίζαν νὰ προσθέσουν κάποιον χρώμα καὶ κάποια ἰδιόζουσα ἐντονη ὁσμὴ σ' αὐτὸ τὸ γεωργικὸ φάρμακον. Ἄν εἶχε κάποιο χρώμα δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἐκλαμβάνεται ὡς ζάχαρη καὶ μὲ τὴν ἐντονη ὁσμὴ τοῦ θὰ προειδοποιούσε τὰ θύματα τῶν δηλητηριαστῶν, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν ἔλλειψιν φαντασίας καταφεύγουν σ' αὐτὸ τὸ τόσο «τετριμμένον» πλέον μέσο ἐξαφανίσσεως ἀνεπιθυμητῶν προσώπων. Κάτι πρέπει νὰ γίνη, γι' αὐτὸς ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα, κατήντησε ἐφιάλτης νὰ πῆς καφέ σὲ καφενεῖο χωριοῦ. Σὲ ὅλη τὴν ἐλληνικὴ ἐπαρχία πλανᾶται ὡς φάσμα ὁλέθρου τὸ παραθεῖον.

Λάρισα

Δ. ΛΑΜΠΡ.

Αἶτια καὶ θύματα

Διάβασα στὶς «Εἰκόνες» τῆς 8ης Φεβρουαρίου τὸ ἀρθρο τοῦ διακεκριμένου συνεργάτου σας κ. Θ. Παπακωνσταντίνου «Ἡ ἀλόγιστος τεκνοποιία». Ἐκινᾷ ἀπὸ τὴν συγκεκριμένη περίπτωσιν τοῦ πατέρα, ἀπὸ κάποιο χωριὸ τῆς Σπάρτης, ποῦ... πωλαῖ τὸ παιδί του! Καὶ μετὰ ἀσχολεῖται γενικώτερα μὲ τὸ θέμα. Καὶ λέει: «Οὔτε συμπάθεια, οὔτε οἶκτος προκαλεῖ ὁ γονεὺς αὐτόν. Καὶ ὑπάρχουν, δυστυχῶς, πολλοὶ ὅμοιοι του εἰς τὴν Ἑλλάδα». Καὶ πῶς κάτω ὅτι «εἶναι ἀσυνειδησία ἢ ἀλόγιστος τεκνοποιία... Κανεὶς βέβαια δὲν τὰρᾷσεται ὅταν κάθε τόσο διαβάσῃ στὶς ἐφημερίδες παρομοίας φύσεως φαινόμενα: «Ἐβδομηκοντούτης ἐξ Ἀμερικῆς ἐνυμφεῖθ νύμφη...». Καὶ ὅλοι φυσικὰ ξέρουν καὶ χαμογελοῦν. Γιατί λοιπὸν κατηγοροῦμε τὸν πατέρα αὐτόν; Ἡ κοινωνία μας ποῦ ἔχει εὐκόλῃ τὸ ἀνάθεμα γιὰ τὴν πρώτη περίπτωσιν καὶ ἄφρονες τὶς εὐλο-

Ζῆστε τὴν
πολυτέλεια
τοῦ ὑπερωκεανίου
"ΟΛΥΜΠΙΑ",
χωρὶς καμμία
πρόσθετη
ἐπιβάρυνσι

GREEK LINE

ΔΙ' ΕΥΡΩΠΗΝ (Ἰταλία - Πορτογαλία)

Συνδυάστε τὸ ταξίδι σας στὴν Εὐρώπῃ μὲ τὴν μηνιαία ἀναχώρησιν τοῦ ὑπερωκεανίου "ΟΛΥΜΠΙΑ", μέσω Νεαπόλεως ἢ Λισσαβώνας. Ἐπιστρέφετε στὸν Πειραιᾶ μετὰ τρεῖς ἐβδομάδες ἀπὸ τοὺς ἰδίους λιμένας.

Ἔτσι, πληρώνοντας τὸ ἴδιο εἰσιτήριο ἐπωφελησθε ἐνὸς μαγευτικοῦ ταξιδίου μὲ ὑπερωκεάνιο.

3 ἡμέρο RELAX μὲ τὸ ὑπερωκεάνιο "ΟΛΥΜΠΙΑ",

Κάθε μῆνα μία 3 ἡμέρο κρουαζιέρα στὴν Κύπρῳ καὶ Ἰσραὴλ θὰ σᾶς ξεκουράσῃ καὶ θὰ σᾶς ἀφήσῃ ἀξέχαστες ἐντυπώσεις, ἀφοῦ θὰ ταξιδεύετε μὲ τὸ "ΟΛΥΜΠΙΑ". Ζῆστε τὴ ζωὴ ἐνὸς πραγματικοῦ ὑπερωκεανίου μὲ μικρὴ δαπάνη.

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΜΕ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΟ, ΕΠΩΦΕΛΗΘΕΤΕ

Τι εἶναι τὸ ὑπερωκεάνιο "ΟΛΥΜΠΙΑ"

Ὁ μοντέρνος κολοσσὸς ποὺ συγκεντρώνει τὰ πάντα. Καμίνες ἐδρύχους συνεχόμενα μῆνια ἢ νύκτες, Σαλόνια τεράστια μὲ καταπληκτικὰ διακοσμήσεις, Τραπεζαρίες ἐκ τῶν ὁποίων σὴν μία σερβίρεται φαγητὸ γιὰ 600 ἄτομα συγχρόνως. Μπαρ, Ταβέρνα Ἀθηναϊκῆ, Κινηματογράφος 310 θέσεων, Αἰθουσα παιχνιδιῶν γιὰ μικροὺς, Πισίνα κ.λπ. Ταξιδεύοντας κάθε μέρα τὴν ζῆτε σὲ κανονικὸν περιβάλλον. Περιεργασθὲ καὶ πρὸς ὅσον προσωπικὸ ἐκτελεῖ κάθε ἐπιθυμία σας. Διὰ τὴν ἐξόχως καλὴν δὲν ἰκανοποιεῖ τὸν πῶς παρὸντος καλοκαιροῦ. Τὸ ταξίδι μὲ αὐτὸ τὸ ὑπερωκεάνιο δὲν περιγράφεται. Πρέπει νὰ τὸ ζῆσατε καὶ δὲν θὰ τὸ ξεχάσατε ποτε.

Πλήρης κλιματισμὸς (AIR CONDITIONING) σὲ ὅλες τὰς καμίνες
Σύγχρονον οὐστῆμα εὐσταθείας (STABILIZERS)

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΙΑ ΛΕΜΕΣΟ - ΧΑΪΦΑ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΔΙΑ ΚΑΝΑΔΑ - Ν.ΥΟΡΚΗ 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 17-19, ΤΗΛ. 470-271

ΔΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ & ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΠΟΔΟΤΕ ΣΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΟΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΗΝΑ

άνοιξη
63

Orlon*

ΤΟ ΠΛΕΚΤΟ ΠΟΥ ΘΑ ΟΜΟΡΦΗΝΗ ΤΗΝ ΖΩΗ ΣΑΣ!!..

Είναι ζεστό... αν και το νιώθει κανείς ελαφρό κι' απαλό στην αφή. Πλένεται εύκολα... στεγνώνει γρήγορα... δεν τσαλακώνει. Έχει ξεχωριστή ομορφιά... αν και δεν χρειάζεται ιδιαίτερη περιποίηση. Δεν επηρεάζεται ποτέ από το πλύσιμο, τον ήλιο, την σκόνη, τον ιδρώτα και διατηρεί πάντα τον χρωματισμό του. Είναι άνετο... δεν προκαλεί αλλεργία... δεν το τρώει ο σκώρος. Μια προσαγή της έφετεινής γαλλικής και ιταλικής μόδας που παρουσιάζει το πλεκτό ORLON σ' ένα υπέροχο μπουκέτο αποχρώσεων και σχεδίων. Θα δήτε τι διαφορά που θα φέρη στην ζωή σας. Θα σās χαρίση άνεση... ζεστασιά... ελεγκάντικη φινέτσα.

* ORLON είναι το σήμα της DU PONT για την άκρυλική υφάνοιμη ύλη της.

DU PONT

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΤΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ
... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

CREATION "ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ",
ΦΟΥΣΤΑ DACRON

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ STUDIO "ΑΛΙΚΗ",

Αποκλειστικότης νηματοποιήσεως για την Ελλάδα

Orlon

ΕΙΔΙΚΩΣ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙΣΑ ΓΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ

Παρίσι

**ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ
Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ
ΚΡΕΜΑ ΤΟΚΑΛΟΝ**

Είς τὰ ἐργαστήριά τους στὸ Παρίσι, οἱ Εἰδικοί ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ὠμορφιάς τῆς **Τοκαλόν**, παρεσκεύασαν μιὰ καινούργια Κρέμα.

Ὅλες ἡ Παριζιάνες τὴν δοκίμασαν καὶ ἔδωσαν θαυμάσια ἀποτελέσματα. Αὐτὴ ἡ Κρέμα, εἶναι ἡ νέα θρεπτικὴ Κρέμα μὲ Μπισσέλ.

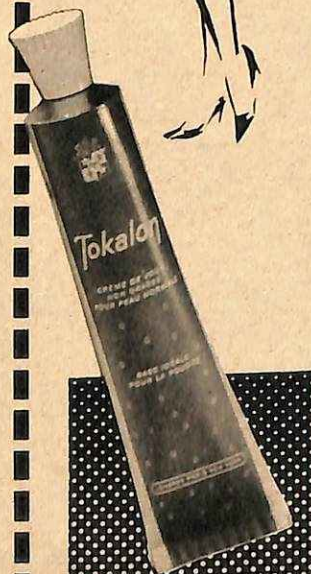
Δὲν ὑπάρχει γυναίκα στὸν κόσμον πού νά μὴ γίνῃ πὺ ὠμορφη ὅταν μεταχειρισθῇ τὴν νέα Κρέμα **Τοκαλόν**. Τὸ Μπισσέλ πού περιέχεται σ' αὐτήν, εἶναι μιὰ πραγματικὴ «μαγιά νιότης» πού τρέφει τὴν ἐπιδερμίδα καὶ τῆς ξαναδίνει τὴν πρώτη της δροσιά. Ἡ λειχήνες καὶ ἡ κοκκινίλες καθὼς καὶ ἡ ρυτίδες, σβύνουν λίγο-λίγο καὶ χάνονται τελικῶς.

Τὸ δέρμα σας μεταμορφώνεται καὶ γίνεται ἀπαλὸ, δροσερό καὶ βελουδένιο. Ἀπὸ σήμερα, δοκιμάσετε τὴν θρεπτικὴ Κρέμα **Τοκαλόν** μὲ Μπισσέλ καὶ δὰ ἐνδουσιασθῆτε.

Ἡ Κρέμα ἡμέρας **Τοκαλόν**, ἀναζωογονεῖ καὶ προστατεύει τὴν ἐπιδερμίδα σας ἀπὸ τὴν βροχὴ καὶ τὸν ἥλιο. Εἶναι ἐπίσης μιὰ ἐξοχὴ βάση γιὰ τὸ Μακιγιάζ.

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ
ΚΡΕΜΑ

Tokalon

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ
ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ
ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΑΓΟΡΑ!

CONSUL CORTINA

ΜΕ 4 ΠΟΡΤΕΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ FORD ΑΜΕΡΙΚΗΣ & ΑΓΓΛΙΑΣ
I. E. ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ Α. Ε.

Ford

"ΑΛΕΚΤΩΡ.."

Υγεία καὶ Κομψότης
μὲ τσάϊ

Warondo

Ἑκατομύρια γυναικῶν σὲ ὅλο τὸν κόσμον προστατεύουν ἀποτελεσματικῶς τὴν ὑγεία τους καὶ διατηροῦν πάντοτε νεανικὴ κομψότητα χάρις στὸ γερμανικὸ τσάϊ WARONDO.

Τὸ τσάϊ "Βαρόντο", εἶναι φυσικὸ προϊόν ἀποτελούμενο ἀπὸ εἰδικὰ βότανα. Ἀποτοξινώνει τὸν ὄργανισμό καὶ ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν **δυσκοιλιότητα** καὶ ὅλα τὰ δυσάρεστα ἐνοχλήματα της.

Τὸ τσάϊ WARONDO ἐξαφανίζει φυσιολογικῶς τὴν **παχυσαρκία** χωρίς φάρμακα καὶ ἐξαντλητικὴ δίαιτα.

- Παρασκευάζεται ὅπως τὸ συνηθισμένο τσάϊ.
- Πίνεται εὐχάριστα ζεστὸ ἢ κρύο.
- Ὑγιεινὸ καὶ εὐχάριστο ρόφημα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Εἰς ὅλα
ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΑΝΤΙΠ. ΕΛΛΑΔΟΣ
"PHARMORIAN", ΣΟΦΡΑΤΟΥΣ 50 - ΤΗΛ. 524.469

"ΑΤΟΜ.."

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

γίες γιὰ τὴν δεύτερη, ἀνάθεψε καὶ ἐπαίδεψε αὐτὰ τὰ μέλη της. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, μέσα στὴν ἐλληνικὴ τουλάχιστον κοινωνία, πού θεωροῦν ἀπόλυτὰ σύμφωνη μὲ τὴν συνείδησή τους τὴν ἀνευ ἐλέγχου τεκνοποιία. Καὶ κάτι παραπάνω: Τὸ αἰσθάνονται ὡς ἐπιταγὴ τῆς συνείδησός. Δὲν ξέρω ἂν ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ χαρακτηρίσουμε τοὺς ἄνθρώπους αὐτοὺς ἀσυνείδητους τὴν στιγμὴ πού ἡ ἐκκλησία μας διδάσκει τὴν ἀνευ ἐλέγχου ἀναπαραγωγὴ. Καὶ τὸ νὰ προσπαθῶμε νὰ πείσουμε λογικὰ τοὺς ἄνθρώπους αὐτοὺς μὲ στατιστικὲς καὶ ἀριθμοὺς, τὴν στιγμὴ πού ἡ συνείδησή τους λέει ἄλλα, εἶναι ἴσως ἀνήθικο. Γιατί, καὶ ἂν στὸ τέλος τὸ πετύχουμε, θὰ δημιουργήσουμε ἕνα σωρὸ νευρωτικῶν ἀντιδράσεων, πού κάθε ἄλλο παρά συμβάλλουν στὴν ὀριμὴ ἀντιμετώπιση τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος.

Ἡ κριτικὴ καὶ τὰ «κατηγορώ» θὰ πρέπει μᾶλλον νὰ κατευθύνονται πρὸς τὴν πνευματικὴ ἡγεσία τῆς κοινωνίας μας, πού δὲν ἀσχολεῖται στὰ σοβαρὰ μὲ τὴν λύση τῶν πνευματικῶν αὐτῶν προβλημάτων. Δὲν εἶναι πρόθεσή μου νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὸ ἂν πρέπει ἢ δὲν πρέπει νὰ ἐλέγχουμε τίς γεννήσεις, νομίζω ὅμως πῶς ἡ κριτικὴ καὶ ἡ ἐρευνά μας πρὸς ἄλλη κατεύθυνση πρέπει νὰ στραφῇ, ἐκεῖ ὅπου πηγάζουν τὰ αἷτια καὶ ὅχι στὰ θύματα τῶν αἰτίων αὐτῶν.

Λονδίνο

N. KAZAMIAS

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

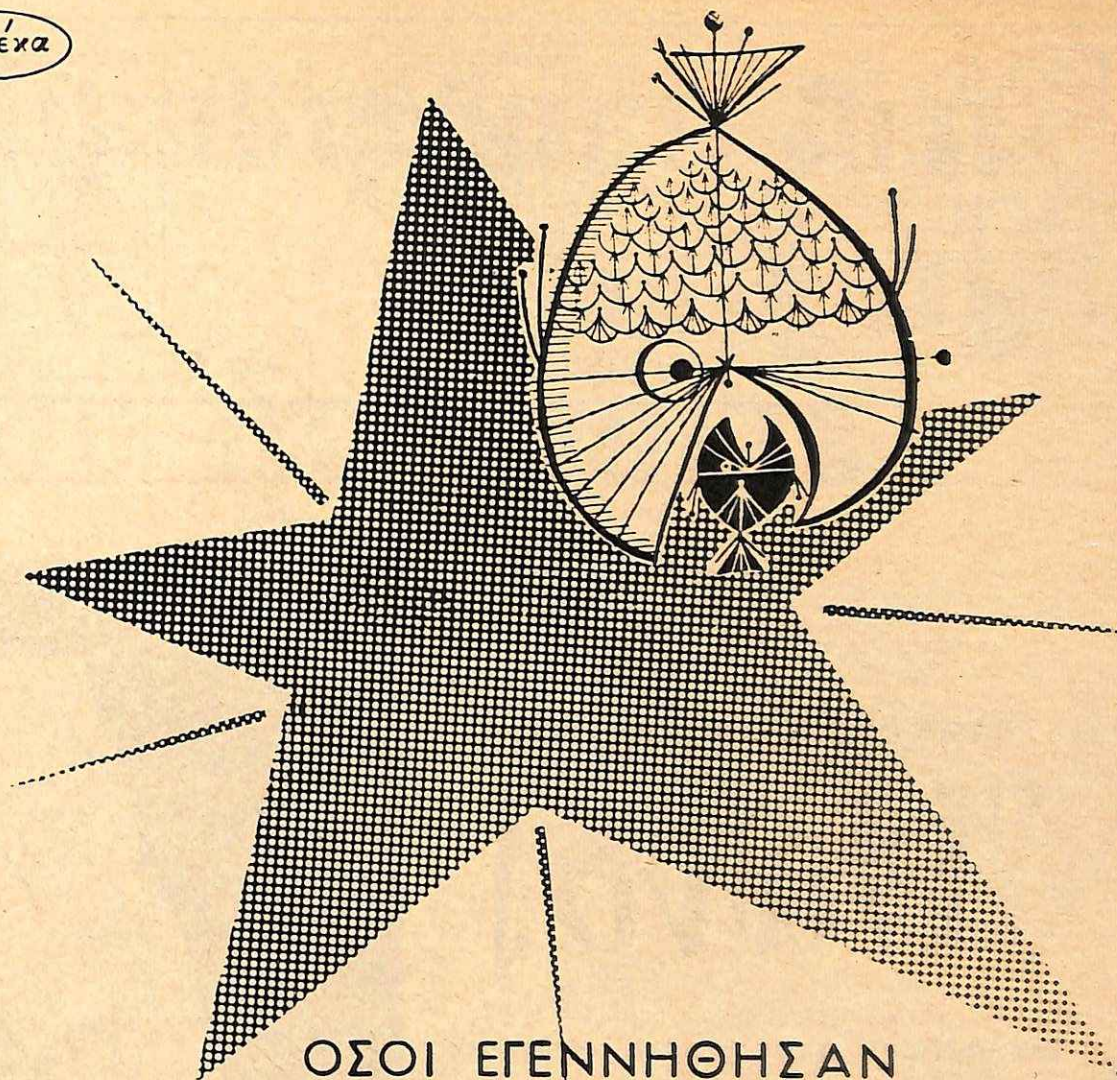
— Ὅταν βγαίνετε ἀπὸ πύροδο σὲ κεντρικὴ ἀρτηρία, ἴδιως ὅταν βλέπετε πινακίδα **ΣΤΟΠ**, σταματᾶτε τελείως πρὸ τῆς διασταυρώσεως κι' ὕστερα συνεχίσετε τὴν πορεία σας μὲ προσοχή, παραχωρῶντας προτεραιότητα στὰ ὀχήματα πού κυκλοφοροῦν στὸν μεγάλον δρόμον.

**BAMBAE
BIOFARM**

Zin-Zin

ΣΕ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

γκρένα

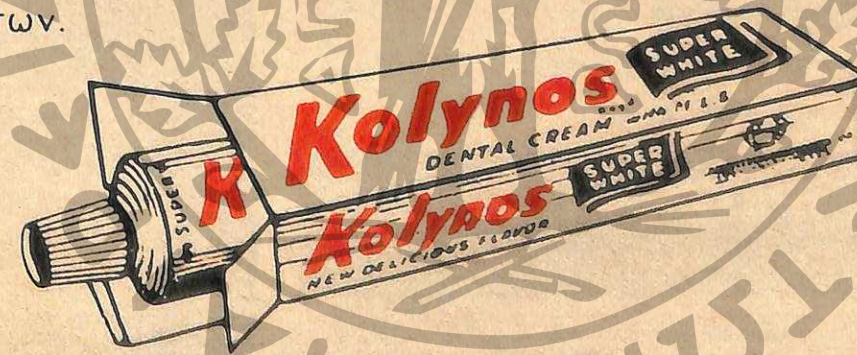
ΟΣΟΙ ΕΓΕΓΝΝΗΘΗΣΑΝ
ΣΤΟΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΙΧΘΥΩΝ....

20 ΦΕΒΡ. — 20 ΜΑΡΤ.

...εἶναι τολμηροὶ χαριτολόγοι
πολυμαθεῖς, οἰκονόμοι...

... καὶ ὅλοι προτιμοῦν τὴν ὀδοντόκρεμα **ΚΟΛΥΝΟΣ**, γιατί εἶναι προϊόν μεγάλης ἐπιστημονικῆς πείρας, ἀσυναγώνιστον, Παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένον ὡς τὸ τελειότερον μέσον διατηρήσεως τῆς ὑγείας τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ
Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

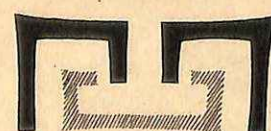

-Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ - Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ-

Udono

**№ 120 : Γερó και κατάλευκο
σευτόνι ή σ' ευχάριστα
και άνεξίτηλα χρώ-
ματα.**

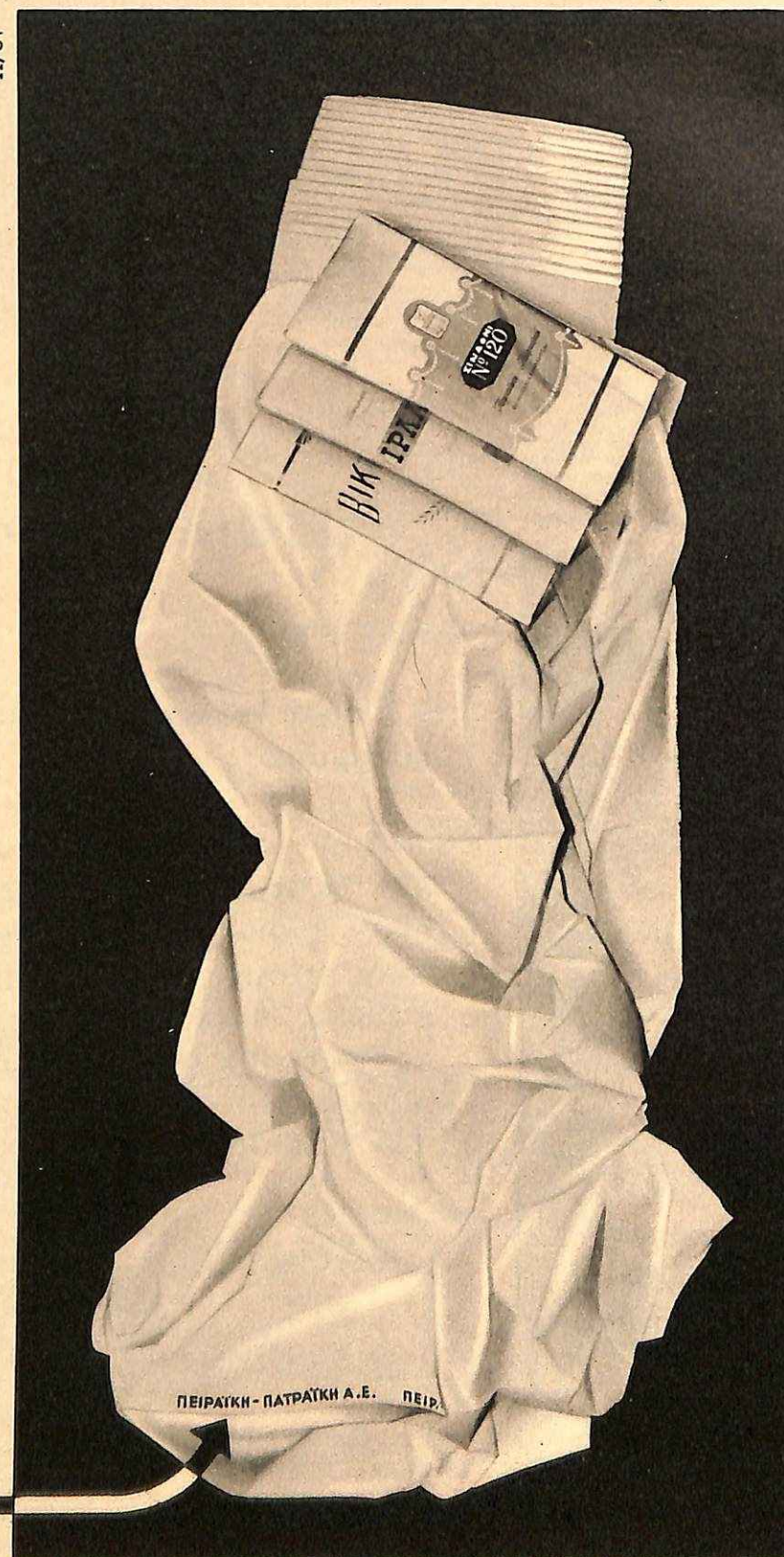
Θυμηθῆτε ἀκόμα τὴ μεγάλη ποικιλία ὑφασμάτων τῆς ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ: Ποπλίνες, Τισσόρ, Ὀπαλίνες, Χασέδες, Περκάλια, Κρεπαίν.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ντύνει, στολίζει, νοικοκυρεύει!

Στὴν οὐγία ἡ ἐγγύησις ποιότητος:

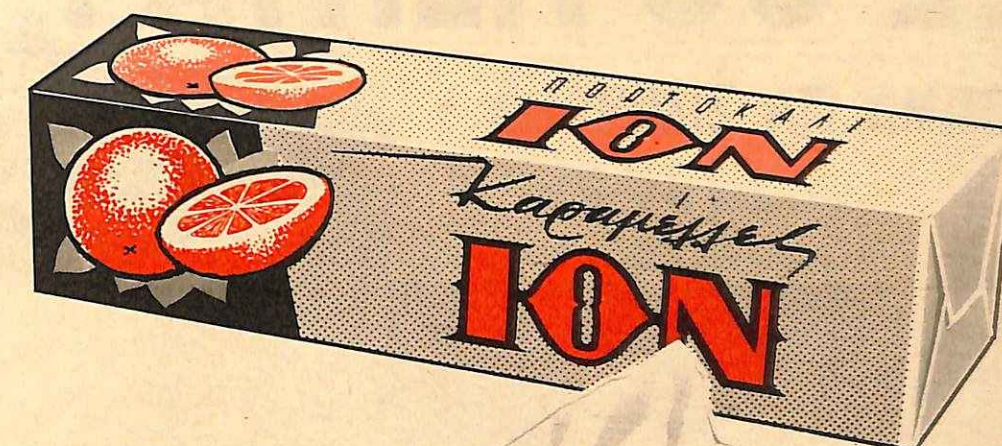
[[181]]

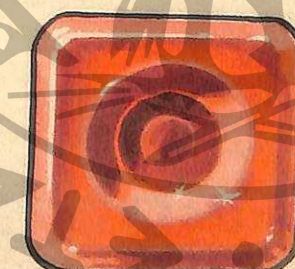
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

«Τόστος, από το μεταξύ, έχει παρακολουθήσει να ανακυρνώσει από τις Εις των πολυπύρρωντων πύκνων, να έρχονται την επιφάνεια οι πληγές των πυκνώντων κάτω από το λούστρο και την αγγλή της εποχής μας, μίας επαχώς ταχύνουσης, ανέσεως, κυνηγητού της ήδονης, επιπολιότητας και στυγνής παλιννομιρίας. Με αίσχυρία ή φράση της Μ.Α.Ε. που γει κοίρεις λεπτομέρειες που συνάβουν το ψηφιστό το πύκνωμα της Αεμυρά ακυταρσμένους είναι ο Σπύρος Καρένης, αυτό το ώρισά από γονιευτικό καθαρία που φράζειν στα πελγών της δασυνείσθησας των. Άλλά και ο θείος Κίμων, με την σιωπηλή ανθρωπιά του και την τερσάσια άφούσισή του, άνοιγει μιά άλλη δίδασκα στην περιπέτεια της κόλσεως, «Η, άκόμην, ο φράνης Καπετανάκης, που από το Λούσδιο κατευθύνει την άλυσισα των έπιχερσώντων γνηρίος τύπος Ρωμωπό άπιδείσσανσα».

**Προβφέρετε ὅ,τι
εὐχαρίστως
θὰ δεχόβατε...**

ION

Σε κάθε στιγμή...
Για κάθε γούστο

HOOVERMATIC ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
ΤΟ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

**15 ΚΙΛΑ ΡΟΥΧΑ
ΣΕ 30' ΛΕΠΤΑ!**

ΕΤΟΙΜΑ ΓΙΑ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

7 Διάφοροι τύποι
από Δρχ. 5.650

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΜΕ ΠΑΛΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑ
ΔΙΑΣΤΑΥΡΟΥΜΕΝΗΣ ΝΕΡΟΤΡΙΒΗΣ
ΜΕ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥΣ ΔΙΑΚΟΠΤΑΣ ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ & ΧΡΟΝΟΥ

ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΥ HOOVERMATIC

- 1) «Διασταυρουμένη νεροτριβή» με την παλμογεννήτρια HOOVER.
- 2) Αυτόματοι διακόπτες θερμάνσεως και χρόνου. ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ αρχίζει το πλύσιμο και ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ σταματά στον χρόνο που ήδη έχουμε καθορίσει.
- 3) Θαυμάσια εμφάνισις, μοντέρνες γραμμές, κάλυμμα από φορμάικα. Προσαρμόζεται σε κάθε μοντέρνο λουτρό ή κουζίνα.
- 4) Βράζει (κοχλάζει) το νερό εάν θέλετε.
- 5) Κέλυσος από χάλυβα εις χρώμα λευκόν.

- 6) Δεν υπάρχει κίνδυνος υπερθερμάνσεως. Το θερμαντικόν στοιχείον διαθέτει ειδικήν ασφάλεια που διακόπτει την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος.
- 7) Κάδος πλυντηρίου από ανοξείδωτον χάλυβα, κάδος στεγνωτηρίου από αλουμίνιον.
- 8) Τροχοί κάτωθεν πλυντηρίου καθιστούν εύκολωτάτη την μετακίνησίν του.
- 9) Ειδική θήκη διά την φύλαξιν του καλωδίου.

15 ΚΙΛΑ ΡΟΥΧΑ ΣΕ 30' ΛΕΠΤΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α. Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 226.747 - 237.860

Η
ΜΑΓΕΙΑ
ΤΟΥ
ΧΡΩΜΑΤΟΣ

Ο μεγάλος διαγωνισμός

της **AIR FRANCE**

και της **Kodak** ΑΘΗΝΩΝ

διά του περιοδικού

EIKONEΣ

ή ρχισεν από της 1ης Μαρτίου έ.ε.
και λήγει την 31ην Μαΐου έ.ε.

Συνιστάται εις τούς επιθυμούντας να συμμετάσχουν όπως αποστείλουν έγκαιρως τας έγχρωμους διαφανείας εις την διεύθυνσιν «Περιοδικόν ΕΙΚΟΝΕΣ, Διαγωνισμός "Μαγεία του Χρώματος", Σωκράτους 57, Τ.Τ. 101, 'Αθήναι».

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ἀπὸ τούτους:
ΗΛΙΑΝ ΒΕΝΕΖΗΝ, ἀκαδημαϊκόν.
ΓΙΑΝΝΗΝ ΜΟΡΑΛΗΝ, ζωγράφον, καθηγητὴν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν.
ΠΕΡΙΚΛΗΝ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΝ, ἀρχιτέκτονα.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ, πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Φωτογραφικῆς Ἑταιρίας
καὶ ἀνὰ ἓνα ἐκπρόσωπον τῆς AIR FRANCE, τῆς CODAK καὶ τοῦ περιοδικοῦ ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

θα έπαναληφθοῦν εις τὸ ἐπόμενον τεῦχος.
Πληροφορίαι: Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ καθὼς καὶ τῶν ἀθλοθετριῶν ἐταιριῶν.

**Μία θαυμάσια εὐκαιρία
γιὰ κάθε ἐρασιτέχνη**

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὀπτικά

Τὰ καλύτερα εὐρωπαϊκὰ
κρύσταλλα, οἱ πιὸ
μοντέρνοι σκελετοί.

ΧΑΥΤΕΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
ΠΛ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 23
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

10 ΧΡΟΝΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗ !!

Δώστε στο σώμα σας
την ιδεώδη γραμμή

Έξαφανίστε
την ΚΥΤΤΑΡΙΔΙΑ
την ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ
τὸ ΑΝΩΜΑΛΟ ΠΑΧΟΣ

με τὸν καταπληκτικὸ
ΓΑΛΛΙΚΟ ΣΠΟΓΓΟ **Thal**

Κατασκευασμένο ἀπὸ τὰ εἰδικῶς ἐπεξεργασμένα θαλάσσια
«ΦΥΚΟΥΣ ΚΡΙΣΠΟΥΣ»

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΔΙΝΕΤΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ; ΓΙΑΤΙ
ΝΑ ΥΠΟΦΕΡΕΤΕ ΨΥΧΙΚΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΑ;

ΜΕΣΑ ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΜΕ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ
ΕΠΙΠΡΟΣΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟ ΤΑΛ Η ΚΥΤΤΑΡΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟ
ΑΝΩΜΑΛΟ ΠΑΧΟΣ ΕΞΑΦΑΝΙΣΘΕΝΑΝ.

ΔΩΡΕΑΝ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΠΟΓΓΟΥ ΤΑΛ
ΕΙΣ ΤΟ SALON DE BEAUTE «RUBIS»

ΔΙΑΡΚ. ΠΑΡΑΚΑΤΩ
ΑΠΟΚΑ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ

SALON DE BEAUTE 'RUBIS

Τ. ΡΟΥΜΠΗΣ
ΝΙΚΗ 11 - ΤΗΛ 234.976

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ & ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΜΕ ΦΛΑΣ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΧΩΡΕΣ

Τὸ ταξίδι τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ, στὴν Ὁλλανδία, τὸ Λουξεμβούργο καὶ τὴν Γαλλία, ἔκανε αἰσθητὴ τὴν ἐλληνικὴ παρουσία στὸν χῶρο τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας καὶ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ἀκόμη ἔδωσε στὴν ἐλληνικὴ κυβέρνησι τὴν δυνατότητα νὰ ἀντιληφθῇ τίς διαθέσεις τῶν ξένων χωρῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν κύκλων, γιὰ τὸ ἐπείγον θέμα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας. Καὶ τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι οἱ ξένοι φίλοι μας ἔχουν διαπιστώσει ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει μεγάλες δυνατότητες οἰκονομικῆς προόδου καὶ ἐξεδήλωσαν τὴν προθυμία τους νὰ συνεργασθοῦν μετὰ τὸν ἐλληνικὸ λαὸ γιὰ τὴν ἐνίσχυση καὶ τὴν ἀνοδο τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας σὲ ὑψηλὰ ἐπίπεδα.

ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ τοῦ Ἀμστερνταμ. Ὁ Ὁλλανδὸς ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν ὑποδέχεται τὸν κ. Καραμανλῆ.

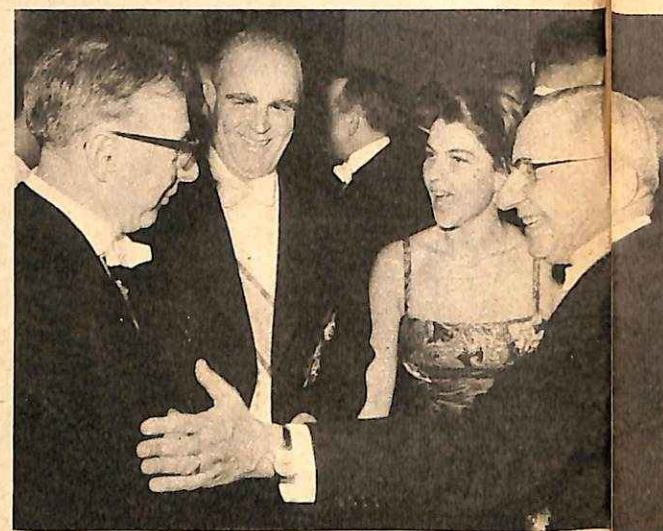
Οἱ κ.κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ καὶ Ἀβέρωφ, ἐνῶ συνομιλοῦν μετὰ τὸν πρωθυπουργὸ καὶ τὸν ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῆς Ὁλλανδίας.

ΠΡΟΠΟΣΗ στὸ ἐπίσημο γεῦμα, πού παρέθεσε ἡ ὀλλανδικὴ κυβέρνησις πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπισκεπτῶν στὴν Χάγη

ΕΜΠΡΟΣ στὸ ἀριστούργημα τοῦ Ρέμπραντ «Νυκτερινὴ περίπολος»

ΕΠΙΣΗΜΗ δεξίωση. Μεταξὺ τοῦ Ὁλλανδοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ (δεξιὰ) καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ζήνωνα Ντέστρα.

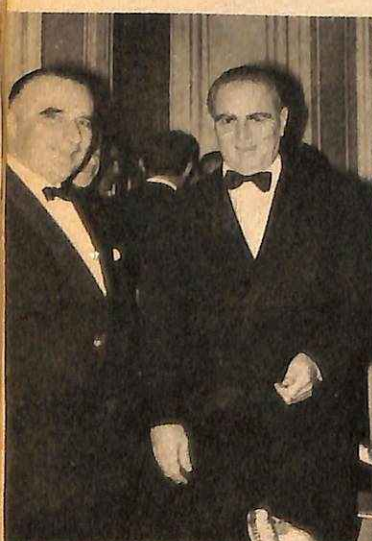
ΜΕΤΑ τὸ ἐπίσημο πρόγευμα, πού παρέθεσε πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλλήνων ξένων ἡ βασίλισσα Τζουλιάννα.

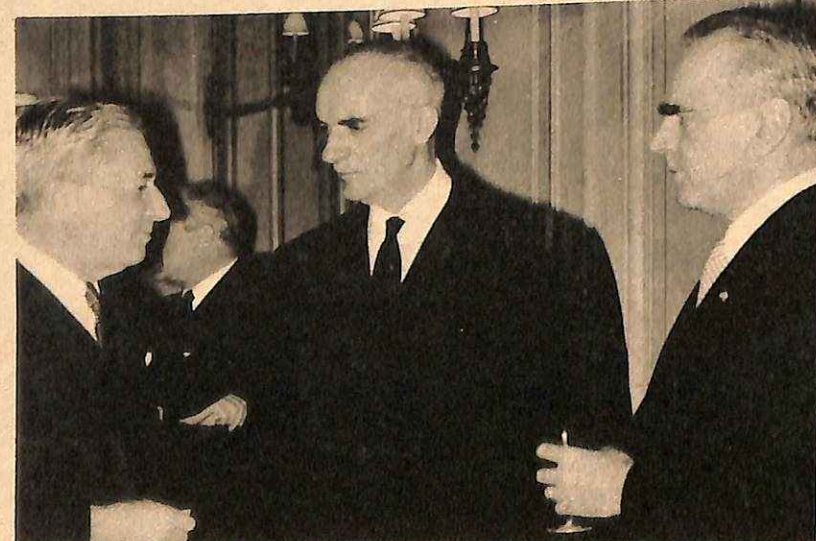
ΕΠΙΣΚΕΨΗ στὸ Λουξεμβούργο. Μετὰ τὸν διάδοχο τοῦ Μεγάλου Δουκάτου πρίγκιπα Ἰωάννη

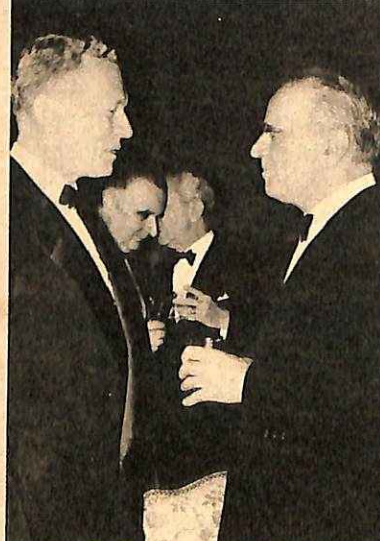
Οἱ ἙΛΛΗΝΕΣ ἐπίσημοι μετὰ τίς συνομιλίαις τους μετὰ τοὺς ἐκπρὸς τοῦ ὀλλανδικῆς κυβερνήσεως.

ΜΕ ΤΟΝ ΓΑΛΛΟ πρωθυπουργὸ κ. Πομπιντού.

ΜΕ ΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟ πρεσβευτὴ στὴν Ἀθήνα, κ. Λομπούις, στὸ ἐπίσημο γεῦμα τοῦ κ. Ξανθοπούλου - Παλαμά, πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος στὸ ΝΑΤΟ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ μετὰ τὸν Γάλλο ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν κ. Κουὲ ντε Μυρβίλ.

ΕΝΩ Οἱ ΣΥΖΥΓΟὶ ἀνταλλάσσουν ἀπόψεις, οἱ κυρίες Καραμανλῆ, Παλαμά, Πομπιντού καὶ Κουὲ ντε Μυρβίλ, σὲ μιὰ ἑλληνικὴ συνομιλία, κατὰ τὸ γεῦμα τὸ ὁποῖο παρέθεσε ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας.

Η στιγμή τοῦ ταξιδιοῦ αὐτοῦ ἦταν ἰδιαίτερα ἐπικρατὴς, γιὰ τὴν διεθνή κατάσταση εἶναι ἰδιαίτερα εὐαίσθητη, κυρίως λόγω τῶν μακρῶν καὶ βασικῶν διαπραγματεύσεων πού διεξάγονται ἀπὸ καιρὸ μεταξύ Ἀμερικῆς καὶ Ρωσίας καὶ οἱ ὁποῖες φυσικὸ εἶναι νὰ ἐπηρεάζουν ὁλόκληρο τὸν κόσμον. Ἡ Ἀτλαντικὴ Συμμαχία, ἐξ ἄλλου, διέρχεται σφοδρῆ κρίσις, κυρίως λόγω τῶν ἀντιθέσεων πού χωρίζουν τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν Γαλλία. Ὁ ἴδιος λόγος, καθὼς καὶ ἡ στάσις τῆς Γαλλίας στὸ θέμα τῆς εἰσόδου τῆς Ἀγγλίας στὴν Κοινὴ Ἀγορά, συνετέλεσαν στὴν δημιουργίαν ἀναταραχῆς μέσα στοὺς κόλπους τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, σὲ μιὰ στιγμὴ μάλιστα πού ἡ Ἑλλάς κάνει τὰ πρῶτα βήματα προσεγγιστικῆς στὴν μεγάλη αὐτὴ οἰκονομικὴ κοινότητα, στὴν ὁποία στηρίζεται τὸς Ἕλληνες.

Τὸ ταξίδι τοῦ Ἑλλήνου πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν συνέβαλε στὴν διατύπωση τῶν ἐλληνικῶν ἀπόψεων ἀπέναντι τῶν γενικωτέρων καὶ τῶν ἐιδικωτέρων θεμάτων πού ἔχουν δημιουργηθῇ καὶ στὸν καθορισμὸ τῆς ἐλληνικῆς θέσεως. Οἱ Ἕλληνες ἐπίσημοι ἔγιναν θερμότερα δεκτοὶ καὶ στὴς τρεῖς συμμαχικῆς πρωτεύουσες πού ἐπισκέφθηκαν καὶ τὸ ταξίδι αὐτὸ συνετέλεσε ὅχι μόνον στὴν ἐξάσκησιν τῆς σημασίας καὶ τοῦ κύρους τῆς Ἑλλάδος μέσα στοὺς κόλπους τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν χωρῶν αὐτῶν γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξιν τῆς χώρας μας. Προβλέπεται συνεπῶς ὅτι τὰ εὐρωπαϊκὰ κεφάλαια θὰ συνεργασθοῦν περισσότερο στὴν προσπάθειαν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος καὶ στὴν ἐνταξί τῆς στὴν Κοινὴ Ἀγορά.

Ἐνδιαφέρουσες συνομιλίαις στὶς τρεῖς πρωτεύουσες χωρῶν, σὲ μιὰν ἐνδιαφέρουσα χρονικὴ στιγμὴ

Για την υγεία σου

μην κάνης
οικονομία
στην διατροφή σου

Μόνον η ποιότης
σέ διασφαλίζει!

Πάντοτε από αγνό ελαιόλαδο.
Πλούσια σε βιταμίνες, σε ακόρεστα.
Εξασφαλίζει την καλή λειτουργία
του οργανισμού.

Είναι προϊόν ΕΛΑΪΣ

Κυρίες μου

η ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΣ δημιουργεί ανωμαλίες στην υγείαν, φθείρει την φρεσκάδα του προσώπου σας, και εξαφανίζει κάθε διάθεση δι' έργασίαν.

★ Το εύγευστο σοκολατοποιημένο EX-LAX που τρώγεται σαν γλυκίσμα, επαναφέρει αυτόματα την ισορροπία στην υγείαν, το πρόσωπό σας ανακτά την φρεσκάδα του και επανέρχεται η διάθεση εργασίας.

Γλυκύ, αποτελεσματικό, ασφαλές, συνιστάται και εις νεαράς ηλικίας.

ΑΡΧ. 1.30

Ζητήστε το εις όλα τα Φαρμακεία. Τιμή Λιανική 1,30 το πλακίδιον των δύο δόσεων.

Ο κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ σχολιάζει:

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ο κακώς εννοούμενος ξωτισμός δεν είναι ικανός — αντιθέτως! — να δημιουργήσει το τουριστικόν κύμα

Τί πρέπει να προσφέρωμεν εις τους ξένους, που επισκέπτονται την χώραν μας ως τουρίσται, δια να μένουν ευχαιριστημένοι και ν' αψάνουν και' έτος; Το ερώτημα είναι ζωτικής σημασίας και έτεθη πρό εικοσήμερου από των στην καθημερινή εφημερίδα υπό αναγνώστου της, ο οποίος ανέλαβε να «δια φωτίση» διά λογαριασμόν των την ελληνικήν κοινήν γνώμην και να πληροφορήση τους «συμπατριώτας» του περὶ τῶν ατομικῶν επιθυμιῶν καὶ τῶν κινήσεων, πού διαμορφώνουν τὸ πρὸς τὴν Ἑλλάδα τουριστικὸν ρεύμα.

Κατὰ τὴν ἀποψιν του, ὁ ξένος ἀναζητεῖ εἰς τὸν τόπον πού ἐπισκέπτεται ὡς τουρίστας «κάτι διαφορετικόν» ἀπὸ ὅ,τι ἔχει εἰς τὸν ἰδικόν του τόπον. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, συγκεκριμένως, ἐκεῖνο πού τὸν τραβά εἶναι ὁ «ξωτισμός» της. Διότι ἡ χώρα μᾶς εἶναι μία ἀπὸ τῆς λιγοστῆς χώρας τῆς Εὐρώπης, πού παρουσιάζει ἀκόμη «ξωτικὸν χαρακτήρα». Ἄν ὁ Εὐρωπαῖος μας ἐπισκέπτης εἶχε καιρὸ καὶ χρήματα, θὰ πῆγαινε στὶς μακρινὰς χώρας τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικής, ὅπου ἡ ζωὴ εἶναι ἔντονα διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν δικήν του. Τὸ μυστικὸν ὅμως αὐτὸ δὲν τὸ γνωρίζουν οἱ ἀπληροφόρητοι. Ἑλληνες, διὰ τοὺς περισσεύοντες ἐκ τῶν ὁποίων «τουριστικὸν εἶναι ὅ,τι ἔχει ὕψος καινούργιο, καθαρό, σουλουπωμένον, εὐρωπαϊκόν» — ἐνῶ «γὰρ τοὺς ξένους ἐπισκέπτες μας εἶναι ἀκριβὲς τὸ ἀντίθετον».

Δηλαδή, τὸ παλιὸ, τὸ ἀκάθαρτο, τὸ ἀσουλούπωτο, τὸ ἀνατελιτικόν; Περιρίπου. Ὁ «πληροφορημένος» συμπατριώτης μας ἀναφέρει συγκεκριμένως ὅτι τοὺς Εὐρωπαίους τουρίστας μαγεύουν: Τὰ παλιὰ ταβερνάκια μὲ «κουτσὰ τραπέζια» οἱ παράγκες μὲ ἀπλωμένη πολυχρῶμη μπουγάδα· ἡ ἀγορὰ «μὲ ἐξαιρετικὰ διαδηλωτέα» οἱ παλιοὶ δρομάκοι μὲ τὸ καλντερούμι· ἡ ἀποκρητικὴ γκαμήλα, ἡ «ἔσο πιὸ κουρελιάρα, τόσο πιὸ ἐνδιαφέρουσα» οἱ μαυροφορεμένες γυναικες τῶν χωριῶν· οἱ ξεπότηλοι ψαράδες· τὰ φτωχὰ σπιτάκια. Ἀυτὰ —κατὰ τὸν ἀναγνώστην— εἶναι πολλὰ πρὸς τουριστικὰ ἀπὸ τῆς «ἀξιοποιήσιμης» πλάξ, τῆς «ξωραϊσμένης» πρᾶσις καὶ τὰ «τουριστικὰ» ἐστιατόρια, τὰ ὅποια εἰς τὸν ξένον τουρίστην ὑπενθυμίζουν «ἔσο προσπάθησε ἀφήση πίσω, στὸν τόπον σου», ἐνῶ «γὰρ τὸν ντόπιον πελάτη, μαθημένο χρόνια στὴν ἀνατολίτικη μιζέρια, εἶναι βελτίωσις».

Ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτὴν ὁ διαφωτιστὴς ἀγεται εἰς τὴν διατύπωσιν ὁρισμένων ἀξιωμάτων, χαρακτηρίζων ὡς «τουριστικὸν μίσημα» αὐτὸ πού ὁ ντόπιος θεωρεῖ βελτίωσιν καὶ προετοιμασίαν, διότι, λόγω τῆς προσπάθειας πού καταβάλλομεν διὰ τὴν «τουριστικὴν ἀξιοποίησιν», οἱ ξένοι ἀοχίζουν νὰ κατεβῶνται ὅλο καὶ περισσότερον στὴν γειτονική Τουρκία, πού παρουσιάζει ἀκόμη ἀπειρες περιοχὰς ἀμολυντες ἀπὸ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν. Τὰ ἀξιώματά του εἶναι: ὅτι «ἀπὸ τὴν πολλὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν, θὰ πάψουμε νὰ εἰμαστε τουριστικὴ χώρα»· ὅτι εἰς τὸν τόμον τοῦ τουρισμοῦ κατεχόμεθα ἀπὸ ἐνοστροπίαν νεοπλουτισμῶν καὶ προσπαθοῦμε «νὰ ἐξαλείψουμε ὅ,τι γραφικὸ καὶ ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ὁ τόπος»· ὅτι «ἂν ἦταν σφάλμα νὰ γίνῃ ὁ τόπος μας πανομοιότυπη ἀντιγραφή εὐρωπαϊκῆς τουριστικῆς χώρας»· καὶ ὅτι «δὲν πρέπει νὰ ἐκρίζωνται ἔθιμα καὶ συνήθειες πού, ἂν σὲ πολλοὺς ἀπὸ μᾶς φαίνονται λίγο «χωρικά», δὲν παύουν νὰ εἶναι γὰρ τοὺς ξένους ἢ ἀλλαγὴ ἀκριβὲς πού ζητοῦν μὲ τὴ φυγὴ ἀπὸ τὸν τόπον τους».

Πρέπει, λοιπόν, ἐν ὀνόματι τοῦ «ξωτισμοῦ», νὰ ὑψωθῇ εἰς ὑπέρτατον τουριστικὸν ἰδεῶδες ἡ διαιωνιστὴς τῆς ἀνατολίτικης μιζερίας καί, ἐν ὀνόματι τοῦ αἰτήματος ὅπως μὴ ἐκοιζώνωνται ἔθιμα καὶ συνήθειες «πὺ φαινεται χωριάτικα», νὰ παραιτηθῶμεν κάθε προσπάθειας συγχρονισμοῦ; Ὑπάρχει πολλὴ ὑπεροχὴ εἰς αὐτὸν τὸν ἰδιότυπον συντηρητισμόν. Δὲν εἶναι πάντοτε ἐλκυστικὸν τὸ «παλιόν». Καὶ δὲν εἶναι ποτέ, ὅχι ἐλκυστικόν, ἀλλ' οὐτε ἀνεκτὸν τὸ ἀκάθαρτο, τὸ ἀσουλούπωτο, τὸ ἀσχημον. Ὁ ἐπισκέπτης μίᾶς χώρας διὰ τουριστικούς λόγους ἀναζητεῖ ἀναμφισβητήτως εἰς αὐτὴν κάτι διαφορετικόν, ἀλλ' ἐλκυστικὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ.

Καὶ δὲν εἶναι θεδαιῶς ἐλκυστικοὶ οἱ χείροντες τεχνέδες τῶν σκουπιδιῶν εἰς τοὺς κεντρικοὺς καὶ τοὺς ἀποκεντρικοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας, τὰ σκορπισμένα ἔδω καὶ ἐκεῖ φοβίμα, τὰ ποταμάκια — δόμοι, τὰ κατεστραμμένα καὶ παγιδευτικά πεζοδρόμια, ἡ δόμα καὶ ἡ μύγα τῶν ἐλαϊκῶν ἀγορῶν — ἐνῶ εἶναι γνησίως ἀνατελιτικά. Δὲν εἶναι ἀνεκτὴ ἡ συνήθεια νὰ φτύνουμε καὶ νὰ ἀποβάλλωμεν τὸ περιεχόμενον τῆς μύτης μας εἰς τὸν δρόμον. Δὲν ἀνοίγουν τὴν δρεξὶν τὸ θρώμικο καὶ ἀξέυριστο γκαρσόνι καὶ ὁ μάγειρας πού πιάνει μὲ τὰ χεῖρα του, θὰ βάλῃ στὸ πιάτο τοῦ πελάτου. Ἐνοχλοῦν ἀφάνταστα οἱ ἐπαῖται καὶ οἱ μικροπωληταὶ πού ἐπιτίπτουν κατὰ κύματα. Προκαλοῦν φοικίσιον τὰ ἀποκαρητήρια τῆς υπαίθρου μὲ τὴν λινάσα, ἀντὶ πόρτας. Εἶναι, ἐν τούτοις, ὅλα αὐτὰ λίαν «ξωτικά» διὰ τοὺς ξένους. Ὁ τουρίστας, ὅμως, πού θὰ βρῇ καταστροφή στὸ φαγητόν του, πού θὰ πάθῃ στομαχικὴ διαταραχὴ, πού θὰ ἐνοχληθῇ ἀπὸ ζωφία

ΜΕ ΜΑΓΝΗΤΗΝ ΤΑΣ ΓΡΑΦΙΚΑΣ ΑΘΛΙΟΤΗΤΑΣ

Ἡ ΤΟΝ ΠΛΗΡΗ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ;

εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅχι μόνον δὲν θὰ ξαναπατήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ θ' ἀποτρέψῃ καὶ ὅλους τοὺς ἄγνωστους του νὰ τὴν ἐπισκεφθῶν.

Διὰ τί εἶναι «νεοπλουτισμός» ἡ προσπάθεια ἐξαλείψεως τῶν ἀσχημιῶν αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ὑπολείματα αἰῶνων καθυστροφείας; Ὑπάρχουν «ξωτισμοί» γρητευτικοὶ καὶ «ξωτισμοὶ» φοικαλῶν. Τὸν Μάϊον τοῦ 1944 εἶδα μεσημεριῶντικα εἰς ἓνα κεντρικὸν δόμον τοῦ Καΐρου (ἀντίστοιχον μὲ τὴν ὁδὸν Σανταρόζα τῶν Ἀθηνῶν) κάποια φελλάχα ν' ἀποπατῇ ἐνῶ ἐβάδιζε. Καὶ δὲν διεπίστωσα καμμίαν ἀντίδρασιν ἐνοπίου. Ὁ ἀπετέλει, ἄσχετα, ἐξάπλωσιν τοῦ «τουριστικοῦ μίσηματος» ἡ κατάργησις τῆς ἐξωτικῆς αὐτῆς φοικαλεότητος; Ἐὰν τὸ ἀσχημον καὶ τὸ υἱέρον καὶ τὸ νοσηρὸν καὶ τὸ ἐπικίνδυνον ἀπετέλουν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ παράγοντας ἐλξεως, ἂν ἔπρεπε νὰ ξαναγυρίσωμε εἰς τὰ χάνια μὲ τὸ σῶμα τῆς καθαλλίνας, νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὸν ἀσιγγανισμόν καὶ τὴν ἐπαιτείαν δι' ἐπιδείξεως πληγῶν καὶ ἀναπηριῶν καὶ νὰ διαπροῦμεν ἀνενοχλήτους μερικοὺς ληστὰς εἰς τὰ δουνά...

Ὁ αὐτοχειροκτονήεις πληρεξούσιος τῶν ξένων τουριστῶν διατυπώνει καὶ ὁρισμένους «δογματικούς» ἰσχυρισμούς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν καμμίαν σχέση μὲ τὴν πραγματικότητα. Ἔτσι, ὑποστηρίζει ὅτι «ἡ τουριστικὴ προβολὴ τῆς Ἑλλάδος τὰ τελευταῖα χρόνια ἐφείλεται σ' αὐτοὺς πού, ἀδιστάμενοι ἀπὸ τὴν ἐντονη τουριστικὴ ἀξιοποίησιν τῆς Ἱταλίας, Γαλλίας, Ἑλβετίας κλπ., ἤλθαν ἐδῶ γὰρ νὰ βροῦν κάτι διαφορετικόν». Ἐνῶ ἡ προβολὴ τῆς Ἑλλάδος (613.500 τουρίσται τὸ 1962, ἐναντὶ 208.386 τὸ 1955) βαίνει παραλλήλως πρὸς ὅ,τι ὁ διαφωτιστὴς ἀποκαλεῖ ἐξάπλωσιν τοῦ «τουριστικοῦ μίσηματος» (πράγμα πού συμβαίνει καὶ μὲ τὴν Τουρκίαν), χωρὶς εἰς τὰς χώρας πού ἀναφέρει νὰ σημειοῦται ἡ παρομοιωτὴ ἐξασθενήσις τοῦ τουριστικοῦ οὐρέματος, τὸ ὁποῖον ἐνισχύεται σταθερῶς κατ' ἔτος.

Ἡ Ἑλλάς ἔχει νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ξένους πολλὰ καὶ ἀναντικατάστατα, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται, ὡς μαγνήτας, οὔτε τίς μπουγάδες, οὔτε τὰ κουτσὰ τραπέζια, οὔτε τὰ ἐξαιρετικὰ παζάρια, οὔτε τίς κουρελιῶδες ἀποκρητικὰς γκαμήλας. Ἐχει πῶτα — πρῶτα τὸ ὑπέροχον κλίμα της. Ἐχει ἔπειτα τὴν γρητευτικὴν θάλασσαν της, τὴν ἱστορίαν της, πού διὰ τοὺς ξένους συνδέεται μὲ ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς ηλικίας καὶ τὰς ἀρχαιότητάς της, πού τραβοῦν πολλὸν κόσμον, ἀνεξαστήτως τοῦ βαθμοῦ ἰκανότητος πού διατέτει ἕκαστος διὰ νὰ ἐκτίμησῃ τὴν ἀξίαν των. Αἱ φυσικαὶ καλλοναὶ τῆς δὲν εἶναι τόσον σπευδαῖαι, ὅσον νερμίζουν οἱ διάφοροι πρόεδροι κοινοτήτων ἢ δήμοι, πού βλέπουν ἓνα πλατάνι ἢ ἓνα φοράγγι καὶ διαμαρτύρονται διότι ἀκόμη «δὲν ἀξιοποιήθηκα» τουριστικῶς. Ἄλλαι χώραι τῆς Εὐρώπης διαδέχονται ἀσυγκρίτως τελειότερας καὶ περισσότερας φυσικὰς καλλονὰς. Ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν φύσιν, ἐκεῖνο πού ἔχει ἀξίαν εἶναι τὸ φῶς της, ἡ λεπτότης τῶν γραμμῶν της, ἡ διαφάνεια τῆς ἀτμοσφαιρας της καὶ τὸ ἀρώμα της ἀκόμη — στοιχεῖα μάλλον φευγαλέα, ἀλλὰ γρητευτικώτατα δι' ἐκείνον πού δὲν τὰ ἀντιληφθῇ. Ἐλέχθη ὅτι κάθε κορπὸς καταναλισκόμενος εἰς τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς του εἶναι νοστιμώτερος. Ἴσως. Δὲν εἶναι, πάντως, αὐτὸς ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ξένοι ἐνθουσιάζονται μὲ τὰ φρούτα μας. Ὁ ἐλληνικὸς ἥλιος παίζει σημαντικὸν ὄλον εἰς αὐτό.

Αὐτὰ, ὅμως, πού ἀνηριθμήσαμεν, ὑπάρχουν, τὰ περισσότερα, ἀνεξαρτήτως εἰσαδήποτε ἀνθρωπίνης προσπάθειας. (Ἀκόμη καὶ ἡ βαρύτερη ἐγγένεια καὶ φιλοτιμία τοῦ λαοῦ, πού δημιουργεῖ εὐχάριστον ἐντύπωσιν, ἀποτελεῖ φυλετικὴν καταβολήν). Καὶ ὑπῆρχαν καὶ πρὸ δέκα καὶ πρὸ πενήντα καὶ πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν, ὁπότε μάλιστα εἶχαμεν παραλλήλως καὶ τὸ «ξωτικόν» στοιχεῖον εἰς βαθμὸν ἀσφυκτικόν. Τουρισμὸν ὅμως δὲν εἶχαμεν, διὰ δύο λόγους. Πρῶτον, διότι ὁ «τουρισμὸς» εἶναι σχετικῶς πρόσφατον κίνημα. Καί, δεύτερον, διότι καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ κινήματος αὐτοῦ δὲν ἐπῆρκαν τὰ ἐξ ἀντικειμένου πλεονεκτήματα (ἐν συνδυασμῷ μὲ τοὺς «ξωτισμοὺς») διὰ νὰ προσελκύσουν μάζας τουριστῶν. Ἐχορεύετο καὶ ἡ καταβολὴ προσπάθειας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τοὺς ξένους ἐπισκέπτας ἀνεκτῶν ὅρων διαβιώσεως καὶ διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν των ἀπὸ τὴν δοκιμασίαν, τὴν ὁποῖαν προκαλεῖ κάθε δράμα ἀσχημίας καὶ μιζέριας. Οἱ ἀπολαγῆται καὶ θαυμασταὶ των κάνουν σύγχυσιν μεταξὺ τέχνης καὶ ζωῆς. Ὁ ὑγιὲς καὶ ἰσορροπημένος ἄνθρωπος οὐδέποτε προτιμᾷ ὡς διώματα τὰ εὐτελῆ καὶ τὰ ἀκάθαρτα καὶ τὰ θλιβερά, ἀπὸ τὰ εὐχάιστα, τὰ καθαρά καὶ τὰ χαρομένα.

Σταυρούλα

ΕΘΝΙΚΗ

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ!

AMERICAN ELECTRIC

Τὸ μοναδικὸ στὸν καθαρισμὸ σύστημα πού δὲν φθείρει τὰ ρούχα σας.

ΠΛΕΝΕΙ
ΣΤΙΒΕΙ
ΞΕΒΓΑΖΕΙ
ΚΑΙ
ΘΕΡΜΑΙΝΕΙ
ΤΑΧΕΩΣ
ΤΟ
ΝΕΡΟ

Μὲ πλυντήριο AMERICAN ELECTRIC καθαρίζονται τελείως καὶ χωρὶς νὰ φθείρουνται τὰ ρούχα σας.

Ὅταν στρίβουν τὰ ρούχα δὲν πλένονται καλά καὶ φθείρονται.

Τὸ μόνο σύστημα πού καθαρίζει τὰ ρούχα καὶ δὲν τὰ φθείρει.

ΗΛΕΚΤΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 - Τηλ. 237.001 (Πλ. Κλαυθμῶνος)

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ

ΜΕ ΤΟΝ

ΦΑΚΟ

ΤΩΝ **ΕΙΚΟΝΩΝ** ΣΤΑ
ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ
'Αμαλιενμποργκ

Η ANNA MARIA ΣΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΤΗΣ ΣΠΙΤΙ

Για πρώτη φορά στα χρονικά του το 'Αμαλιενμποργκ άφησε να περάσει τις πύλες του ένας ξένος φωτορεπόρτερ, για να πάρη στιγμιότυπα από την καθημερινή ζωή της βασιλικής οικογενείας. 'Η εξαίρεση έγινε για τον άπεσταλμένο των «ΕΙΚΟΝΩΝ» κ. Κ. Ραφαηλίδη. Το γεγονός ότι η νεαρά πριγκίπισσα έτοιμάζεται να γίνει σύζυγος του 'Ελληνας διαδόχου κατήργησε την ιδιότητα του «ξένου» στον 'Ελληνα άπεσταλμένο. Και με προθυμία ή δημοκρατική βασιλική οικογένεια του αρχαιότερου βασιλείου της Εύρώπης «συνήργησε» στις φωτογραφίες που άπαρτίζουν το άποικλειστικό μας αυτό ρεπορτάζ...

←

«ΚΑΛΩΣ ΩΡΙΣΑΤΕ από την 'Ελλάδα». Μ' ένα χαμόγελο, ή πριγκίπισσα 'Αννα - Μαρία ύποδέχθηκε στο κατώφλι των ιδιαιτέρων διαμερισμάτων της (κάτω), στον τελευταίο όροφο των ανακτόρων του 'Αμαλιενμποργκ, τον άπροσδόκητο έπισκέπτη που της έστειλαν οι «Εικόνες». 'Ενα άπéritτο μεγάλο δωμάτιο είναι το γραφείο της πριγκίπισσας. Τα χαμηλά παράθυρά του με τα διπλά τζάμια βλέπουν προς το περίφημο λιμάνι της Κοπεγχάγης, με τα παλαιά, του 15ου και 16ου αιώνας, πολυώροφα, μαυρισμένα σπίτια. Κοντά σ' ένα τέτοιο παράθυρο βρίσκεται και το κομψό γραφείο της (άριστερά). 'Από εκεί, μία φωτογραφία του Διαδόχου μνηστήρος της της χαμογελάει. Το βιβλίο που βρίσκεται πάνω στον χαρτοφύλακα είναι ο Θουκυδίδης. 'Η μέλλουσα βασίλισσα της 'Ελλάδας σπουδάζει τώρα ελληνικά.

ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΣΤΑ ανάκτορα του 'Αμαλιενμποργκ

Τὰ ανάκτορα του 'Αμαλιενμποργκ δεσπόζουν σὲ μιά τεράστια πλατεία στὴν καρδιά τῆς Κοπεγχάγη. Εἶναι ἓνα ἀρχιτεκτονικὸ σύνολο μὲ τέσσερα συγκροτήματα, τὸ ὡραιότερο τῆς Εὐρώπης, σὲ στὴν ῥοκὸ Πανύψηλοι φρουροὶ μὲ γραφικὲς στολές —κόκκινο καὶ μπλέ— καὶ μεγάλα μαύρα λοφία βαδίζουν ρυθμικά στὸ ἀπέραντο πλακόστρωτο τῆς εἰσόδου. Ἐδῶ εἶναι ἡ χειμερινὴ διαμονὴ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, γιατί τὶς ἄλλες ἐποχές, ὁ βασιλεὺς Φρειδερίκος, ἡ βασίλισσα Ἰνγκριντ καὶ οἱ τρεῖς κόρες τους μένουν συχνὰ σὲ ἄλλους πύργους τῆς Δανίας. Ὁ ἀπεσταλμένος τῶν «Εἰκόνων» ἔγινε εὐπροσῆγορα δεκτὸς στὸ παλάτι, ἴσως γιατί κάθε τι ἐλληνικὸ γίνεται ἐγκάρδια δεκτὸ στὴν Δανία. Οἱ πύλες τοῦ 'Αμαλιενμποργκ ἀνοίξαν καὶ ὁ τελετάρχης κ. Αἰγκιλ Βέρν προσέφερε τὴν εὐγενικὴ του ξενάγηση καὶ τὴν μεσολάβησή του στὴν βασιλικὴ οἰκογένεια νὰ δεχθῇ τὴν δοκιμασίαν τῶν φλάς καὶ τοῦ φακοῦ στὶς ὥρες τῆς γαλήνιας ἰδιωτικῆς τῆς ζωῆς.

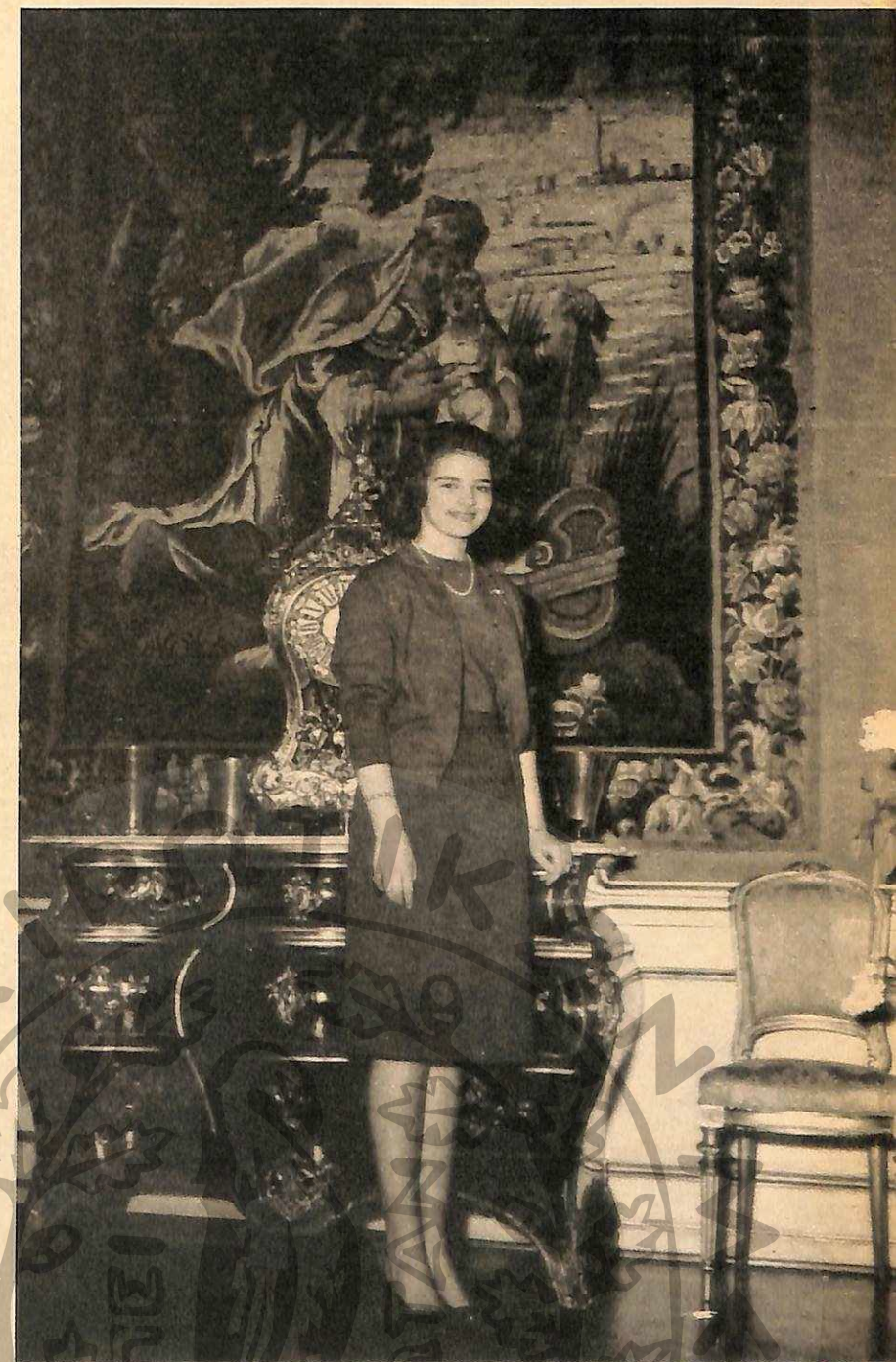
Τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἀνακτόρου, στοὺς χώρους ὑποδοχῆς, ἔχει ἓνα καθαρὰ μουσειακὸ χαρακτῆρα. Παλαιὸ ἀρχοντικὸ, χτισμένο τὸν 18ο αἰῶνα, μὲ τεράστιους χώρους, μεγαλοπρεπεῖς ἐσωτερικὲς σκάλες, λιθόστρωτα καὶ περιστύλια, δέχεται τὸν ἐπισκέπτη μὲ ἐπιβλητικότητα, ἀλλὰ καὶ ἀπλότητα. Τὰ ἐπιπλά εἶναι ἔργα τέχνης, προϊόντα τῆς πατροπαρά-

«Αὕτη εἶναι ἡ Ἑλλάδα», λέει ὁ τίτλος τοῦ εἰκονογραφημένου βιβλίου ποὺ κρατᾷ ἡ πριγκίπισσα. Τὸ γραφεῖο τῆς εἶναι μὲ ἀπλότητα καὶ γούστο διευθετημένο σὲ διάφορες γωνίες. Στὴν βιτρίνα βρίσκονται μερικά γυάλινα δανικὰ ἀγγεία, ποὺ ἔχουν μεγάλη ἀρχαιολογικὴ ἀξία.

«Ὡρα 4 μ.μ. — ἡ ὥρα τοῦ τσαγιού. Κάθε μέρα αὕτη τὴν ὥρα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Δανίας συγκεντρώνεται σ' ἓνα σαλόνι (ἀριστερά) τοῦ πρώτου ὀρόφου. Ὁ βασιλεὺς Φρειδερίκος εὐχαρίστως ἐχορήγησε τὴν ἄδεια εἰσόδου τοῦ φωτορεπόρτερ τῶν «Εἰκόνων» στὰ ἀνάκτορα, κι αὐτὸ κατ' ἀπόλυτη ἐξαίρεση. Ἡ βασίλισσα Ἰνγκριντ, φιλομειδῆς καὶ ἀπλὴ οἰκοδέσποινα, σερβίρει τὸ τσάι στὸν ἄνδρα τῆς καὶ στὴν κόρη τῆς. Ἡ πριγκίπισσα Ἀννα-Μαρία (κάτω) δέχθηκε πρόθυμα νὰ ποζάρῃ σὲ μιά γωνιά τῆς μεγάλης αἰθούσας ὑποδοχῆς τοῦ ἰσογείου, ποὺ εἶναι ἐπιπλωμένη μὲ θαυμάσια ἐπιπλά καὶ θαυμάσιους τάπητες.

δοτῆς ξυλογλυπτικῆς δεξιότητάς τῶν Βίκινγκς, οἱ τάπητες στὸ δάπεδο καὶ τοὺς τοίχους εἶναι ἐξαιρετικὸι ζωγραφικοὶ πίνακες, τὰ διάφορα διακοσμητικὰ ἀντικείμενα διαλεγμένα καὶ τοποθετημένα μὲ γούστο καὶ κομψότητα. Ἡ θερμὴ ἀτμόσφαιρα καὶ οἱ ἀπλοὶ τρόποι θυμίζουν στὸν ξένο ὅτι τὸ 'Αμαλιενμποργκ εἶναι ἓνα σύμβολο ποὺ δείχνει τὴν συνέχεια τῆς παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ κατοικία τῆς οἰκογενείας ποὺ τὴν ἐκφράζει. «Καλῶς ἦλθατε», λέγει ἡ βασίλισσα Ἰνγκριντ μόλις μπαίνει στὸ παλάτι μὲ τὴν Ἀννα-Μαρία. Ὁ καιρὸς ἦταν καλός —μόνο 7 ὑπὸ τὸ

μηδέν— καὶ ἡ μητέρα μὲ τὴν κόρη βγαίνουν συχνὰ στὴν Κοπεγχάγη. Ἡ νεαρὴ πριγκίπισσα εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐδιάθετη, ἀπλὴ, χαριτωμένη καὶ μὲ κάποια συγκίνηση ὅταν μαθαίνει ὅτι οἱ φωτογραφίες τῆς προορίζονται γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ διαμερίσματά τῆς εἶναι στὸ τελευταῖο πάτωμα τοῦ 'Αμαλιενμποργκ. Ἐνα τεράστιο δωμάτιο χρησιμεύει γιὰ σαλόνι γραφεῖο καὶ αἰθούσα μουσικῆς. Ἐδῶ ἡ πριγκίπισσα περνᾷ τίς ὥρες τῆς διαβάσει, ἀκούει τοὺς ἀγαπημένους δίσκους τῆς, ἔχει τὰ βιβλία τῆς καὶ τὰ δικά τῆς κομψοτεχνήματα. Ὁ χώρος αὐτὸς διαφέρει ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο

ΤΩΝ **ΕΙΚΟΝΩΝ** στά
ανάκτορα του
'Αμαλιενμποργκ

Μητέρα και κόρη
είναι δυο φίλες αγαπημένες.
"Έχουν περίπου
το ίδιο αναστήμα
και διακρίνονται και οι δυο
για την απλή τους κομψότητα.
'Η νεαρή έρωτευμένη
πριγκίπισσα βρίσκεται
στην πιό τρυφερή
περίοδο της ζωής της
κι άκριδώς γι' αυτό έχει τώρα
περισσότερη ανάγκη
από την μητρική συμπαράσταση.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ μόλις επέστρεψε
από μια εξοδό της στην πόλη. "Α-
φησε στον προθάλαμο το παλτό της
και ρίχνει μιά ματιά στην εμφάνισή
της. Μιά μικρή κλωστή έχει καθίσει
στην φούστα της κι ο πρόθυμος θα-
λαμηπόλος απευθεί να την τραβήξει.

κτίριο. Παντού είναι διάχυτη η νε-
ανική δροσιά, ένα χαριτωμένο, λιτό
και σοβαρό γούστο, ο τόνος της
προσωπικής καλαισθησίας μιάς ευ-
αίσθητης καπέλλας δεκαέξι χρόνων.
"Ένα πιάνο, μιά χαμηλή βιβλιοθή-
κη, κομψά ράφια με μικρά αντικεί-
μενα τέχνης, δάζα, είδη λαϊκής τέ-
χνης σε πέτρα και πορσελλάνη. Στο
προσωπικό της γραφείο, δίπλα στο
παράθυρο με τις πολύχρωμες κουρ-
τίνες, υπάρχει μιά φωτογραφία του
μνηστήρος. Τήν κοιτάζει και ένα χα-
μόγελο λάμπει στο πρόσωπό της.
Δίπλα ένα σκούρο βιβλίο: Μιά ι-
στορία του Θουκυδίδη. 'Η πριγκίπισ-
σα, που συνεχίζει τις σπουδές της
στά ανάκτορα, αρχίζει τις πρώτες
της γνωριμίες με την κλασική 'Ελ-
λάδα και την Ιστορία της.

'Απ' έξω ακούγονται τὰ θούρια
από την καθημερινή μεσημβρινή άλ-
λαγή της φρουράς, που γίνεται πάν-
τοτε με εξαιρετική, τελετουργική
γραφικότητα και τάξη. 'Αμερικανοί
τουρίστες παίρνουν φωτογραφίες. 'Η
"Άννα - Μαρία κοιτάζει από το πα-
ράθυρο. Στα δίπλα τζάμια έχει κρυ-
σταλλιάσει το χιόνι. Μακριά φαίνε-
ται θαμπά ένα τμήμα από το λιμάνι
και κάποιο πλοίο προχωρεί άργα
σπάζοντας τους πάγους. 'Η "Άννα -
Μαρία με άπλη σοβαρότητα και ά-
νεση περνά στις διάφορες αίθουσες με
τά παχιά χαλιά και την θερμή ατμό-
σφαιρα. Τους τοίχους των διαδρόμων
σκεπάζουν τεράστια γαλιά, βαριά
σκαλιστά έπιπλα από μαύρο σκλη-
ρό ξύλο, στολίζουν τον χώρο, σιωπη-
λοι θαλαμηπόλοι με κόκκινες ζακέ-
τες και άσπρες κάλτσες κινούνται ά-
θόρυβα και διακριτικά. 'Η βασίλισ-
σα "Ινγκριντ παρακολουθεί με στορ-
γή την κόρη της. Μερικές στιγμές
συνομιλούν σαν φίλες, όταν κάθων-
ται μαζί στις άναπαυτικές πολυθρό-
νες με τὰ χαρούμενα χρώματα

Με τούς διαβάτες

Στις 3 τὸ απόγευμα ἡ μητέρα καὶ
ἡ κόρη βγήκαν στὴν Κοπεγχάγη.
Μιά μαύρη «Τζάγκουαρ» τὴς πήγε
στοὺς κεντρικοὺς ἐμπορικοὺς δρό-
μους. Κατέβηκαν καὶ κυκλοφόρησαν
μαζί με τοὺς διαβάτες, κοιτάζανε τὴς
βιτρίνες, κουβέντιασαν. Μπήκαν σὲ
ένα βιβλιοπωλεῖο καὶ ζήτησαν εικο-
νογραφημένα βιβλία με ἑλληνικὲς
ἀρχαιοτήτες καὶ κλασικὰ ἔργα τέ-
χνης. "Εβείξαν μεγάλο ἐνδιαφέρον
γιὰ τὴς καλλιτεχνικὲς ἐκδόσεις ποὺ
τοὺς ἔδειξε ὁ προθυμότερος καὶ ἐ-
ξαιρετικὰ ἐνημερωμένος βιβλιοπώ-
λης. 'Ελληνικὴ προκλασικὴ γλυπτι-
κὴ, ἔργα κεραμικῆς, κλασικὴ γλυ-
πτικὴ, ἑλληνιστικὴ τέχνη, ἀνάγλυφα
τοῦ Παρθενῶνος καὶ χίλια - δυὸ ἄλ-
λα με ἑλληνικοὺς θησαυροὺς. Εἶδαν
καὶ ἄλλα βιβλία με τοποθεσίες, τὰ
νησιά, τὴς ἀρχαιότητες, ὅλα λουσμέ-
να στὸ ἑλληνικὸ φῶς, ποὺ ἔδινε μιά
χαρμόσυνη παρένθεση ἀνοίξεως στὸ
μουντὸ καὶ χιονισμένο τοπίο τῆς Κο-
πεγχάγης. 'Η βασίλισσα καὶ ἡ "Αν-
να - Μαρία ἔδωσαν τὴς παραγγελίες
τοὺς καὶ ἔφυγαν γιὰ τὸ παλάτι. Στις
4 μ.μ. κάθε μέρα ἡ βασιλικὴ οἰκο-
γένεια συγκεντρώνεται γιὰ τὸ τσάι.

Σ' ἕνα μεγάλο σαλόνι τοῦ πρῶ-
του ὁρόφου, δίπλα σ' ἕνα ἀναμμένο
τζάκι, ὁ βασιλεὺς Φρειδερίκος κάθε-
ται σὲ μιά βαθεῖα πολυθρόνα, κα-
πνίζοντας τὴν πίπα του σὰν ἀληθι-
νὸς ναυτικός. 'Η βασίλισσα καὶ ἡ
"Άννα - Μαρία κάθονται δίπλα του
σ' αὐτὴν οἰκογενειακὴ στιγμὴ.
Εἶναι ἕνα ἔθιμο ποὺ τηρεῖται με ἄ-

ΕΝΑ ΠΙΑΝΟ ὑπάρχει ἐπίσης στὸ
γραφεῖο της. 'Η πριγκίπισσα τὸ ἀ-
νοίγει ὅποτε θελήσει νὰ ξεκουρασθῇ
γιὰ λίγη ὥρα ἀπὸ τὴν μελέτη της.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ τῆς γούστα ἔχει
ἀποτυπωθῇ στὴν κάθε γωνιά τῶν δι-
αμερισμάτων τῆς "Άννας - Μαρίας.

ΜΠΡΟΣΤΑ σ' ἕναν ὑπέροχο τάπητα με παραστάσεις
λαϊκῆς τέχνης, ἀπὸ θρύλους καὶ ἱστορίες τοῦ Βορρά.
Διακοσμεῖ τὸν διάδρομο ποὺ ὁδηγεῖ στὸ γραφεῖο της.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ἀδυναμία ἔχει ἡ πριγκίπισσα στὴν ἑλ-
ληνικὴ μουσικὴ. 'Η πλούσια δισκοθήκη της περιλαμ-
βάνει ἀρκετὲς χαρακτηριστικὲς ἑλληνικὲς μελωδίες.

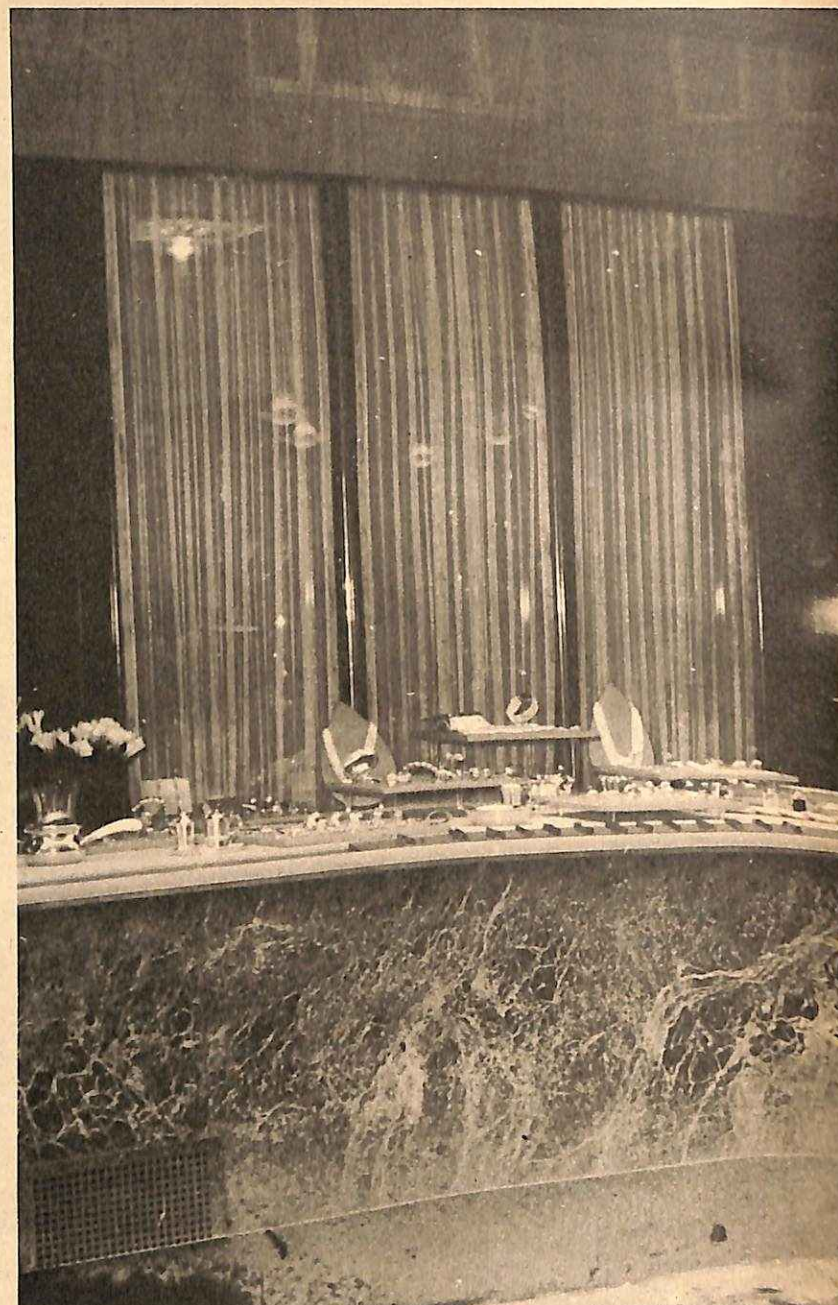

ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ στούς δρόμους τῆς Κοπεγχάγης

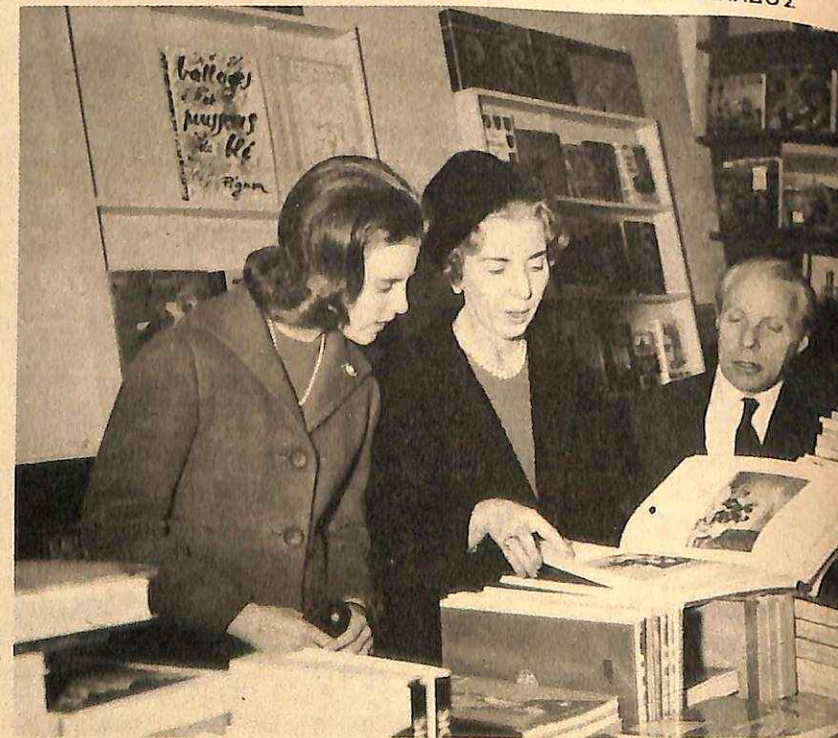

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ τῆς Κοπεγχάγης. Σὰν κοινοὶ θνητοί, ἡ βασίλισσα καὶ ἡ κόρη τῆς θγαίνουν τακτικὰ γιὰ νὰ κάνουν τὰ ψώνια τους. Οἱ διαβάτες πὺ τὶς ἀναγνωρίζουν χαιρετοῦν καὶ δέχονται σ' ἀνταπόδοση τὰ χαμόγελά τους.

ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΜΕΝΟΣ ὁ οὐρανὸς τῆς Κοπεγχάγης. Βρέχει μιὰ ψιλλή, ἐπίμονη βροχή, ἀλλὰ μητέρα καὶ κόρη συνεχίζουν τὴν περιοδεία τους στὰ διάφορα καταστήματα.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΒΙΤΡΙΝΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΥ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΠΑ ΓΙΑ ΛΙΓΟ Σ' ἓΝΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΖΗΤΗΣΑΝ ΝΑ ΔΟΥΝ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ. ΑΣ ΣΗΜΕΙΩΘΗ ΟΤΙ ΕΞΕΘΕΤΕ ΠΟΛΛΑ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ ΓΑΜΟΥ Μ' ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΦΥΛΛΟΜΕΤΡΗΣΕ ΤΗΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΥΠΤΙΚΗ»

Ἔκαναν τὶς παραγγελίες τους καὶ τώρα θγαίνουν ἀπὸ τὸ διδλιπωλεῖο. Σκοτεινιάζει νωρίς, τὰ πρῶτα φῶτα ἀνάδουν καὶ ἡ ὥρα τοῦ τσαγιού πλησιάζει. Ἡ βασίλισσα καὶ ἡ πριγκίπισσα Ἄννα - Μαρία θὰ ἐπιστρέψουν στὰ ἀνάκτορα γιὰ τὴν καθημερινὴ οἰκογενειακὴ συγκέντρωση. Μιὰ πλούσια παραγγελία ἀπὸ διδλία κλασσικῆς ἑλληνικῆς τέχνης θὰ σταλῇ τὴν ἐπομένη στὸ Ἀμαλιένμποργκ, γιὰ νὰ φέρῃ μιὰ ἀκτίνα ἀπὸ μεσογειακὸ φῶς στὸ παλάτι πὺ θεμελίωσαν οἱ Βίκινγκς.

παράδοτη τάξη, εἶναι μιὰ παράδοση. Μετὰ τὶς φωτογραφίες, ὁ βασιλεὺς σηκώθηκε πρόσχαρος καί, μὲ ἓνα πλατὺ χαμόγελο, εὐχήθηκε «καλὸ ταξίδι» στὸν ἀπεσταλμένο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἡ Ἄννα - Μαρία πρόσθεσε τὸ δικό της χαμόγελο.

Κομπὴ πρωτεύουσα

Κοπεγχάγη σημαίνει «λιμάνι τῶν ἐμπορῶν» καὶ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ἀρχαιότερες εὐρωπαϊκὲς πόλεις, γιὰ τὴ φυσικὴ διαμόρφωση τοῦ συστήματος τῶν νησιῶν καὶ τῶν διωρύγων τῆς χάρισε τὸ ἀσφαλέστερο λιμάνι τῆς Βαλτικῆς. Ἡ ζωὴ τῆς ἀρχίζει ἀπὸ τὸ 1167, ὅταν ὁ Ἀπσαλον ἔβαλε

τὰ θεμέλια τῆς τεράστιας πολιτείας. Τὸ πιὸ παλὸ καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο κομμάτι τῆς Κοπεγχάγης εἶναι χτισμένο στὸ νησί Σεελάνδη, σ' ἓνα τμήμα τοῦ Ἀμαγερ καὶ σὲ ἄλλα μικρὰ νησιά, πὺ βρίσκονται ἀνάμεσά τους. Τὰ ποτάμια, οἱ γέφυρες, οἱ λίμνες καὶ ἡ παλιὰ μνημειακὴ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ μπαρόκ καὶ τοῦ ροκοκὸ δίνουν ἓναν ζωηρὸ καὶ ἰδιότυπο χαρακτήρα στὴν κομπὴ πρωτεύουσα πὺ διατηρεῖ ἀκόμη τὸ ὄνομα «Παρίσι τοῦ Βορρά». Ἡ πολιτισμένη ἀτμόσφαιρα μιᾶς ἡρεμῆς ζωῆς κυριαρχεῖ σ' ἓνα περιβάλλον πὺ θυμίζει παλαιὰ ἀκμή, ἀλλὰ καὶ σύγχρονη ἀνέπτυξη.

Τὸ χιόνι καὶ ὁ πάγος ἔχουν ἐνοποιησεῖ τὸς κήπους μὲ τὶς λίμνες, τὰ πάρκα καὶ τοὺς δρόμους. Οἱ κάτοι-

Η ΔΑΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.
ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΖΟΥΝ ΣΑΝ ΑΠΛΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ

«ΠΕΡΑΣΤΕ καὶ ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου», λέει μὲ χάρη ἡ πριγκίπισσα...

κοι όμως κινούνται άνετα και χιλιάδες πεδρήλατα κυκλοφορούν παντού. Οι όμορφες, ροδόχρως Δανίδες δίνουν έναν τόνο ζωηρότητας, ή ρυθμισμένη ζωή της πλέσας έχει ένα αίσθημα γαλήνης και γιγιοιρίας. Οι άμαρσοισχιές, με όμοιοστές Βίκινγκς, θάβουν στους κοσμοοβριθείς σταθμούς φορτωμένες χιόνι, για να ξεκινήσουν πάλι για άλλους σταθμούς της ακανθιαδικής περιοχής, που σφύζουν από κίνηση και ζωτικότητα. Έγκλιονστικά μηχανήματα κινούνται άσταμάτητα στους δρόμους, οι διαδότες σταματούν να πάνε νονο από τα πλανώδια μαγαζιά τα νοστιμώτατα λουκανικά με την έξαισία σάλτσα και μερικά κομμάτια άπο το ύπέροχα δανικά τυριά, που είναι ένα άπο τα έλλεκτικά ένυκτα προϊόντα.

Οἱ πλατειεῖς λεωφόροι ἀκολουθοῦν
τὶς ὄχθες τῶν τριῶν λιμνῶν, Γόουν, Σονότερνταμς καὶ Πίπλιν, καὶ ἡ κυ-
κλοφορία τῶν αὐτοκινήτων καὶ τῶν ἀ-
μέτρητων ποδηλάτων γίνεται μὲ ὁ-
ψογὴ τάξει.

τὸ Χριστιανισμόν πορνεῖ εἶναι ἓνα κομ-
μοτέχνημα· μπορὸν, ἀπὸ τὰ μεγαλύ-
τερα παλάτια τῆς Δανίας. Ἐδὼ στε-
γάζονται ἡ βουλή, τὸ ἀνώτατον δικα-
στήριον καὶ οἱ αἰθούσες τοῦ θρόνου
καὶ τῶν βασιλικῶν δεξιώσεων. Ὅρει-
χάλκινα θρόνα· ἄλλα τὰ Ἱερὰ τῆς
Ἀθηνᾶς, τοῦ Ἀσκληπιοῦ δίδουν ἕναν
νεοκλασικὸν τόπον στὴν εἰσόδον τοῦ ἀ-
νακτόρου. Γιὰ τὸν ἐνερῶδη διάκο-

σμό του έχουν έργασθῃ οἱ κορυφαῖοι καλλιτέχνες τῆς Εὐρώπης. Οἱ αἰθου-
σες τῶν ἱπποδρόμων καὶ τῶν γευμάτων,
με τὴν χρωματιστὴς μαρμαρίνης κο-
λῶνες, τοὺς τάπητες καὶ τὰ ξυλόλυ-
πα ἐπιπλά, εἶναι μουσειακῆς ἀξί-
ας. Στὸ ἴδιο κτίριο στεγάζεται καὶ ἡ βα-
σιλικὴ βιβλιοθήκη, μὲ ἓνα ἑκατομμύ-
ριο τόμους καὶ χιλιάδες παπύρους,
χειρόγραφα, χάρτες κλπ.

Ἀπὸ τὰ παλαιότερα

Η Δανία είναι τὸ παλαιότερο βασίλειον τῆς Εὐρώπης καὶ ἐν ἀπὸ τὰ παλαιότερα τῶν κόσμου. Ἐν τοῖσι, ὅμως, ἀρχικῶς τὰ προνόμια τῶν μονάρχων ἦταν πολὺ περιορισμένα. Ὁ βασιλεὺς ἦταν κυρίως ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ καὶ τὰς πολεμικὰς περιόδους. Ἡ ἔξουσία τοῦ ἐπὶ ἡγεῖτο κυρίως ἀπὸ τὴν μεγάλῃ ἐκτάσει τῶν κτημάτων του καὶ τὸ προσωπικὸν του κύρος.

Ἡ νομοθετική καὶ ἡ δικαστική ἐξουσία ἀνῆκε σὲ ἀρμόδια σώματα, ἀποτελούμενα ἀπὸ πολίτες, πού συν-
εδρίαζαν σὲ τρεῖς περιοχὲς τῆς χώρας. Τὰ σώματα αὐτὰ ἐξελέγαν τὴν βασιλεῖα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἰαίας πάντοτε οἰκογενείας. Ὅλα τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας εἶχαν ἔτσι τὸ δικαίωμα διαδοχῆς τῶν βασιλείων. Συνήθως τὰ σώματα αὐτὰ ἐκλεκτόρων ἐξελέγαν τὸ μεγαλύτερο σὲ ἡλικία μέλος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Οι βασιλείς άρχισαν να αποκοτών έκτελεστική έξουσία κατά τον 11ο και 12ο αιώνα. Έτσι οι βασιλείς ανέλαβαν να φροντίζουν για τη διατήρηση της γαλήνης και της τάξεως στο βασίλειο. Σιγά - σιγά έγιναν το κέντρο της κρατικής έξουσίας, που άρχισε να διαμορφώνεται και να συµµετέχουν στην νοµοθετική έξουσία. Επίσης άρξισαν να εκδίδουν νόµους και αξιωµατοχού για πού διώριζαν αναλάµβαναν πολλά νοµοθετικά καθήκοντα. Από τον 13ο αιώνα, το βασίλειο δικαστήριον απέκτησε τις αρµοδιότητες ανώτατου δικαστηρίου για όλοκληρη την χώρα.

Παρ' όλα αυτά, οί βασιλείς τῆς Δανίας, ἃν καὶ ἀπώλτου μονάρχη, δὲν ἀπομακρύνθησαν ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ ποί ἰσχυαν ὅταν ἀνέλαθον τὴν ἀπόλυτὴν ἐξουσίαν, γιὰτὶ ἤδη εἶχε σχηματισθῆναι μιὰ μεγάλη καὶ ἰσχυρὴ γραφειοκρατία. Ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς νόμους καὶ οἱ κοινωνικοὶ καὶ οἰκονομικοὺς μεταρρυθμίσεις, ποὺ ἔγιναν ἐν τῷ μεταξύ, προφύλαξαν τὴν μοναρχίαν ἀπὸ τὶς συνηθισμένες λαϊκὲς ἀντιδράσεις.

Τὴν ἑξασθένεση τῆς ἀπολύτου μοναρχίας ἄρχισε μετὰ ἀπὸ τοῦς Ναπολεωνταίους πολέμους. Τὸ 1848, ὁ Φρειδερίκος ὁ 7ος παρατίθηκε ἀπὸ τὰ ἀπελευθερωτικὰ δαικώματα τοῦ, ἐκπρῶχθ' συνταγματικῶς μονάρχης καὶ ἡ κυβέρνησις ἦταν πλέον υπεύθυνη ἀπέναντι τοῦ Κοινοβουλίου. Ἐκτοτε ἡ δανικὴ μοναρχία ἐξελίχθηκε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς δημοκρατικώτερες τοῦ κόσμου.

Ἡ θέσις τοῦ βασιλέως

Η Δανία ήταν άλλοτε μεγάλη χώρα. Ἡ Ἀγγλία, ἡ Νορβηγία, ἡ Νότιος Σουηδία καὶ ἡ Βόρειος Γερμα-

νία ως τὸν Ἑλβα ἀνῆκαν στὸ βασίλειο τῆς Δανίας. Σήμερα ἡ Δανία εἶναι μικρὴ χώρα, γεωγραφικὰ, ὁμοῖα, ἀν συμπεριλάβουμε καὶ τὴς τεράστιες ἐκτάσεις τῆς Γροιλανδίας, ἡ Δανία φαίνεται σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες χερσὲς τοῦ κόσμου. Ἐντούτοις, μαζί με τὴν Γροιλανδία καὶ τὰς Φάρους νήσους, ὁ συνολικὸς πληθυσμὸς δὲν φθάνει τὰ πέντε ἑκατομύρια.

Ἡ θέση τοῦ βασιλέως ἔχει ὑπο-
στῇ βέβαια μεγάλες μεταβολές. Ὁ
βασιλεὺς παραμένει, φυσικά, ὅπως
καὶ κατὰ τὴν παλαιότερη ἐποχὴ, ἡ
σημαντικώτερη προσωπικότητα τῆς

σημαντικώτερη η σχέση με τον Θεό. Και αποκαλείται: «Ἐλέω Θεοῦ βασιλεὺς τῆς Δυναμῆς». Ἀρχι-επίσκοποι ἐπικρατοῦσε ἡ ἀντίληψη ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος εἶχε μεταβιβάσει τὴν ἐξουσίαν στὸν βασιλέα. Σήμερα ἡ θέ-συσ τοῦ βασιλέως καθορίζεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ κατὰ τὴν ἀνάρρηση του στὸν θρόνο ὁ βασιλεὺς ὀρκί-ζεται πίστη στὸ Σύνταγμα. Τὸ Σύν-ταγμα ἀναφέρει διὰ μόνον ὁ βασιλεὺς διατέθεται τὴν ἐκτελεστικὴ καὶ νομοθε-τικὴ ἐξουσία, μὰ μὲ τὸ Κοινοβού-λιο, καὶ ὅτι ἀσκέι τὴν ἐξουσία τὸν μέσῳ τῶν ὑπουργῶν του. Ὁ βασι-λεὺς εἶναι ἀνεύθυνος καὶ ἀπαράβια-στος. Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ βασι-λεὺς ὠνόμεται ἐπάνω ἀπὸ τὴς πολι-τικῆς ἀντιθέσεως καὶ παραμένει ἀλά-θηςτος, ἀλλὰ κατὰ τρόπο ἐντελὸς δι-αφορετικὸ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀπολύ-του μοναρχίας.

Αυτή είναι η θέση του βασιλέως στα σύγχρονα δημοκρατικά κράτη, ή διακυβέρνηση των οποίων γίνεται σύμφωνα με τις κοινοβουλευτικές αρχές. Ή Δανία είναι δημοκρατικό βασίλειο.

Ο βασιλεύς Φρειδερίκος ο 9ος γεννήθηκε το 1899. Αφού τελείωσε τις σπουδές του, εφόρτησε στην Ναυτική Ακαδημία και κατόπιν υπηρέτησε επί χρόνια στον στόλο της χώρας του. Ανέλαβε την διακυβέρνηση πλοίου και παρόμοια στην ενεργό υπηρεσία μέχρις ότου του άπενεμμήν ο βαθμός του ναυάρχου. Κατά τα καλοκαίρια ταξιδεύει στις δανικές θάλασσες, με την ωραία άσπρη βασιλική θαλαμηγό.

στική θαλαμηγο.

“Ο βασιλιάς έχει ιδιαίτερη κλίση στην μουσική, και το ταλέντο του σαν μάεστρον είναι γνωστότατο. “Ο βασιλεύς Φρειδερίκος διευθύνει συχνά την ορχήστρα της Βασιλικής “Οπερας της Κοπεγχάγης, καθώς και την συμφωνική ορχήστρα του δανικού ραδιοφωνικού σταθμού, σε έργα μεγάλων συνθετών, όχι όμως για το κοινό, αλλά μόνο για περιωρισμένο ακροατήριο προσκεκλημένων. “Η βασιλίσσα παρακολουθεί πάντοτε τις συναυλίες αυτές και αγαπά επίσης την μουσική, και μάλιστα έχει τις “ιδιες προτιμήσεις που έχει και ο βασιλεύς.”

Ἡ βασίλισσα Ἰνγκριντ εἶναι κάπως νεώτερη ἀπὸ τὸν βασιλεῖα. Εἶναι κόρη τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας Γουσταύου - Ἀδόλφου τοῦ 5ου. Πρὶν ὅμως τῆς εἶναι ὁ περίφημος στρατάρχης τοῦ Ναπολέοντος Μπερναντέ, ὁ ὁποῖος ἐξελέγη ἀπὸ τὸν σουηδικὸ λαὸ βασίλειον τῆς Σουηδίας καὶ ἔδρασε, μὲ τὴν ἐξ ἑαυτοῦ περίφημην βασίλισσαν Ντεζιρέ, τὴν σουηδικὴν δυναστεία.

Παρ' ὅτι πολλοὶ βασιλικοὶ πύργοι

Έχουν γίνει μουσεία ή χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς, υπάρχουν ακόμη στην διάθεση της βασιλικής οικογένειας πολλοί πύργοι, στους οποίους ζή κατά διάφορες εποχές ή βασιλική οικογένεια.

Στήν «δόμορφη Κοπευχάχη» υπάρχει το χειμερινό ανάκτορο —το 'Αγιά-λεινιενμπουργκ Πάλας», ένα μοναδικό κτίριο στυλ ροκόκο, ασφαλώς το ωραιότερο στην Ευρώπη. Τέσσερα δολφίνια κτίρια ροκόκο, κτισμένα πριν από διακόσια χρόνια, σχηματίζουν ένα τετράγωνο που ξεχωρίζει με την κομψότητα και την Ισορροπία του.

Ένα από τα μέγαρα αυτά, κτισμένο κατά το 1760, έχει επιτοκευασθεί τελευταία με έναν τέτοιο τρόπο, ώστε όχι μόνο η ασοχικτεκτονική του, αλλά και η επίπλωσή του και η διακόσμηση του έχουν αποκτήσει παγκόσμια φήμη. Το έργο αυτό όφειλεται κατά μέγα μέρος στο σίγουρο καλλιτεχνικό αίσθητό της δασιλίας 'Ιλνγκντ.

Ένα μεγάλο κτήμα του Χριστιαν-
μπουργκ Πάλας χρησιμοποιείται για
μεγάλες και επίσημες δεξιώσεις.

Το καλοκαίρι και την άνοιξη η βασιλική οικογένεια μένει στο Φρέντεμποργκ Πάλας, που βρίσκεται σε ένα βάθος από δευές, δίπλα σε μία όμορφη λίμνη. Το κτίριο είναι ένα σύμπλοκο διαφόρων κτιριακών, που κτίσθηκαν κατά διάφορες περιόδους, με-
χρι σε 240 χρόνια. "Έχει 400 δωμά-
τια, θαυμάσια σαλόνια και μία περά-
σια τεράστιαν τραπεζαρία, μία μαρ-
μαρότρωτο πάτωμα, μία μαρ-
μαρότρωτο πάτωμα, που βρίσκεται
σε ύψος 30 περίπου μέτρων.

Τὸ Γκράτεν Κάσλ εἶναι ἓνα ὡ-
ραῖο καλοκαίρινο ἀνάκτορο, ποὺ ἔχει
κτισθῇ τὸ 1616. Τὸ ἀνάκτορο αὐτὸ
βρίσκεται στὶς ὄχθες ἐνὸς φιὸρν μὲ
μεγάλο βάθος, στὰ νότια σύνορα τῆς
χωρᾶς.

Ἀπὸ τὴν ἀνοίξη ὥς τὸν Σεπτέμβριο, ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια περνᾷ πολὺν καιρὸ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν θαλαμῶν «Ντάνεμπργκ», πὺλ μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ σὰν τὸ θερινὸ ἀνάκτορον τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Κατά τα τελευταία χρόνια, η ώρα-
ραία καί νεορήτοι πεικνισμοί - διαδό-
χους του θρόνου της Δανίας προσέλα-
σε το παγκόσμιο ενδιαφέρον. Χάρι-
σε μία τοποποίηση του Συντάγμα-
τος του 1953, η πριγκίπισσα Μάρ-
γκαρετ απέκτησε δικαίωμα να δια-
δεχθῇ στὸν θρόνο τὸν πατέρα της.
Ὡς τώρα, μὲ μίαν μόνο ἐξάιρεση, τὸ
δικαίωμα τῆς διαδοχῆς ἀνῆκε μόνον
στους ἄρρενες. Ἡ πριγκίπισσα Μάρ-
γκαρετ ἔδωσε τὶς εἰσαγωγικὲς τῆς
ἐξετάσεις στὸ πανεπιστήμιό τῆς Κο-
πεγχάγης, ὅπου παρακολούθησε μα-
θήματα φιλοσοφίας. Ἐπίσης, ἡ πρι-
γκίπισσα - διάδοχος ἔσπουδασε Δια-
θὲν Δίκαιο, Διεθνή Πολιτικὴ καὶ
Ὀργάνωση. Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ἔ-
χει γιὰ τὴν ἀρχαιολογία. Ὁ εὐρώ-

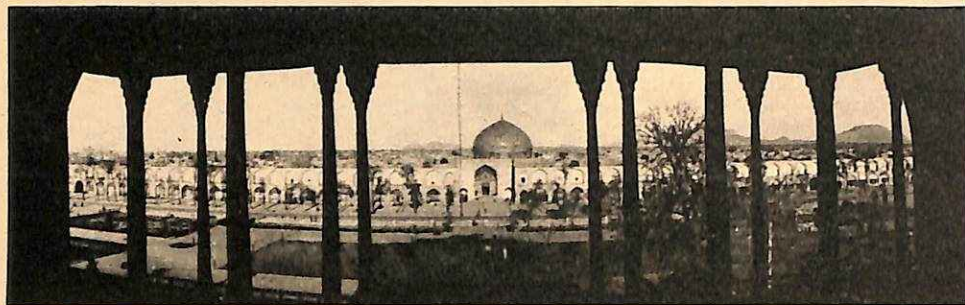
παίκος τύπος έχει γραφεί συχνά για την συμμετοχή της στις ανασκαφές που έκανε ο παππούς της βασίλισσας της Σουηδίας σε περιοχές του παλαιού πολιτισμού των Έτρουσκων.

Η δεύτερη κόρη του βασιλέως της Δανίας, η πριγκίπισσα Βενεδικτή, εξαλείωσε το σχολείο της έφοτος και έθεσε συνεχίσει τις σπουδές της στην Έλβετία, ενώ η τρίτη κόρη, η Άννα - Μαρία, συνεχίζει τις σπου-

δές της στήν πατρίδα της. ■■■

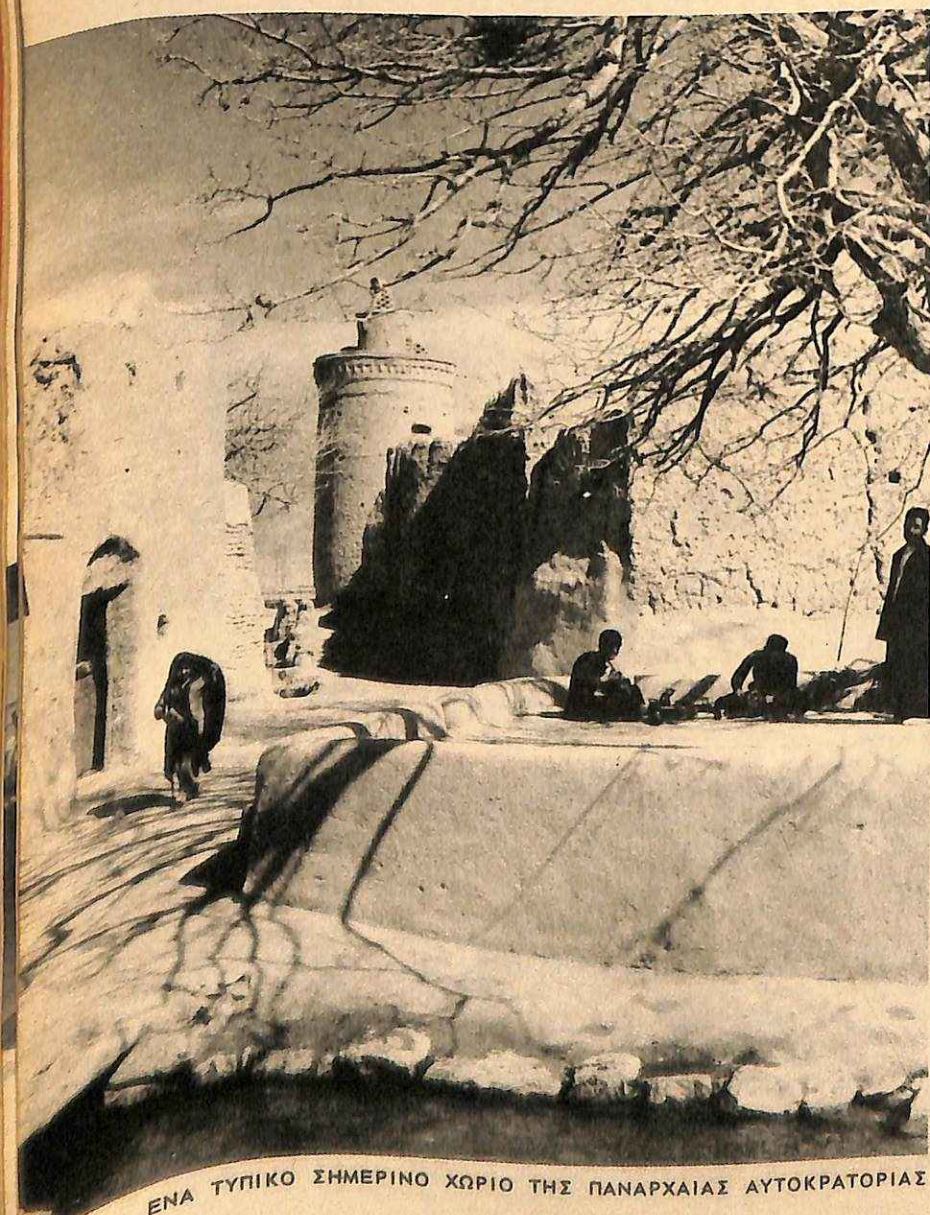

Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ» Κ. ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

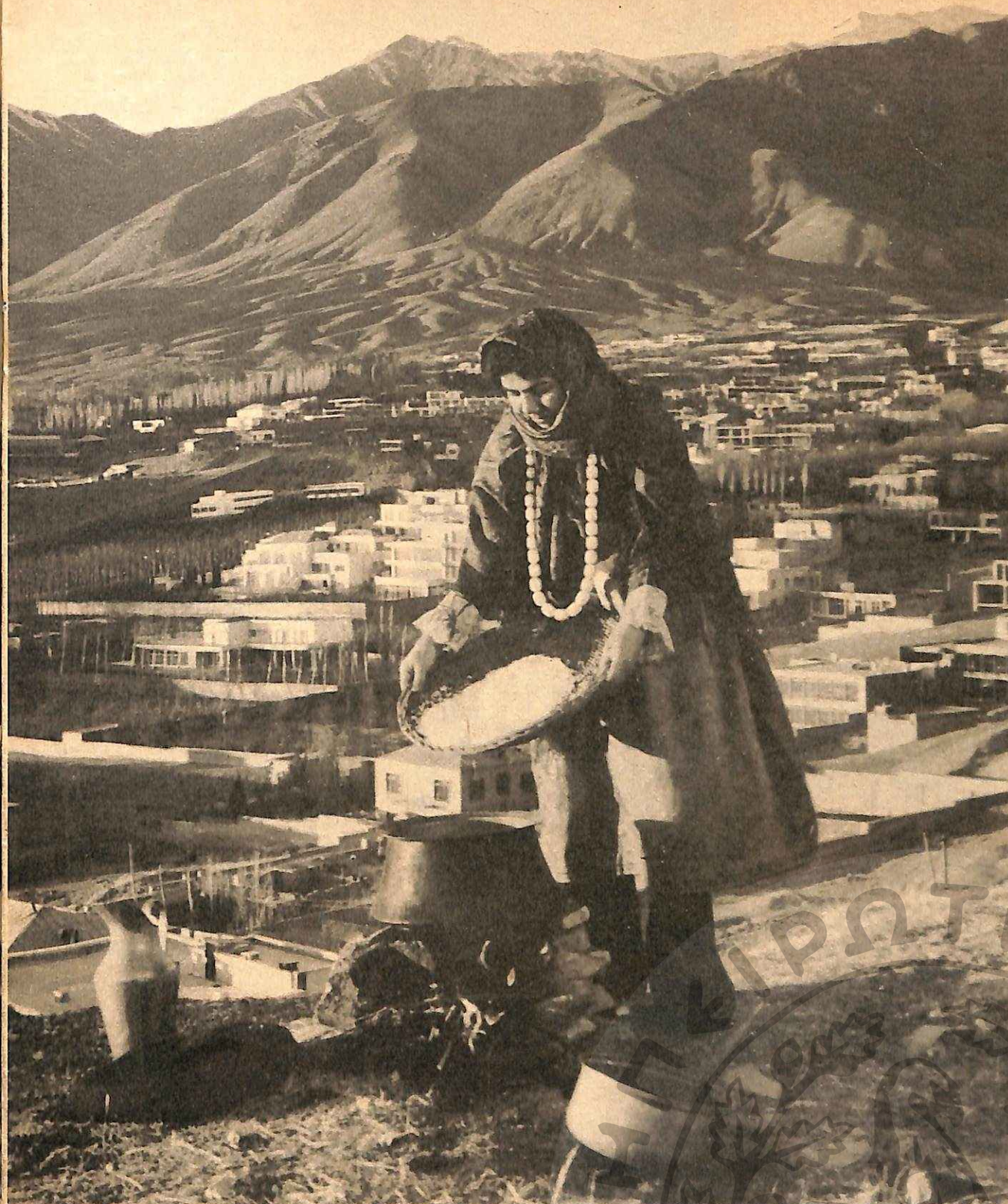
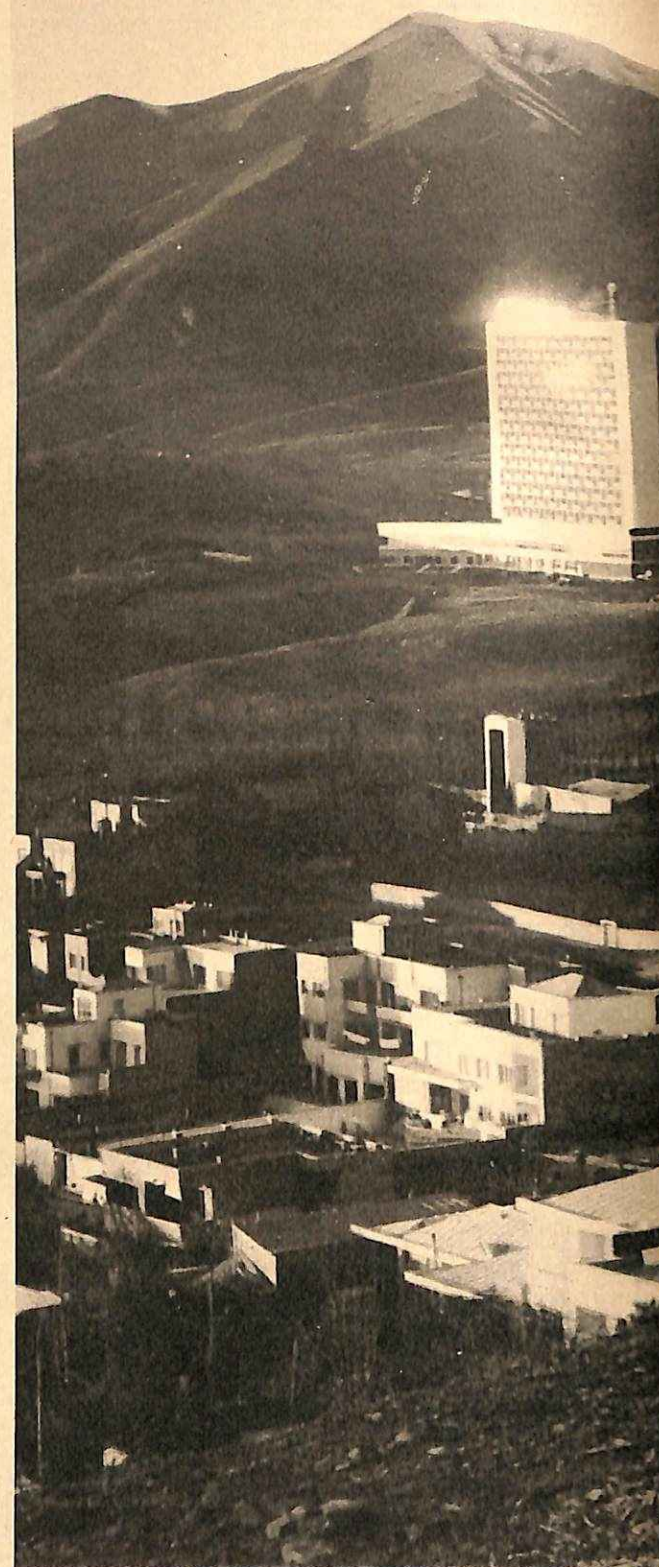

ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΕΥΘΥΜΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ

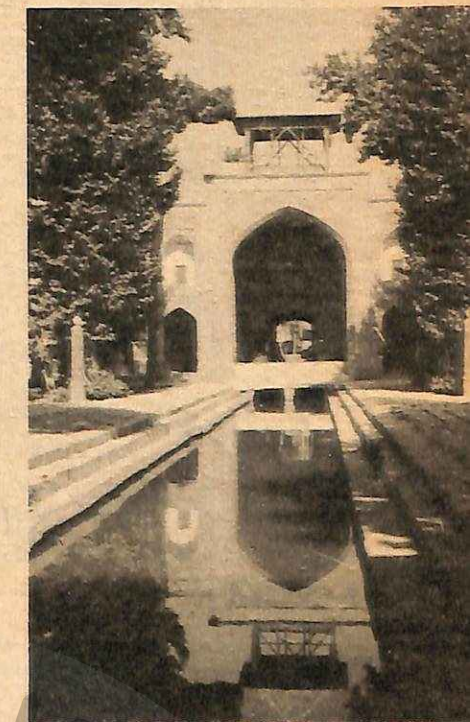
Η Τεχεράνη είναι μια πόλη δυο εκατομμυρίων κατοίκων, έχει δυο σταθμούς τηλεόρασης, μια βουλή (ή όποια είναι κλειστή από διετία), μια γερουσία (ή όποια είναι κλειστή από τετραετία), ένα παζάρι, που θεωρείται το μεγαλύτερο της Μέσης Ανατολής, και είκοσι ποδοσφαιρικές ομάδες.

ΕΝΑ ΤΥΠΙΚΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΧΩΡΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΡΧΙΑΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

ΑΝΑΜΕΣΑ στα γυμνά, περίπου σεληνιακά, δουνά και τα σπιτάκια της άκρως συνοικίας της Τεχεράνης ύψωθηκε το πολυώροφο «Χίλτον». Η αντίθεση έχει κάτι το τρομακτικό. Εκεί, ο χαλύδινος κολοσσός, που άστραποβολάει στον ήλιο, χαρακτηριστικό δείγμα των επιτεύξεων του αιώνα στον τομέα της ανέσεως. Έδω, ένας μπακιρένιος τέντζερης, που σιγοβράζει πάνω από τα καυσόξυλα — έτσι ακριβώς όπως θα γινόταν και πριν από χιλιάδες χρόνια —

ΑΝ ΚΑΙ η Περσία παρουσιάζει μια πατροπαράδοτη λειψυδρία, τα πολυτελή ανάκτορα περιβάλλονται από τεχνητές λίμνες, τεχνητούς αύλακες και έντυπασιακές πισίνες. Εκεί ο Άλλας δίνει γενναιόδωρα το νερό του. Στην φωτογραφία, ένας αύλακας σε ανάκτορο του Ίσπαχάν...

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ του Σιράζ, της μεγαλύτερης πόλεως του Νότου. Εκτός από τα οχήματα και τους πεζούς, από τον ίδιο δρόμο περνάει και το «υδραγωγείο» της πόλεως. Είναι τα χαρτάκια δίπλα από τα πεζοδρόμια.

ΚΑΘΕ... ΠΕΡΣΗΣ

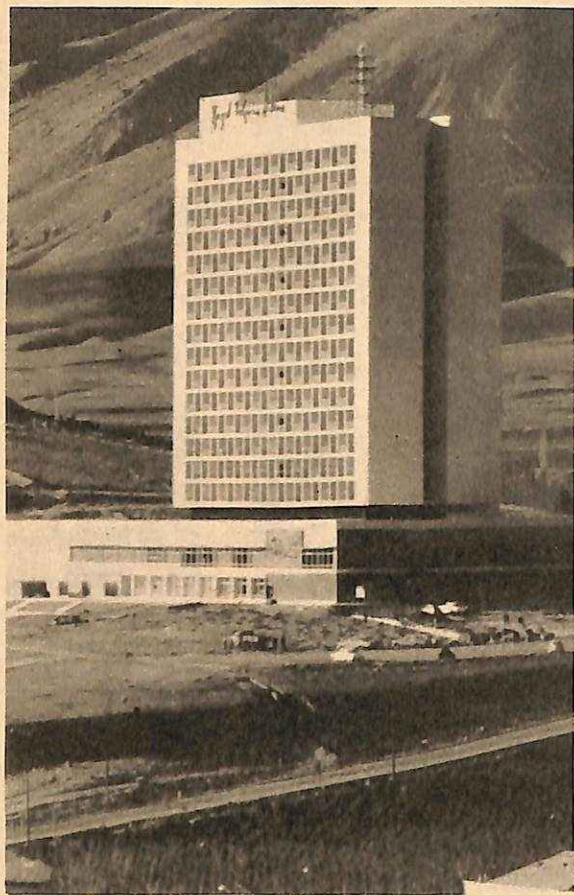
Οι Πέρσαι, συμπαθέστατοι και γλυκομίλητοι άνθρωποι, θά ήταν πολύ πιο εύτυχισμένοι αν δεν είχαν γείτονες, ούτε συμμάχους. Έν όλίγοις δεν συμπαθούν κανένα. Δεν συμπαθούν τους Ιρακινούς, τους Αιγυπτίους και τους Λιβανέζους, γιατί είναι Άραβες. Δεν συμπαθούν τους Έβραίους, γιατί είναι Έβραίοι. Δεν συμπαθούν τους Άγγλους, γιατί τους έπαιρναν κάποτε όλο το πετρέλαιο. Δεν συμπαθούν τους Αμερικανούς, γιατί τους παίρνουν τώρα το πετρέλαιο, και δεν συμπαθούν τους Ρώσους, γιατί όνειρεύονται να τους πάρουν κάποτε το πετρέλαιο. Συμπαθούν τους Έλληνες, γιατί οι πικρές αναμνήσεις που τους συνδέουν με την χώρα μας ανάγονται σε μια εποχή που με λίγη καλή θέληση

ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ!

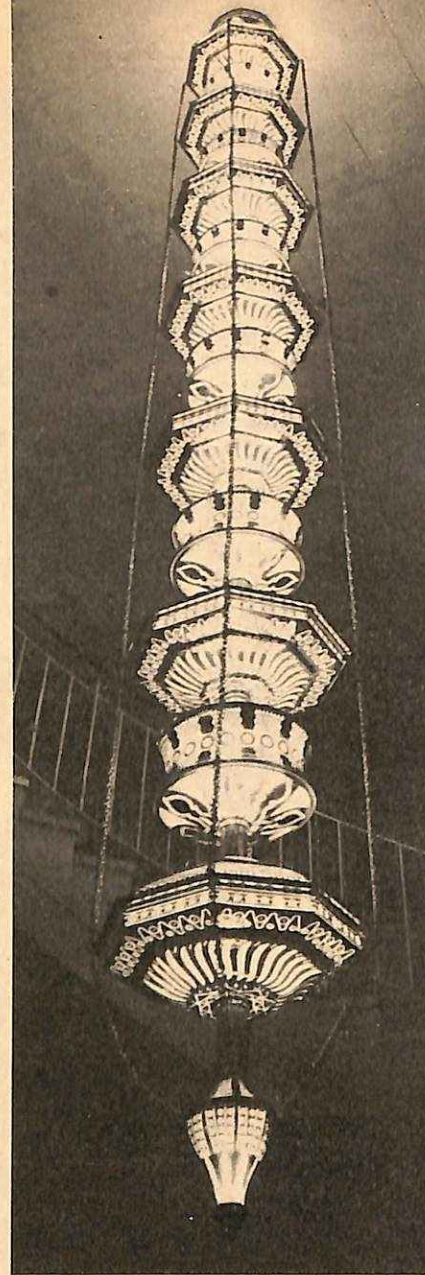
θα μπορούσε να θεωρηθεί περασμένη. Έν τούτοις υπάρχουν στιγμές που η λήθη δεν αποτελεί ένα όριστικό γεγονός. Ένας Πέρσης σωφέρ με ρώτησε, όταν έμαθε την εθνικότητά μου: «Όλα καλά, αλλά γιατί ο Μέγας Άλέξανδρος να μάς κάψει την Περσέπολη;» Τό να πητε ότι δεν είσατε έντελώς υπεύθυνος για τις πράξεις του Μεγάλου Άλεξάνδρου, θά είναι περιττό. Οι Πέρσαι έχουν μερικές σταθερές πεποιθήσεις στα θέματα αυτά. Τό καλύτερο απ' όλα, θά είναι να τού αφήσετε, πληρώνοντας, ένα καλό «μπαξίσι» — υπό τύπον πολεμικών επανερρώσεων, για όσα έκανε έκείνος ο πυρομανής Μέγας Άλέξανδρος στην Περσέπολη.

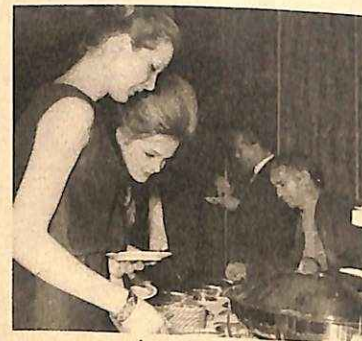
ΤΟ «ΧΙΛΤΟΝ» ΤΗΣ ΤΕΧΕΡΑΝΗΣ ΠΗΡΕ ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ 51

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ τὸ «Χίλτον» μοιάζει λίγο - πολύ μὲ τὰ ἀδελφὰ οἰκοδομήματα ὅλου τοῦ κόσμου (ἄνω). Στὸ ἐσωτερικὸ του ὅμως οἱ σχεδιασताὶ ἐφρόντισαν νὰ συνδυάσουν τὶς σύγχρονες ἀνέσεις μὲ τὰ διακοσμητικὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου. Στὸ κεντρικὸ «λιμνασάστιο» κρέμεται ἕνας πολυέλαιος - ἔχει μῆκος ἑξή μέτρα-, λεπτοδουλεμένο δείγμα τῆς ἐγχωρίου διατεχνίας (δεξιά)

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΘΑΛΑΜΟΥΣ

ΔΥΟ ΚΑΛΛΟΝΕΣ ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ
ΣΑΛΟΝΙ - ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ, ΓΟΥΣΤΟ

Κατὰ τὰ ἄλλα, ἄλλωστε, ἡ Ἑλλάς εἶναι πολὺ συμπαθὴς στὴν Περσία, κυρίως λόγῳ τῆς μουσικῆς τῆς. Οἱ γνωστότεροι Ἕλληνες ἐν Περσίᾳ εἶναι ὁ Καζαντζίδης, ἡ Μορινέλλα καὶ ὁ Γούτος. Τὰ τραγοῦδα τους μεταφράζονται περσικὰ καὶ χαλοῦν κόσμο. Ἐπίσης πολλὴ ἐπιτυχία ἔχουν καὶ τὰ «Παιδιά τοῦ Πειραιᾶ», πού τραγουδοῦνται, λόγῳ περσικοῦ σωδινισμού, ὡς «Παιδιά τοῦ Ἰσπαχάν». Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἄρχισε νὰ παίζεται σὲ ὅκτω κινηματογράφους τῆς Τεχεράνης καὶ τὸ φῖλμ, πού ἀφήνει λαμπρὲς ἐντυπώσεις. Κάποιες ἐπιφυλάξεις δημιουργεῖ ἡ Κα Μελίνα Μερκούρη, ἡ ὁποία ἐβεωρήθη κάπως ἀδύνατη - μὲ τὰ περσικὰ κριτήρια δέβαια.

Τὰ «Παιδιά τοῦ Πειραιᾶ» προβάλλονται ντυμπλαρισμένα στὰ περσικά, ὅπως ἄλλωστε προβάλλονται ὅλες οἱ ξένες ταινίες στὴν Τεχεράνη. Αὐτὸ ἀποτελεῖ συχνὰ μιὰ κάπως ὀδυνηρὴ ἐκπλήξη γιὰ μιὰ κατηγορία ξένων, πού μπαίνουν στὴν αἰθούσα ἀπροετοίμαστοι. Διηγοῦνται τὴν περίπτωση ἑνὸς Ἀγγλοῦ καθηγητοῦ τῆς Ὁξφόρδης, ὁ ὁποῖος μῆκε σ' ἑναν κινηματογράφο τῆς Τεχεράνης νὰ δῇ τὸν «Ἀμλετ» μὲ τὸν Λώρενς Ὀλίβι καὶ πῇ στιγμὴ ἀκριβῶς πού ὁ τραγικὸς ἥρωας τοῦ Σαίξπηρ ἔλεγε στὴν Ὀφελία: «Μαμὲ ἄστ ναιμὲ ρασσὺλ κουνάμ, γκιουζὲλ χα-νοῦμ».

(«Καὶ μπορῶ νὰ ρωτήσω πὼς σὲ λένε, γλυκειὰ μου κοπέλλα»).

Ἡ Περσία εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς χώρες στὶς ὁποῖες κινεῖται ἰδιαίτερως δύσκολα ἕνας ξένος μὴ περσιστῆς. Ὅλα λέγονται καὶ γράφονται περσικά. Οἱ κατάλογοι τῶν ἐστιατορίων εἶναι περσικοί. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ταξὶ ἐπίσης. Αὐτὸ δημιουργεῖ ἀρίστην πρόβλημα, γιὰτὶ κατὰ κανόνα οἱ σὺνδρος κλέβουν τοὺς ξένους. Ὁ ξένος πληρώνει, ἀλλὰ ἀπαιτεῖ: «Θὰ σοῦ κρατήσω τὸν ἀριθμὸ καὶ θὰ σὲ καταγγεῖλω στὴν τροχαία τῆς Τεχεράνης». Ὁ σὺνδρος ἀπαντᾷ μοιρολα-

τρικά: «Ὁ Ἀλλάχ θὰ βάλῃ τὸ χέρι του. Ἀν σὲ γέ-λασα, θὰ τιμωρηθῶ». Ὁ ξένος κατεβαίνει ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ, ἐνῶ ἀγωνίζεται καθίδρωσ νὰ ἀπο-κρυπτογραφήσῃ τὸν ἀραβικὸ ἀριθμὸ, ὁ σὺνδρος δάξει ἐμπρός καὶ ἐξαφανίζεται, ὑπὸ τὶς εὐλογίες τοῦ Ἀλλάχ. Αὐλάα.

Γιὰ πολλὰ κατστήματα ὑπάρχει ἡ φήμη ὅτι τὸ προσωπικὸ τους μιλεῖ ξένες γλώσσες. Αὐτὸ εἶναι μιὰ πολὺ ἐλκυστικὴ λεπτομέρεια γιὰ τὸν ἀποσβολω-μένο ξένο, ἀλλὰ μὴ διασπῇτε νὰ ἐλπίζετε. Ξένες γλώσσες ἀπὸ μιὰ ὀψη θεωροῦνται οἱ διάλεκτοι τοῦ Κουρδιστάν, τοῦ Ἀζερμπαϊτζάν καὶ τοῦ Τουρκμενιστάν, πού εἶναι πολὺ χρησιμώτερες σ' ἕνα γκαρσόνι τῆς Τεχεράνης, ἀπὸ ὅ,τι θὰ τοῦ ἦταν τὰ ἀγγλικά ἢ τὰ γαλλικά. Τώρα οἱ Πέρσαι κάνουν διάφορα σχέδια γιὰ νὰ προσελκύσουν τοὺς ξένους καὶ νὰ κερδίσουν λίγο συνάλλαγμα. Ἐνὰ ἀπὸ τὰ σχέδια εἶναι νὰ μετονομάσουν τὸ Ἰράν σὲ Περσία. Ὁ λόγος τῆς ἀλλαγῆς εἶναι ὅτι πολλοὶ ξένοι, Ἀμερικανοὶ κυρίως, πού θέλουν νὰ θαυμάσουν τὰ ἀρχαία μνημεῖα τῆς Περσίας, κάνουν λάθος καὶ πηγαίνουν στὸ Ἰράκ. Οἱ Πέρσαι θὰ συγχωροῦσαν ὅ,τιδήποτε ἄλλο στὸν ἑαυτὸ τους, ἀλλὰ τὸ νὰ στέλνουν ξένους καὶ συνάλλαγμα στὸ Ἰράκ, εἶναι μιὰ ὀδυνηρὴ δοκιμασία, πού δὲν μποροῦν νὰ τὴν ὑποστοῦν.

Τὸ νέο ξενοδοχεῖο «Χίλτον» εἶναι ἀσφαλῶς ἡ σημαντικώτερη ἐνθάρρυνση πού ἔλαβαν ποτὲ οἱ ξένοι τουρίστες γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Περσία. Τὰ ἐγκαίνια του, παρουσία τοῦ Σάχη, ἦταν λαμπρότατα.

Τὸ ξενοδοχεῖο εἶναι τὸ 51ο στὴν ἀλυσίδα τῶν «Χίλτον», πού ἀγκαλιάζει ὅλο τὸν κόσμο. Δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα (ἔχει 261 δωμάτια), οὔτε ἀπὸ τὰ ἀκριβέστερα (ἐστοίχιζε 10 ἑκατομμύρια δολάρια), ἀλλὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἀπὸ τὰ ἐξωτικώτερα. Φυτρωμένο στὸ μέσον μιᾶς γυμνῆς καὶ ἀγονῆς ἐκτά-σεως, μοιάζει σὰν ἕνα μοντέρνο παλάτι τῆς Χαλι-μάς, πού ξεφύτρωσε ἀπὸ μιὰ παράξενη ἰδιότητα τῆς μοίρας. Μόνο μιὰ ἀντίρρηση ἀκούσα γιὰ τὸ

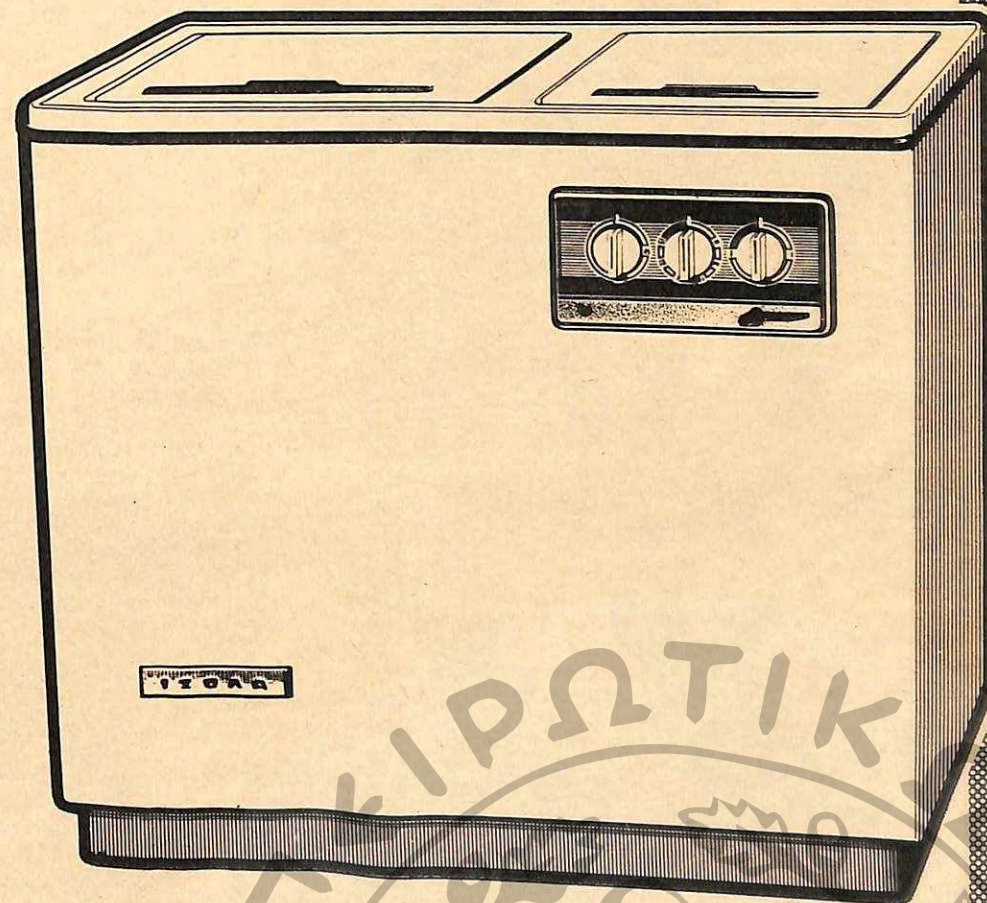
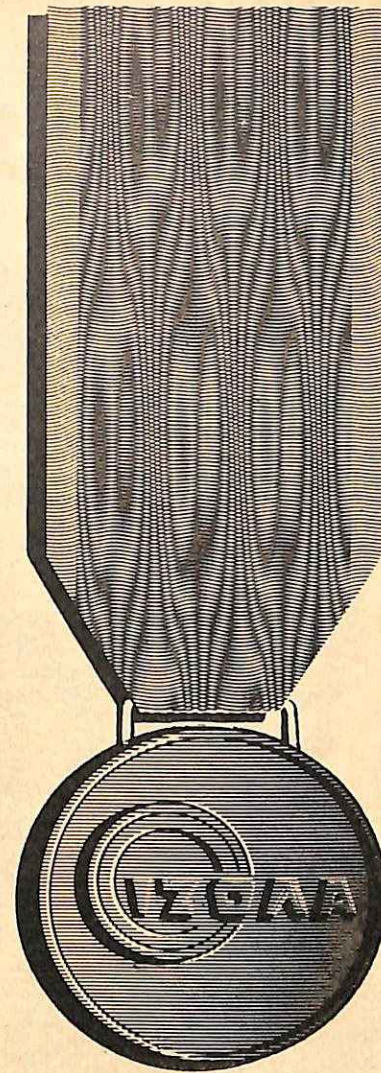
ξενοδοχεῖο, πού εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὴν μεταφέ-ρω στὸ χαρτί: «Τί κρίμα, ἀλήθεια, μοῦ εἶπε ὁ Ἀλῆ Χαφὲζ, ἕνας κορυφαῖος τῆς Τεχεράνης πού μὲ ἐξυρίζε ἕνα βράδυ. Ἐνὰ τόσο ψηλὸ κτίριο καὶ νὰ μὴν ἔχῃ οὔτε ἕνα μινarel!».

Τὸ «Χίλτον» τῆς Τεχεράνης ἔχει κατακτητὴ κυριο-λεκτικὰ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες. Αὐτὸ εἶναι μιὰ πρώτη εὐχάριστη διαπίστωση γιὰ τὸν Ἕλληνα ἐπισκέπτη τοῦ λαμπροῦ ξενοδοχείου, πού εἶναι συγχρόνως καὶ ὁ πρῶτος περσικὸς οὐρανοξύστης. Μιὰ ὁμάς ἀεικι-νήτων καὶ φιλοδόξων συμπατριωτῶν μας, μὲ ἐπικε-φαλὴ τὸν Γιώργο Φιλιππίδη, ὑποδιευθυντὴ τοῦ ξε-νοδοχείου, κινεῖται μὲ δραστηριότητα, κερδίζει δια-ρκῶς ἔδαφος, προχωρεῖ καὶ ἀνεβαίνει. Εἰδικώτερα ὁ Φιλιππίδης, στὰ τρία χρόνια πού ἐργάζεται στὸν μεγάλο ὀργανισμό, ἔχει διανύσει μιὰ εκπληκτικὴ ἀ-πόσταση. Οἱ μελέτες πού ἔκανε γύρω ἀπὸ τὰ προ-βλήματα τοῦ περσικοῦ τουρισμοῦ προσέδωκαν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἴδιου τοῦ Κόραντ Χίλτον. Τώρα φι-θυρίζεται ὅτι πρόκειται νὰ ἀναλάβῃ μιὰ νέα θέση, ἀκόμη σημαντικώτερη - κάπου στὴν Μεσόγειο.

Θὰ πᾶν καλὰ τὸ ἐξωτικὸ καὶ πολυτελέστατο αὐτὸ ξενοδοχεῖο, πού ἔρχεται σὰν μιὰ μελαγχολικὴ ἀντίθε-ση στὸ φτωχὸ καὶ ἀνήσυχο περιβάλλον πού τὸ κυκλῶ-νει; «Ναί», ἀπαντοῦν οἱ ἀρμόδιοι. Τὰ ξενοδοχεῖα «Χίλτον» ἔχουν αὐτὴ τὴ στιγμὴ μιὰ μόνιμη πελα-τεία Ἀμερικανῶν πλουσίων, πού ταξιδεύουν συνεχῶς ἀπὸ τὸ ἕνα «Χίλτον» στὸ ἄλλο. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ λείψουν τώρα καὶ ἀπὸ τὴν Τεχεράνη. Ἀλλω-στε γύρω, σὲ ἀπόσταση μιᾶς ὥρας μὲ τὸ ἀεροπλάνο, ὑπάρχουν τὸ Ἰσπαχάν, ἡ γῆ τῆς θρησκείας, τὸ Σι-ράζ, ἡ γῆ τῶν ποιητῶν, ἡ Περσέπολις, ἡ γῆ τῶν αὐ-τοκρατῶν. Ὅλα αὐτὰ συνθέτουν ἕνα μωσαϊκὸ ἐν-τυπώσεων, πού ἀσφαλῶς κανεὶς εὐσυνειδητὸς Ἀμερι-κανὸς τουρίστας δὲν θὰ θελήσῃ νὰ χάσῃ. Φθάνει, δέ-βαια, κάποιο εὐφύες τουριστικὸ γραφεῖο νὰ τοῦ τὰ προσφέρῃ συμπυκνωμένα σὲ ἕνα χαπάκι μιᾶς ἐ-δδομαδιαίας ἐκδρομῆς...

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΜΟΝΟΝ ΜΕ
335 ΔΡΧ.
ΤΟΝ ΜΗΝΑ
καὶ μικρὴ προκαταβολή

ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ

- Τὰ ἀναδεύει ἀνάλαφρα, χωρὶς νὰ τὰ χτυπᾷ, ὥσπου νὰ γίνουν πεντακάδαρα.
- Τὰ στεγνώνει μὲ προσοχὴ καὶ τέχνη χωρὶς νὰ τὰ καταστρέφῃ.

Ἐνὰ ἀκόμη προϊόν τῆς ΙΖΟΛΑ προσαρμοσμένο στὶς ἀνάγκες τοῦ Ἑλληνικοῦ νοικοκυριοῦ.

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΙΖΟΛΑ ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ

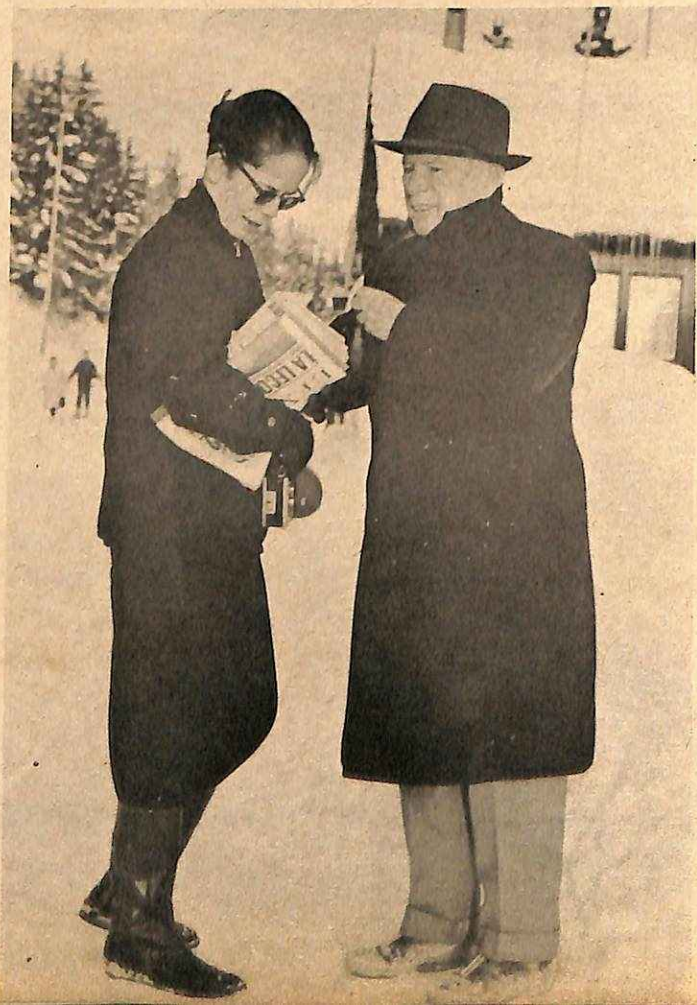
Ο ΤΣΑΡΛΥ ΤΣΑΠΛΙΝ, ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 74 ΕΤΩΝ, ΕΙΝΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΖΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΑ 8 ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΦΟΒΑΤΑΙ ΜΗΠΩΣ ΤΑ ΣΚΙΑΣΗ Η ΦΗΜΗ ΤΟΥ

Η ζωή με τόν πατέρα...

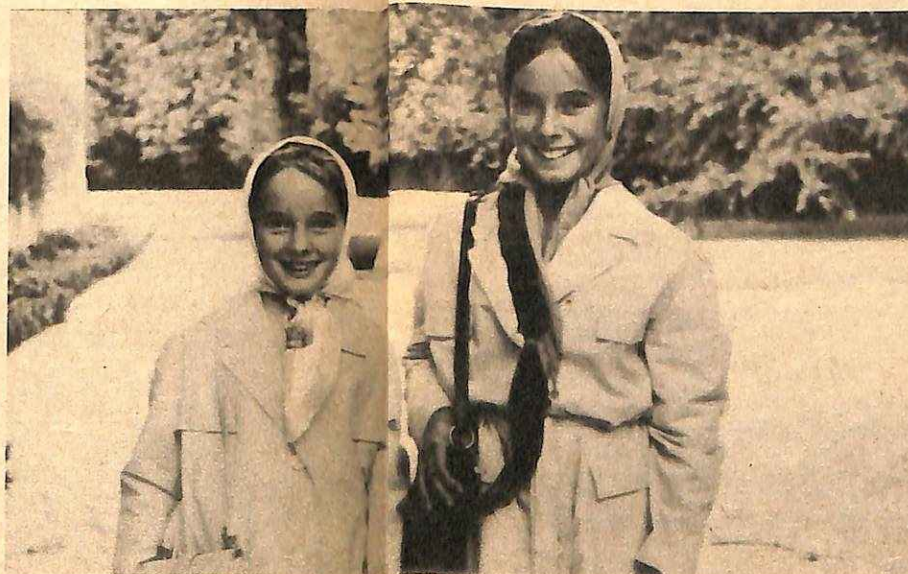
ΕΝΑ ΚΛΙΜΑΚΙΟ τής οικογένειας Τσάπλιν απολαμβάνει το χιόνι και την λιακάδα στο μικρό κέντρο των χιονοδρομιών του Κράνς - σν - Σιέρ, όπου τα παιδιά κάνουν τακτικά τσάκι τους. Στον πάγκο, από τ' αριστερά: Μιά φίλη των κοριτσιών, ή Ζεραλντίν 18 ετών, ή Ζοζεφίν, 13, ή Ούνα Τσάπλιν, και ή Βικτώρια, 11. Στο άκρο δεξιά ένας μικρός θαυμαστής.

ΜΕ ΖΩΗΡΟ δῆμα μητέρα και κόρη —ή Ούνα και ή Βικτώρια— κατηγορίζουν τήν χιονισμένη πλαγιά, από τήν έπαυλή τους, πού είναι και τó «στρατηγείο» τής οικογένειας, πρὸς τó χωριό. Μιά εύτυχισμένη οικογένεια, ένας πολυθρόνος και πολύασχολος μικρός κόσμος, άνθει και άναντύσσεται στήν θαλασσινή του σπιτιού του Τσάπλιν.

ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΤΣΑΠΛΙΝ ΚΑΤΕΒΗΚΕ ΓΙΑ ΤΑ ΨΩΝΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ο Τσάπλιν προσφέρει στα παιδιά του, ότι τους χρειάζεται. Σ' αντίλλαγμα, αυτά γεμίζουν την ζωή του. 'Ο Τσάπλιν είναι τώρα 74 χρόνων. Τόση είναι και ή συνολική ηλικία των οκτώ παιδιών του. Τα παιδιά αυτά τόν διατηρούν νέο. «Ποτέ δέν με ένοχλούν, λέει ό ίδιος. Με ζωντανεύουν τά νειάτα τους και τó κέφι τους». 'Ο Τσάρλι Τσάπλιν έχει κάθε τί πού επιθυμεί: 'Ο γάμος του είναι εύτυχισμένος και τά παιδιά του χαριτωμένα. "Έχει όμως και ένα φόβο: Μήπως ή μεγάλη του φήμη επισκιάσει τά βήματα των παιδιών του. 'Ιδιαίτερα ανησυχεί για τήν πιό μεγάλη κόρη του, τήν χαριτωμένη Ζεραλντίν...

Η ΒΙΚΤΩΡΙΑ και ή Ζοζεφίν (άκρο άριστερά), πού είναι πιά δύο χαριτωμένες μικρές δεσποινίδες, διανύουν καθημερινά τά 30 χιλιόμετρα πού χωρίζουν τó σπίτι τους από τήν Λωζάννη, για νά παρακολουθήσουν τó σχολείο. Τά όνειρά τους είναι ακόμη άσπρη και άπροσδιόριστα. Διαθέτουν, πάντως, κι αυτές —όπως όλα τά παιδιά του Τσάπλιν— μία έμφυτη κλίση στήν μιμική. 'Η Βικτώρια ιδίως —εύκίνητη κ' έκφραστική— είναι προικισμένη, φαίνεται, με κάποιο χορευτικό ταλέντο, τó όποιο και προσπαθεί νά επιδείξει ακόμη και όταν φορά τά χιονοπέδιλά της (άριστερά).

«Ποτέ δεν με κουράζουν τα παιδιά. Μου χρειάζονται. Μένε ζωντανεύουν τα νειάτα τους και το κέφι τους...»

Πραγματικά, ο Τσάρλυ Τσάπλιν φεδάται πολύ μήπως ή 18χρονη Ζεραλντίν, που τ'ν' υπεραγαπά, ζημιώθηκε στην καλλιτεχνική της προσπάθεια από την μεγάλη ακτινοβολία της δικής του προσωπικότητας.

Ο Τσάπλιν, που δεν λησμονήσει ποτέ την κομικοτραγική και συναισθηματική μορφή του Σαρλώ, προσπαθεί τώρα να απαλλάξει την ζωή των παιδιών του από την σκιά της φήμης του.

Όταν μου μιλούσε, στην παραλίμνια βίλλα του, κοντά στο Βέβυ της Ελβετίας, ο Τσάπλιν είπε:

—Θα κινήσω γή και ούραν' για να προσφύλω την Ζεραλντίν από τον κίνδυνο αυτό. Είναι εις θάρους της να ζή κάτω από την σκιά μου, ενώ προσπαθεί, πολύ σωστά, να αναδειχθεί μόνη της. Αν δεν το κάνω αυτό αποφασιστικά, θα με μισήσει άργότερα. Θέλω να χαρή η Ζεραλντίν τα νειάτα της. Μόλις τελείωσε το σχολείο και δεν είχε καμιά ανάγκη να άνοκατεβή ακόμη στην ζωή. Τα πράγματα ήταν διαφορετικά για μένα, όταν ήμουν μικρός. Και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο θέλω τα παιδιά μου να ζήσουν διαφορετικά.

Παράδειγμα ανατροφής

Η Ζεραλντίν είναι το μεγαλύτερο από τα όκτώ παιδιά του Τσάπλιν, που ζούν στην Ελβετία. Ένα παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο ο διάσημος πατέρας έχει ανατρέψει τα παιδιά του είναι ότι τα παιδιά αυτά θεωρούν σαν την μεγαλύτερη δρισιά να τα πήτε «χαϊδεμένα». Όταν τους το πήτε αυτό, θα αντιμετώπιζετε άμεσως έντονες διαμαρτυρίες. Έγω τις άκουσα από την Τζέην, που είναι πέντε χρόνων και νομίζει ότι ο κόσμος δεν έχει άλλο σκοπό, παρά να την κάνει εύτυχισμένη.

—Όλα έχουν ανατραφή με ένα τέτοιο τρόπο, ώστε να μην έχουν μεγάλη ιδέα για τ'ν' εαυτό τους, και μάλιστα να μην τους άρεση καθόλου αυτή η ιδέα — λέει η «Πίνυ», η Μέιμπελ Πίνιγκερ, μία καλόδοξη Καναδή παιδαγωγός, περίπου 50 χρόνων.

Ο Τσάρλυ δυσχερήθηκε πολύ όταν τελευταία δημοσιεύθηκαν στο παγκόσμιο τύπο φωτογραφίες της Ζεραλντίν, που σπουδάζει στην «Ρόγιαλ Μπάλλετ Σκούλ» του Λονδίνου. Ο Τσάρλυ ξέρει ότι ξεχώρισαν την Ζεραλντίν επειδή είναι κόρη του.

—Η Ζεραλντίν είναι καλύτερη στο σπίτι, όπου φορεί το μπλουζόν της, παρά όταν φορή ακριβές γούνες, που δείχνουν ότι δεν είναι ακόμη έτοιμη να ακολουθήσει τον δρόμο της. Αυτό όμως δεν πρέπει να σας κάνει να σκεφθήτε ότι θέλω να την κρατήσω στην κουζίνα. Καβόλου. Έχουμε μεγάλα σχέδια και θα τα θέλω με μπροστά μαζί, πριν περάσει πολλός καιρός.

Ο Τσάρλυ δεν ήθελε να πάη η Ζεραλντίν στην σχολή χορού. Εκείνη όμως το είχε αποφασίσει και είχε χαράξει τον δρόμο της. Είχε δικά της σχέδια για την καριέρα της.

Ο Τσάρλυ μου απέκλυσε ότι πλησιάζει να τελειώσει το σενάριο μιας καινούργιας ταινίας, που σκο-

πεύει να την γυρίσει κατά τα τέλη του χρόνου. Στην ταινία αυτή η Ζεραλντίν θα είναι κόρη του κλόουν στο φιλμ.

—Θα είναι εγχρωμή φάρσα — το ξαναγύρισμα ενός γέρου κλόουν. Η Ζεραλντίν θα είναι κόρη του κλόουν στο φιλμ.

Ο Τσάπλιν κινούσε γρήγορα τα λεπτά του χέρια, καθώς μου εξηγούσε τα κύρια σημεία της καινούργιας ταινίας του.

Ξαφνικά το πρόσωπό του σκυθώπασε και ο Τσάπλιν πρόσθεσε:

—Και όλα αυτά, έφ' όσον θα ζώ ακόμη για να την τελειώσω.

Κατόπιν το πρόσωπό του φωρίσθηκε και πάλι και ο Τσάπλιν είπε: —Όλα μας τα παιδιά έχουν μέσα τους κάποιο στοιχείο ήθοποιίας. Πιστέψτε με, όμως, δεν με βρίσκουν όλα διασκεδαστικά. Τα μικρότερα έχουν δει παλιές μου ταινίες, αλλά δεν γέλασαν ποτέ.

Ο Τσάπλιν λέει ότι, αν και ζή με τον συνεχή φόβο μήπως χαλάσει τα παιδιά του, του είναι πολύ δύσκολο να μην τα πολυχαϊδεύει και να μην τους κάνει το χατήρι.

—Όταν μιά μέρα τους πω «όχι», την νύχτα δεν κατορθώνω να κοιμηθώ και την επομένη τους λέω «ναί» και κάνω, τι μου ζητήσουν.

Έκανε μιά χειρονομία ύποταξης στην μοίρα και πρόσθεσε:

—Υποβέτω, λοιπόν, ότι γι' αυτό εξήσα όλα αυτά τα χρόνια...

Όπως λέει ο πατέρας της και η παιδαγωγός τους η «Πίνυ», η Ζεραλντίν είναι ακόμη στην πραγματικότητα ένα άγοροκόριτσο.

—Ποζάρει στους φωτογράφους φρονώντας τα γάντια του αδελφού της και δεν την νοιάζει καθόλου. Όταν άρχισε να πρωτοπγαίνει στους χορούς, φορούσε πάντα ένα μαύρο βελούδινο φόρεμα, που της άρεσε πάρα πολύ. Της έλεγα: «Μην το ξαναφορέσης. Ο κόσμος θα νομίζει ότι δεν έχεις να φρέσης τίποτα άλλο». Η Ζεραλντίν γελούσε και το ξαναφορούσε.

Σπίτι και παιδιά

Το σπίτι του Τσάπλιν είναι μεγάλο, αλλά, αν ο Τσάρλυ και η Ούνα άποκτήσουν κι άλλα παιδιά, θα πρέπει να το μεγαλώσουν για να τα βελώσουν. Το μέγαρο αυτό —Μανουάρ ντε Μπάν— του 18ου αιώνας, που το διάλεξαν το 1952, όταν έφυγαν οριστικά από την Αμερική, είναι ιδεώδες για μιά μεγάλη οικογένεια.

Τώρα, η συνολική ηλικία των όκτώ παιδιών είναι 74 χρόνια, δηλαδή η ηλικία του πατέρα τους. Το εκπαιδευτικό σύστημα του σπιτιού είναι πρωτότυπο: Τα μεγαλύτερα διδάσκουν τα μικρότερα. Και κάτι που δίδασκεται κάθε παιδί είναι το έξι: Να μην αφήνεται να ακιζείται από την φήμη του πατέρα του.

Και αυτό είναι καλό. Και γι' αυτό επίσης στο ωραίο αυτό σπίτι, με την μεγάλη πισίνα, το γήπεδο του τένις, τις πρασιές και τα βαθίσια βένδρα, σπάνια καλούνται πολυχαϊδεμένα παιδιά.

Η Ούνα και ο Τσάρλυ επιτρέπουν στα παιδιά να διαλέγουν μόνο τους τους φίλους τους. Παιδιά με

μπαλωμένα ρούχα, παιδιά φτωχών ανθρώπων από το γειτονικό χωριό Κορσιέ γίνονται δεκτά με την ίδια αγάπη που γίνονται δεκτά και τα παιδιά των «καλών» οικογενειών.

Και τα παιδιά του Τσάρλυ, αντί να άποκτούν κακές συνήθειες, ίσως γιατί είναι πολλά, επιβάλλουν το δικό τους κώδικα συμπεριφοράς.

—Ίσως αυτός να είναι ο λόγος για τον οποίο ο Τσάρλυ δεν θέλει να άπομακρυνθώ από την οικογένεια η Ζεραλντίν.

—Την χρειάζεται ακόμη πολύ το σπίτι, λέει. Όταν η Ούνα έχη δουλειά (ή έτοιμάζει καινούργιο παιδί), το σπίτι το διευθύνει η Ζεραλντίν.

Και όταν η Ούνα, που έχει τα μισά χρόνια του συζύγου της —είναι 38 χρόνων—, δεν μπορεί να συνοδεύσει σε κάποια του έξοδο τον Τσάρλυ, παρ' ότι το σπίτι έχει δυο παιδαγωγούς και προσωπικό από 12 άτομα, την αντικαθιστά η Ζεραλντίν.

Κανένα δεν ζηλεύει

Όσο κι αν προσπάθησε ο Τσάρλυ, η σκιά της φήμης του είναι για την οικογένειά του κάτι σαν τις πανηγύριες άλλων οικογενειών. Τα παιδιά λέει «Βάτραχο» τον Εγγένιο, που είναι τώρα 9 χρόνων και μοιάζει πάρα πολύ με τον πατέρα του. Γι' αυτό, όταν ήταν μικρότερος, τα άδελφια του τον έντυναν κάθε τόσο «Σαρλώ», με τα μακρὰ χονδροπούτσια, το μπαστούνι, το μαύρο μυστάκι και το ήμιψηλο.

Η Βικτώρια, που είναι 11 χρόνων, χορεύει και παίζει κιθάρα. Η Βικτώρια, μαζί με τον «Βάτραχο» και την Ζοζεφί, που είναι 13 χρόνων, ξεκινούν κάθε πρωί στις 7½ με αυτόκίνητο για το σχολείο τους στην Λωζάννη και επιστρέφουν άργα το απόγευμα.

Ο Μίκαελ, που είναι 16 χρόνων, βρίσκει δύσκολο το σχολείο του, που είναι κι αυτό στην Λωζάννη. Ο Τσάρλυ όμως επιμένει να τον στέλνει σε γαλλικό σχολείο.

—Πρέπει να μορφωθώ, λέει, και στα γαλλικά σχολεία τα παιδιά σπουδάζουν πραγματικά.

Μέχρι το περασμένο καλοκαίρι σπούδαζε στην Αγγλία, κοντά στο Λονδίνο. Είναι ο ένευροπόλος της οικογένειας. Άλλοτε δεν του άρεσε να διαβάσει, αλλά τώρα καταβροχθίζει τα βιβλία και κυρίως γαλλικές ποιητικές συλλογές.

Ο Κρίστοφερ, που είναι έξη μηνών, είναι φυσικά ο πιο πολυχαϊδεμένος της μητέρας. Η κρεβατοκάμαρά του βρίσκεται στο ισόγειο. Η μητέρα του τον ταΐζει και το απόγευμα τον παίρνει να κοιμηθώ στην δική της κρεβατοκάμαρα.

Κάθε φορά που θα γεννηθώ ένα παιδί, το όμείσας μεγαλύτερο μετακομίζει στο επάνω πάτωμα, που είναι «δολέκτρο διαμέρισμα των πριδίων. Κανένα δεν ζηλεύει και δεν γκρινιάζει.

Όταν η Ζεραλντίν ήταν ακόμη κόκτροφος σε ένα σχολείο της Λωζάννης, δεν ήταν σπουδαία μαθήτρια — τον περισσότερο καιρό της τον περιούσε όνειροπολώντας να γίνω

χορεύτρια μπαλέτου. Όταν, όμως, πλησίαζαν οι εξετάσεις διάβαζε πολύ, πίνοντας διαρκώς καφέδες.

Ο Τσάρλυ και η Ούνα δεν θέλουν να πηγαίνουν τα παιδιά τους σε σχολεία που βρίσκονται μακριά τους. Γι' αυτό στην αρχή τα στέλνουν στο σχολείο του χωριού και ύστερα όχι μακρότερα από την Λωζάννη. Και τα παιδιά επίσης δεν θέλουν να άπομακρύνονται για πολύ καιρό από την οικογένειά τους.

Ο Τσάρλυ εξήσε ολόκληρη την ζωή του στο προσκήνιο, όπως και η γυναίκα του η Ούνα, σαν κόρη του συγγραφέως Εγγένιου Ο' Νήλ. Και ιδίως όταν παντρεύθηκε τον Τσάρλυ, κατά την δυσκολότερη εποχή γι' αυτόν, όταν είχε κατηγορηθώ σαν κομμουνιστής.

Τώρα όμως ο Τσάρλυ και η Ούνα σκέπτονται ότι τα παιδιά τους, επειδή είναι δικά τους, τους άπομακρύνουν από το προσκήνιο. Τα παιδιά έχουν το σπουδαιότερο πλεονέκτημα — την νεαρή ηλικία τους. Έμπρός τους βρίσκεται η ζωή με τα προβλήματά της, και ο κόσμος θέλει να μάθω πώς θα τα καταφέρουν.

Δεν τον κουράζουν

Όταν η οικογένεια εμφανίζεται κάπου, ο κόσμος κοιτά πρώτα τον Τσάρλυ και την Ούνα και κατόπιν τα παιδιά.

Οι φίλοι του που τον επισκέπτονται ρωτούν τον Τσάρλυ αν δεν τον κουράζουν τόσα πολλά παιδιά:

—Δεν άπαυδίζετε ποτέ με τόση φασαρία;

—Ποτέ δεν με κουράζουν τα παιδιά. Μου χρειάζονται. Δεν με έμποδίζουν καθόλου στην δουλειά μου. Αντίθετα, μάλιστα, με βοηθούν. Μένε ζωντανεύουν τα νειάτα τους και το κέφι τους.

Ο Τσάρλυ πιστεύει ότι ο γιός του ο Μίκαελ είναι κιόλας μεγάλος ήθοποιός.

—Είναι φυσικός και καλύτερος άπο μένα, μου είπε. Έχω μεγάλα σχέδια γι' αυτόν.

Ο Μίκαελ έκανε την πρώτη του εμφάνιση σαν ήθοποιός στην ταινία του Τσάπλιν «Ένας βασιλιάς στην Νέα Υόρκη», όπου έπαιξε τον ρόλο ενός πολύ καλού μαθητού. Από τότε όμως δεν έδειξε κλίση να ακολουθήσει τον πατέρα του.

—Δεν του άρέσει ο «κινηματογράφος», λέει γελώντας ο Τσάρλυ.

Στο σπίτι του Τσάπλιν υπάρχει πάντα κάποιο μαρ, άφ' ότου παντρεύθηκαν ο Τσάρλυ και η Ούνα, ή όπεία ήταν τότε 18 χρόνων. Αυτό τους άρέσει πάρα πολύ. Το ένα παιδί προσέχει το άλλο και οι γονείς τα προσέχουν όλα.

—Τα παρακινώμε να γίνουν ανεξάρτητοι άνθρωποι, λέει η Ούνα. Έτσι αναπτύσσεται η προσωπικότητά τους.

Ο Τσάπλιν θέλει να καλλιεργήση την προσωπικότητα των παιδιών του. Θέλει κάθε παιδί να έχη την δική του ιδιαίτερη ζωή, ώστε να μπορεί να άναπτύσσει τον χαρακτήρα του. Δεν θέλει να χαθούν κάτω από την φήμη του πατέρα τους.

Frederick Sands

‘Η έκπληξίς του 63.

Δέν φεύγουν οι πόντοι!

‘Αφήστε τη γάτα

να παίξει μαζί σας.

Μή φοβάστε

για τις κάλτσες σας.

Φοράτε κάλτσες

DIAMOND.

Δέν φεύγουν ποτέ

οι πόντοι.*

‘Αληθινό διαμάντι!

Diamond

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ

Berkshire

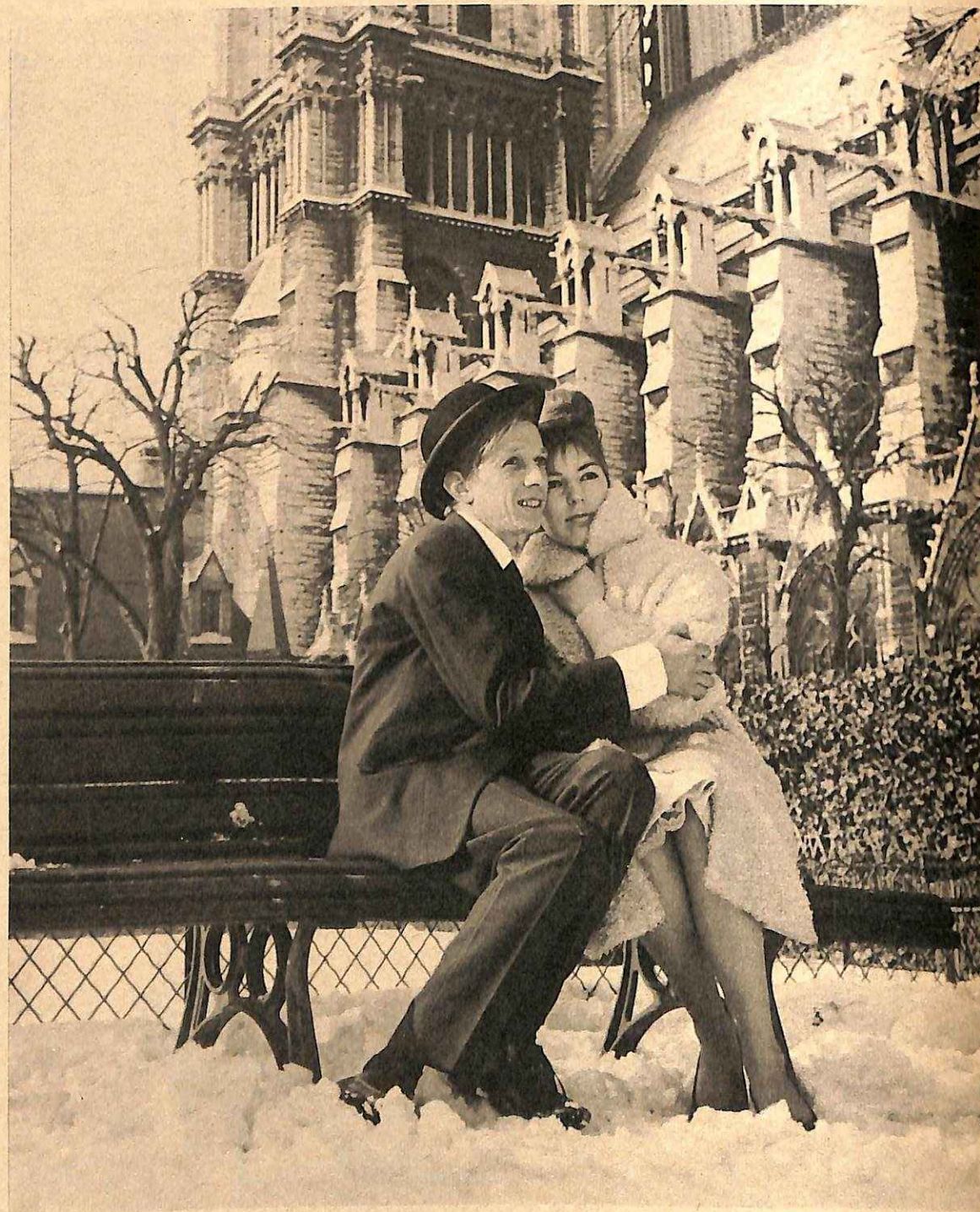
* Αριθμός εύρεσιτεχνίας της Berkshire Hellas διά την Ελλάδα 23.822.

Μεταμορφώνονται
τώρα
και σε ήρωες
του κινηματογράφου...

Οι Έρωτευμένοι του Reynet

Ο ΠΕΝΕ θα πρέπει να μείνει ικανοποιημένος από την κινηματογραφική μεταφορά των εμπνεύσεών του. Το θρυλικό παγκάκι, το χιόνι, τα σκαλιά, τίποτε δεν παραλείπεται - αν και κάπως μεταποιημένο - από τα βασικά στοιχεία των σκίτσων.

Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΕΡΩΣ ΒΡΙΣΚΕΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΛΑΣΜΑ -ΕΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΩ ΣΤΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ- ΟΜΟΙΟΠΑΘΕΙΑ

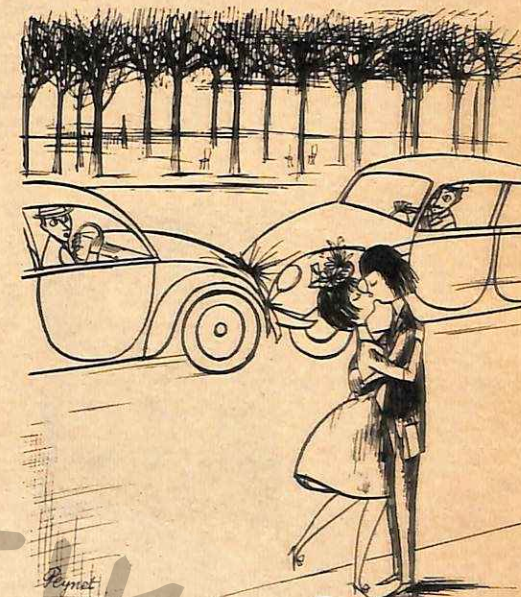
ΚΡΑΜΑ αβλής χάριτος και λεπτής ειρωνείας το περίφημο σκίτσο του.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ και τόσο μεγάλη η όμοιότητα των πρωταγωνιστών με τα πρότυπα. Δεν γίνονται όμως αλλιώς

ΑΔΙΚΩΣ ΚΟΡΝΑΡΟΥΝ. ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΑΚΟΥΝ

ΑΠΟΜΟΝΩΜΕΝΟΙ στον κόσμο της μαγείας τους, οι δυο έρασται προσφέρουν άφθονες ευκαιρίες καλάκαρδου γέλιου.

Ο Γκρεγκουάρ Μπραινέν ήταν ένας νέος χωρίς λεπτά και χωρίς προοπτικές. Ζούσε με τους γονείς του στην Βόραιο Γαλλία, όπου ο πατέρας του ήταν ανθρακωρύχος. "Αν και στον Γκρεγκουάρ δεν άρεσε η ιδέα, τα πράγματα έδειχναν ότι και αυτός θα ακολουθούσε τον ίδιο δρόμο. Η ιδέα μιας τόσο εξαντλητικής δουλειάς του ήταν αβόρητη, γιατί η ψυχή του ήταν ρομαντική και τον γοήτευε η αβρότητα που βρισκόταν λόγω της σχέσης του με τον Γάλλο γελοιογράφο Πενέ. Οι αιώνιοι έρασται που αιωνίως φιλιούνται παρά το βαθύ χιόνι, τα ούρλιαχτά του ανέμου και τα πεσμένα φύλλα.

"Είσι μια ώραία ημέρα ο Μπραινέν αποφάσισε ότι εκείνο που ήθελε ήταν να γυρίσει μια ταινία εμπνευσμένη από αυτούς τους πίνακες και να ζωντανέψει τους αιώνιους έρασταις. Έμπνευσθηκε και έγραψε ένα σενάριο, μια απλή ερωτική ιστορία με λίγη περιπέ-

τεια ώστε να δημιουργήσει μερικές συγκρούσεις για τους λεπτογυαμένους, μακρομάλλους έρασταις του Πενέ. Κατόπιν σύνταξε μερικούς φίλους του και άρχισαν να τριγυρίζουν τις νύχτες στο Παρίσι προσπαθώντας να πουλήσουν αντίτυπα του σεναρίου σε όποιον θα ήταν διατεθειμένος να καλύψει έστω και ένα ελάχιστο ποσοστό από τα έξοδα της ταινίας. "Όποτε συγκεντρώνονταν μερικά χρήματα, έσπευδαν στο μικροσκοπικό στούντιό τους που το είχαν εγκαταστήσει στην οδό Μοναφειέρ και γύριζαν μερικά μέτρα ταινίας. Τον ρόλο του έραστου τον παίζει ο ίδιος ο Μπραινέν και για λόγους οικονομίας τον ρόλο της αγαπημένης του τον παίζει δωρεάν μια φίλη του. Το όνομά της είναι Μισελίν Μπέρνι. Είναι γεγονός ότι τα μαλλιά της δεν είναι αρκετά ίσια, ούτε οι ώμοι της κυρτοί και το στήθος της περιέχει σανάδα. Αλλά έπαιζε δωρεάν: κι έτσι...

(Φωτ. Dalmat)

Ο ΠΕΡΙΛΑΛΗΤΟΣ
ΓΕΦΤΟΥΣΕΝΚΟ,
ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΠΑΙΔΙ
ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ
ΠΕΡΙΟΔΕΥΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

Μοῦ εἶπαν:
«Αγαπητέ μου, ἔχεις θάρος!».
Αὐτὸ δὲν εἶν' ἀλήθεια.
Θάρος δὲν εἶχα ποτέ.
Μονάχα:
Πίστευα καλὸ τὸν ἑαυτό μου
γιὰ ἕναν ἀγῶνα δρόμου
μὲ τὴν δειλία τῶν συναδέλφων.

Δὲν περιφρόνησα τίς ἀρχές μας.
Γέλασα μονάχα.
Γιατί γέλασα;
«Αχ, νάί!...
Γιὰ τίς παγίδες καὶ τίς ἀνοησίες.
»Εγὼ ἄρα.
Καταγγελίες δὲν ἔγραφα ποτέ.
Καὶ πάσχισα νὰ πῶ ὅ,τι σκεπτόμουν.
Εἶπα καλὰ γιὰ τοὺς καλοὺς
κ' ἔκανα τοὺς κακοὺς νὰ πονέσουν.
Αὐτὸ τό λέτε θάρος;
Ἄφ'οῦ εἶναι τόσο αὐτονόητο.
»ὦ, τί ντροπὴ γιὰ τοὺς ἀπογόνους!

Νὰ τοὺς ἐμπλέκω μ' αὐτὸν τὸν τρόπο!
Καὶ σὰν θὰ κρίνουν τὴν γενιά μας,
νὰ τοὺς παρουσιάσουμε γιὰ θάρος
τὴν στοιχειώδη ἀξιοπρέπεια...

ΜΕ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΕΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ, ΤΟ «ΤΡΟΜΕΡΟ ΠΑΙΔΙ» ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ

“ΩΡΓΙΣΜΕΝΟΣ,” ἢ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΗΣ;

Ὁ περὶφημος, ὁ ὀρμητικὸς Ρώσος ποιητὴς Γεργένι Γεφτουςένκο, τὸ «τρομερὸ παιδί» τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, περιόδευε τὴν Δυτικὴ Εὐρώπη. Πέρασε κάμποσες μέρες στὴν Δυτικὴ Γερμανία, ὁ ἐπόμενος σταθμὸς τοῦ ἦταν τὸ Παρίσι καὶ τὸ δρομολόγιό του θὰ τὸν φέρῃ σὲ πολλὰς ἄλλες εὐρωπαϊκὰς χώρες. Τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ προκαλεῖ ἡ ἐμφάνισή του εἶναι παντοῦ τεράστιο, ὅπως ἀπειρα εἶναι τὰ ἐρωτηματικά ποὺ διατυπώνονται γι' αὐτόν.

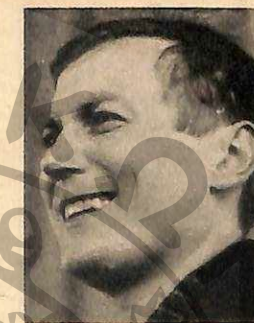

ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

(Ἀποσπάσματα)

Σωπαίνει τὸ μάρμαρο.
Σωπαίνει τὸ κρύσταλλο.
Σωπαίνει ὁ μπρούτζινος.
Ἀπὸ τὸ φέρετρο ὅμως
δγαίνει κατὶ σὰν ἀχνός.

«Ὅλα σωπαίνουν! Καὶ πίσω του
στέκεται ἡ ἀπαίσιος ἀπειλή.
Καὶ σφίγγονται
οἱ θαλασσωμένες γροθιές του.
Αὐτὸς τῶχει τὸ σχέδιό του:
Νὰ ἡσυχάσῃ ἡθελὲ μονάχα.
Κι ὅχι ν' ἀρήσῃ τοὺς ἄλλους νὰ ἡσυχάσουν.

Νὰ πάρῃ δυνάμεις.
Νὰ σπάζῃ τὸ φέρετρο.
Νὰ τινάξῃ τὸν τάφο.
Καὶ νὰ οἰχθῇ σ' ἐκείνους
ποὺ —τί τρέλλα!— θέλησαν νὰ τὸν θάψουν.
»ὦ, ἄρχοντες!
Νοιώστε τὴν ἀγωνία μου.
Ἀκούστε τὴν ἰκεσία μου.
Ἀπλασιάζετε τοὺς φύλακες.
Τετραπλασιάζετε τοὺς
μπροστὰ σ' αὐτὸν τὸν τάφο!
Γιὰ νὰ μὴ σηκωθῇ ποτὲ ὁ Στάλιν
καὶ μαζὶ μ' αὐτόν
ὅ,τι πρέπει νὰ ξεχασθῇ!

»Ὀχι! Ὁ Στάλιν δὲν ἔπεσε.
Δὲν πτόσκειρε ποτὲ
σὺν ἀνεπαρόρθητο τοῦ θανάτου.
Υπάρχουν κάμποσοι
ποὺ τὸν καταριόυνται τὴν ἡμέρα
καὶ τὸν ροσταλοῦν τὴν νύχτα.

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ, ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ, ΙΣΩΣ ΤΟΥ ΣΤΟΙΧΙΖΑΝ ΤΗΝ ΖΩΗ
ΤΩΡΑ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΚΕΡΑΙΖΕΙ ΙΛΙΓΓΙΩΔΗ ΠΟΣΑ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΙ ΜΙΑΝ ΑΝΥΠΟΨΙΑΣΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ

ΜΠΕΛΛΑ 'Αχμαντουλίνα, σύζυγος
υπ' άριθ. 1. Σπουδαία στην λυρική
ποίηση. Σήμερα ο Γεφτουσένκο εί-
ναι παντρεμένος με την Γκάλνα Σε-
μιόνονβα, μεταφράστρια του Σ. Μόμ

Σ τα 29 χρόνια του, ή έπιτυχία και ή δημοτικότητα του ξεπέρασαν τα πολιτικά σύνορα. Ο Γεφτουσένκο δεν είναι μόνο ποιητής. Δυό ολόκληρες ώρες, σε μιá συνέντευξή του, πού ώργάνωσε ή χήρα του διάσημου Γάλλου εκδότη Ζυλιάρ, κρατούσε αίχμαλτο το άκροατή-
ριό του με την ζωντάνια του. Σε άλλη, μεγαλύτερη συγκέντρωση, στην μεγάλη αίθουσα του
ξενοδοχείου «Παλαί ντ' Όρσαί», άποδείχθηκε θαυμάσιος ρήτορας, άνεξάντλητος σε χιούμορ
και ανέκδοτα, σοβαρός και άστεϊος την ίδια ώρα, δηκτικός, σαρκαστής, έξοχος διαλεκτι-
κός — και αυτό αδιάκριτα άν μιλούσε για τα προβλήματα της χώρας του ή για τα προβλήμα-
τα των άλλων.

Στην Δυτική Γερμανία, τίς μέρες του καρναβαλιού, πέρασε από την Μπόν, τó 'Αμβούργο,
τó Μόναχο, τó Τίμπυγκεν. Μίλησε με εργάτες των εργοστασίων Κρούπ, στο Σμήντεν, και
ρωτούσε έναν - έναν τί νομίζει ότι είναι ευτυχία. Οι άπαντήσεις πού έπαιρνε ήταν σχεδόν ταυ-
τόσημες: Οικογένεια, πλούτη, υγεία, έπιτυχία στο έπάγγελμα.

Άργότερα τόν ρώτησαν ποιός ήταν ό σκοπός των ερωτήσεών του:

—Προσπαθώ νά καταλάβω τους ανθρώπους πού νοιώθουν ευτυχισμένοι στην γωνιά τους,
άν και ξέρουν ότι κάπου στον κόσμο βασιλεύει ή δυστυχία.

—Κ' έσύ δεν είσαι ποτέ ευτυχισμένος;

—Όχι. Άκόμη και όταν γελώ αισθάνομαι τόν πόνο και την πείνα των άλλων στο κορ-
μί μου.

Στό Τίμπυγκεν, μιá πόλι με 50.000 κατοίκους, πήγαν στην συγκέντρωσή του πάνω από
τέσσερις χιλιάδες. Στο Μόναχο, εκατοντάδες, πού δεν χωρούσαν στην αίθουσα όπου έδωσε
μιá διάλεξη, περίμεναν στην έξοδο, για νά τόν δούν τουλάχιστον. Στο 'Αμβούργο, θά μπο-
ρούσε νά γεμίση δέκα φορές ή μεγάλη αίθουσα, όπου έκανε την μοναδική εμφάνισή του.

Πήγε σε άποκηάτικους χορούς, συνάντησε άστέρια του γερμανικού κινηματογράφου, δεν
άφηνε αναπάντητη καμμιá ερώτηση. Όταν τόν ρώτησαν για τó γερμανικό πρόβλημα, δεν δί-
στασε ούτε στιγμή στην άπάντησή του:

—Όπως κάθε φυσιολογικός άνθρωπος, έχω τή γνώμη ότι οι Γερμανοί είναι έλεύθεροι νά
διαλέξουν τó κοινωνικό σύστημα πού τους άρέσει: Κομμουνισμό ή καπιταλισμό.

Άν ζούσε ό Στάλιν, τα λόγια του αυτά θά του στοίχιζαν την ζωή. Άλλά και με τó σημε-
ρινό καθεστώς ό Ζένια θά μπορούσε νά ζή άνετώτερα γράφοντας έρωτικά τραγούδια, πού δεν
προκαλούν ζητήματα, εισπράττοντας τίς 40.000 ρούβλια (1.250.000 δραχμές) πού κερδίζει
τόν χρόνο από άμοιβές και ποσοστά των βιβλίων του και ταξιδεύοντας στον κόσμο, ένθου-
σιασμένος για τó ότι τα ποιήματά του έχουν μεταφρασθή σε 38 ξένες γλώσσες (δέβαια όχι
στα κινεζικά). Άλλά στην περίπτωση αυτή ό Γεφτουσένκο δεν θά ήταν τó «φαινόμενο Γεφτου-
σένκο»...

ΣΥΜΒΟΛΟ ΜΙΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑΣ ΓΕΝΙΑΣ;

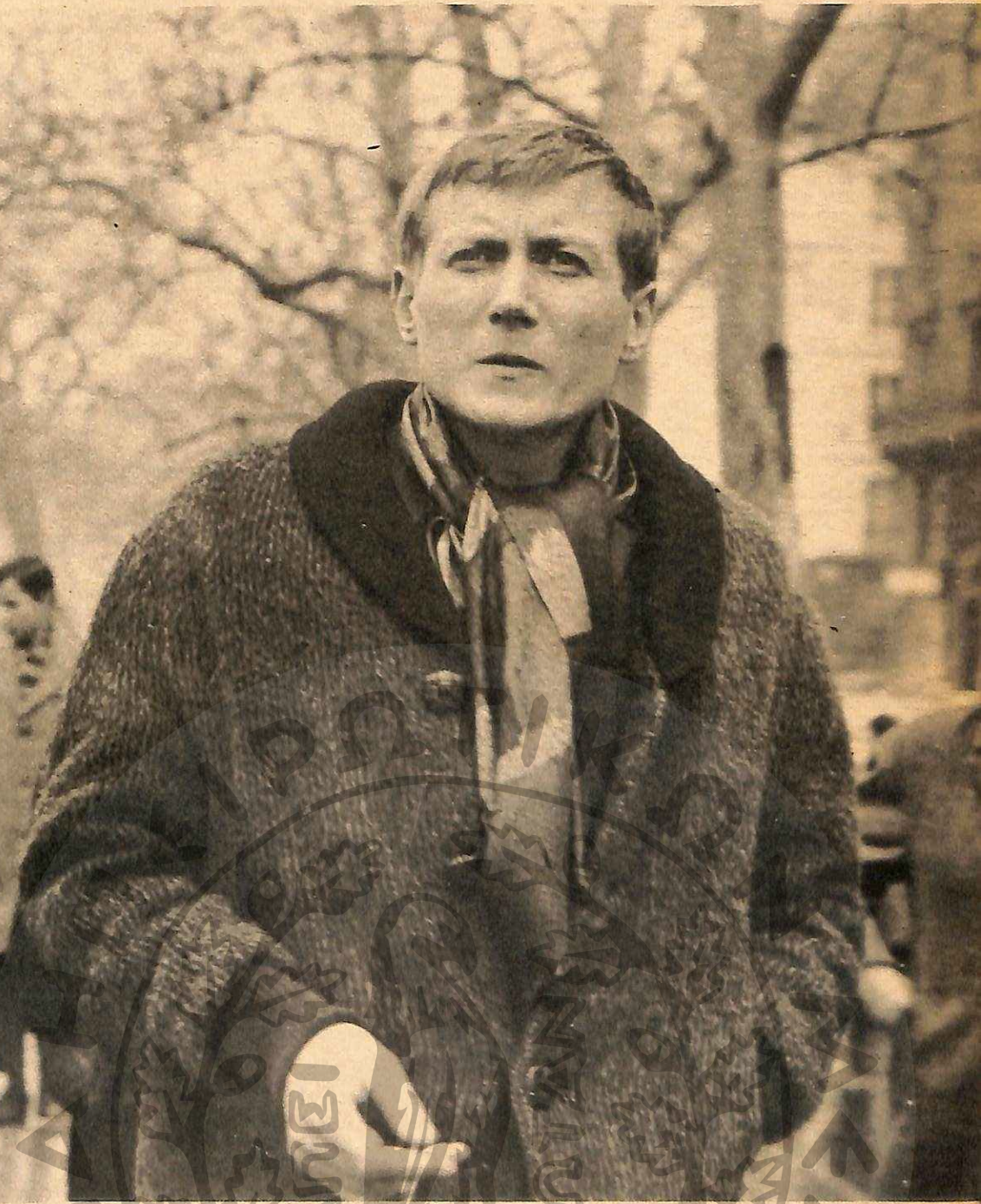
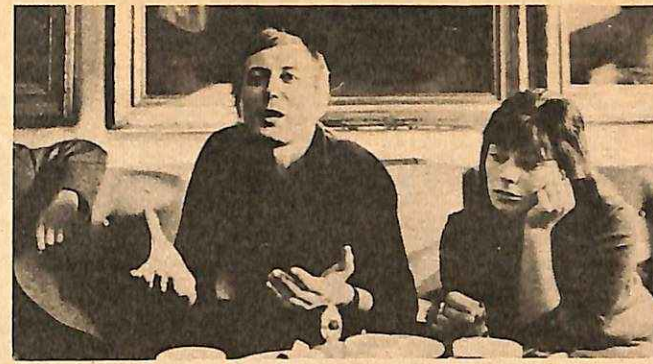
Τί είναι όμως τó «φαινόμενο Γεφτουσένκο»;

Πολλοί από όσους τόν συναντούν στην τωρινή περιοδεία του τόν βρίσκουν άπλώς έξυπνο,
μαέστρο στην πρόκληση έντυπώσεων και στην εκμετάλλευση της φυσικής γοητείας του, «θε-
ατρίνο», με άλλα λόγια, άλλα την ίδια ώρα και άνώρμο και όχι άπόλυτα κύριο της καταστά-
σεως πού του έχει δημιουργήσει ή δόξα του.

Όταν όμως τόν πλησιάση κανείς περισσότερο και τύχη νά είναι από τους λίγους, πού ξέ-
ρουν την σύγχρονη Ρωσία, την μετασταλινική, βλέπουν τόν Γεφτουσένκο, περισσότερο από
κάθε άλλο Ρώσο, σαν σύμβολο μιáς καινούργιας γενιάς, πού επί τέλους θέλει νά δη άνοιχτές
τίς πύλες του κόσμου. Έκατομμύρια νέοι πολίτες της Ε.Σ.Σ.Δ.: Ρώσοι, Ούκρανοί, Άρμέ-
νιοι, Γεωργιανοί, διαβάζουν άμερικανικά, άγγλικά, γαλλικά, γερμανικά βιβλία, άκούνε την
«Φωνή της Άμερικής», ντύνονται σαν τους συνομηλίκους των του Παρισιού και της Νέας
'Υόρκης, ενδιαφέρονται για την τζάζ και την άφηρημένη (παρά τους μύδρους του κ. Κρούσ-
τοσεφ) ζωγραφική.

Στην Δύση, ή βαρυσήμαντη αυτή εξέλιξη έχει παρεξηγηθή. Πολλοί μιλούν για έπανάστα-
ση, στην πραγματικότητα, όμως, οι νέοι αυτοί δεν είναι άντάρτες κατά του κομμουνισμού,
άλλά άντάρτες έναντίον εκείνων πού θεωρούν σαν παρακμιακά φαινόμενα του κομμουνισμού,
όπως είναι ή σταλινική τρομοκρατία, ό δογματισμός, ή γραφειοκρατία, οι άδικίες. Μιá κατη-
γορία Σοβιετικών νέων αγωνίζεται για έναν καλύτερο, καθαρότερο κομμουνισμό, όπως πολλοί
συνομηλικοί τους στην Δύση ζητούν μιá καλύτερη, καθαρότερη δημοκρατία.

Ο Γεφτουσένκο δεν είναι ούτε «ώργισμένος», ούτε κανείς πού θέλει νά στέκη κάτω από
την κομμουνιστική κοινωνία της χώρας του και νά παρουσιάζεται σαν έγκριστικός προσδευ-
τικής κινήσεως επειδή είναι ποιητής και επειδή στον λαό του τα τραγούδια είναι εκείνα —
και όχι οι λογοκριμένες έφημερίδες— πού εκφράζουν την έθνική συνείδηση.

ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ, ό ποιητής και ή
Γκάλνα πέρασαν αρκετές ώρες
τριγυρίζοντας στα βιβλιοπωλεία
(άκρο άριστερά). Στην Γερμα-
νία (άριστερά) κατελήφθη από
συναισθηματισμό. Τόν φιλοξένη-
σε στο σπίτι του ένας τώος πτέ-
ραρχος της έπιμελητείας της χι-
τλερικής αεροπορίας, ό κ. Χύμ-
περ. Άργότερα του έλεγε κατα-
μαγεμένος ό ποιητής: «Δέν ξέρω
πώς επικράτησε ό φασισμός, ά-
φού άκόμη και οι στρατηγοί του
Χίτλερ είναι τόσο παλύ καλοί».

↑ ΠΕΡΠΑΤΗΣΕ στους παρισινούς
δρόμους μόνος. Και με τó γοργό
του μάτι έβλεπε, άποτύπωνε,
συνεκόμιζε έντυπώσεις, εικόνες.

← ΕΝΩ διασχίζει την Γερμανία, ή
διερμηνεύς του του μεταφράζει
τά άρθρα (άκρο άριστερά) πού
του αφιέρωσε ό τύπος. «Ός τó
Καρναβάλι, θεωρούσα τους Γερ-
μανούς ψυχρούς», λέει ό ποιητής.
Σαν έναψε τó γλέντι, μελαγχό-
λησε (άριστερά). «Έμεις γιορ-
τάζομε κι ό Κάστρο ύποφέρει».

Από τὸν μεσαίωνα, οἱ ἀγράμματοι μουζικοὶ ἀκούαν μὲ ἀνοικτὸ στόμα τοὺς ποιητὰς, ποὺ γυρίζαν ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριό. Οἱ διανοούμενοι Ρώσοι σέβονταν περισσότερο τὸν ποιητὴ ἀπὸ τὸν ἄρχοντα. Ἀπὸ τὸν Πούσκιν ὡς τὸν Πάστερνκα, οἱ ποιητὰ ἦταν πάντα στὴν ρωσικὴ ἱστορία οἱ μεγαλύτεροι πολέμιοι τῆς ἀδικίας. Ὁ Γεφτουσένκο, ὁ καλύτερος ἀπὸ τοὺς νέους Σοβιετικούς ποιητὰς, ἀκολουθεῖ σήμερα τὰ ἴχνη τοὺς.

Ἀλλὰ, ἐνὸς σχετικὰ πρόσφατο κομμουνιστικὸ παρελθόν, οἱ «διαμαρτυρόμενοι» ποιητὰ ἦταν ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὴν μάζα, σήμερα, μὲ τὶς περιδείξεις τοὺς καὶ τὴν ἐκτύπωση τῶν συλλογῶν τους σὲ ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀντίτυπα, ἔχουν ἀποκτήσει ἕνα χωρίς προηγούμενο στὴν ρωσικὴ ἱστορία τεράστιο κοινό. Στὰ θέατρα, στὶς φοιτητικὲς στέγες, ἀπὸ τὴν Λευκορωσία ὡς τὴν Κεντρικὴ Ἀσία, τὰ πλήθη τρέχουν καὶ ἀκάνουν τοὺς ποιητὲς μὲ σχεδὸν θρησκευτικὴ προσήλωση. Τὴν ἀνοιξὴ καὶ τὸ καλοκαίρι, οἱ πλατεῖες ἀντίζουν ἀπὸ τὶς κάπως τραγουδιότιες ἀπαγγελίες ποιημάτων τοῦ Πούσκιν, τοῦ Λέρμοντοφ καὶ συχνὰ τοῦ Γεγύνου Γεφτουσένκο.

Ἡ ρωσικὴ νεολαία καὶ οἱ ποιητὰ ἀναζητοῦν σήμερα τὴν ἀλήθεια:

«Ἡ ἀλήθεια εἶναι καλὴ.

Ἡ εὐτυχία ὅμως εἶναι καλύτερη.

Ἀλλὰ χωρὶς ἀλήθεια,

πάλι δὲν ὑπάρχει εὐτυχία»,

γράφει ὁ Ζένια Γεφτουσένκο.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ ξαναζωτανέματος τῆς ἀγάπης τῶν Ρώσων γιὰ τὴν ποίηση εἶναι οἱ «ἀδούρουσι στίχοι» —τραγουδία πολὺ ριζοσπαστικὰ καὶ πρωτοποριακὰ γιὰ νὰ κυκλοφορήσουν σὲ διδύα, καὶ ποὺ ὅμως πολυγραφοῦνται καὶ κυκλοφοροῦν ἀπὸ τὴν μιά ὁμάδα στὴν ἄλλη.

Οἱ ἐπίσημοι, δέδαια, τὰ καταδικάζουν. Ἀλλὰ στὴν σημερινὴ Ρωσία κανεὶς ποιητὴ δὲν ἔχασε ἐξ αἰτίας τοὺς τὸ κεφάλι του, οὔτε δρέθηκε στὴν Σιβηρία.

Κουβεντιάζοντας μὲ ἕναν Γερμανὸν λόγιον, ὁ Ζένια ἔλεγε: «Οἱ λαοὶ δὲν πρέπει νὰ ἀνταλλάσσουν διπλωμάτες, ἀλλὰ ποιητὰς. Ἵσως ὁ κόσμος θάταν τότε ἀλλιώτικος».

Σὲ λίγη ὥρα, στὸν μικρὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τοῦ Πλόχιγκεν ἕνας ἄλλος σιχημάλωτος τοῦ ἐπαίξε μὲ τὴν φασαρμονικά-του ἕνα τραγουδάκι καὶ τοῦ εἶπε: «Ἄν κερδίσω 500.000 μάρκα σὸ το λαχεῖο, θὰ ξαναῤῥθω στὴν Ρωσία, περιηγητής».

Κρίμα, τοῦ ἀπάντησε αὐτός, ποὺ δὲν ᾔφες καὶ τὸ 41 σὰν τυχερὸς τοῦ λαχεῖου.

Ἀπὸ ἐκεῖ πού τελείωσαν οἱ ἄλλοι

Ἡ τύχη παίζει καμμιά φορὰ ἐνδιαφέρουσες φάρσες. Ὁ Γεγύνου ξεκίνησε ἀπὸ κεῖ ποὺ κατέληξαν ἄλλοι Ρώσοι ποιητὰ, ἀπὸ τὴν Σιβηρία. Στὴν τρομοκρατία ποὺ ἀκολούθησε τὴν δολοφονία τοῦ τσάρου Ἀλεξάνδρου, τὸ 1881, ὁ προπάππος τοῦ Γιόζεφ Γεφτουσένκο ἐξωρίστηκε καὶ πῆγε κάπου στὰ μέσα τοῦ δρόμου (5.000 χιλιόμετρα) ἀπὸ τὴν Οὐκρανία στὴν Ἀνατολικὴ Σιβηρία. Τὰ δεκαοχτὼ παιδιὰ τοῦ ἐγκαταστάθηκαν στὴν Ζίμα (ἡ λέξη σημαίνει χειμώνας), ἕνα συνοικισμό ξυλοκόπων κοντὰ στὶς γραμμὲς τοῦ ὑπερσιδηρικοῦ σιδηροδρόμου. Ἐκεῖ γεννήθηκε καὶ ὁ Ζένια, στὰ 1933 —γιὰς τραγουδίστριας συναυλιῶν καὶ γεωλόγου. Πέρασε τὰ παιδικὰ χρόνια του σὲ μιά παλιά συνοικία τῆς Μόσχας, μὲ τὴν Ζινάιντα, τὴν ὁμορφὴ μητέρα του, καὶ τὸν πατέρα τῆς ἀντιστράτηγου τοῦ πυροβολικοῦ, ποὺ χάθηκε γιὰ πάντα στὶς σταλινικὲς ἐγκαταστάσεις τοῦ 1938. Ὁ Γεγύνου δὲν θὰ συγχωρήσει ποτὲ τὸν πατέρα του, ποὺ ἄφισε τὴν γυναῖκα του ἀπὸ φόβο ὅτι ἐξ αἰτίας τὸν «ἐγκλημάτων» τοῦ πεθεροῦ του θὰ ζημιωνόταν ἡ καριέρα του. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ζένια πῆρε τὸ ὄνομα τοῦ παπποῦ του, Γεφτουσένκο.

Στὰ 10 τοῦ χρόνιου ἔγραψε μιά νουβέλλα, στὰ δώδεκα τὰ πρῶτα του τραγουδία, τὸ 1945 ἀκούσε μιά παρέα

πλύστρες νὰ τραγουδοῦν ἕνα μελοποιημένο ποιημὰ του καὶ ἀπὸ τότε θεώρησε τὸν αὐτὸ τοῦ ποιητῆ. Ὑστερα τὸν τράβηξε τὸ ποδόσφαιρο καὶ ἤλωσε δὲ τί θέλει νὰ γίνῃ ἐπαγγελματίας ποδοσφαιριστής. Ἀλλὰ τὴν παραμονὴ τῆς ἡμέρας ποὺ θὰ πῆγαινε γιὰ συστηματικὴ προπόνηση, τὰ «Σοβιετικὰ Σπὸρ» δημοσίευσαν ἕνα τραγουδὶ του. Ἀρχισε τότε νὰ γράφῃ ποιήματα τὸ ἕνα πάνω στὸ ἄλλο, διθυράμβους γιὰ τοὺς σταλινικοὺς ἡγέτες. Αὐτὸ τοῦ ἀνοίξε τὴν πόρτα στὸ Φιλολογικὸ Ἰνστιτούτο Γκόρκυ. Σπούδασε ἐκεῖ κάμποσα χρόνια, ἄτακτα, ὅμως, καὶ χωρὶς στὸ τέλος νὰ πάρῃ δίπλωμα.

Ὅταν πῆθανε ὁ Στάλιν ἦταν 19 χρόνων. Ἀηδισμένος ἀπὸ τὰ πολιτικὰ θέματα, ζήτησε καταφύγιο στὴν ἐρωτικὴ λυρικὴ ποίηση. Οἱ συντηρητικοὶ κριτικοί, ποὺ ἔχαν ἐξυμνήσει τὰ πρῶτα του τραγουδία, κατηγοροῦσαν τὰ δεύτερα, καὶ ἔτσι τὸν ἔκαναν πασίγνωστο μέσα σὲ μιά νύχτα. Ἀπὸ τότε, ὅπως λέει καὶ ὁ ἴδιος ὁ Γεφτουσένκο, πάσχει ἀπὸ δημιουργικὴ σχιζοφρένεια. Ὅταν ἀσχολῆται μὲ τὸν ἔρωτα, τὸν κατηγοροῦν γιὰ τάσεις φυγῆς. Ὅταν ξαναγυρίζῃ στὰ λυρικά θέματα, τοῦ λένε ὅτι χαλαρίζει τὸ λυρικὸ τάλαντό του. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ Ζένια δὲν εἶναι σχιζοφρενικὴ, ἀλλὰ διπλὴ προσωπικότης: Λυρικός καὶ σταυροφόρος μιάς καλύτερης ζωῆς.

Σὲ ἕνα μυσταῖκο πάρτυ στὸ Σβάμπικ τῆς Γερμανίας θαύμαζε τὰ γαλάνα μάτια τῆς ἠθοποιῶ Μπάρμπαρα Ρύτιγκ καὶ τῆς ἔλεγε πὼς θὰ τῆς γράψῃ ἕνα τραγουδί.

Ἡ Γκάλμα, ἡ γυναῖκα του, μῆκε τότε στὴν μέση καὶ τοῦ εἶπε:

—Πρόσεξε! Πόσα τραγουδία θὰ πρέπει νὰ γράψῃς, ὅταν θὰ πᾶς στὸ Παρίσι;

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

«Λατρεύω καὶ φοβῶμαι τὸ Παρίσι»

Ἡ πρόσφατη ἐπίσκεψη τοῦ Γεφτουσένκο στὸ Παρίσι δὲν εἶναι ἡ πρώτη του. Πρὶν δυὸ χρόνια πέρασε «κρυφὰ» ἀπὸ τὴν γαλλικὴ πρωτεύουσα, ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὴν Ἀφρική. Ἦταν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, τὸ προσωπικὸ τῆς «Αἴρ Φράνς» κατέθηκε σὲ ἀπεργία καὶ ἔτσι δόθηκε στὸν Ζένια ἡ εὐκαιρία νὰ μείνῃ τέσσερις μέρες στὴν πόλη τοῦ φωτός. Σὲ κάποιο δρόμο γνωρίστηκε τυχαίᾳ μὲ ἕναν ὑπάλληλο κρεοπωλείου, τὸν πῆρε σὲ ἕνα καφε-νεῖο τῆς πλάς Πιγκάλ καὶ τοῦ ἀπήγγειλε ἕνα τραγουδί του. Τὶς τέσσερις ἐκεῖνες μέρες ἔγραψε εἴκοσι ποιήματα γιὰ τὴν Γαλλία.

Ὁ Γεγύνου ἔφερε ἀγγλικά καὶ ἰσπανικά, ποὺ ἔμαθε στὴν Κούβα, ὅταν πῆγε πέρασι γιὰ νὰ ἐπιβλέψῃ τὸ γύρισμα μιάς ταινίας του, γιὰ τὴν ἐπανάσταση τοῦ Φιντέλ Ἀταγγέλλει μόνο ρωσικά, στὸ πρόσωπό του ὅμως καθρεφτίζονται τόσο καθαρά τὸ αἰσθημάτων του ὅστε καταλαβαίνει κανεὶς τὰ τραγουδία του μόνο ἀπὸ τὴν ἔκφρασή του.

Τώρα, ὅπου καὶ ἂν πῆγῃ στὸ Παρίσι, κατέκτησε τὸν θαυμασμό ὅσων τὸν εἶδαν ἢ μίλησαν μαζί του. Πανύψηλος (1.91 μ.), ξανθός, μὲ λεπτὰ χαρακτηριστικά, ἐκδηλωτικός, αἰχμαλωτίζει τὰ ἀκροατήρια.

—Μοῦ ἀρέσει πολὺ τὸ Παρίσι, ἀλλὰ καὶ μὲ τρομάζει. Ἐχουν γίνῃ πάρα πολλὰ ἐδῶ γιὰ τὸν τουρισμό. Ἄν ἦμουν δήμαρχος, θὰ ἀπηγόρευα στοὺς Παριζιάνους νὰ πηγαίνουν στὸ καμπὰρ «Λίντο». Ὅπως οὐδέποτε, τὸ Παρίσι εἶναι ἕνας θαυμάσιος τόπος. Πρὶν τὸ δῶ, θαρροῦσα πὼς ὅλοι δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ γλεντοῦν, νὰ γελοῦν, νὰ παίζουν καὶ νὰ μεθοῦν. Θαρροῦσα ὅτι ὅλες οἱ Παριζιάνες εἶναι ὁμορφες. Ἀλλὰ τώρα ξέρω καὶ τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες τας. Οἱ ζωγρά-

φοὶ σας μοῦ φαίνονται σὰν πεινασμένοι! Χαριτωμένοι ἄνθρωποι. Μιλοῦσα μὲν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ποιητῆ. Ὑστερα τὸν τράβηξε τὸ ποδόσφαιρο καὶ ἤλωσε δὲ τί θέλει νὰ γίνῃ ἐπαγγελματίας ποδοσφαιριστής. Ἀλλὰ τὴν παραμονὴ τῆς ἡμέρας ποὺ θὰ πῆγαινε γιὰ συστηματικὴ προπόνηση, τὰ «Σοβιετικὰ Σπὸρ» δημοσίευσαν ἕνα τραγουδὶ του. Ἀρχισε τότε νὰ γράφῃ ποιήματα τὸ ἕνα πάνω στὸ ἄλλο, διθυράμβους γιὰ τοὺς σταλινικοὺς ἡγέτες. Αὐτὸ τοῦ ἀνοίξε τὴν πόρτα στὸ Φιλολογικὸ Ἰνστιτούτο Γκόρκυ. Σπούδασε ἐκεῖ κάμποσα χρόνια, ἄτακτα, ὅμως, καὶ χωρὶς στὸ τέλος νὰ πάρῃ δίπλωμα.

Ὅταν πῆθανε ὁ Στάλιν ἦταν 19 χρόνων. Ἀηδισμένος ἀπὸ τὰ πολιτικὰ θέματα, ζήτησε καταφύγιο στὴν ἐρωτικὴ λυρικὴ ποίηση. Οἱ συντηρητικοὶ κριτικοί, ποὺ ἔχαν ἐξυμνήσει τὰ πρῶτα του τραγουδία, κατηγοροῦσαν τὰ δεύτερα, καὶ ἔτσι τὸν ἔκαναν πασίγνωστο μέσα σὲ μιά νύχτα. Ἀπὸ τότε, ὅπως λέει καὶ ὁ ἴδιος ὁ Γεφτουσένκο, πάσχει ἀπὸ δημιουργικὴ σχιζοφρένεια. Ὅταν ἀσχολῆται μὲ τὸν ἔρωτα, τὸν κατηγοροῦν γιὰ τάσεις φυγῆς. Ὅταν ξαναγυρίζῃ στὰ λυρικά θέματα, τοῦ λένε ὅτι χαλαρίζει τὸ λυρικὸ τάλαντό του. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ Ζένια δὲν εἶναι σχιζοφρενικὴ, ἀλλὰ διπλὴ προσωπικότης: Λυρικός καὶ σταυροφόρος μιάς καλύτερης ζωῆς.

Σὲ ἕνα μυσταῖκο πάρτυ στὸ Σβάμπικ τῆς Γερμανίας θαύμαζε τὰ γαλάνα μάτια τῆς ἠθοποιῶ Μπάρμπαρα Ρύτιγκ καὶ τῆς ἔλεγε πὼς θὰ τῆς γράψῃ ἕνα τραγουδί.

Ἡ Γκάλμα, ἡ γυναῖκα του, μῆκε τότε στὴν μέση καὶ τοῦ εἶπε:

—Πρόσεξε! Πόσα τραγουδία θὰ πρέπει νὰ γράψῃς, ὅταν θὰ πᾶς στὸ Παρίσι;

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

Ἡ Γκάλμα, ἰκανώτατη μεταφράστρια (Μῶν, Σάλλγκερ), δυὸ χρόνια μεγαλύτερη του, εἶναι ἡ δεύτερη γυναῖκα του ἀπὸ τὸ 1960. Ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁμορφὴ Μπέλλα Ἀχμαντουλνίνα, χώρισε τὸ 1959. Λόγος διαζυγίου, ὅπως σὲ πολλὰ ρωσικὰ ζευγάρια: Οἱ στενοχώριες (τότε) ἀπὸ τὶς ἀβλίες συνθηκὲς κατοικίας.

προμήνυμα καταγιγίας, εἶχε ἀπλωθῇ στὸ πρόσωπό του. Κανεὶς δὲν μπορούσε νὰ ἀμφιβάλλῃ γιὰ τὴν ἐλκρινειὰ του.

Παραπονήθηκε γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ «Μπάμπυ Γιάρ» στὸ ἐξωτερικὸ εἰς βάρος τῆς Ρωσίας. —Ἀντισημιτισμός ὑπάρχει σχεδὸν σὲ κάθε χώρα, ὅπως ὑπάρχουν ἡλίθιοι σὲ ὅλο τὸν κόσμον. Ὅσο γιὰ μένα, ἔχω δυὸ κατηγορίες ἐχθρῶν: Τοὺς δογματικούς ποὺ μὲ λένε ἀναρχικὸ καὶ μικροαστὸ, καὶ τοὺς συνόμπ, ποὺ μὲ κατηγοροῦν ὅτι πούλησα τὸ τάλαντό μου στὸν κομμουνισμό. Καὶ οἱ δυὸ αὐτὲς φατρίες ἐχθρεύονται τὴν πρόδο. Καὶ ὁ Μαγιακόφσκυ ἔπρεπε θῦμα τῶν ἱδίων ἐπιθέσεων. Πολλοὶ στὴν ἐποχὴ του τὸν κατηγοροῦσαν πὼς εἶχε πούληθῇ στοὺς μπολσεβίκους. (Σημ. Ὁ Μαγιακόφσκυ, περίφημος γιὰ τὴν δηκτικὴ σάτιρά του κατὰ τῆς σοβιετικῆς γραφειοκρατίας καὶ τῆς κομμουνιστικῆς αὐταρέσκειας, αὐτοκτόνησε ἀπογοητευμένος τὸ 1930. Γεννήθηκε τὸ 1894).

»Τὸ ἀληθινὸ πνεῦμα τῆς ἐπαναστάσεως τὸ ἔχω στὴν καρδιά μου κλεισμένο σὰν θησαυρὸ. Δὲν εἶμαι ἐθνικιστής. Στὰ ταξίδια μου, στὴν Ἀφρική, Βουλγαρία, Ἀγγλία, Ἡνωμένες Πολιτεῖες, Φινλανδία, Γαλλία, Κούβα, εἶδα πὼς οἱ δυτικοὶ λαοὶ σπάνια ἀναλύουν τὴν ἐνοχία τῆς λήθους ἐκομμουνιστῆς. Ὁ κόσμος εἶναι χωρισμένος σὲ δυὸ διαφορετικὰ συστήματα. Δὲν πρέπει νὰ ἐξ

Η ημέρα που ο συνταξιούχος αστυνομικός άστυνκομικός ανακάλυψε εκείνο το μοναδικό γυναικείο παπούτσι ήταν ζεστή κ' ηλιόλουστη.

Ο συνταξιούχος αστυνομικός διευθυντής έκανε τον περίπατό του εύδιαζοντας στο δάσος του Χέκολτσας, στην 49η Έθνική Όδω, ανάμεσα στο Λίμπουργκ και στο Βάιλμπουργκ. Ήταν αποφασισμένος να ακούσει το κελάδημα των πουλιών. Ξαφνικά, όμως, μέσα στην ψηλή χλόη, δρῆκε το μοναδικό γυναικείο παπούτσι κι άμεσως θυμήθηκε το παλιό του επάγγελμα.

Το παπούτσι ήταν μαύρο, φαρδύ και είχε μέτριο τακούνι. Μπροστά είχε μια χαριτωμένη κορδελλίτσα.

Ο συνταξιούχος αστυνομικός διευθυντής κοίταξε το παπούτσι και διαπίστωσε πως ήταν σχεδόν καινούργιο και σε πολύ καλή κατάσταση — δεν μπορούσε λοιπόν να έχει πεταχθεί ως φθαρμένο. Έπειτα, έλειπε το ταίρι του, κι αυτό έκανε τον παλιό αστυνομικό πολύ δύσπιστο.

Εξακολουθούσε να ψάχνει ανάμεσα στους άσημένιους κορμούς των δένδρων, ενώ τα πουλιά καλαθούσαν. Τελικά βρήκε την νεκρή.

Η νεκρή βρισκόταν μέσα σε πυκνούς θάμνους στην άκρη του δάσους. Φορούσε ένα έλαφρο πανωφόρι κ' ένα λεπτό καλοκαιρινό φόρεμα, με μπλε και γκριζό σχέδιο. Το ένα πόδι της ήταν γυμνό. Στο άλλο φορούσε ένα μαύρο παπούτσι, με μέτριο τακούνι και έναν χαριτωμένο φιόγκο στην άκρη. Τα χέρια της ήταν δεμένα, σταυρωτά γύρω στην κοιλιά της, με μια κάλτσα. Μια δεύτερη κάλτσα της έσφιγγε τον λαιμό. Φορούσε ένα ρολόι του χεριού και μια αλυσίδα μ' ένα φυλαχτό. Τα ξανθά της μαλλιά κρατιόνταν από την αριστερή μεριά μ' ένα φιλέ.

Ο συνταξιούχος αστυνομικός άπομακρύνθηκε προσεκτικά, για να μην καταστρέψει τίποτα (ήχη, και πήγε κατ' ευθείαν στο πλησιέστερο αστυνομικό τμήμα, όπου πρόβη σε όλες τις ενέργειες που έπείδαλλε η περίπτωση και που τις ήξερε πολύ καλά, έξ αιτίας της μακράς πείρας του.

Η ανάκριση δεν άργησε να επσκοιουθήσει. Τα ίχνη ασφαλίσηκαν και η νεκρή μεταφέρθηκε στο Ιατροδικαστικό Ινστιτούτο του πανεπιστημίου του Μάρμπουργκ.

Η Ιατροδικαστική έκθεση ανέφερε πως υπήρχαν σημάδια στραγγαλισμού στον λαιμό, αιματώματα στον πνεύμονα, συμπτώματα άσφυξίας στην καρδιά. Ο θάνατος είχε προκληθεί από πνίξιμο. Η νέα, που θα έπρεπε να είναι 20 - 25 ετών, ήταν έγκυος έξη μηνών.

Η νεκρή δεν μπορούσε να κατάγεται από την περιφέρεια του Λίμπουργκ και, επειδή η άποσύνθεση είχε προχωρήσει άκοετα και δεν μπορούσαν να βγάλουν φωτογραφίες του προσώπου της, έστειλαν σε όλα τα αστυνομικά τμήματα των περιχώρων, όπου είχαν εξαφανισθή νέες, κομμάτια από το φόρεμά της.

Ο ΧΑΝΣ - ΓΚΕΟΡΓΚ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Έγκλήματα από έρωτα

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ο Χάινς - Γκέοργκ καταγόταν από εύπορη οικογένεια. Οι γονείς του κοπίασαν για την ανατροφή του. Ωνειρευόταν άπολαύσεις που δεν γνώρισε. Έπειτα συνάντησε ένα κορίτσι, που άναψε την φαντασία του. Την έρωτεύθηκε, μά φοβόταν μήπως μάθη τίποτε ο πατέρας του. Και όταν συνέβη κάποιο γεγονός το οποίο δεν περίμενε, έσπευσε να καλέσει την έρωμένη του σε ένα κρυφό ραντεβού...

Από το Κούλμπαχ ήλθε η πληροφορία πως εκεί είχε εξαφανισθή, από τις 29 Ιουλίου 1961, μια κάποια Άννι Στένγκλαϊν, 22 ετών, υπηρέτρια.

Το πτώμα αναγνωρίσθηκε πως ανήκε πράγματι στην Άννι Στένγκλαϊν, αλλά κανείς δεν ήξερε ποιος μπορούσε να ήταν ο δολοφόνος.

Τα χέρια του...

Ο άνακριτής Γκάουλκε, από το Βισμπάντεν, έμαθε στο Κούλμπαχ πως η Άννι Στένγκλαϊν εργαζόταν στο σπίτι ενός ευπόληπτου εργοστασιάρχου και πως ήταν μια καθαρή, εργατική κοπέλλα, πάντα χαρούμενη και πολύ αγαπητή.

Ο άνακριτής Γκάουλκε έμαθε επίσης πως η Άννι Στένγκλαϊν είχε τον τελευταίο καιρό σχέσεις μ' έναν κάποιο Χάινς - Γκέοργκ Σμίτς - "Όττο, ένα νέο που είχε εργασθή λίγο καιρό στο εργοστάσιο του άφεντικού της ως μαθητευόμενος. Βρέθηκαν μάλιστα γράμματα αυτού του Σμίτς - "Όττο στα πράγματά της.

Ο άνακριτής Γκάουλκε τηλεφώνησε στον Χάινς - Γκέοργκ Σμίτς - "Όττο, στο σπίτι των γονέων του, στην Κολωνία, αλλά εκείνος ισχυρίσθηκε πως δεν ήξερε τίποτε. Ο άνακριτής άποφάσισε τότε να τον γνωρίσει από πιά κοντά.

Στις 12 Αυγούστου, μαζί με δυο συναδέλφους του, πήγε στην Κολωνία και από εκεί στο Νίντεγκεν, όπου η οικογένεια Σμίτς - "Όττο περνούσε τα Σαββατοκύριακα στο κτήμα της.

Στο σαλόνι του σπιτιού βρήκε δυο νέους που κάθονταν και διάβάζαν.

Ο ένας από τους δυο παραδέχθηκε πως ήταν ο Χάινς - Γκέοργκ. Ήταν ψηλός και δυνατός. Τα χέρια του ήταν κι αυτά μεγάλα και δυνατά. Τα ξανθά, σγουρά μαλλιά του έπεφταν στο μέτωπο και φορούσε γυαλιά. Είχε λεπτά χείλη και μακρυά, σουδερή μύτη.

Ο άνακριτής Γκάουλκε συστήθηκε και είπε:

—Μπορώ να σάς μιλήσω ιδιαιτέρως για λίγο;

Ο νέος έκλεισε το βιβλίο του και σηκώθηκε άπρόθυμα από την αναπαυτική θέση του.

Ο Χάινς - Γκέοργκ Σμίτς - "Όττο γεννήθηκε στις 11 Νοεμβρίου 1937 στην Κολωνία. Το τρίτο του όνομα ήταν Γιόζεφ και γι' αυτό τον έλεγαν χαϊδευτικά «Γιούπε».

Το Πάσχα του 1958 πήρε το δίπλωμά του από ένα καλλέγιο. Στα μαθηματικά ήταν κακός, στην Ιχνογραφία μέτριος. Ένας συνθησμένος νέος από εύκατάστατη οικογένεια.

Σκότωσε μια γάτα

Κάποτε, όταν ήταν παιδί, είχε σκοτώσει μια γάτα στο πλυσταριό του πατρικού του σπιτιού. Η γάτα του είχε χαλάσει την φανταστική πό-

λη του «Ουτοπία». Ο Γιούπε είχε φτιάξει αυτή την «Ουτοπία» σαν μικρογραφία μιας πόλεως, όπου όλα ήταν ιδεώδη — ή διοίκηση, ή νομοθεσία, οι σχέσεις ανάμεσα στους ανθρώπους.

Μετά τις σπουδές του πήγε στον στρατό. Ήταν καλά έφωδιασμένος για την ζωή, από άπόψεως γνώσεων. Είχε όμως πολύ συγκεχυμένες ιδέες για τις διαδικασίες εκείνες που εξασφαλίζουν την αναπαραγωγή του ανθρώπινου γένους.

Αυτό ήταν άσφαλώς μια έλλειψη που έμελλε να επηρεάσει την περαιτέρω εξέλιξη του Γιούπε.

Έπειτα από έναμιση χρόνο υπηρεσία στον στρατό, ο Γιούπε άπολύθηκε με τον βαθμό του έφεδρου υπολοχαγού. Σπούδασε ένα εξαμήνο νομικά και δυο έξιμηνα πολιτική οικονομία. Ύστερα άρρώστησε ο πατέρας του και ο Γιούπε άποφάσισε να δοθήσει στην πατρική εργασία.

Την ημέρα ήταν άπασχολημένος στο γραφείο και στο τηλέφωνο και το βράδυ, κρυφά, έπαιζε με τον ηλεκτρικό του σιδηρόδρομο και σκεπτόταν πως θα μπορούσε να διοικηθή σωστά η φανταστική του πόλη «Ουτοπία».

Ενώ αναρωτιόταν άκόμη με ποίο τρόπο η ανθρωπότητα εξασφαλίζει την εξακολούθηση της ύπαρξώς της, συνάντησε μια νέα, που εργαζόταν ως γραμματέας στην επιχείρηση του πατέρα του.

Η νέα —ας την πούμε Λόρη— ήταν θεωρητικά καλύτερα καταρτισμένη άπ' αυτόν, αλλά είχε πολύ άυστηρές ιδέες για το τί πρέπει να προσφέρη μια άνύπανδρη κοπέλλα σ' έναν άνδρα. Έτσι του πρόσφερε τα πάντα, έκτός από ένα πράγμα.

Όταν ο πατέρας έμαθε για τη σχέση τους, έγινε θηρία:

—Αυτά είναι βρωμίες! Στη δική μου δουλειά θέλω να είναι όλα πατριρικά!

Η Λόρη άναγκάσθηκε να φύγει και έστειλαν τον Γιούπε για τρεις μήνες στο Κούλμπαχ, για να εξασκηθή

Ο ΧΑΝΣ - ΓΚΕΟΡΓΚ στην άνακρίση: "Ήξερε πολύ καλά τί είχε κάνει. Μόνο που δεν ήξερε γιατί το έκανε.

στο εργοστάσιο ενός φίλου του πατέρα του.

Με την υπηρέτρια...

Η φιλική οικογένεια του Κούλμπαχ δεν ήξερε για ποίο λόγο της είχαν άμπιστευθή την μετεκπαίδευση του κληρονόμου του οίκου Σμίτς - "Όττο.

Τον δέχθηκε φιλόξενα, του παρέχωρησε ένα ωραίο δωμάτιο στον κήπο, που προωριζόταν για τους ξένους, και κατέβαλε κάθε προσπάθεια για να του κάνει την διαμονή ευάριστη.

Τις πρώτες μέρες, που έμεινε ο

Η ANNI, η έρωμένη του Χάινς - Γκέοργκ, ήταν όμορφη χωριατοπούλα.

Γιούπε στο Κούλμπαχ, έγινε εκεί μια άποκρηάτικη γιορτή του προσωπικού.

Σ' αυτή την γιορτή, ο Χάινς - Γκέοργκ, προς μεγάλη έκπληξη όλων, άσχοιήθηκε λιγότερο με την χαριτωμένη κόρη του οικοδεσπότη και περισσότερο με την Άννι Στένγκλαϊν, που εργαζόταν εκεί ως υπηρέτρια.

Η Άννι Στένγκλαϊν ήταν μια λεπτή, ψηλή, άδελτική και πολύ δροσερή νέα. Καταγόταν από ένα κοντινό χωριό και την εποχή της συγκομιδής πήγαινε με το κάρρο στο σπίτι της, που άπείχε καμιά δεκαπενταριά χιλιόμετρα, για να δοθήσει τους γονείς της.

Ο Γιούπε χόρεψε μερικές φορές με την Άννι και έπειτα πιά να κρίνει την κοσμοπλημμυρισμένη και θουρωδία αήθουςα, βήκε μαζί της στο χιόνι και εκεί φιλήθηκαν.

Όταν τέλειωσε η γιορτή, γύρισαν μαζί στο σπίτι και ξαναφιλήθηκαν.

Την άλλη μέρα συναντήθηκαν τυχαία, πήγαν στον κινηματογράφο, πήγαν σ' ένα ζαχαροπλαστείο. Κατέβαλαν προσπάθεια να κρύψουν τα ραντεβού τους, αλλά ήταν άδύνατο.

Παντού συναντούσαν ανθρώπους που τους ήξεραν.

Στις 11 Φεβρουαρίου 1961 πήγαν στο Κόμπουργκ, στο θέατρο, και όταν γύρισαν ο Γιούπε κλείσθηκε με την Άννι στο εύχάριστο δωμάτιο των ξένων και πέρασε τη νύχτα μαζί της.

Η σχέση του με την Άννι δάσταξε όσον καιρό ο Γιούπε έμεινε στο Κούλμπαχ. Η γνωριμία του με την δροσερή και φυσική αυτή χωριατοπούλα ήταν για τον κάπως στεγνό νέο μια πολύ ευάριστη έμπειρία. Ένοιωθε πως έλευθερωνόταν από το τείχη της «Ουτοπίας» του, από τους μικροσκοπικούς πύργους που έχτιζε στην άμμο. Αισθανόταν τώρα ένα άγριο πάθος για την άπλη αυτή κοπέλλα, πράγμα, όμως, που δεν τον έμπόδιζε να διατηρή μια τρυφερή αλληλογραφία με την Λόρη.

Αισθάνθηκε άσχημα...

Στα τέλη Μαρτίου ο Γιούπε γύρισε πίσω στους γονείς του, στην Κολωνία.

Ξαναείδε την Άννι Στένγκλαϊν μια φορά μόνο. Την 1η Μαΐου του 1961.

Είχε πεί να δη μια μηχανή στο "Όξενφουρτ και έδωσε της Άννι ένα ραντεβού στο Μπάμπεργκ.

Κάθισαν σ' ένα ζαχαροπλαστείο μαζί και έφαγαν γλυκά. Έπειτα η Άννι αισθάνθηκε άσχημα. Άναγκάσθηκε να βγει και, όταν μετά από πολλή ώρα ξαναγύρισε, ώμολόγησε πως περίμενε παιδί.

Είχε νοιώσει στην άρχη πολλή χαρά και ένθουσιασμό που τον ξαναείδε. Τώρα, μετά την όμολογία, ήταν άνησυχ.

Ο Γιούπε έμεινε για λίγο θυσμένος σε σκέψεις. Έπειτα είπε:

—Όα σε παντρευτώ. Άν οι γονείς μου φέρουν δυσκολίες, θα ξαναπάω στον στρατό. Ός υπολοχαγός θα έχω 700 μάρκα και μ' αυτά μπορούμε να ζήσουμε.

Όταν όμως χωρίστηκαν, λησμόνησε αυτή την πρόταση και δεν έκανε καμιά προσπάθεια να ξανσδη την Άννι. Στους τρεις μήνες, ως τις 29 Ιουλίου, της έγραψε μερικά σύντομα γράμματα. Αυτά τα 7 γράμματα, που βρέθηκαν άργότερα στα πράγματά της Άννι. Ήταν έξαιρετικά άδιόφορα γράμματα. Ούτε λέξη γι' άγάπη, καμιά έρώτηση για την κατάσταση της Άννι. Μόνο μερικές ούδέτερες φράσεις, με πολύ μεγάλο γραφικό χαρακτήρα και στο τέλος μόνο τα λόγια «...σε φιλώ στη μύτη, ο Γιούπε σου».

Οι έβδομάδες πέρασαν και η Άννι δεν μπορούσε πιά να κρίνει την κατάσταση της. Περίμενε μια λέξη εκ μέρους του, που να δείχνει ότι την αγαπούσε, ότι τουλάχιστον την συμπανούσε. Η λέξη αυτή όμως δεν ήλθε. Και η Άννι ένοιωσε έγκαταλελειμμένη, προδομένη.

Κραυγή άπογνώσεως

Μέσα στην άπόγνωσή της έγραψε ένα γράμμα στον Γιούπε, κ' εκεί-

Ο ΧΑΝΣ - ΓΚΕΟΡΓΚ λίγα λεπτά πριν από την έκδοση της καταδικαστικής άποφάσεως του δικαστηρίου.

νος της άπάντησε πως μπορούσε να του τηλεφωνήσει στις 28 Ιουλίου το βράδυ, ανάμεσα στις 8 και στις 9, στο ξενοδοχείο της «Μητροπόλεως», στην Κολωνία.

Η Άννι τηλεφώνησε κατά τις 8.30'.

Ο Γιούπε καθόταν στο τραπέζι άριθμός 7, κοντά στο πιάνο, και γιόρταζαν μαζί με την Λόρη, μπροστά σ' ένα έκλεκτο δείπνο, τα γενέθλιά της, όταν ένα γκαρσόνι ήλθε και του έπεε διακριτικά πως τον ζητούσαν στο τηλέφωνο.

Η Άννι ήταν άπελησιμένη. Δεν ήξερε πιά τί να κάνει. Είχε φύγει από το σπίτι όπου εργαζόταν, γιατί δεν ήθελε να παρατηρήσουν τα άφεντικά της την κατάστασή της. Άρχιζε διαρκώς καινούργιες φράσεις και δεν κατάρθαν να τις τελειώσει. Όλόκληρο το συγκεχυμένο τηλεφώνημά της δεν ήταν παρά μια κραυγή άπογνώσεως.

Ο Γιούπε προσπάησε να την καθησυχάσει με τον πειστικό του τρόπο και —για να δώσει τέλος σ' αυτή την δυσάρεστη συνομιλία— της έδωσε ραντεβού για τις 29 Ιουλίου στις 19.32' στον σιδηροδρομικό σταθμό του Βύρτσμπουργκ.

Η Άννι εύχαιρήθηκε κι ο Γιούπε γύρισε άνακουσμένος στο ταπέζι άριθμός 7, για να εξακολουθήσει τη γιορτή που είχε διακοπή.

Λίγο πριν από τα μεσάνυχτα πλήρωσε 38 μάρκα για το δείπνο και συνέδευσε την Λόρη στην κατοικία της.

Την άλλη μέρα, στις 29 Ιουλίου, ο Γιούπε έπρεπε να πάει με τους γονείς του στο κτήμα του Νίντεγκεν. Είπε όμως πως είχε άλλη δουλειά, τους συνάδεψε ως τον σταθμό, έφαγε γρήγορα στο σπίτι το μεσημέρι και έφυγε στη 1.15' από την Κολωνία, με το αυτοκίνητο της μητέρας του, κατευθυνόμενος προς το Βύρτσμπουργκ.

Το μοιραίο ραντεβού

Όταν μια ζεστή καλοκαιρινή μέρα. Ο Γιούπε έφθασε στις 7.30' στον σταθμό του Βύρτσμπουργκ. Άφησε

ATELIER KORTESEN

Ταγιέρ - παλτά - φορέματα. Συ-
νεχίζει τās έργασίας του με τō
ἐμπειρο προσωπικό του. Πείρα
20 ἐτῶν. Τιμαὶ ἡλαττωμέναι.
Βουλῆς 20.

ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ
ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ
ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ
Εἰας Τεωγιλά
ΑΛΕΞ. ΣΟΥΤΣΟΥ 20
ΚΟΛΩΝΑΚΙ-ΤΗΛ. 622.900

Ἐπιστημονικὴ μέθοδος τοπικοῦ
καὶ γενικοῦ ἀδυνατισμοῦ

με 65

Χάνετε πέντε κιλά σὲ ἓνα μῆνα

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΟΙ
εἰδικοί δι' ἐρεῦνας - πληροφορίας ἐπὶ
πάσης φύσεως ἰδιωτικῶν ἐμπιστευτικῶν
ὑποθέσεων γάμων, διαζυγίων, ἐπιτηρή-
σεως ἀνηλικίων, ἀναζητήσεως πραγμά-
των ὑπὸ κατάσχεσιν κλπ. Διεθνὲς Γρα-
φεῖον Πληροφοριῶν «ATHENS», Πα-
ρισσοῦ 2 (πλατεία Κλαυθμώνος), τη-
λέφωνον 227.709. Τὴν σοβαρότητα τῶν
ἐργασιῶν μας ἐγγυᾶται ἡ πολυετής εὐ-
δόκιμος δημόσια προὔπηρεσίς μας.

ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ
"ZENO" BOOKSELLERS
6 DENMARK ST.
LONDON W.C.2.
ENGLAND

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΕΡΩΤΑ

τὸ αὐτοκίνητο στὸν χώρο σταθμεύ-
σεως καὶ ἀγόρασε ἀπὸ ἓνα περίπτε-
ρο τέσσερις πλάκες σοκολάτα.

Ἀκριβῶς στὶς 19.32', ἡ Ἄννι ἔ-
φθασε μετ' τὸ τραῖνο, ἀπὸ τὸ Κούλ-
μπαχ.

Φερούσε ἓνα ἐλαφρὸ κάλοκαιρινὸ
φόρεμα, με μπλέ καὶ πράσινα σχέ-
δια, κι ἀπὸ πάνω ἓνα φαρδὺ γκριζὸ
καλοκαιρινὸ παλτὸ, γιὰ νὰ κρύβῃ ὅ-
τι στὸ μεταξύ εἶχε γίνῃ ἀρκετὰ
στρογγυλή.

Ὅταν εἶδε τὸν Γιούπ της, προ-
χώρησε πρὸς τὸ μέρος τοῦ γεμάτη
χαρὰ.

Ὁ Γιούπ τὴν πῆγε στὸ αὐτοκίνη-
το καὶ τὴν φίλησε τρυφερά. Τῆς εἶ-
πε νὰ φάνε μαζί, ἀλλὰ ἡ Ἄννι ντρε-
πόταν νὰ πάῃ σὲ κέντρο, γιὰτὶ φο-
βόταν μήπως οἱ ἄνθρωποι προσέξουν
πὼς δὲν φοροῦσε δέρα, ἐνὺ περίμενε
παιδί.

Εἶχε πάρει εἰσιτήριο με ἐπιστρο-
φή, γιὰ νὰ πάῃ τὴν ἄλλη μέρα στὸ
Κούλμπαχ. Εἶχε ξαναγυρίσει στὰ
παλιά της ἀφεντικά, γιὰτὶ τὴν εἶχαν
ζητήσῃ ἐπίμονα καὶ τῆς ἔκαναν μέ-
λιστα μεγάλη αὔξησι. Τὴν ἄλλη μέ-
ρα περίμεναν ξένους στὸ Κούλμπαχ
καὶ ἡ Ἄννι ἔπρεπε νὰ μαγειρέψῃ.

Ὅταν ὁμως ὁ Γιούπ τῆς εἶπε πὼς
ἤθελε νὰ τὴν πάρῃ μαζί του στὴν
Κολωνία, ἀπάντησε πὼς ἦταν πρό-
θυμη νὰ πάῃ μαζί του, παρ' ὅλο πὺ
θὰ ἦταν πιὰ ἀδύνατο νὰ γυρίσῃ ἐγ-
καίρως στὸ Κούλμπαχ.

Ὁ Γιούπ πῆγε ὡς τὸ Μαρκτάιν-
τενφελτ καὶ ἀπὸ κεῖ τράδῃσε πρὸς
δυσμάς. Ἐφαγε λίγη σοκολάτα καὶ
πρόσφερε καὶ στὴν Ἄννι. Ἐπειτα
τῆς ἔκανε ἀστεία γιὰ τὸ ὄνομα ποῦ
θὰ ἔδιναν στὸ παιδί τῆς Ἄννι καὶ
εἶπε πὼς θὰ ἤθελε πολὺ νὰ ἦταν κο-
ρίτσι.

«Κρίμα! Δὲν χτύπησες»

Ὅσο, ὁμως, προχωροῦσαν πρὸς
τὰ δυτικά, τόσο πὺ λιγομύλητος γι-
νόταν καί, ὅταν ἔφθασαν κοντὰ στὴν
Φραγκφούρτη, τῆς εἶπε:

—Δὲν μπορεῖς ὁμως νὰ ἀφήσης
τοὺς ἀνθρώπους ἔτσι, ἀφοῦ περιμέ-
νουν αὔριο ξένους. Πρέπει νὰ σὲ πᾶω
πίσω στὸ Κούλμπαχ.

Ἡ Ἄννι δὲν ἀπάντησε ἀμέσως.
Μόνο ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα εἶπε:

—Τότε θὰ πηδήσω ἀπὸ τὸ αὐτο-
κίνητο!

Ὁ Γιούπ δὲν ἐπανελάβε τὴν πρό-
τασή του. Ἐξακολούθησε νὰ ὁδηγῇ.

Ἡ Ἄννι καθόταν σιωπηλὴ δίπλα
του. Σὲ λίγο ἀποκοιμήθηκε.

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ Λίμπουργκ, ὁ
Γιούπ προσπάθησε νὰ περάσῃ ἓνα
ὀλλανδικὸ πούλμαν. Ὑπῆρχε ὁμως
μιά ἐπιγραφή ποῦ ἔλεγε: «Ἀπαγο-
ρεῖται τὸ προσπεράσιμα». Ὁ Γιούπ
πάτησε ἀπότομα φρένο. Ἡ Ἄννι τι-
νάχθηκε καί, πέφτοντας πάλι στὴ
θέση της, εἶπε:

—Κρίμα ποῦ δὲν χτύπησες σὲ κα-
νένα δένδρο! Τότε θὰ εἶχαν ὅλα τε-
λειώσῃ...

Ὁ Γιούπ προσπάθησε νὰ τὴν κα-
θησυχάσῃ. Σὲ λίγο μῆλκαν στὴν 49η
Ἑθνικὴ Ὁδὸ.

«Ἄς κοιμηθούμε!»

Ἡ Ἄννι ἦταν τώρα πολὺ κουρα-
σμένη. Ὅλη τὴν ἡμέρα εἶχε δουλέ-
ψῃ γιὰ νὰ προετοιμάσῃ τὸ σπίτι γιὰ
τοὺς αὔριανους καλεσμένους. Ρώτη-
σε:

—Δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ περά-
σωμε τὴ νύχτα στὸ Λίμπουργκ;

Ὁ Γιούπ ὁμως δὲν ἤθελε οὔτε νὰ
τὸ ἀκούσῃ.

—Ὅλος ὁ κόσμος με ξέρει ἐκεῖ...
Ἄς παρκάρωμε κάπου τὸ αὐτοκίνη-
το κι ἄς κοιμηθούμε μέσα.

Κύντευαν μεσάνυχτα. Τὸ φεγγάρι
βρισκόταν ψηλά.

Ὁ Γιούπ ἀκολούθησε τὴν 49η Ἑ-
θνικὴ Ὁδὸ, με κατεύθυνση πρὸς τὸ
Βάιλμπουργκ. Μετὰ ἀπὸ δυὸ χιλιό-
μετρα, κοντὰ στὸν χώρο σταθμεύ-
σεως τοῦ Ἀλμπαχ, βγήκε ἀπὸ τὴν
Ἑθνικὴ Ὁδὸ καὶ σταμάτησε. Τὸ αὐ-
τοκίνητο ἀπείχε τώρα 20 μέτρα ἀπὸ
τὸν δημόσιο δρόμο.

Ὁ Γιούπ ἀναψε ἓνα τσιγάρο. Ὑ-
στερα τράδῃσε τὴν Ἄννι κοντὰ του
καὶ τὴν φίλησε.

—Ἄς κοιμηθούμε τώρα, εἶπε ἡ
Ἄννι. Ἰσως αὔριο ὅλα νὰ φαίνω-
ται διαφορετικά.

Ἐκεῖνος εἶπε:

—Καὶ γιὰ μένα ἡ κατάστασις
στὴν Κολωνία εἶναι πολὺ δύσκολη.
Χρειάζομαι καιρό...

Ἐκεῖνη εἶπε:

—Ἐτσι εἰσάστε σεῖς! Ρίχνεσθε
σὲ μιά φτωχὴ ὑπηρετρία κ' εἰπεῖτα
τὴν παρατάτε...

Ἰσακώθηκαν. Ἐπειτα ὁμως ἡ Ἄν-
νι ἀκούμησε τὸ κεφάλι της πρὸς τὰ
πίσω καὶ ὁ Γιούπ δὲν ἤξερε ἂν κοί-
ταξε τὸ φεγγάρι ἢ εἶχε ἀποκοιμηθῇ.

Τὸ φεγγάρι σκεπαζόταν πότε-πό-
τε ἀπὸ μικρὰ, σκοτεινὰ σύννεφα.

Ὁ σφυγμὸς σταμάτησε

Ὁ Γιούπ ἔδωκε τὸ τσεάκι, ἄδει-
ασε τὸ περιεχόμενό του ἀπὸ τὸ πα-
ράθυρο τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ξανάδα-
λε τὴν σταχτοχέκη στὴ θέση της.
Ἐπειτα πῆρε ἓνα λαστιχένιο λουρί.
ποῦ ἦταν διπλωμένο καὶ στερεωμένο
μ' ἓνα μεταλλινὸ γάντζο. Αὐτὸ τὸ
λουρί εἶχε μήκος τεσσάρων μέτρων
καὶ πλάτος 15 ἐκτοστῶν. Τὸ εἶχε
κάποτε χρησιμοποήσει, ἔπειτα ἀπὸ
ἓνα τραῦμα στὸ γόνατο.

Ξετύλιξε τὸ λουρί. Τὸ τζάμι τοῦ
αὐτοκινήτου ἦταν κατεδάσμενο καί
ἔτσι τὸ ἀριστερὸ του χερί εἶχε ἀρκε-
τὴ ἐλευθερία κινήσεων.

Ὅταν ξετύλιξε τὸ λουρί, τὸ δί-
πλωσε στὰ τέσσερα. Ἐπειτα στρά-
φηκε πρὸς τὴν Ἄννι, τῆς πέρασε τὸ
λουρί γύρω ἀπὸ τὸν λαιμό, σταύρω-
σε τὶς ἄκρες του στὸ λαρύγγι της
καὶ ἄρχισε νὰ τὸ σφίγγῃ.

Ἡ Ἄννι ἔγπνησε, ἀλλὰ δὲν εἶχ-
πιὰ καμμιὰ δυνατότητα νὰ ἀμυνθῇ.
Βρῆκε μόνο τὴ δύναμη νὰ πῇ μιά κά-
πως ἀκατανόητη φράσι. Ψέλλισε:

—Αὐτὸ θὰ μπορούσες νὰ τὸ ἀπο-
φύγῃς...

Ὁ Γιούπ κράτησε σφιχτὰ τὶς ἄ-
κρες τοῦ λουριοῦ, ὥσπου ἡ Ἄννι πέ-
θανε. Ἐπειτα βγήκε ἔξω καὶ κοίτα-
ξε ἂν ὁ σφυγμὸς της εἶχε πραγματι-
κὰ σταματήσει.

Ὁ σφυγμὸς εἶχε σταματήσει.

Ὅταν βεβαιώθηκε γι' αὐτὸ, ὁ Γι-
ούπ ξανακάθισε στὸ τιμόνι καὶ ἔβα-
λε τὸ αὐτοκίνητο μπροστά.

Ἐφθασε στὸ δάσος τοῦ Χέκολτσ-
χάουζεν κ' ἐκεῖ σταμάτησε. ἤξερε
καλὰ αὐτὸ τὸ δάσος, γιὰτὶ εἶναι ἐ-
ξαιρετικὰ ὠραῖο καὶ πολλοὶ κάνουν
περίπατο ἐκεῖ. Κατέβασε τὸ πτόμα
τῆς Ἄννι ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ τὸ
ἔσυρε, κρατώντας τὸ ἀπὸ τὰ πόδια,
στὴ χλόη, ὥσπου βρῆκε ἓνα μέρος
ποῦ τὸ θεώρησε κατάλληλο. Ἐκεῖ ἄ-
φησε τὴν Ἄννι νὰ πέσῃ καὶ γύρισε
στὸ αὐτοκίνητο.

Στὸν τόπο τοῦ φόνου...

Ὅταν ἔφθασε στὸ αὐτοκίνητο, βρῆ-
κε ἓνα ἀπὸ τὰ παπούτσι τῆς Ἄν-

νι. Τὸ σήκωσε καὶ τὸ πέταξε κάπου
στὴν τύχη.

Ὑστερα ξαναγύρισε στὸ πτόμα,
τράδῃσε τὸ λαστιχένιο λουρί ἀπὸ τὸν
λαιμό καὶ τῆς ἔβγαλε τὶς δυὸ τῆς
κάλτσες. Μετ' ἡ μιά τῆς ἔδεσε σταυ-
ρωτὰ τὰ χεῖρα. Μετ' ἡ ἄλλη τῆς τύ-
λιξε τὸν λαιμό.

Ἐπειτα γύρισε γρήγορα στὴν 49η
Ὁδὸ καὶ κατευθύνθηκε πρὸς τὸ Λίμ-
πουργκ.

Καθὼς ἔτρεχε, τοῦ ἦλθε ἡ σκέψη
πὼς θὰ εὑρίσκαν τὰ δακτυλικά του
ἀποτυπώματα στὰ χονδρὰ κουμπιά
τοῦ παλτοῦ τῆς Ἄννι. Ξαναγύρισε
πίσω, ἔκοψε τὰ κουμπιά καὶ τὰ πῆρε
μαζί του. Στὸ δρόμο τὰ ἔρριξε ἀπὸ
τὸ παράθυρο.

Ἐπειτα θυμήθηκε τὴν ὀμπρέλλα,
τὴν τσάντα καὶ τὸ κασκόλ τῆς Ἄν-
νι, ποῦ βρίσκονταν στὸ πίσω κάθι-
σμα.

Τὰ πῆρε καὶ ἔξέτασε τὸ περιεχό-
μενο τῆς τσάντας. Ἐβγαλε τὸ εἰσι-
τήριο ἐπιστροφῆς Κούλμπαχ-Βύρτσ-
μπουργκ καὶ τὸ ξέσχιζε.

Πῆρε τὶς φωτογραφίες του ποῦ
τῆς εἶχε στείλει κάποτε καὶ τὶς ἔκρυ-
ψε.

Πῆρε ἓνα χαρτονόμισμα τῶν δέκα
μάρκων καὶ τὸ ἔβαλε στὸ πορτοφόλι
του.

Ἀργότερα, καθὼς περνοῦσε ἀπὸ
τὴν γέφυρα τοῦ Σέβερν, στὴν Κολω-
νία, ἔρριξε τὴν τσάντα τῆς Ἄννι
στὸν ῤῥνο.

Τὴν ὀμπρέλλα τὴν πέταξε κάπου
στὸν δρόμο.

Τὸ κασκόλ τὸ ἔκρυψε σὲ ἓνα ντου-
λάπι καὶ ἀργότερα τὸ ἔκαψε.

15 χρόνια

Ἡ ἐπομένῃ ἦταν μιά θαυμάσια Κυ-
ριακὴ. Ὁ Γιούπ Σμίτς - Ὁττο πῆγε
στὸ Νίντεγκεν, στὸ κτήμα τῶν γο-
νέων του, καὶ μαγεύερε τὸ κυριακά-
τικο φαγητὸ γιὰ τὴν οἰκογένειά του.

Στὶς 12 Αὐγούστου 1961 ὁ Γιούπ
συνελήφθη. Καὶ στὸ τμήμα ὁ ἀνακρι-
τῆς Γκάουλκε τοῦ ἀπήγγειλε κατηγο-
ρία γιὰ τὸν φόνο τῆς Ἄννι Στέν-
γκλαϊν.

—Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἀποδείξετε,
εἶπε ὁ Γιούπ.

Ὁ ἀνακριτῆς Γκάουλκε τοῦ ἔδει-
ξε τὶς φωτογραφίες τοῦ πτόματος
καὶ τὸν ρώτησε:

—Νομίζετε πὼς ἓνας ἀνακριτῆς
θὰ ταξίδευε ἀπὸ τὸ Βισμπάντεν ὡς
ἐδῶ, χωρὶς νὰ ἔχῃ στὰ χεῖρα του τὶς
ἀποδείξεις;

Ὁ Χάνς - Γκέοργκ Σμίτς - Ὁττο
ὡμολόγησε τότε πὼς εἶχε σκοτώσει
τὴν ἐρωμένη του Ἄννι Στένγκλαϊν.
Θυμόταν κάθε λεπτομέρεια τῆς τε-
λευταίας διαδρομῆς τους, κάθε λέξη,
κάθε φιλή. Ἐνα πράγμα μόνο δὲν
μπορούσε νὰ ἐξηγήσῃ καθαρά: Τί
τὸν εἶχε σπρώξῃ νὰ πάρῃ τὸ λαστι-
χένιο λουρί καὶ νὰ πνίξῃ τὴν Ἄννι...

Στὶς 19 Δεκεμβρίου 1962 ἐξεδό-
θη ἡ ἀπόφασις τοῦ κακουργιοδικείου
τοῦ Λίμπουργκ. Ὁ Χάνς - Γκέοργκ
Σμίτς - Ὁττο καταδικάσθηκε σὲ 15
χρόνια καταναγκαστικὰ ἔργα καὶ σὲ
δέκα χρόνια στέρησης τῶν πολιτικῶν
του δικαιωμάτων. Τὸ δικαστήριο δὲν
δέχθηκε τὴν ἀποψη τοῦ εἰσαγγελέως
πὼς ἐπρόκειτο γιὰ προσχεδιασμένο
φόνο, ἀλλὰ τὴν ἀποψη τοῦ συνηγό-
ρου, πὼς ἡ Ἄννι εἶχε ἐρεθίσει μετὰ
λόγια τῆς τὸν Γιούπ καὶ πὼς τὴν
σκότωσε «ἐν θρασυῶ ψυχρῆς ὀρ-
μῆς»...

ΖΩΗ ΜΙΑ ΖΩΗ ΛΑΣΚΑΡΗ ΣΑΝ ΣΕΝΑΡΙΟ

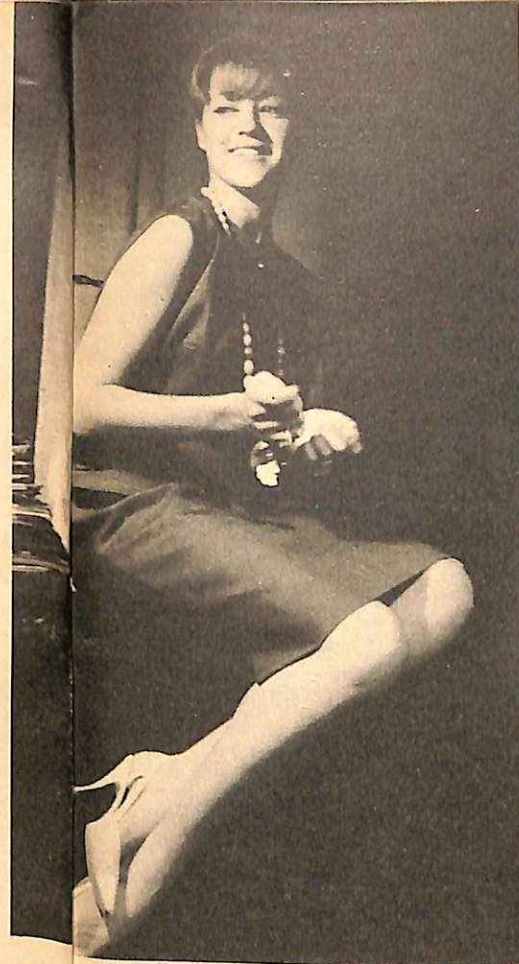
Ἡ Ζωὴ Λάσκαρη εἶναι ἡ πρώτη στάρ τοῦ ἑλλη-
νικοῦ κινηματογράφου. Ὅχι γιὰτὶ καμμιὰ ὡς
τώρα δὲν ἔχει προκαλέσει ἀνάλογο ἢ καὶ πε-
ρισσότερο θαυμασμό, ἀλλὰ γιὰτὶ ἔχει ὅλα τὰ
γνωρίσματα μιᾶς ἀληθινῆς στάρ. Ἀκόμη καὶ
τὴν ἔλλειψη μεγάλου ταλέντου. Μιά στάρ ἐξεω-
ρίζει ἀπὸ τοὺς κοινούς ἡθοποιούς, ὅσο καὶ ὑπὸ
τὰ μεγάλα ταλέντα, γιὰ πολὺ καθωρισμένους
λόγους. Ὁ κυριώτερος ὁμως εἶναι ὅτι δείχνει
«στάρ» στὴν ἐμφάνισι. Καὶ ἡ Ζωῖτσα δὲν ξεγυ-
λᾶ κανέναν. Οὔτε ταπεινὰ φορεματάκια, οὔτε
ταγιέρ ἀπὸ τὴν μοδιστρούλα μετ' ὁ μεροκάματο.
Εἶναι ψηλὴ, ἐντυπωσιακὴ, πάντα ὠραία, ἀλλὰ
χτυπητὰ ντυμένη, πάντα σωστά καὶ ἄλλο τόσο
χτυπητὰ θαμμένη. Γιατὶ ξέρει καλὰ πὼς στὴν
δουλειά της τὸ ντύσιμο καὶ τὸ ὅψιμο εἶναι σὰν
τὴν στολή τοῦ στρατιανοῦ. Προσδίδει μεγαλεῖο
καὶ προκαλεῖ τὴν σφαῖρα. Εἶναι καθῆκον ποῦ
ἀνταποκρίνεται σὲ πολλὰς ἀπαιτήσεις, καθῆκον
καθιερωμένο ἀπὸ τὴν παράδοσι καὶ τὸν χρόνο.

ΖΩΗ ΛΑΣΚΑΡΗ

ΚΑΤΕΧΕΙ την μεγάλη τέχνη να προσφέρει όλες τις δυνατότητες της στον φαν, με μία φυσικότητα που άφοπλίζει. Είναι το μυστικό της αυτό, το οποίο και τελικά την ανέδειξε στην πρώτη 'Ελληνίδα «στάρ».

Η ΜΟΥΣΙΚΗ —ή μοντέρνα, φυσικά— γεμίζει αρκετές από τις ελάχιστες ελεύθερες ώρες της. Είναι μία αυθεντική, ωραία κοπέλλα της απαιτητικής εποχής μας.

(Φωτ. "Ένωσις και Καραμανώλης — ΕΛΚΗΝ)

Τα περιπετειώδη είκοσι χρόνια της θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν για κάθε είδους κινηματογραφική ταινία

ΟΙ συνάδελφοι θεωρούν «άνοιχτομάτη» τον κ. Φίνο, ο οποίος την «ανάκαλυψε». Δεν χρειάζεται όμως να είσαι λαγωνικό για να δης ότι η κοπέλλα μπαίνει σε γραφείο και σε λίγο έλο το προσωπικό κάνει παρέλαση. Στο δικό μου γραφείο, μαθημένο μάλιστα από επισκέψεις ηθοποιών, έκανε χαλασμό. Κάθε λεπτό άνοιγε ή πόρτα. Πότε ένας ψηλός, πότε ένας κοντός, όλοι έδωσαν το «παρών». «Μήπως είναι εδώ ο τάδε;» ρωτούσαν. Καί, στην αρνητική μου απάντηση, έμπαιναν λίγο πιο μέσα.

Με κάτι τέτοια, η Ζωή δεν τὰ χάνει. 'Αεράτη, μαθημένη στο να προκαλή τὰ βλέμματα —και πολλά άλλα— δέχεται με ελλικρινεία σαν κάτι φυσικό την κατάσταση, χωρίς υποκριτικές παρθενοκότητες.

Γιατί είναι μόλις είκοσι χρόνων κι όμως νοιώθει —και είναι— γυναίκα με τὰ όλα της. 'Εχει παλαίψει στην ζωή της, έχει κάνει τρέλλες και φρονιμάδες σε ίσες αναλογίες και, στο σύντομο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την αφάνεια ως την σημερινή της δημοτικότητα, έζησε και τὸ δράμα του μετανάστη.

Κανένας ασφαλώς «μελὸς» τοῦ ἑλληνικοῦ κινήματος δεν φθάνει την ζωή της ωραιότητας αυτής κοπέλλας. Κάθε κεφάλαιο και ένα φιλμ θα μπορούσε να γυρίσει λαϊκὸς σκηνοθέτης!

«Ὅρανή» στὰ ξένα χέρια ἀπὸ τεσσάρων μηνῶν θὰ ἦταν τὸ πρῶτο. «Ἀπὸ τὰ θρανία τοῦ σχολείου στην Γέφυρα τῆς Ὁμορφιάς» τὸ δεύτερο. «Μόνι» στὰ ξένα» τὸ τρίτο, πού θὰ μιλούσε γιὰ τὶς πρώτες τῆς ἐπαφές με τὴν ἀμερικανικὴ ζωή. Τὸ τέταρτο θὰ ἦταν ρεαλιστικό, με τίτλο: «Οἱ ἄνδρες εἶναι ὅλοι γουρουνία!», καὶ τὸ πέμπτο, σὲ στυλ Χίτσκοκ (τὸν ὁποῖο, ἄλλωστε, λατρεύει) «Ἀπὸ τοῦ χάρου τὰ δόντια». Τὰ τρία τελευταῖα θὰ ἦταν λιγώτερο πρωτότυπα: «Ἐπιστροφή στὰ ἅγια χώματα», «Ὁ δρόμος πρὸς τὴν δόξα» καί, φυσικά, «Ὁ κατήφορος».

«Ἀς τὰ πάρωμε ἕνα - ἕνα:

1. Ἡ Ζωΐτσα χάνει τὸν πατέρα της μόλις τεσσάρων μηνῶν καὶ τὴν μητέρα της ὀκτῶ ἐτῶν. Μεγαλώνει με τὸν παππού καὶ τὴν γιαγιά στην Θεσσαλονίκη. Ἐκεῖ πᾶει στὸ σχολεῖο καὶ τὸ καλοκαίρι μαθαίνει ἱππασία στὸ χωριὸ ὅπου παραθερίζουν, σπῶρ τὸ ὅποιο λατρεύει ἀκόμη καὶ σήμερα. Τὰ ἑλιθερά γεγονότα τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας ἀφήνουν μιά με-

γάλη ἀνάγκη στοργῆς καὶ τρυφερότητας. Αὐτὴ τὴν στοργὴ θὰ τὴν ζητήσῃ παντοῦ, θὰ νοιώσῃ τὴν ἀνάγκη νὰ τὴν πληρώσῃ ἔστω (ἀρκεῖ νὰ δῇ κανεὶς πόσο τὴν ἔχουν ἐκμεταλλεῦθῃ οἱ λεγόμενες «φίλινες» τῆς!) καὶ δὲν θὰ δρῇ παρὰ τὴν ἀπογοήτευση τῆς ἀχαριστίας.

2. Ἐνας θεὸς της στρατηγὸς σκέπτεται πὼς νὰ

Ἡ ΖΩΪΤΣΑ ΣΕ ΝΗΣΙΑΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

τὴν στείλῃ στὴν Ἀμερική. Ἐνα μέσον φαίνεται σχεδὸν σίγουρο: Τὰ καλλιτεία! Ἡ Ζωΐτσα (τότε ἀκόμη Κουρούκλη), με ψεύτικα χαρτιά πού τὴν γράφουν μεγαλύτερη, ἐκλέγεται «Μις Ἑλλάς» καὶ φεύγει γιὰ τὸ Λὸνγκ Μπριτζ. Ὅρισμένα ἐπεισόδια σηματοδοτοῦν αὐτὸ τὸ ταξίδι. Δυὸ φορές χάνει τὸ ἀεροπλάνο: Μία στὸ Μιλάνο (δὲν ξύπνησε ἐγκαίρως. Γιατί, ἄραγε;) καὶ μία στὸ Παρίσι. Φθάνει στὴν Ἀμερική καί, φυσικά, στὸ ἀεροδρόμιο δὲν βρίσκει κανέναν νὰ τὴν πε-

ριμένῃ. Μὲ σαρανταοκτὼ ὥρες καθυστέρηση, καὶ οἱ πλέον ὑπομονητικοὶ εἶχαν ἀπαυδῆσει.

Ἔτσι, ἀπὸ τὴν πρώτη της ῥῆς ἐπαφὴ με τὸν Νέο Κόσμο, ἡ Ζωΐτσα πνίγεται στὴν μοναξιά. Τὸ μαξιλάρι της δρέχεται κάθε βράδυ, ἀλλὰ τὸ πῆσμα τὴν χαλυδώνει.

3. Καλοθελεῖται πληροφοροῦν τὴν ἐπιτροπὴ ὅτι εἶναι μόλις 16 χρόνων. Γιὰ νὰ μὴ γίνῃ σκάνδαλο, ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ἀποσιωπᾷ, ἀλλὰ τὴν προειδοποιεῖ: «Τὴν ἐπομένη τῶν καλλιστείων, τοῖς Πειραιᾶ θὰ πᾶς!». Ἡ Ζωΐτσα, ὅμως, τὴν μοιραία ἡμέρα φθάνει ἔκτη, κερδίζει δηλαδὴ 300 δολλάρια. Μὲ ἄλλα διακρίσια πού εἶχε στὴν τσέπη, πηδᾷ σ' ἕνα ταξί καὶ φεύγει. Ἄς τρέξουν νὰ τὴν πιάσουν! Εὐτυχῶς ἔχουν ἄλλες δουλειές. Ἡ Ζωΐτσα ἔρχεται σ' ἐπαφὴ με τοὺς Ἑλληνες τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ζητᾷ δουλειά. Βρίσκει δωμάτια σὲ μιά πανσιὸν γιὰ νεαρές κινηματογραφικὲς ἐλπίδες, ἀλλὰ τὸ σκάει καὶ ἀπὸ κεί, ἐπειδὴ ἡ ἰδιοκτήτρια (ἕνα εἶδος «μάντισερ» τῶν κοριτσιῶν) θέλει νὰ τὴν πείσῃ νὰ γῇ σὲ καμπαρὲ στὸ Λας Βέγκας. Στὸ πλευρὸ μάλιστα τοῦ Ντήν Μάρτιν. Ἡ Ζωΐτσα ὅμως ἔχει ἄλλου εἶδους φιλοδοξίες. Βρίσκει δουλειὰ στὴν τηλεόραση. Καὶ πόλι παρόνομα, ἐργάζεται σὲ δυὸ ἀντίπαλες ἐταιρίες. Ἔχει κάρτα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ τρέμει μήπως μὴν κανεὶς ὅτι εἶναι ἡ «Μις Ἑλλάς». Φοιτᾷ σὲ σχολὴ μοντέλων καὶ μαθαίνει νὰ δάσκει, νὰ κινῆται, νὰ περπατᾷ. Περνάει ἔτσι ἕνας χρόνος, ἕνας χρόνος καὶ κάτω.

4. Ἀς μὴν κοροιδευώμαστε ὅμως. Ἐνα κοριτσάκι με τὴν ἐμφάνιση ὠραία καὶ προκλητικῆς γυναικας φέρνει τὰ σκάνδαλο ὅπου πατήσῃ τὸ πόδι του. Στους κύκλους τῶν ὁμογενῶν ἔχει ἀναστατώσῃ τὸ σῶμα. Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ξανθὴ, πού κυκλοφορεῖ μόνι καὶ ἀδέσποτη, ζωντανὸς πειρασμός καὶ τρομερὴ ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἀπκατάσταση τῶν κοριτσιῶν τους; Ποιὸς γαμπρός (ἀπὸ τοὺς λιγοστοὺς καὶ πεισματικά κυνηγημένους) θὰ γυρίσῃ νὰ κοιτάξῃ τὶς δικές τους κόρες, ἐμπρὸς σ' αὐτὸν τὸν κορίτσαρο πού δὲν θὰ ἔχῃ κἄν (πληθὺν εὐκολὰ σὲ συμπεράσματα οἱ ἄνδρες) ἀπαιτήσεις νομιμοποιήσεως τῶν σχέσεών τους; Πληγωμένη, ῥάκος ἀπὸ τὴν τὴν ζήλεια γύρω της, ἡ Ζωΐτσα δὲν ξέρεי τί νὰ κάνῃ γιὰ νὰ δείξῃ πὼς δὲν ἐποφθαμιά τοὺς γαμπρούς, πὼς δὲν ἔχει ἀνάγ-

κη κανέναν τους. Ἀρραβωνιάζεται μ' ἕναν Ἀμερικανό.

5. Ὁ μνηστήρας ἔχει μητέρα, ἀλλὰ, παραδόξως, ἡ πεθερὰ λατρεύει τὴν Ζωΐτσα. Μήπως ὑπάρχει καμιά παγίδα κ' ἐκεῖ; Ὁχι παγίδα, ἀλλὰ ἕνα δράμα, καθημερινό, φαίνεται στὴν Ἀμερική. Ὁ γοητευτικός νέος με τὶς «χαριτωμένες» ἰδιότητες ἔχει, δ-

ΑΥΤΟ ΠΡΙΝ ΑΠὸ Τὸ ΣΕΚΙΝΗΜΑ

ταν τὸν γυνώριση κανεὶς καλύτερα, ἀρκετὰ βίτσια. Πίνει σὰν σφουγγάρι, ζῇ με μιά νταμιζάνα κονιάκ στὸ προσκεφάλὸ τοῦ καὶ κάνει συλλογὴ ὀπλων. Μαζεύει ὅπλα ὅλων τῶν εἰδῶν — μαχαίρια, πιστόλια, ἀπὸ μικρὰ μέχρι... κανόνι.

Αὐτὰ ἀπειλεῖ νὰ μεταχειρισθῇ ἐναντίον τῆς Ζωΐτσας, τὴν ἡμέρα πού τοῦ ἀναγγέλλει τὴν ἀπόφασή της νὰ χωρίσουν. Τρομακτικὴ μὲν, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ αὐστραλέικων μπουμέραγκ καὶ ἀφρικανικῶν τῶνων

Δυο τύποι γυναίκας συγκρούονται και συζούν μέσα στο ίδιο θαυμάσιο σώμα της τυπικής «στάρ»

←

ΕΝΑ πλατύ χαμόγελο, που σαφώς δηλώνει ότι ή κάτοχός του έχει άνα-μετρήσει καλά τις δυνά-μεις της και πολύ σω-στά τις έχει αποτιμήσει.

Η Ζωΐτσα ψάχνει πυρετωδώς την εφημερίδα. Το «Βα-σίλισσα Φρειδερίκη» φεύγει σε πέντε μέρες και με-τά σταματά τα δρομολόγια ως την άνοιξη. Για τότε τακτοποιήσει τα χαρτιά της και δώσει τα πράγμα-τά της σε έφτα βαλίτσες και όκτω μπασούλα, ούτε ή ίδια το ξέρει. Και όποιος άπορεί τί, επιτέλους, είχε βάλει στα μπασούλα, συστήνομε μία επίσκεψη στο σπίτι της. Πάνοι σκίουροι, μαιμούδες, ζωάκια όλων των ειδών, τα παιχνίδια της Ζωΐτσας - άκόμη και μία άρκουδα σε φυσικό σχεδόν μέγεθος - την ά-κολούθησαν από την μία ήπειρο στην άλλη.

5 - 6 - 7 (Τριλογία). 'Η έπιστροφή στην πατρί-δα έμελλε να λύση το πρόβλημά της. Στην 'Ελλάδα θριάμβευε τότε ή 'Αλίκη Βουγιουκλάκη. Στού Φίνου είχε το άπόλυτο «έβέτο». 'Αντίδραση, ό,τι θέλετε πέστε το, ό κ. Φίνος άποφάσισε να λανσάρη την Ζωΐτσα. Χωρίς προίμια και χωρίς δισταγμούς, με την πρώτη κιόλας ταινία, την παρουσιάζει πρωταγω-νίστρα. 'Επρόκειτο για τον «Κατήφορο», που ση-μείωσε τέτοια άλματώδη άνοδο των εισπράξεων της εταιρίας.

'Η Ζωΐτσα στον «Κατήφορο» δέν ήταν ίσως ή καλύτερη από άποψη ήθοποιίας. Και ή ταινία, άλ-λωστε, δέν ήταν από εκείνες που ή σοβαρή κριτική αντιμετώπιζει σαν σοβαρό θέμα. 'Ο κόσμος όμως διασκέδασε έμπρός σε τόσα άκατάλληλα, σεβρι-σμένα με 'μια ήθικοπλαστική τελική σάλτσα, και πλημμύρισε τις αίθουσες.

'Από τη μία μέρα στην άλλη ή Ζωΐτσα έγινε διά-σημη και θεωρήθηκε «έμπορική». 'Εσπασε τα ρεκόρ

είσπράξεων των ταινιών της Βουγιουκλάκη και άρχι-σε να γυρίζει τη μία ταινία ύστερα από την άλλη. Πάντα έργα χωρίς καλλιτεχνικό ένδιαφέρον, αλλά έ-δω μιλούμε για «στάρ» και όχι για ύψηλή ποίηση. Σπάνια συνδυάζονται και τα δυο με έμπορικά άπο-τελέσματα.

Και ή Ζωΐτσα;

Τώρα που τελείωσαν τα «μελδ» της βιογραφίας της, τώρα που έχει άρχισει ό κατήφορος της άνοδου στο κινηματογραφικό στερέωμα, πώς αντιμετώπιζει την ζωή και τον έαυτό της;

Ξέρει δέβαια - και το λέει - πώς θα της άρεσε να «γυρίση» δράματα, σαν «Στό περιθώριο της ζωής» με την Σούζαν Χάιγκαουρντ ή έργα τύπου Χίτσκοκ. Της άρέσει επίσης να γυρίση με τον 'Αλε-ξανδράκη, τον όποιο έξετίμησε στο «Χωρίς ταυτό-τητα». Ξέρει πώς πρέπει, σύμφωνα με το συμβόλαιό της, να γυρίση ως το 1964 τρεις ταινίες τον χρόνο για λογαριασμό της «Φίνος Φίλμ». 'Αλλο όμως τί ξέρει, τί πρέπει, τί θέλει να κάνη σαν έπαγγελμα-τίας και άλλες οι επιθυμίες που έχει σαν ιδιώτης.

'Ας δούμε πρώτα την γλυκύτατη εικόνα που δί-νει ή ίδια για τον έαυτό της: Λατρεύει τα παιδιά, είναι καλή φίλη, υπάκουη έρωτευμένη, θέλει να παν-τρευθή, έστω κι άν αυτό της στοιχίση την καριέρα της. Είναι ψέματα όλα αυτά τα ώραία και τα συγ-κινητικά; Συμβιβάζουν με το τί θα πρέπει πραγμα-τικά να σκέπτεται ένα άποφασιστικό κορίτσι που παλεύει για να επιπλεύση από μικρό, που δρήςε το βάρρος, δεκαέξη μόλις χρόνων, να πηδήξη σ' ένα τα-ξι και να αντιμετώπιση μόνη της όλόκληρη την 'Α

μερική, σε πείσμα των νόμων μεταναστεύσεως; Πού είναι σήμερα «στάρ» στα είκοσι χρόνια της και γδύνεται έμπρός στον φακό με την άνεση, αλλά και την έλλειψη προστυχιάς μιας άληθινής «θεατρίνας».

Και όμως είναι άλήθεια. Γιατί, ποιά είναι ή ά-λήθεια σε τελευταία ανάλυση; Δέν βρίσκεται μήπως ανάμεσα στον ρομαντισμό και στον ρεαλισμό, εκεί που παύουν, με άλλα λόγια, όλα τα είς -ισμός; 'Ο-ποιος την κρίνη σαν μία κοπέλλα άποφασισμένη να κάνη το πάν για να επιτύχη, που ξέρει την άξία της φήμης και του χρήματος έσο λίγες στην ηλικία της και ξέρει πώς έχει μόνο την όμορφιά και το θάρρος της για να τα κατακτήση, δέν θα πέση δέβαια έξω.

'Αλλο τόσο σωστά όμως θα χαρακτηρίση την Ζωΐτσα ό ρομαντικός, εκείνος που θα μαντέψη την μοναξιά πίσω από τα μεγάλα, καλοδοσμένα μάτια, την πίκρα και την διαπάλη στις πτυχές των τρυφε-ρών ρόδινων χειλιών. Την επιθυμία για μια καλύτερη ζωή, για στοργή, για οικογένεια.

Σε όλες τις γυναίκες, που άξίζουν αυτό το ό-νομα, δυο ψυχές ζούν. 'Η μία άγωνίζεται με νύχια και με δόντια για τον έπιούσιο. 'Η άλλη είναι αίσθη-ματική, ιδεολόγος. 'Η πρώτη Ζωΐτσα ξέρει πώς δέν μπορεί να πη «όχι» στον παραγωγό της. 'Ανέχεται «Κατήφορους» και στρίπ - τής. 'Η άλλη κλείνεται εύχαρίστως στους τέσσερις τοίχους της κάμαράς της, όταν της το ζητά αυτός που την άγαπά, και είναι έτοιμη για κάθε θυσία. 'Από τη μία ή «γόησ-σα», από την άλλη ή «σεκλάδα». Σείς πώς άλλως θα ώνειρευόσαστε την γυναίκα σας;

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΤΗΣ ΧΑΡΙΣΕ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΠΕΙΡΑ ΠΟΛΥΤΙΜΗ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΠΑΡΕΤΕ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ Orlon i

Τότε πρέπει να βεβαιωθείτε ότι στο έσωτερικό του πλεκτού υπάρχει ή μικρή αυτή έτικέττα, που σας έγ-γυάται την γνησιότητά του. Είναι ένα μέτρον άπο-φυγής άπομιμήσεων που άπεφασίσθη από κοινού υπό της DU PONT DE NEMOURS και των εργοστασίων ύπό της «xρισόλαν» τα όποια έχουν την άποκλει-ΛΑΝΑΡΑ «xρισόλαν» τα όποια έχουν την άποκλει-στικότητα παραγωγής 'Ορλόν στην 'Ελλάδα. Τα πλε-στικότητα παραγωγής 'Ορλόν στην 'Ελλάδα. Τα πλε-κτά ORLON δά φέρουν από σήμερα το διακριτικό αυτό γνώρισμα καλής ποιότητας και γνησιότητας.

100 % DU PONT

Orlon by

Orlon -

xρισόλαν

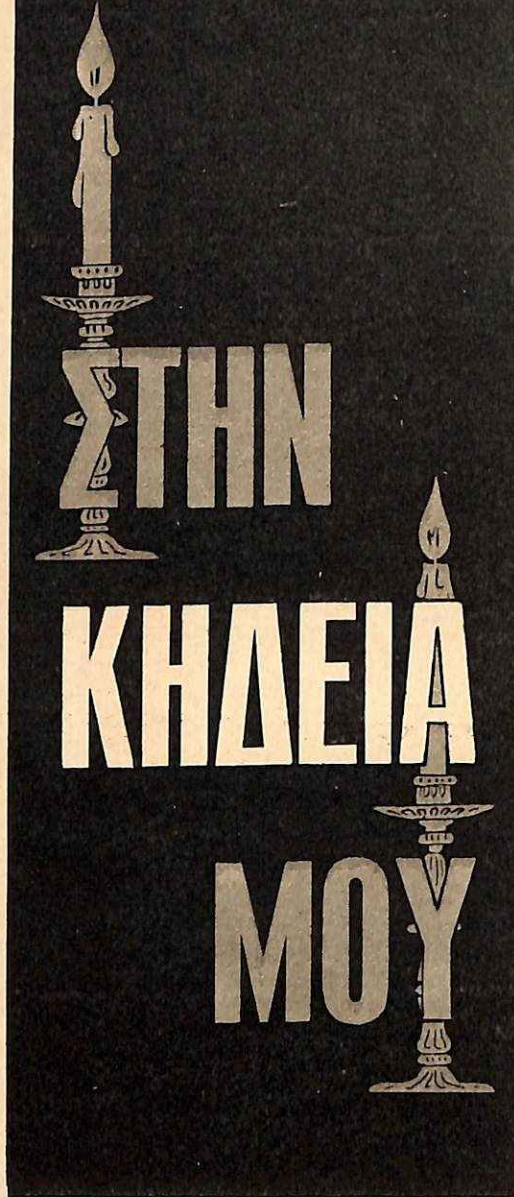
DACRON -

xρισόλαν

ΤΑ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΠΛΕΚΤΑ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΚΕΡΙΑ

Η ώραία ήθοποιός του κινηματογράφου Κρίστιν Κλαίβ βρίσκεται νεκρή σε μία άγγλική ακτή. Ο επιθεωρητής Γκράντ υποψιάζεται στην αρχή τον νεαρό Τίσνταλ, που καθόταν μαζί της στην έξοχη, όπου η Κρίστιν είχε αποτραβηχτεί, μα εκείνος ισχυρίζεται πως ο δεσμός τους ήταν απλώς φιλικός. Ένα κουμπί από άγνωστο ρούχο βρίσκεται επάνω στην νεκρή. Στην διαθήκη της, η Κρίστιν αφήνει στον αδελφό της Χέρμπερτ «ένα σελλίνο, για να ανάψει δυο κεριά στην κηδεία της». Ο Γκράντ αμφισβάζει για την ένοχη του Τίσνταλ και προσπαθεί να ανακαλύψει τον Χέρμπερτ Γκότομπεντ...

της ΖΟΖΕΦΙΝ ΤΕ·Υ·

16

Μέ προσκαλείτε για δείπνο, κύριε επιθεωρητή; "Αν όχι, αφήστε με να σας καλέσω εγώ. Μία ώρα ακόμη μ' αυτή την γυναίκα και θα τρελλαθώ! Είχα γνωρίσει πολλές ήθοποιούς στην εποχή μου, αλλά αυτή δεν έχει το ταίρι της... Θά νόμιζε κανείς πως με τα στραπατσαρισμένα άγγλικά που μιλάει θα το έκλεινε λιγάκι... Μπα! Φλυαρεί διαρκώς, με γερμανικές λέξεις που και που για να συμπληρώνη τα κενά και μερικές γαλλικές εδώ και εκεί για να γίνεται πιο νόστιμη! Γκαρσόν! Τί θα πήτε πρώτα, κύριε επιθεωρητή; Δεν πίνετε; "Ω, έλατε, τώρα! "Όχι; Αυτό είναι πολύ κακό. "Ενα τζίν με λεμόνι, γκαρσόν. Μη μου πείτε, κύριε επιθεωρητή, πως είστε εκ πεποιθήσεως ήπριος της ποταπαγορεύσεως. Λοιπόν, τί νέα; "Έχετε κάποια είδηση, δεν είν' έτσι; ("Εγινε απότομα σοβαρός και είπε στον Γκράντ): Μήπως ανακαλύψατε τίποτε σημαντικό;

—"Ήθελα μόνο να μάθω τί κάνατε στο Ντόβερ εκείνη την νύχτα της Τετάρτης.
—Στο Ντόβερ;
—Πριν από δεκαπέντε μέρες, την περασμένη Τετάρτη.

—Φαίνεται ότι κάποιος θα σας κοροΐδευε.
—Ακούστε, κύριε Χάρμερ, ή έλλειψη ειλικρίκειας από μέρους σας περιπλέκει τα πάντα. Μας έμποδίζει να ανακαλύψουμε τον άνθρωπο που σκότωσε την Κρίστιν Κλαίβ. Θέλετε να μάς βοηθήσετε να πιάσουμε τον άνθρωπό μας, δεν είν' έτσι; Λοιπόν, αποδειξτε το!

αμέσως ένα αυτοκίνητο της αστυνομίας για να τον πάρη. Και στην ανάγκη, θα κρατούσε τον Χάρμερ μιλώντας, ώπου ο Τσάμπινς να έφτανε από το Λονδίνο.

Αλλά ο Τσάμπινς είχε ήδη φύγει. Βρισκόταν στο 'Εδμούντοργκ για μία όμιλία για το «Μέλλον της Γαλιέρας».

Ο Χάρμερ θα προσπαθούσε λοιπόν να επικοινωνήσει μαζί του τηλεγραφικώς ή τηλεφωνικώς, πριν από κάθε άλλον! Ο Γκράντ ζήτησε να παρακολουθούνται και τα δυο αυτά μέσα επικοινωνίας και γύρισε πίσω στο σαλόνι του ξενοδοχείου, όπου ο Τζέησον καθόταν ακόμη, πίνοντας το τζίν του.

—Τό ξέρω ότι δεν με συμπαθείτε, κύριε επιθεωρητή, αλλά, μάρτυς μου ο Θεός, εγώ σας συμπαθώ και, μάρτυς μου ο Θεός, αυτή η γυναίκα είναι φόβος και τρόμος! Δεν θα μπορούσατε κατά κάποιον τρόπο να ξεχάσετε ότι είστε ένας διάσημος ντετέκτιβ κ' εγώ ένας υποτελής και να φάμε μαζί;

Ο Γκράντ χαμογέλασε παρά την θέλησή του. Δεν είχε καμιά αντίρρηση του είπτε.

Αφελά του, ο Γκράντ απόλαυσε εκείνο το γεύμα. Ήταν ένα ενδιαφέρον παιχνίδι να προσπαθή να παγιδέψη τον Τζέησον σε κάποιο ελδος διολογίας. Τό φαγητό ήταν καλό. Κι ο Τζέησον ήταν διασκεδαστικός.

Ένα άλλο τηλεφώνημα ήρθε, για να πη ότι ο λόρδος Έντουαρντ γύριζε με το πρώτο τραϊνό το πρωί και θα βρισκόταν στο Λονδίνο κατά το απόγευμα. Ο Γκράντ θα έπαιρνε το ένταλμα για τον Γκότομπεντ το πρωί, με το πρώτο ταχυδρομείο.

Κ' έτσι ο Γκράντ έπεσε στο κρεβάτι του στο «Μαρίν», χωρίς να βρίσκεται σε πολύ απελπιστική κατάσταση: Τηπoχε τουλάχιστον κάποιο πρόγραμμα για την επομένη. Ο Τζέησον κοιμήθηκε επίσης στο «Μαρίν», έχοντας δηλώσει ότι του ήταν άδυνατο να αντικρύσει άλλο την Λένι εκείνη την ημέρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η κουζίνα του «Μαρίν» ήταν στην ταράτσα, γιατί μία τελευταία ανακάλυψη των αρχιτεκτόνων έλεγε ότι οι μυρωδιές πηγαίνουν προς τα επάνω. Είχε επίσης κανονισθεί να είναι μία κουζίνα τελείως ηλεκτρική. Αλλά αυτό δεν άρεσε καθόλου στον Άνρι, τον αρχιμάγειρα. Ο Άνρι ήταν Προμαγειρεύη με ηλεκτρικό: "Αν ο Θεός ήθελε να μαγειρεύουμε με τον ηλεκτρισμό, δεν θα έπινουσε τη φωτιά! Έτσι ο Άνρι είχε τους φούρνους του με κάρβουνο και τα μαγιάλια του. Και τώρα, στις τρεις το πρωί, μία απαλή λάμψη φώτιζε ακόμη το τεράστιο λευκό δωμάτιο, από την χόβολη της φωτιάς. Η πόρτα ήταν μισάνοιχτη και η φωτιά έκανε σιγανούς θορύβους πότε - πότε.

Ξαφνικά η πόρτα άνοιξε λίγο περισσότερο. Ένας άνθρωπος στάθηκε στο άνοιγμα, προσπαθώντας φανερά να άκουση. Μπήκε μέσα, σιωπηλός σαν σκιά, και προχώρησε στο τραπέζι με τα μαχαίρι-χαρτοφύρουνα. Ένα μαχαίρι έβγαλε από το μισοσκό- έκανε κανένα θόρυβο. Απ'ό το τραπέζι προχώρησε στον τοίχο όπου τα κλειδιά κρέμονταν στον μικρό τους πίνακα. Τό καθένα στον αντίστοιχο γάντζο του. Χωρίς να ψαχουλέψη, πήρε το κλειδί που ήθελε. Δίστασε καθώς έτοιμαζόταν να βγί από το δωμάτιο και ξαναγύρισε κοντά στην φωτιά, σαν να τον μάγευε. Τά μάτια του στο φως ήταν λαμπερά και άγριωπά, τό πρόσωπό του σκοτεινισμένο.

Κοντά στην φωτιά ύπoχoαν ξύλα για προσάναμμα, για κάποια πρωινή φωτιά. Ήταν απλωμένα σε μία έφημερίδα για να στεγνώσουν έντελώς. Ο άνθρωπος τό πρόσεξε. Έσπρωξε τό κομμένο ξύλο στην άρχη και άνασκήωσε την υπόλοιπη έφημερίδα. Για ένα λεπτό διάβασε τόσo ακίνητος μέσα στο σιωπηλό δωμάτιο, ώστε θα μπορούσε να ήταν άδειο.

Και ξαφνικά όλα άλλαξαν. Αναπήδησε, έτρεξε στον ηλεκτρικό διακόπτη και άναψε τά φώτα. Ξανάτρεξε πίσω στην έφημερίδα και την τράβηξε από τό ξύλο της. Την άπλωσε πάνω στο τραπέζι με τρεμμένα χέρια, χαϊδεύοντας την και λισώντας την, σαν κάποιον ζωντανό. Έπειτα άρχισε να γελά. Σιγανά στην άρχη, χτυπώντας τις γροθιές του επάνω στο ξύλο. Τό γέλιο του δυναμώσε άσυχγκράτητο. Έτρεξε πάλι στον διακόπτη και άναψε όλα τά φώτα στην κουζίνα. Ένα, δυο, τρία,

τέσσερα, πέντε, έξη, έπτά, όχτώ... Μία νέα σέψη τον κατέλαβε. Έτρεξε έξω από την κουζίνα, στους πλακοστρωμένους διαδρόμους, σιωπηλός σαν σκιά. Άρχισε να κατεβαίνει τις σκάλες τρέχοντας σαν νυχτερίδα. Και έπειτα άρχισε να γελά πάλι, με διακεκομμένους λυγμούς. Ξεπρόβαλε στο σκοτάδι τό μεγάλο χάλ και πήγε στο πράσινο φως τό γραφείο της ύποδοχης. Δεν ήταν κανείς εκεί. Ο νυκτερινός θυρωρός έκανε τις δόλτες του. Ο άνθρωπος άνοιξε τό διβλίο των πελατών και έψαξε με προσοχή. Έπειτα ξαναβέθηκε πάλι τις σκάλες σιωπηλά. Στο δωμάτιο ύπηρεσίας, στο δεύτερο πάτωμα, πήρε ένα κλειδί από τον γάντζο του και έτρεξε στην πόρτα του δωματίου 73. Η πόρτα ύποχώρησε, γύρισε τον διακόπτη του ηλεκτρικού και ώρμησε επάνω στον άνθρωπο που κοιμόταν στο κρεβάτι.

Ο Γκράντ ξύπνησε από τό περιπετειώδες δνειρό του, για να άμυνθή εναντίον ενός μανιακού που ήταν γονατισμένος πάνω στο κρεβάτι του και τον τράνταζε, έπαναλαμβάνοντας, άνάμεσα σε λυγμούς:

—Ωστε, λοιπόν, είχατε άδικο και όλα είναι εν τάξει! Είχατε άδικο και όλα είναι εν τάξει!

—Τίσνταλ! είπε ο Γκράντ. Θεέ μου, χαίρομαι που σε βλέπω. Πού ήσουν;

—Ανάμεσα στα νεπολίτα.

—Ήσουν στο «Μαρίν! Σε όλο αυτό τό διάστημα;

—Απ'ό τό θράδυ της Πέμπτης. Πόσος καιρός έχει περάσει από τότε; Μπήκα από την πόρτα της ύπηρεσίας άργά την νύχτα. Έβρεχε με τό τουλούμι. Θα μπορούσε να περπατήσης γυμνός στο δρόμο και δεν θα βρισκόταν κανένας για να σε δη. Ήξερα εκείνο τό μικρό μέρος στη σοφίτα, γιατί τό είδα μία μέρα που είχαν έρθει έδώ εργάτες. Κανείς άλλος έκτός από τούς εργάτες δεν πηγαίνει εκεί. Έβγαينا την νύχτα για να πάρω φαγητό από την άποθήκη τροφίμων. Φαντάζομαι πως κάποιος θα έχη βρει τον μπελά του γι' αυτά τά τρόφιμα. Ή ίσως να μην κατάλαβαν ποτέ την έλλειψή τους, έ;

Τά άφύσικα λαμπερά μάτια του κοιτούσαν τον Γκράντ με άνησυχία. Είχε άρχίσει να νιώθη ρίγη. Δεν χρειαζόταν πολύ για να μαντέψη κανείς την πιθανή του θερμοκρασία.

Ο Γκράντ τον έβαλε άπαλά να καθήση στο κρεβάτι, πήρε μία πιτζάμα από τό συρτάρι και τού την έδωσε.

—Νά. Φόρεσέ την και πέσε στο κρεβάτι άμέσως. Γποθέτω ότι θα ήσουν μούσκεμα όταν έφτασες στο ξενοδοχείο, έ;

—Νάί. Τά ρούχα μου ζυγίζουν τόσo πολύ, ώστε με κόπο περπατούσα. Αλλά τώρα ή όροφή είναι στεγνή. Και ζεστή επίσης. Πάρα πολύ ζεστή την ημέρα.

Τά δόντια του χτυπούσαν. Ο Γκράντ τον δοήτησε να φoρέση τις πιτζάμες και τον σκέπασε. Χτύπησε τό κουδούνι για να έρθη ο θυρωρός, παρήγγειλε ζεστή σούπα και ζήτησε να φωνάξουν ένα γιατρό. Έπειτα καθήσε στο τηλέφωνο κ' είπε τις καλές ειδήσεις στην Γυάρντ. Τά γυλιστερά μάτια του Τίσνταλ τον παρακολουθούσαν έρωτηριατικά. Όταν τελείωσε, πλησίασε στο κρεβάτι και είπε:

—Δεν μπορώ να σου εκφράσω άρκετά την λύπη μου για όλα αυτά. Θα έδινα τά πάντα για να μην είχαν γίνει.

—Κουβέρετε! είπε ο Τίσνταλ. Σεντόνια! Μαξί-λάρι! Πάτλομα! Θεέ μου!...

Χαμογέλασε όσο τού επέτρεπαν τά δόντια του που χτυπούσαν άδιάκοπα και άπότομα άποκομήθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

Τό πρωί, έπειδη ο γιατρός είπε «εί υπάρχει μία μικρή συμφορή που, στην έξασθενμένη κατάσταση τού άρρώστου, θα μπορούσε κάθε στιγμή να έξελιχθή σε πνευμονία», ο Γκράντ κάλεσε την θεία Μύριελ τού Τίσνταλ, που ή σκώτλαντ Γυάρντ την άνακάλυψε εύκολα. Ο Ουίλλιαμ είδε σταλή στο Καντέμπορν να συλλάβη τον άδελφό Άλoύσιο, και ο Γκράντ σχεδίαζε να γυρίσει στην πόλη μετά τό φαγητό για να συνομιλήσει με τον Τσάμπινς. Είχε τηλεφωνήσει την καλή είδηση της έμφανίσεως τού Τίσνταλ στον συνταγματάρχη Μπάο.

γκοίν και είχε άπαντήσει στο τηλέφωνο ή Έρρι-κα.

—Ω, χαίρομαι πολύ για σας! είπε.

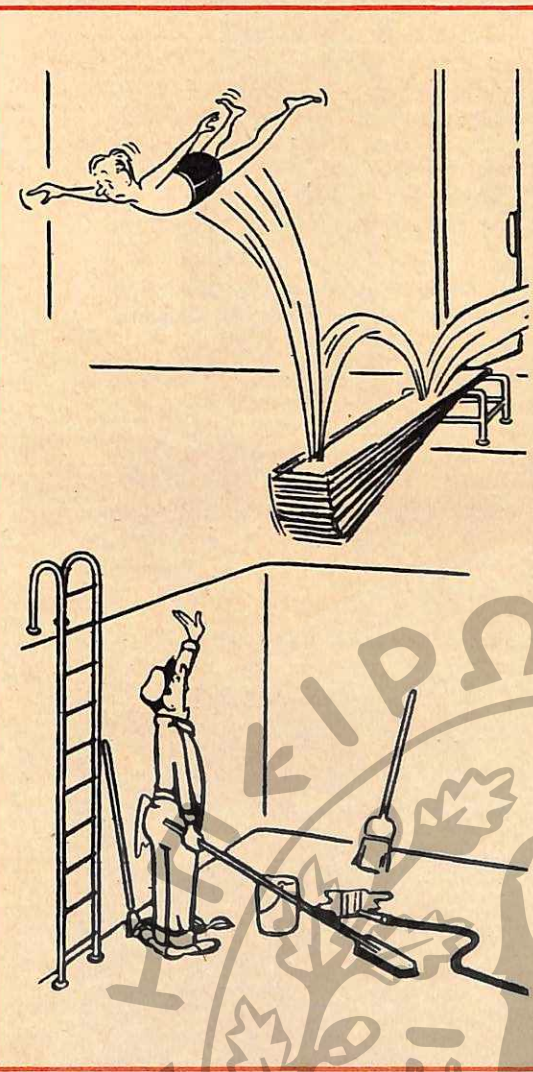
—Γιά με ν α ν α.

—Νάί, θα πρέπει να ήταν φορτική για σας αυτή ή έξαφάνιση...

Και τότε μόνο ο Γκράντ κατάλαβε πόσο φορτική ήταν πράγματι. Αιτή ή συνεχής άπώθηση ενός άκατονόμαστου φόβου... Τί καλό παιδί που ήταν αυτό τό κορίτσι!

Τό καλό παιδί είχε στείλει για τον άρρωστο, στο διάστημα τού πρωινού, μία δωδεκάδα φρέσκα αϊγά, που μόλις είχαν βγει από τό κοτέτσι. Και ο Γκράντ σκέφτηκε πόσο της ταίριαζε να στέλνη φρέσκα αϊγά, αντί για τά τυπικά λουλούδια ή φρούτα.

—Ελάτω να μη θορώ κανένα μετελά έπειδη μου είχε φέρε φαγητό τότε; ρώτησε ο Τίσνταλ. Μιλούσε πάντα σαν τά γεγονότα της περ-

σμένης εβδομάδος να είχαν γίνει πριν από πολλά χρόνια. Οι ήμερες που είχε περάσει στην σοφίτα ήταν μία όλοκληρη ζωή γι' αυτόν.
—Αντίθετα! Έσπασε τό κεφάλι σου και την δική μου φήμη. Εκείνη είναι που ανακάλυψε τό καλό σου... "Όχι, δεν μπορώ να σου πω γι' αυτό τώρα. Γποθέτω ότι δεν πρέπει να μιλάς, ούτε να σου μιλήν.

Αλλά αναγκάστηκε να τού πη στο τέλος την ιστορία. Και είχε αφήσει τον Τίσνταλ να επαναλαμβάνει μόνος του: «Αφάνταστο! Αφάνταστο!» με θαύμασμό στην φωνή του.

Η σκιά της συνομιλίας με τον Τσάμπινς είχε άρχισει να βαρύνει πάνω από τον Γκράντ. Άς υποθέσουμε ότι τού έλεγε ειλικρινά: «Ακούστε έδώ, έσεις και ο Τζέησον Χάρμερ που είπατε ψέματα για τις κινήσεις σας για μία ώρισημένη νύχτα και τώρα ανακάλυψη ότι ήσαστε μαζί στο Ντόβερ. Τί κάνατε; Μήπως από τό άφαντοίσε; Αγαπητέ μου κύριε, δεν μπορώ να είμαι υπεύθυνος για τις ύπερφανές τού Χάρμερ, αλλά ήταν

φιλοξενούμενός μου στο «Πέτρονελ» και περάσαμε την νύχτα ψαρεύοντας με την δενζίνια. Αυτό θα ήταν ένα καλό άλλοθι...

Και ο νους του έξακολουθούσε να γυρίζει στην ιδέα τού λαθρεμπορίου. Τί είδος λαθρεμπορίου μπορούσε να ενδιαφέρει τον Τσάμπινς και τον Χάρμερ συγχρόνως; Και δεν χρειαζόταν μία όλοκληρη νύχτα για να παραδώσης έστω και ένα όλοκληρο φορτίο λαθρεμπορίου. Άστόσο, κανείς από αυτούς δεν είχε άλλοθι για κείνη την νύχτα. Τί έκαναν από τό μεσάνυχτα ως τό πρωί;

Ένοιωθε, από την στιγμή της άνακαλύψεως τού Ρίμελ στο Ντόβερ, ότι άν μπορούσε να θυμηθί για μία ποιά πράγμα μιλούσε ο Τσάμπινς λίγο πριν από τό ψευτάτσι του, την ημέρα της άφίξεώς του, όλα θα ξεκαθάρizαν γι' αυτόν.

Αποφάσισε να κατέβη κάτω και να κόψη τά μαλλιά του πριν φύγη από τό «Μαρίν». Έπρόκειτο να τό θυμάται αυτό τό κόμμη των μαλλιών του...

Καθώς άπλωνε τό χέρι του για να σπρώξει την στριφογυριστή πόρτα, άκουσε στο νου του τη φωνή τού Τσάμπινς να λέη μία φράση.

Ω σ τ ε λ ο ι π ό ν γ ι' α ύ τ ο τ ο π ρ α γ μ α μ ι λ ο υ σ ε !

Νάί, νάί. Όλες οι εικόνες στο νου του άρχιζαν τώρα να έχουν κάποια έννοια. Έκανε μεταβολή από την πόρτα τού κουρείου και πήγε στο τηλέφωνο, για να τηλεφωνήσει στον Εϊδικό Κλάδο της Γυάρντ. Τούς έκανε καμιά δωδεκαριά ερωτήσεις κ' έπειτα πήγε να κόψη τά μαλλιά του, χαμογελώντας ικανοποιημένα. Ήξερε τώρα τί θα έλεγε στον Έντουαρντ Τσάμπινς.

Ήταν ή ώρα της δουλειάς και όλες οι πολυθρόνες τού κουρείου ήταν κατειλημμένες.

—Ένα λεπτό, κύριε, είπε ο υπάλληλος. Δεν θα σας άργήσουμε πάνω από ένα λεπτό, άν έχετε την καλωσύνη να περιμένετε.

Ο Γκράντ καθήσε κοντά στον τοίχο και έπιασε ένα περιοδικό μέσα από ένα μάτσο που ήταν πάνω σε ένα ράφι. Καθώς πήγε να τό τρεβίση, έπιασαν όλα κάτω. Τά περισσότερα δεν ήταν καινούργια. Έπειδη είχε την εικόνα της Κλαίβ στο έξώφυλλο, ο Γκράντ πήρε ένα άμερικανικό κινηματογραφικό περιοδικό και άρχισε να γυρίζει σιγά - σιγά τις σελίδες. Μία χαριτωμένη ξανθή έλεγε πως έβλεπε ένα καινούργιο νόημα στον Σαίξπηρ. Μία άλλη εξηγούσε πως κατώοθωνε να διατηρή την σιλουέττα της. Μία ήθοποιός, που δεν ήξερε να ξεχωρίση την μία άκρη τού τηγανιού από την άλλη, ήταν φωτογραφημένη στην κουζίνα της μαγειρεύοντας. Ο Γκράντ γυρίζει τις σελίδες άναπάνω. Ήταν έτοιμος να τό αλλάξει με κανένα άλλο περιοδικό, όταν ξαφνικά κάτι τράβηξε την προσοχή του. Διάβασε ένα όλοκληρο άρθρο με ενδιαφέρον που όλο μεγάλωνε. Στην τελευταία παράγραφο σηκώθηκε επάνω, έξακολουθώντας να κρατά τό περιοδικό και κοιτάζοντας την σελίδα.

Η σειρά σας τώρα, κύριε, είπε ο κουρέας. Καθίστε έδώ, παρακαλώ!

Αλλά ο Γκράντ δεν τού έδωσε προσοχή.

—Είμαι έτοιμος να σας πάρω τώρα, κύριε. Αυτοίμα που σας έκανα να περιμένετε.

Ο Γκράντ τούς κοιτάξε όλους γύρω του χωρίς να τούς βλέπει καλά - καλά.

—Μπορώ να τό πάρω αυτό; ρώτησε δείχνοντας τό περιοδικό. Είναι έξη μηνών. Σας έχωρίσω! πρόσθεσε και ώρμησε έξω από τό κουρείο.

Όλοι μέσα στο κουρείο άρχισαν να κάνουν διάφορα σχόλια εις βάρος του. Στο τέλος γέλασαν και τον έξασαν.

Ο Γκράντ δοκίμασε μέσα στον τηλεφωνικό θάλαμο και ο άνοητός κυριος που περιμενε απ' έξω είχε άρχίσει να αναρωτιέται άν θα έβγαυε ποτέ. Μιλούσε με τον Όουεν Χιούις, τον ήθοποιό του κινηματογράφου. Αυτός ήταν ο λόγος που ο κύριος που περιμενε δεν πήγαινε επάνω, σε έναν από τούς πολυάριθμους θαλάμους που ύπoχoαν έκει. Ήλπιζε να άκουση κάτι από την συζήτηση. Έλεγαν άν κάποιος είχε άναφέρει κάτι σε ένα γράμμα του σε κάποιον άλλον...

—Τό άνεφερος; είπε ο Γκράντ. Εύχαριστώ! Αυτό ήταν τό μόνο που ήθελα να μάθω. Κράτησε τό μυστικό. Τό ότι σε ρώτησα έννοώ.

Έπειτα ζήτησε την άστυνομία τού Τάμεση

ΔΑΝΙΗΛ:

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΤΟΝ «ΕΙΚΟΝΟΜΥΛΟ»

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΥ ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΘΗΚΕ ΜΕ ΧΡΩΜΑΤΑ

Ανάμεσα στους Έλληνες καλλιτέχνες που ζούν και εργάζονται στο Παρίσι, ο ζωγράφος Δανιήλ Παναγόπουλος κρατάει μια ξεχωριστή θέση. Η επιτυχία του, ωστόσο, δεν είναι τυχαία. Αντίθετα, στηρίζεται σε σοβαρές μελέτες, αδιάκοπες αναζητήσεις και ατέλειωτους πειραματισμούς. Η τελευταία του εργασία —την οποία παρουσίασε πρόσφατα και στην Αθήνα— δικάωσε τις προσδοκίες του και, αναμφισβήτητα, τον απέσπασε έντυπια από την σκληρή άνωμμία των χιλιάδων καλλιτεχνών που εργάζονται στο Παρίσι.

Το υλικό που χρησιμοποιεί (κιβώτια από χαρτόνια, τα οποία τα σχίζει ή τα ανοίγει και μέσα τους οικοδομεί σχήματα) παίρνει μια δυνατή και τραγική έκφραση, έντελώς καινούργια σαν αίσθηση.

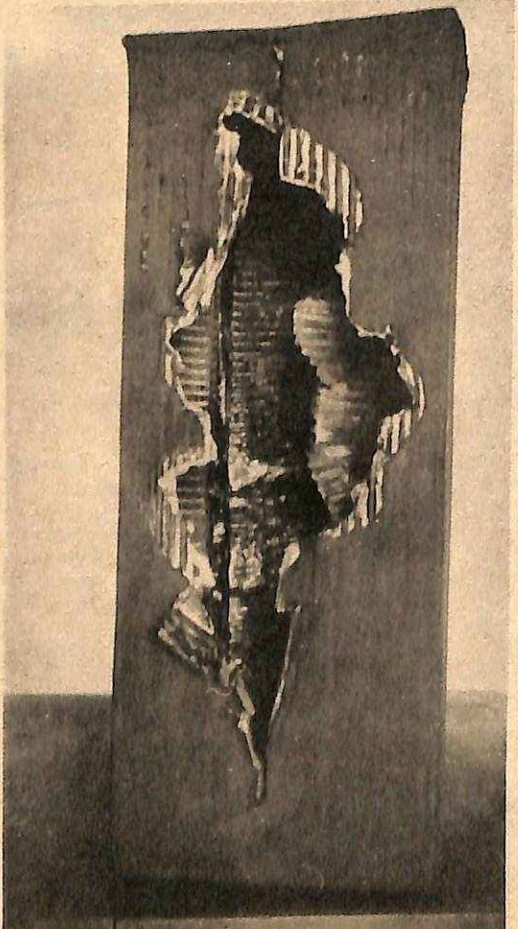
Η συμβολή του Δανιήλ Παναγόπουλου στην τέχνη έχει και μια πολύ πρακτική μορφή. Πρόκειται για την επινόηση ενός νέου μηχανήματος, του «εικονομύλου», που μετατρέπει τα κουρέλια σε πίνακες με αρμονικώτατα χρώματα και άπειρες λεπτότατες αποχρώσεις!... Ο ίδιος τον παρουσίασε σαν έναν «ζωγράφο - ρομπότ», ικανό να δώσει, κατά παραγγελία, εικόνες λυρικές ή δραματικές, παραστατικές ή αφηρημένες. Φυσικά με την εφευρέση του αυτή ο Δανιήλ δεν ζητά να καταργήσει την προσωπική εμπνευση του καλλιτέχνη, αλλά απλώς να τον βοηθήσει στις δύσκολες ώρες του...

■ ■ ■

«ΕΙΚΟΝΟΜΥΛΟΣ» - Ο ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΗΚΕ ΜΕ ΚΟΥΤΙΑ

ΔΥΟ ΚΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΜΟΥ

κλείνοντας την πόρτα περισσότερο και απελπίζοντας τον κύριο που περίμενε.

—Ξέρετε αν το 276 Ρίβερ Γουόκ έχει μια βενζινα; —

Αρνήσαν λίγο και έπειτα του απάντησαν ότι είχαν. Ναι, μια πολύ γρήγορη. Πήγαινε και στη θάλασσα; —Ω, ναι, αν παρουσιάζοταν ανάγκη...

Ο Γκράντ ρώτησε αν θα μπορούσαν να του έχουν έτοιμη μια βάρκα σε μιάμιση ώρα περίπου, οπότε ήλπιζε να βρίσκεται στην πόλη. Θα του έκαναν μεγάλη χάρη.

Ο Γκράντ τηλεφώνησε έπειτα στον Μάρκερ —σ' αυτό το σημείο ο κύριος αποφάσισε να φύγει— και είπε ότι αν ο Ουίλλιαμ γύριζε στην πόλη σε μιάμιση ώρα, να τον συναντούσε στην αποβάθρα του Ουέστμινστερ. Αν δεν γύριζε ως τότε ο Ουίλλιαμ, να του έστελναν τον Σάνγκερ.

Ο Γκράντ έπωφελήθηκε από την λιγοστή κυκλοφορία που υπήρχε την ώρα του μεσημεριανού φαγητού και στις περιοχές που δεν υπήρχε περιορισμός στην ταχύτητα έτρεξε με την ψυχή του. Βρήκε τον Ουίλλιαμ να τον περιμένει λιγάκι λαχανιασμένος, γιατί είχε φτάσει εκείνη την στιγμή από την Σκωτία. Γνώριζε και είχε στείλει πίσω τον απογοητευμένο Σάνγκερ. Ο Ουίλλιαμ δεν είχε καμιά πρόθεση να μείνει έξω από τον χορό, όταν μπορούσε. Και ο διευθυντής του είχε πει ότι επρόκειτο να γίνει κάτι το συνταρακτικό...

—Λοιπόν, σκανδαλίστηκε ο Αιδεσιμώτατος; ρώτησε ο Γκράντ.

—Όχι όσο ταράχτηκε ο αδελφός Άλφρεντ! Δεν είχε φανταστή στην αρχή ότι είχαμε τίποτε εναντίον του. Από τον τρόπο που συμπεριφέρθηκε φαντάζομαι πως και άλλες αστυνομικές δυνάμεις θα επιθυμούσαν να τον πιάσουν!

—Διόλου απίθανο!

—Πού πηγαίνομε, κύριε;

—Στο Τσέλση Ρίτζ.

Ο Ουίλλιαμ κοίταξε γλυκά τον ανώτερό του και πρόσθεξε πόσο καλύτερη ήταν η όψη του τώρα που είχε δροσιστεί ο νεαρός Τίσνταλ.

Η βάρκα της αστυνομίας τους πήγε στην όχθη του 276 Ρίβερ Γουόκ, όπου ήταν άγκυροβολημένη μια μεγάλη γκριζα βενζινα. Η βάρκα της αστυνομίας πλησίασε αρκετά κοντά, όπου ένα μέτρο μόνο χωρίς τις κουπαστές.

Ο Γκράντ πήδησε επάνω.

—Έλα μαζί μου, Ουίλλιαμ, θέλω μάρτυρες.

Η καμπίνα ήταν κλειδωμένη. Ο Γκράντ κοίταξε το σπίτι απέναντι και κούνησε το κεφάλι του.

—Πρέπει να το ρισκινδυνεύσω... Άλλωστε είμαι σίγουρος ότι δεν πέφτω έξω.

Ενώ οι αστυνομικοί του ποταμού στέκονταν παρόμοια, παραβίασε την κλειδαριά και μπήκε μέσα. Ήταν μια τακτοποιημένη καμπίνα ναυτικών. Όλα ήταν καθαρά και στη θέση τους. Ο Γκράντ άρχιζε από τα ντουλάπια. Σε ένα από αυτά ανακάλυψε αυτό που ζητούσε. Ένα μουσαμάδενο παλτό, μαύρο, αγορασμένο στις Κάννες. Ένα κουμπί έλειπε από το δεξί μανίκι.

—Πάω το αυτό Ουίλλιαμ και έλα επάνω στο σπίτι μαζί μου.

Η καμαριέρα είπε ότι η δεσποινίς Κήτς ήταν μέσα και τους άφησε σε μια τραπέζια στο ισόγειο. Ένα πολύ αυστηρό και μοντέρνο διαμέρισμα...

—Μοιάζει περισσότερο με ένα μέρος όπου θα σου κάνουν έγχυση σκληροειδίτιδος, παρά με τραπέζια για να φας το ψητό σου, παρατήρησε ο Ουίλλιαμ.

Ο Γκράντ δεν είπε τίποτε.

Η Λύντια μπήκε μέσα χαμογελώντας και κουνώντας τα θραχιά της.

—Λυπούμαι που δεν μπόρεσα να σάς πάρω επάνω, αγαπητέ μου το άστερισμά του Λέοντος, αλλά έχω πελάτες που ίσως να μην καταλάβουν ότι αυτή είναι μια απλώς φιλική επίσκεψη...

—Όσο ξεράτε, λοιπόν, ποιός ήμουν, εκείνο το βράδυ στην Μάρθα;

—Φυσικά. Δεν έχτιμάτε, βλέπω, τίς μαντικές μου δυνάμεις, κύριε Γκράντ! Δεν θα μου συστήσετε τον φίλο σας;

—Αρχιφύλακας Ουίλλιαμ.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Έδω

Αναμνηστικό...

...χρυσό μετάλλιο, για την επέτειο των αργυρών γάμων (1938 - 1963) των Βασιλέων της Ελλάδος, έκοψε στο βασιλικό νομισματοκοπείο της Ουτρέχτης ο γνωστός οίκος του Άμστερνταμ Ντρίζφχουτ και Ζόουν. Το μετάλλιο, που θα εισαχθεί στην Ελλάδα μέσω της Εθνικής Τραπεζής, προσφέρεται σε δυο μεγέθη: Διαμέτρου 25 χιλιοστών και βάρους 7,8 γραμμαρίων, καθώς και διαμέτρου 18,5 χιλ. και βάρους 3,9 γραμμαρίων.

ει' Ευεί

«Ντύνεσθε όπως σάς αρέσει»

Με το σύνθημα αυτό παρουσίασαν οι μεγάλοι παρισίνοι σφοδρά τις εφευρετικές δημιουργίες τους, οι οποίες δεν ακολουθούν μια ενιαία «γραμμή», αλλά προσφέρουν μια ποικιλία από σιλουέτες, όλες με πλάτη δηλωτική. Στο επίκεντρο, πάντως, όλων των «κολεξιόν» βρίσκονται τα σύνολα περιπάτου — μονοκόμματα ή «ντέ-πιέες». Τα χρώματα: Θαυμάσια και πράγματι ανοιχτικά — ροζ φράουλας, πράσινο αμυγδαλό, απαλό γαλάζιο και πολύ άσπρο, τονισμένο με μαύρο. Ο Πιέρ Καρντέν ανακάλυψε ξανά το ταγιράκι με δερμάτινη ζώνη (στην φωτογραφία, δεξιά), ραμμένο από καρβώ μάλλινο άσπρο - γαλάζιο ύφασμα. Το άριστερο μοντέλακι, από μονόχρωμο πορτοκαλί, κουμπώνει στην άσπρη λινή μπλούζα, που είναι κεντημένη

Εδω
ι
Ευει

Απλότης...

...έπιμελημένη κρύβεται κάτω από την νεανικά φλού κόμμωση του Φερνάντ Όδρύ. Τα μαλλιά, κομμένα κοντά και ελαφρώς «γκοφλέ», περιστοιχίζουν με αφέλεια το ωραίο πρόσωπο.

«Όσα παίρνει...»

...ο άνεμος» νόμασε ο Ιταλός κομμωτής Ντι Κλόντιο τη βραδινή δημιουργία του, με μόνη την διαφορά ότι στην πολύ προσεκτική εκτέλεση δεν παίρνει απολύτως τίποτε ο άνεμος...

● ΔΥΟ μεθυσμένοι κουδεντιάζουν:
—Τί θα πη ή γυναίκα σου που θα γυρίσης στο σπίτι σου τόσο αργά;
—Μά δεν είμαι παντρεμένος...
—Μά, τότε, γιατί γυρίζεις τόσο αργά;

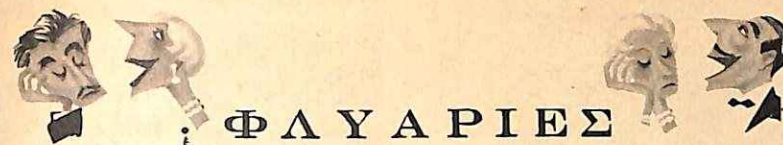
● ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Ιατρικής:
—Ο ασθενής σας έπαθε καρδιακή προσβολή. Πόσες σταγόνες θα του δώσετε από το φάρμακο αυτό;
—Μου επιτρέψετε, κύριε καθηγητά, να σκεφθώ ένα λεπτό;
—Περίττο! Ο ασθενής σας πέθανε!

● ΔΥΟ χειρουργοί συζητούν:
—Γιατί χειρούργησε εκείνη την γυναίκα;
—Για δυο χιλιάδες δραχμές.
—Δεν σε ρωτώ πόσα πήρες, αλλά τί είχε.
—Δυο χιλιάδες δραχμές...

● Η ΣΥΖΥΓΟΣ λέει στον σύζυγό της με ώργισμένο ύφος:
—Κάποιος σήμερα στο λεωφορείο μου φέρθηκε σαν να είμαι ήλιθια. Και μου ήταν έντελώς άγνωστος...
—Μέντιοι, άσφαλώς...

● Ο ΣΥΖΥΓΟΣ παρακολουθεί την γυναίκα του ένα βράδυ που παίρνει κρυφά το πορτοφόλι του και το ψάχνει. Ξαφνικά βάζει τα γέλια.
—Γιατί γελάς; ρωτά εκείνη.
—Γιατί ψάχνεις να βρεις μέσα στο σκοτάδι κάτι που δεν μπορώ να βρώ εγώ μέσα κει ούτε με το φως της ημέρας.

● —ΕΙΜΑΙ αυτοδημιούργητος...
—Αυτό είναι, πάντως, μία δικαιολογία!...

Η Επίσημος και γιορταστική... προμηνύεται η εβδομάς που μας έρχεται. Καταφθάνουν από την Δανία οι νέοι βασιλικοί συγγενείς της Ελλάδος, και από Γαλλία, Ιταλία, Αυστρία, Πορτογαλία, Ελβετία ένας σεβαστός όριμος από ανήψια, εξαδέλφια, μικρανήψια των δικών μας Βασιλέων. Όχι τόσοι πολλοί όσοι άλλες χρονιές, γιατί η γιορτή, καθαρώς ελληνική, περιώρισε τις προσκλήσεις σε όσους έχουν άμεσο δεσμό με τον ελληνικό θρόνο. Τα προγράμματα είναι γνωστά. Λιγότερο γνωστό είναι ακόμη αν η μεγάλη δεξίωση, που θα δοθεί στα Ανάκτορα την Παρασκευή 22 τρέχοντος, θα έχει χαρακτήρα απολύτως σοβαρό και επίσημο ή αν θα παρασυρθεί λίγο από την παρουσία της Άννας - Μαρίας...

Η Άρραβωνες... δεν γιορτάστηκαν στα Ανάκτορα κατά την περασμένη διαμονή της μικρής πριγκιπίσσης και είχε λεχθεί ότι η γιορτή της Έκατονταετηρίδας και η άφιξη του πρώτου εκ Δανίας Βασιλέως μας θα συνδυάζοντο με ένα καθαρώς νεανικό και χαρούμενο χορό, προς τιμήν του διαδοχικού ζεύγους. Ακόμη όμως τίποτε σχετικό δεν έχει αναγγελθεί...

Η Φορέματα... πάντως βραδινά, μακρὰ, καινούργια, άνοιξιακά ράβουν, αν όχι όλες, τουλάχιστον οι μισές κυρίες οι καλεσμένες στο Παλάτι. Τελείωσε ο χειμώνας, και τα φορέματα, κουρασμένα από δεξιώσεις, πρεσβείες, Απέκρηες και φιλανθρωπικά, δεν ικανοποιούν. Είναι και η εμφάνισις της καινούργιας μόδας που αποτελεί πρόσθετο μαγνήτη και πειρασμό. Μουσουλίνες, σε χρώματα παστέλ, θα αποτελέσουν άσφαλώς την μεγάλη πλειοψηφία, και δικαίως. Το ίδιο και άπεριττο φόρεμα, το κομμένο σε θαρύτιμο ύφασμα, έχει πολύ μεγαλύτερες απαιτήσεις άδυναμίας και γενικώς νεανικής σιλουέτας, απ' ό,τι έχει το ελαφρό, πλισσέ, σουρωτό, λαζέ ή ντραπέ φαρδύ φουστάνι... Κρίμα μόνο ον είναι ότι μιὰ παρεξηγημένη αὐστηρότης εμποδίζει δυο - τρεις διαλεκτούς φωτογράφους να πάρουν μερικές φωτογραφίες από τις βραδύες αυτές τών Ανακτόρων. Η συνήθης στατική πόζα στην σκάλα, στην οποία εμφανίζονται αποκλειστικά και μόνον βασιλικά πρόσωπα, δεν δίνει την εικόνα, την ωραιότερη πραγματικά, της Αιθούσης τών Ανακτόρων και του αθηναϊκού κόσμου που την στολίζει...

Η Τί πρόσδοσι... (πραγματική)... στα έθνη και στα έθιμα τών επίσημων όμιλητών στα διάφορα γεύματα. Την έφηρμωσε πιστώς ο νέος Άγγλος βουλευτής κ. Τζων Πάινς, του Συντηρητικού Κόμματος, ο οποίος μίλησε σε διομηχανικό έπιμελητήριο, ακολουθώντας μιὰ νέα μόδα, που δίνει στον κάθε ρήτορα ακριβώς 90". Ο λόγος του (τον αναφέρουμε ολόκληρο): «Έξω τερικά: Ντέ Γκώλ: Άκαμπος. Εύρωπη: Άνήσυχος. Κένεντυ: Άπληροφόρητος. Κρούσσεφ: Άπροσδόκητος. Μάο: Άκτανόητος. Έσω τερικά: Ούϊλσον: Άσυναγώνιστος. Μάκ Μίλλαν: Άπτώητος. Καιρός: Άφόρητος. Τηλεόρασις: Άπερίγραπτος. Τύπος: Άντίθετος. Ρήτορες: Άντιπαθέστατοι». Και κοίταξε το ρολόι του και κάθισε μέσα σε ένδοσιώδες χειροκρότημα...

Η Καλλιονή... με δόσεις προσφέρει ένας αισθητικός χειρουργός στο Παρίσι. Μ' αυτόν τον τρόπο ακόμη και όσες δεν έχουν τα μέσα μπορούν να τακτοποιηθούν και να αλλάξουν σώμα και φυσιογνωμία και να χρωστούν στον γιατρό μιὰ καινούργια μύτη, έπιτυχημένη ή άποτυχημένη...

Η Ό Πώλ Ρεμπού... ο εύφύεστατος Γάλλος που πέθανε σε βαθύ γήρας, έλεγε ότι ένας άνδρας πρέπει να θεωρή τον εαυτό του ευτυχή, αν βρή σ' ολόκληρη την ζωή του μιὰ γυναίκα, ένα φίλο και έναν άνανπτήρα, που να μπορή να τους έχη έμπιστοσύνη...

Η Στην «Βόγκ»,... την τελευταία, αναφέρονται νέα όνόματα κάτω από τον ζηλευτό τίτλο: «Οι πιό ωραίες γυναίκες του κόσμου, σήμερα». Άντιπρόσωποι: Τής Γαλλίας: Η κόμισσα Μισέλ ντέ Γκάνεϋ (πρωτότυπος συνδυασμός ύφους μποέμ, με μακρυές ξανθές κοτσίδες...). Τής Ιταλίας: Ντόνα Μαρέλλα Άνιέλλι (κλασικός τύπος Μποττιτσέλλι, λεπτή, ξανθή, εύλη). Τής Άμερικης: Η κυρία Ρόμπιν Χόμ (τύπος Γκρέης Κέλλυ, με μεγάλη μαύρα μάτια). Τής Αυστρίας: Η Ρόμυ Σνάιντερ, που γίνεται όλο και πιό όμορφη, όσο απομακρύνεται από τον τύπο «Σίσσυ». Και παγκόσμιος: Η Σουηδέζα Μπριγκίττα Λάφ, άγαλμα βορεινής καλλονής, με σκούρα πράσινα μάτια...

Η Ξανθιά...

...«ένζεν», που άφησε εποχή με την Μαίριλυν Μονρόε, εξακολουθεί να γοητεύει. Ο Ζακ Ντεσάνς είναι ο δημιουργός της ελαφρά έξαλλης αυτής κομώσεως, που χύνεται σε ακατάστατα τσουλούφια στο μέτωπο και στ' αυτιά. Το χρώμα, στο άσπρο πλατινέ, χαρίζει πολύ περισσότερο φώς στο πρόσωπο.

(Γατοπάρδος)...

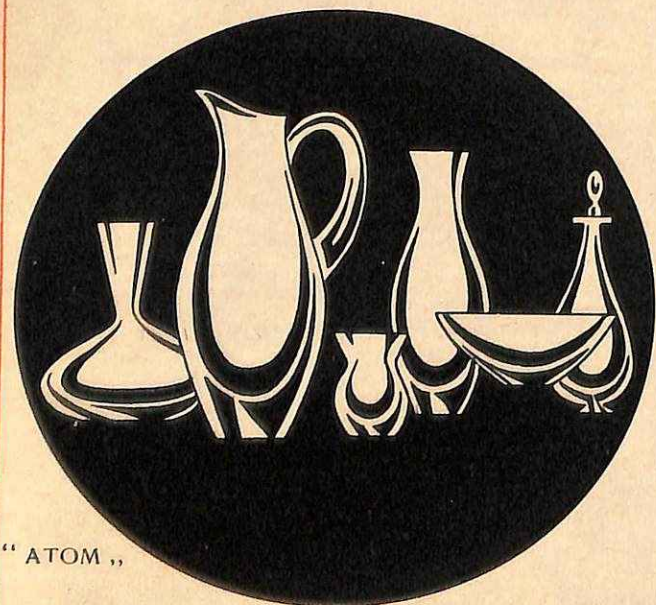
...εδαπίστη ή κόμωση που λανσάρε ο Φίλιππο, έμπνευσμένος από το περίφημο μυθιστόρημα του συμπατριώτου του κόμιτος ντί Λαμπουζά, που εξελίσσεται στην Σικελία του περασμένου αιώνα. Το μακιγιάζ της Έλενα Ρουμπινστάιν, «Πέρλ Λούκ», έχει δημιουργηθεί ειδικά για την περίπτωση.

Ένα συμπαθέστατο...

...«κουαρτέτο», έμπνευση και δημιούργημα του Ήλια Παπαδοπούλου, άρτι άφικθέν από το Λουγκάνο (Έλβετία), όπου σημείωσε μεγάλη έπιτυχία, προσφέρει τώρα μελωδίες και ρυθμούς στους επισκέπτες του καζίνο της Κερκύρας.

Ποιότης, γούστο, φαντασία

“ΑΤΟΜ,,

ΔΙ' ΑΜΕΣΟΥΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ:
ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ ΜΕΞΗ 5

ΥΑΛΙΚΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ SOUFFLÉE
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΠΡΕΣΣΑΡΙΣΤΑ

Παραδίδονται σε πλουσίαν συλλογήν
από την Ρουμανικήν επιχείρησιν

ROMANOEXPORT
BUCHAREST - RUMANIA

BUCAREST - ROUMANIE
4, PLACE ROSETTI

TELEGRAMMES: ROMANOEXPORT - BUCAREST

Το κτένισμα ήταν πάντοτε η μεγάλη μου σκοτούρα....

..... δέν διαρκούσε ποτέ περισσότερο από τρεις ημέρες.....

..... άσπασα δοκίμασα την BINAFIX και γλώττωσα.

Τώρα το κτένισμά μου διατηρείται διπλάσιο χρόνο!

Είναι μιὰ καταπληκτική Λάκ για τὰ μαλλιά! Όποιοδήποτε κι' αν είναι ή φύση τών μαλλιών σας, ή BINAFIX θά σας ένθουσιάσει! Καθημερινός νεκασμός με BINAFIX διατηρεί τὰ μαλλιά σας φρεσκοχτενισμένα μέχρι τὸ ἐπόμενο λούσιμό.

Η BINAFIX προσφέρεται σέ δύο τύπους: BINAFIX σέ μωβ δοχείο γιά κανονικά μαλλιά και BINAFIX-SOFT σέ πετρώλ δοχείο γιά ιδιαίτερος λεπτά και λιπαρά μαλλιά.

Η BINAFIX τονίζει τήν φυσική λάμψη τών μαλλιών σας χωρίς νά τὰ θάμπωνη και διατηρεί τήν ελαστικότητά τους ακόμη και με καθημερινή χρήση. Με BINAFIX τὰ μαλλιά σας είναι πάντα ἐλκυστικά στό μάτι και στήν... άφή!

Γιά κανονικά μαλλιά: BINAFIX σέ μωβ δοχείο άεροζόλ.
Γιά λεπτά και λιπαρά μαλλιά: BINAFIX-SOFT σέ πετρώλ δοχείο άεροζόλ.

Μεζέτη:	Κανονικό	6 ούγ. άρχ.	60
	Οικονομικό	16 »	100
	Τσάντας	2,5 »	30

BINAFIX προϊόν τοῦ 'Ελβετικού Οίκου C I B A

® σήμα κατατεθέν.

Binafix®

ΑΕΡΟDYN

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

νά διατηρήσει νεανικό στήθος έγινε σήμερα πραγματικότητα! Η γνωστή αισθητικός ΚΑ ΒΙΒΗ ΣΥΚΙΩΤΗ σας έγγουάτι τήν διατήρησή του και τήν σφρηγυλότητά του.

ΤΟΠΙΚΟΝ και ΜΕΡΙΚΟΝ αδυνάτισμα με ΑΕΡΟDYN, ΝΕΜΕCΤRΟΝ, SΑUNΑ, SLIM-FORM με συνδυασμόν ΜΑSΣΑS ΧΕΡΙΟΥ σάς δίνει ΣΙΓΟΥΡΑ και ΘΕΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕSΜΑΤΑ.

ΒΙΒΗ ΣΥΚΙΩΤΗ

Σόλωνος 46-4ος όροφος - Τηλ. 624.536

Ειδικές τιμές για τις εργαζόμενες

Φέρεται εἰς γνώσιν τοῦ κοινού ότι ή Διευθύνσις τῶν καταστημάτων ΑΚRΟΝ - ΙΑΙΟΝ - ΚRΥΣΤΑΛ ἐφαρμόζουσα τὸ σύστημα τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν και ἀμερικανικῶν καταστημάτων, διεμόρφωσε τὸ ὑπόγειον τοῦ

ΑΚRΟΝ

εἰς τμήμα διαρκούς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐκάστοτε δημιουργουμένων υπολοίπων (desassortis) ἐφ' ὧν τῶν εἰδῶν.

Οὕτω ὑπόλοιπα (desassortis) τῶν σεργίς φαγητοῦ, τῶν μαχαιροπηρούνων και ποτηρικῶν, τῶν εἰδῶν διακοσμῆσεως και εἰδῶν οικιακῆς χρήσεως ἐν γενεὶ διατίθενται καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τιμὰς εὐκαιρίας.

*

«ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ» ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Τὰ κρατικά θέαιρα καὶ ἡ «Λυσιστράτη 63»

Η ΜΑΙΡΗ ΑΡΩΝΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΠΑΣΧΑΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΟΣΧΟΝΑ ΜΕ ΤΗΝ Ε. Λ. Σ.

ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Οἱ πρεμιέρες συνεχίζονται. Νέα ἔργα παρουσιάζουν ἤδη τὸ «Κυκλικό» και τὸ θέατρο «Καλοῦτὰ» και ἀνεβά- ζουν τὸ «Θέατρο Τέχνης» και τὸ θέ- ατρο «Βεργή». Ἐπίσης ἐτοιμάζεται γιά ἐμφάνιση καινούργιου ἔργου και τὸ «Ἐθνικό Θέατρο». Τὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι οἱ «Φυσικοὶ» τοῦ Ντῦρρενματ, πού θά παιχθῇ τήν ἄλλη ἐβδομάδα με τήν Κατίνα Παξινού στὸν βασικό γυναικεῖο ὁλο και με πρωταγωνιστὴ και σκηνοθέτῃ τὸν Ἀλέξη Μινωτή. Εὐθὺς κατόπιν θά ἀκολουθήσῃ ἔργο τοῦ Λόπε ντε Βέγκα. Συγκεκριμένα πρόκειται γιά τὸ «Σκυλί τοῦ περι- νευσεῖα» τοῦ Τάκη Μουζενίδη και πού τὸ ἀνέβασμά του θά συνδυασθῇ και με κάτι ἄλλο. Συγκεκριμένα, με ἐ- πανεμφάνιση τῆς Μαίρης Ἀρώνη. Ἡ ἐκλεκτὴ πρωταγωνίστρια, πού εἶχε ἀπαχωρήσει ἐδῶ και πέντε χρόνια ἀ- πὸ τὴν κρατικὴ σκηνή, ὑπέγραψε τήν περασμένη ἐβδομάδα συμβόλαιον με τὸν Κ. Χουρμούζιο και ἀντικει και πάλι, γιά τρία χρόνια, στή δύναμη τοῦ ἐπίσημου θεατρικοῦ ὀργανισμοῦ. Ὅπως δὲ θυμολύται οἱ ἀναγνώστες μας, ἡ Μαίρη Ἀρώνη, ὅταν ἐφυγε ἀ- πὸ τὸ «Ἐθνικό Θέατρο», συνεργά- σθηκε διαδοχικὰ με τὸ «Ἐλαϊκό Θέα- τρο» τοῦ Μάνου Κατράκη, μετὰ με τὸ θέατρο «Κοτοπούλη», ὅπου ἐπαι- ξε σκηνικὴς δημιουργίαι γνωστῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, και ὕστερα, με δική της θίασο, παρουσίασε ἔργα τόσο ξένα, ὥς κ' ἑλληνικά. Κατό- πιν ἐπιχείρησε τουνὲ και ἡ τελευ- ταία τῆς ἀθηναϊκὴ ἐμφάνιση ἦταν ἡ ἐκτακτὴ συνεργασία τῆς με τὴν Ἑλ- σα Βεργή στὸ ἔργο τοῦ Ὁσκαρ Οὐ- αϊλδ «Ἡ δεινὰ τῆς λαίδης Γου- λτερμπερ». Ἡ εἰδηση ὅμως ὅτι ξανα-

γύρισε στὸ «Ἐθνικό Θέατρο» προκά- λεσε κάποια ἐκπλήξη, γιάτὶ ἦταν γνωστὸ πὺς ἐπρόκειτο νὰ ἠγηθῇ τοῦ θίασου πού εἶχε καταρτίσει ὁ σκηνο- θέτης Κωστής Μιχαηλίδης και ὁ ὁ- ποῖος πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσῃ μεγά- λη περιεχθεῖα στήν Νότιο Ἀφρική, ἀρ- χίζοντας στίς 14 Μαΐου ἀπὸ τὸ Γιο- χαννεσπουργκ. Σχετικὰ ὅμως ἀπε- σαφηνίσθη ὅτι ἡ τουνὲ αὐτὴ θά γί- νῃ ὁπωσδήποτε, με μόνη τὴ διαφορά ὅτι, ἀντὶ τῆς Μαίρης Ἀρώνη, πρω- ταγωνίστρια τοῦ συγκροτήματος θά εἶναι ἡ Ἀλέκα Κατσέλη. Ὁ θίασος αὐτὸς θά ἐμφανίσῃ «Ἰφιγένεια» και «Λυσιστράτη», τόσο στὸ Γιοχάννεσ- μπουργκ, ὥς και στήν Ἀθῆνα. τῆς Μαίρης Ἀρώνη στὸ «Ἐθνικό Θέ- ατρο» εἶναι ἀφορμὴ νὰ ζητηθῶν και ἀπὸ τὴν ἴδια ἐξηγήσεις. Καὶ ἐκείνη προσδιώρισε: «ἀναγύρισα στὸ «Ἐ- θνικό Θέατρο» γιάτὶ δὲ ἦταν δυνα- τὸν νὰ συνεχίσω νὰ ἐρνάζομαι στὸ ἐλεύθερο θέατρο με τὶς ὑπάρχουσες συνθήκες. Αὐτὸ πού πίστευα ἀνεκα- θεν, ὅτι μόνον ἡ συνένωση τῶν στελε- χῶν τοῦ θεάτρου ἀποτελεῖ τήν σωτη- ρία του και τήν δικαιολογία τῆς ὑ- πάρξεώς του, δὲν ἔχει δυστυχῶς κα- ταρτηθῇ και ἔτσι ὅλα πᾶνε ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο. Δὲν θέλω νὰ εἰ- μαι ἀπασιδόξη, ἀλλά, ἀν δὲν γίνῃ αὐτὴ ἡ συνένωση τῶν καλλιτεχνικῶν δυνάμεων, τὸ μέλλον τοῦ ἐλεύθερου θεάτρου εἶναι πολὺ ἀδέσιο. Εἶναι μεγάλη εὐτοπία νὰ πιστεῦῃ ὁ κάθε ἡθοποιὸς ὅτι μπορεῖ ἀπὸ τὴ μιὰ μέ- ρα στήν ἄλλη νὰ μεταδίδεται σὲ πρωταγωνιστὴ και θιασάρχῃ και νὰ μένῃ ἀτιμώρητος! Ἐπιστρέφω, λοι- πὸν, στὸ «Ἐθνικό», γιάτὶ ἡ πρόσφα- τη θητεία μου στήν κρατικὴ σκηνή και ἡ παλαιότερη στὸ ἐλεύθερο θέα- τρο εἶχε γίνῃ πάντα με ἔργα και πα- ραστάσεις ποιότητος, πράγμα πού σή- μερα στὸ ἐλεύθερο θέατρο δὲν συν- ἀντίζει κανεὶς πολὺ συχνά, ἐξ αἰτίας ὅφ' ἐνὸς τῆς δημιουργίας πολλῶν θι- ἀσῶν χωρίς στελέχη και ὅφ' ἐτέρου τῆς περιορισμένης οικονομικῆς ἀντο- χῆς τῶν ἐλευθέρων θιάσων, πού τοὺς ἀναγκάζει ἔτσι νὰ στρέφονται πρὸς τὸ ἐμπόριο και ὄχι πρὸς τὴν ποιό- τητα. Ἰσως, ἀν τὸ κράτος ἐνίσχυε οικονομικὰ τὸ ἐλεύθερο θέατρο, νὰ μὴν κατέφευγε κ' ἐκείνο στίς ἀναπό- φυκτες σήμερα λύσεις τῶν λεγομέ- νων «ἐμπορικῶν ἔργων». Αὐτὰ εἶ- πε ἡ Μαίρη Ἀρώνη, πού θά ἐπανεμ- φανισθῇ στὸ θέατρο τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, παίζοντας τὸν βασί- κο ρόλο στὸ ἔργο τοῦ Λόπε ντε Βέγ- κα «Τὸ σκυλί τοῦ περιβολάρη», πού προετοιμάζεται ἤδη με σκηνοθετὴ τὸν Τάκη Μουζενίδη. Ὁ ρόλος τῆς κό- μισσας τοῦ Μπελφόρ, πού θά ὑποδυ- θῇ, εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον, και πα- ραλλήλα θά συμμετάσχουν στήν πα- ρουσίαση τοῦ ἔργου ὁ Νίκος Τζό- γιαν, ὁ Ἄρης Μαλλιαγρός, ὁ Μιχα- ῆλ Καλογιάννης, ὁ Νίκος Καςῆς, ὁ Γκέκις Μπινιάρης, ὁ Σπύρος Ὀλύμ- πιος, ὁ Νίκος Φιλιππόπουλος, ὁ Π. Λοχαίτης, καθώς ἐπίσης ἡ Πόπη Πα- παδάκη, ἡ Κική Ρέππα, ἡ Ἑλένη Κυπριανοῦ και ἄλλα ἀξιόλογα στε- λέχη τοῦ ἐπίσημου κρατικοῦ ὀργα- νισμοῦ.

Ο ΝΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΝΑΣ

Ἄς μεταφερθῶμε τώρα στήν «Λυ- ρικὴ Σκηνή». Τὸ κρατικὸ μελόδραμα θά κλείσῃ τήν ἐφετεινὴ σαζὺν ἀνε- βάζοντας στὰ «Ὀλύμπια» τὸν «Ρι- γυλέττο» και τὸν «Σιμόν Μπογκανέγ- κρας» τοῦ Βέρντι. Τὸ ἰδιαίτερο ἐνδια- φέρον πού παρουσιάζουν οἱ παρὰ- στάσεις αὐτὲς εἶναι ὅτι και στίς δύο αὐτὲς ὀπερες θά ἔχουμε τήν εὐκαιρία νὰ χειροκροτήσουμε δύο Ἑλλήνες λυ- ρικούς πρωταγωνιστὰς πού σταδιο- δρομούν δημιουργικὰ στὸ ἐξωτερικό: Τὸν Νίκο Μοσχονά και τὸν Κώστα Πασχάλη. Ὁ δαρύτονος Πασχάλης —μόνιμο στέλεχος τῆς Ὀπερας τῆς Βιέννης— θά τραγουδήσῃ τρεῖς φορές «Ριγολέττο», παισιωμένος ἀπὸ ἐπί- λεκτα στελέχη τῆς Ε.Λ.Σ. Οἱ πα- ραστάσεις αὐτὲς ἐγκαινιάζονται αὐ- τὴ τὴν ἐβδομάδα και θά δοθῶν ὑπὸ τὴν μουσικὴ διεύθυνση τοῦ Βύρωνος Κελάση. Ὁ Μοσχονάς θά ἀκολου- θήσῃ και θά ἔχουμε τήν εὐκαιρία νὰ τὸν χαροῖμε σὲ δύο ἐξαιρετικὲς δημι- ουργίες του: Ἡ μιὰ εἶναι ἡ ὀπερα τοῦ Βέρντι «Σιμόν Μπογκανέγκρας», πού θά ἀνέβῃ ὑπὸ τὴν μουσικὴ διέ- υθυνση τοῦ Τόττη Καραλίδανου και με σκηνοθεσία τοῦ Ντελαπέργκλα. Φυ- σικά ὁ Βούρτσος θά διδάξῃ τὴν χο- ρωδία, και τὸν σκηνοκὶ διάκοσμο θά φιλοτεχνήσῃ ἡ Ρίτα Στρούζα - Χα- ρισιάδη. Ἐκτός ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Νίκου Μοσχονά, ἡ παράσταση τοῦ ἔργου θά διαθέτῃ γενικώτερα ἔ- να διαλεκτὸ ἐπιτελεῖο ἐρμηνευτῶν. Καί, πρῶτα - πρῶτα, τὸν τερόρο Λου- δωκίκο Κουρουνόπουλο και τὸν δαρ- ύτονο Τζῶν Μοδιό. Κατόπιν τὴν Κερσετεντῆ και τὴν Πανούση. Πα- ραλλήλα, τὸν Φακίτσα, τὸν Τασούλη, τὸν Πανταζηνάκο, τὸν Μαρσέλλο και ἄλλους διαλεκτοὺς καλλιτέχνες τοῦ ἐθνικοῦ μελοδράματος. Ἡ ἄλλη ἐμ- φάνιση τοῦ Νίκου Μοσχονά θά γίνῃ με τὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης». Ἐκ- τὸς ὅμως ἀπὸ τὶς ἐμφανίσεις Μοσχονά - Πασχάλη, θά ἔχουμε, ὥς τις 30 Ἀπριλίου πού θά συνεχισθῶν οἱ παρὰστάσεις τῶν «Ὀλυμπίων», και ὀρισμένες ἐπαναλήψεις ἐφετεινῶν ἐ- πιτυχιῶν τῆς Ε.Λ.Σ. Θά ξαναπαίχῃ ἡ «Μανὸν». Ἐπίσης θά ἐπαναλ- θῶν ἡ «Καβαλλερία» και ὁ «Πα- λιάτσιο». Ἡ «Μπατερφαλῦ», με τὸν Γ. Ζερβανό, θά ξαναδοθῇ ἡ «Βρα- δυὰ μπαλέττου» και ἀπὸ τῆς πλευ- ρῆς τῆς ὀπερέτας οἱ φίλοι τοῦ εἴ- δους θά ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ πα- ρακολουθήσουν τὴν Πριγκίπισσα τῆς Τσάρντας και «Νύχτες Βενετίας». Οἱ θερινὲς παρὰστικές δὲν εἶναι ἀ- κένη ἐπίσημα καθωσισμένες. Παν- τῶς, ἐκτός τῶν ἀθηναϊκῶν ἐμφανί- σεων τῆς Ἀλφρικῆς Σκηνῆς, στὸ Ὁ- δεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικού, ἀντιμε- τωπίζεται κύκλος παρὰστάσεων και στήν Θεσσαλονίκη. Μέχρι τῆς σι- γῆς ὅμως δὲν ἔχει προσδιορισθῇ ἂν αὐτὲς οἱ ἐμφανίσεις κλιμακίω τοῦ κρατικοῦ μουσικοῦ θεάτρου θά γί- νων τὸν Μάιο ἢ τὸν Σεπτέμβριο.

«Λυσιστράτη τοῦ 63»

Μετὰ τὰ στοιχεῖα γιά τὶς καλλι- τεχνικὲς προοπτικὲς τῶν δύο κρα- τικῶν ὀργανισμῶν, θά μᾶς ἀπασχολή-

Η ΜΑΙΡΗ ΑΡΩΝΗ

ση ἓνα ἀπὸ τὰ καινούργια ἔργα πού ἀνέβηκαν στὰ ἀθηναϊκά θέατρα. Συγκεκριμένα ἡ «Λυσιστράτη τοῦ 63», σὲ ἐλεύθερη διασκευή τοῦ Στέ- φανου Φωτιάδη, πού εἶναι και ὁ σκη- νοθέτης τῆς παρὰστάσεως. Τὸ ἔργο παίζεται ἀπὸ τὸ περασμένο Σάββα- το, στὸ θέατρο «Καλοῦτὰ», ἀπὸ ἓνα νέο συγκροτήμα. Ἐπικεφαλὴς ἡ Μα- ρία Καλοῦτὰ και ὁ Ἀλέκος Λειβαδί- της. Συμπράττουν ἡ Ἀλέκα Στρατι- γοῦ, ὁ Κώστας Μπαζώνης ἡ Βέτα Πρόεδρου, και συμμετέχουν και πάμ- πολλα ἄλλα γυναικεῖα στελέχη. Ἡ παρὰσταση εἶναι ὁμολογουμένως στὸ σύνολο τῆς καλῆς ὀργανωμένης, καλὰ δοσμένης, καλὰ σκηνοθετημένης. Ὁ- μως τὸ ἔργο, ἔτσι ὥπως ἔχει ἐπενδυ- θῇ με σημαίνει πολιτικά και συγχρο- να κοινωνικά δεδομένα, εἶναι κάτι πού δὲν προσελκύει. Ἡ «Λυσιστρά- τη τοῦ 63» ἐπιχειρεῖ νὰ ρίξῃ σατι- ρικὰ βέλη σὲ στόχους πού ἀπαιτοῦ- σιν ἄλλο χειρισμὸ και ἄλλη παρου- σίαση τῶν δεδομένων πού τοὺς συν- δέσνουν. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως και πορ' ὅτι τὸ συγγραφικὸ δάδρ στὸ ὅποιο στηρίζεται ἡ παρὰσταση δὲν ἔχει στοιχεῖα ἀξιόλογου ἐνεργητικοῦ, ἐν τεύτῃς, τὸ καλὸ διασκεδάζει σὲ ἀρκετὰ σκηνές. Ξεχωρίζουν βασί- κα ἀπὸ πλευρᾶς ἐρμηνείας ὁ Ἀλέ-κος Λειβαδίτης και ἡ Μαρία Καλοῦ- τὰ, πού ὑποδύεται πολὺ ἱκανοποιη- τικὰ τὴν Λυσιστράτη. Τὸ ἰδιο κι ἡ Λειβαδίτης, πού κραρεῖ ἓναν ἰδιορ- ριζμο τύπου. Στὸν πίνακα τῆς ἐπιτυ- χίας ἔχουν ἐπίσης τὴν ὁ Κώστας Μπαζώνης, ἡ Βέτα Πρόεδρου, ὁ Γι- ὄργος Τζιφός, και ἀπὸ τῆς ἄλλης ἐκ- τελέστριες ἡ Μαργαρίτα Ἀθανασίου και ἡ Σόφη Λαμπράκη. Ἡ Ἀλέκα Στρατιγοῦ δίνει τὸν ὑπέρτερους ὑ- περβολὴς στὸ παίξιμό της και ἡ Ζέ- τα Ἀπατόλου ἐμφανίζει ἓνα ψυχρὸ και ἐξερρημένο «στίπ - τῆς», πού δὲν προσεγγίζει τίποτε στήν παρὰστά- ση πού ὀπως ἀνέφερα ἤδη, εἶναι πα- ρὰ ταῦτα στὸ σύνολο τῆς με σφραγι- δα φρεντυσμένης σκηνοθεσίας και ἱ- κανοποιητικῆς ἐρμηνείας. Ἐνδιαφέ- ρουσα ἡ μουσικὴ τοῦ Βαγγέλη Λυ- κιορδούπουλου, πού διανθίζει με ἀ- πλές, ἀλλά εὐχάριστες μελωδίες τὴν ὅλη ἐκτύλιξη τῆς πλοκῆς.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Μη διακα νδονεύετε τη ζωή σας!
 Ένα παλιό σίδερο κατασκευασμένο με κατώτερα υλικά δεν παρέχει ασφάλεια

Ψύδουμε 100 δεχ.
 για το παλιό σας ηλεκτρικό σίδερο

Μεγάλη ευκαιρία να αποκτήσετε το καλλίτερο αυτόματο ηλεκτρικό σίδερο **GENERAL ELECTRIC**

ΕΚΘΕΣΙΣ: **GENERAL ELECTRIC**
 ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 (Πλ. Κλαυδίωνος) Τηλ. 237 001

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Σύνθεσις

Με ιδιαίτερη συμπάθεια και δικαιολογημένο ενδιαφέρον οι «Εικόνες» έχουν και πάλι την ευκαιρία να παρουσιάσουν έναν από τους πιο γνήσιους και ειλικρινείς στις αναζητήσεις τους εκπροσώπους της ελληνικής ζωγραφικής, τον 'Ηλία Δεκουλάκο.

Πριν από δυο περίπου χρόνια, παρουσιάζοντας τον Δεκουλάκο («Εικόνες», τεύχος 291) είχαμε προβλέψει και την δική του εξέλιξη και την εξέλιξη της τέχνης του. Σήμερα, πολυδραβευμένος στη χώρα του — με τρία βραβεία — και με συμμετοχές ακόμη σε δυο διεθνείς εκθέσεις, ο νέος καλλιτέχνης επεχείρησε στον «Ζυγό» (Από τις 18 Φεβρουαρίου μέχρι τις 9 Μαρτίου) την πρώτη του ατομική προσπάθεια αυθυπαρξίας, μέσα στον κειώνα της σύγχρονης τέχνης. Μια προσπάθεια αυστηρή, δύσκολη και στερημένη από την οικειότητα της ορατής πραγματικότητας.

Είκοσι εννέα έργα, μεγάλων κυρίως — από ανάγκη και όχι από μοντερνισμό — διαστάσεων, χωρισμένα σε κατηγορίες με τους γενικούς τίτλους «Από ένα δρόμο» και «Εξη θέματα», που βγήκαν σε μία διετή, αποτελούσαν τα έκφραστικά δημιουργήματα και την συνέχεια μίας πορείας με θαυμάσιες ρίζες στο καλλιτεχνικό παρελθόν του.

Από τα πρώτα του ήδη έργα, που η αναζήτηση προσωπικού ύφους τον ώδηγησε στην κατάργηση της τρίτης διαστάσεως, ως σήμερα, που η απλοποίηση στο χρώμα με τις δίαιες αντιθέσεις των σκούρων τόνων έσπασαν κάθε σύνδεσμο με τον παραστατικό κόσμο, η εργασία του Δεκουλάκου, έκτος από ταλέντο, φέρει έντονα και την σφραγίδα της εντιμότητας. Γι' αυτό, άλλωστε, και η τέχνη του, στην αυστηρά ανεικονική της ύπσταση, δεν μας είναι ούτε ξένη, ούτε απρόσιτη. Αντίθετα, μάλιστα, είναι γεμάτη ευαισθησία, πλαστικότητα και ποίηση, όπου «ο χώρος, το χρώμα και το θέμα συνυπάρχουν μέσα σε μία όνειρική ατμόσφαιρα», όπως αναφέρει στην πρόλογισή του καταλόγου του ο χαράκτης Α. Τάσος.

Μ.Κ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
 ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΤΗΣ

ΠΕΖΟΙ

Μην παίζετε κορόνα-γράμματα μια ολόκληρη ζωή ή τη σωματική σας ακεραιότητα, για να γλυτώσετε λίγα δευτερόλεπτα.

— Αν ξεκινήσετε κανονικά με πράσινο, αλλά κατά τη διάρκεια της πορείας σας ανάψει το κόκκινο, συνεχίστε με βήμα γοργό και σταθερό, μέχρι το άπεναντι πεζοδρόμιο ή νησίδα ασφαλείας.
 — Σε πολλές διαβάσεις έχει καθιερωθεί το πράσινο σύμβολο πεζού που αναβοσβήνει. Όταν το βλέπετε αυτό, μπορείτε να περάσετε με προσοχή, χωρίς όμως να παρεμποδίζετε τα οχήματα που περνούν από τη διάβαση και τα οποία έχουν την προτεραιότητα. Αν θέλετε να περάσετε με πλήρη ασφάλεια, περιμένετε για λίγο, μέχρις ότου ανάψει το σταθερό πράσινο σύμβολο πεζού.
 — Στις διαβάσεις και στα πεζοδρόμια βαδίστε πάντοτε δεξιά, με γρήγορο και σταθερό βήμα, χωρίς να απασχολήστε με διάβασμα, συζητήσεις κ.λ.π.

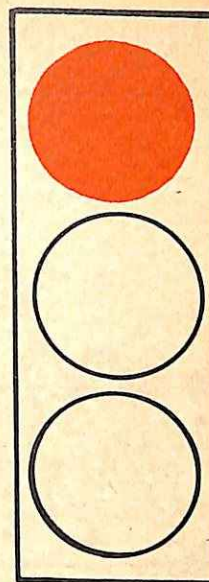
“ΕΘΝΙΚΗ”

Σε σας άντανακλά
 ή γυαλάδα
 των δαπέδων σας.

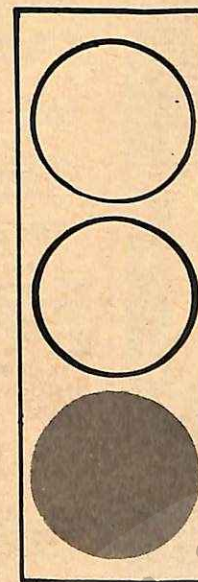
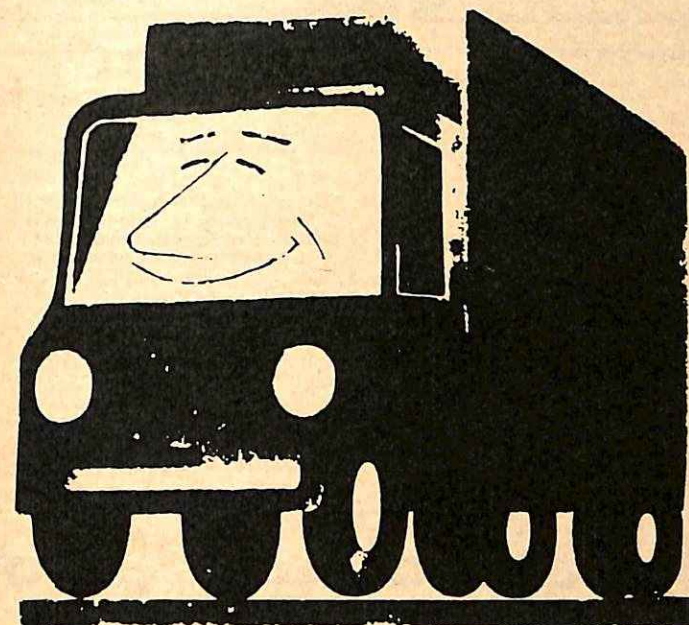
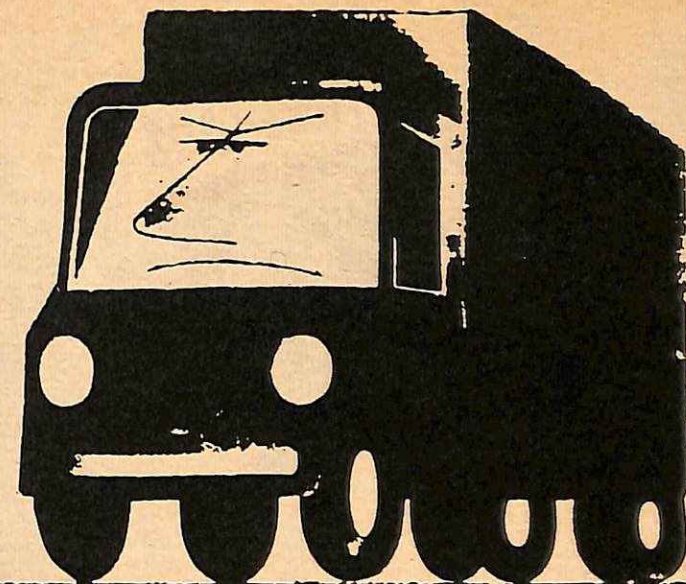
ΜΕ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

LAMBO-Lambolin

στόπ!

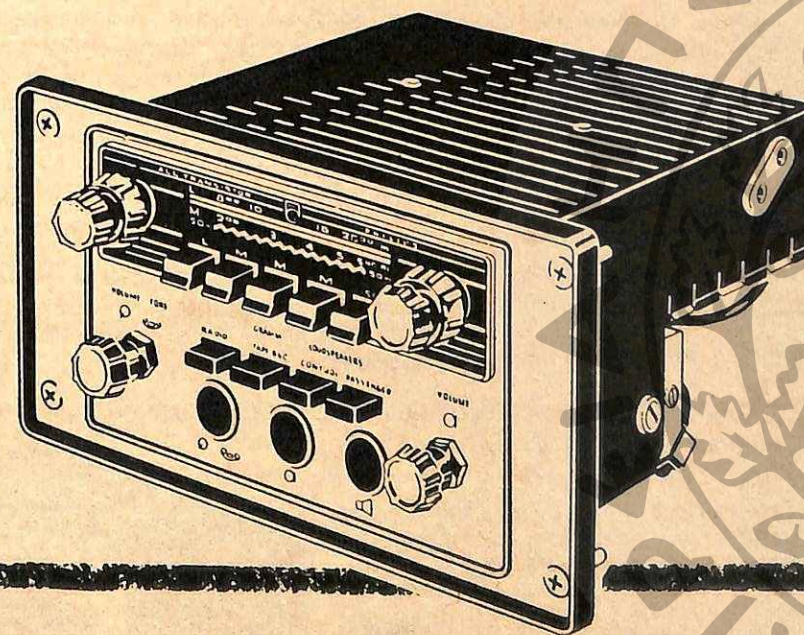
κακή διάθεσις...

έμπρός

Ξεκινήστε με κέφι,
 για ένα σίγουρο όδηγημα,
 με τη συντροφιά
 ενός **ΦΙΛΙΠΣ AUTORADIO**

Τα έργοστάσια της ΦΙΛΙΠΣ σας προσφέρουν από ένα ειδικό μοντέλο για κάθε τύπο αυτοκινήτου και κάθε μοντέλο σε διαφορετικά σχέδια και τιμές.

N7X14T
ΔΙΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΥΛΜΑΝ

- Δέκα τρανζίστορες και τρεις διόδους γερμανίου.
- Μακρών, μεσαίων και βραχέων κυμάτων.
- Πλήκτρα δια σταθερών συντονισμών πέντε σταδίων.
- Είδικαι θέσεις δια πικ-άπ, μαγνητόφωνων, μικρόφωνων και εξωτερικών συμπληρωματικών μεγάλων.
- Ενισχυτής 8,5 W και ειδικός προενισχυτής μικροφώνου.
- Λειτουργεί με συσσωρευτήν 12 ή 24 V.
- Έλαχιστη κατανάλωσις μπαταρίας.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

ΦΙΛΙΠΣ

ΜΕ ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡΣ

Τα επαναστατικότερα ραδιόφωνα αυτοκινήτου της εποχής μας!

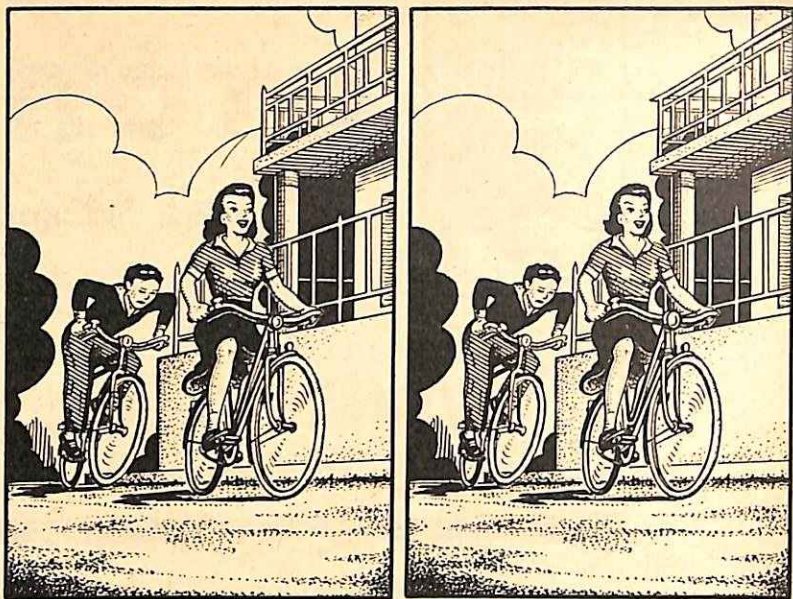
ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Κορσέδες

Επιστημονικά κατασκευασμένοι Σουηδικοί κορσέδες εξασφαλίζουν ιδεώδη σιλουέττα.

ΧΑΥΤΕΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ-ΠΑΤΗΣΙΩΝ
ΠΛ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 23
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 7 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Οι λύσεις στην σελ. 62

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΟΔΗΓΟΙ,

Όλοι σας γνωρίζετε τους κινδύνους που δημιουργούνται από την αντικανονική οδήγηση. Και η πιο άσημαντη παράβαση εκ μέρους σας μπορεί να αποβή μοιραία. Βοηθήστε λοιπόν και σεις στο σημείο αυτό.

— Τη νύκτα χρησιμοποιείτε τα κατάλληλα φώτα. Μικρά φώτα (ασφαλείας) σε καλά φωτισμένους δρόμους. Μεσαία φώτα, σε όχι καλά φωτισμένους δρόμους. Μεγάλα φώτα στους δρόμους που δεν φωτίζονται καθόλου, όταν όμως συναντάτε αντίθετος έρχόμενα οχήματα, ανάβετε τα μεσαία σας φώτα, χωρίς να τα αναβοσβήνετε ή να τα εναλλάσσετε με τα μεγάλα. Το αναβοσβήνισμα θαμπώνει και είναι επικίνδυνο.

Για κάθε γυναίκα... κάθε μήνα!

Velux

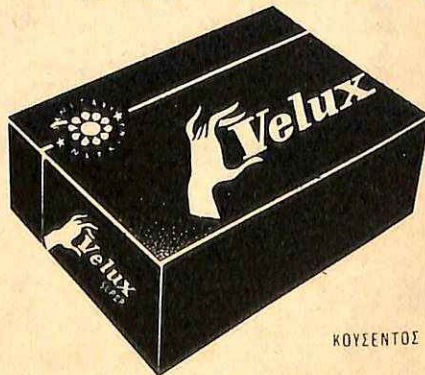
Κάνετε τις δύσκολες ημέρες το ίδιο άνετες, το ίδιο ευχάριστες, όπως όλες τις άλλες, με τις έντελως πρωτότυπες πετσέτες υγείας VELUX.

- ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ▶ Κατασκευάζονται με πρώτες ύλες μεγίστης απορροφητικότητας των παγκοσμίου φήμης έργοστασίων DYBWAD - OSLO.
- ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΕΣ ▶ Έμποτισμένες με την επαναστατική χημική σύνθεση **SANIL X 39** εξαφανίζουν κάθε κακοσμία.
- ΑΔΙΟΡΑΤΕΣ ▶ Χάρης στο ειδικό σχήμα τους, δεν διακρίνονται ούτε και με το λεπτότερο ντύσιμο.
- ΑΣΦΑΛΕΙΣ ▶ Το ειδικό αδιάβροχο επικάλυμμα τους αποκλείει κάθε δυσάρεστη έκπληξη.

Οι πετσέτες υγείας VELUX, απαλές, άνετες, ευχάριστες, είναι τελείως διαφορετικές από τις άλλες.

- * ΤΥΠΟΣ REGULAR ΔΡΧ. 12.50
(Κανονικής απορροφητικότητας)
- * ΤΥΠΟΣ SUPER ΔΡΧ. 15.00
(Ενισχυμένης απορροφητικότητας)

SLIPS PERIODIQUE Velux
Ειδικών νούλων ολίγη, απαραίτητο σε κάθε γυναίκα.
Α Σ Φ Α Λ Ε Σ 100%

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ : ΙΣΑΕΜ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 40 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 523.053

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. 'Αποτελεί εξαγοράν ενδεχομένων κινδύνων.
2. Διά τέτοια νοσήματα υπάρχουν ειδικοί λατροί — Μετά το «πρό» γίνεται παιχνίδι... τυχερό.
3. Σ' αυτόν δεν έχει μούρα... κατά την παροιμία — Ένα όνομα... 100% αρμενικό.
4. 'Ινδός... θαυματουργός — Το όνομα της κόρης του Βύρωνος, έναρθως.
5. Θαλασσινά, οστρακοφόρα (δημοτ.) — Άγγελος ύπουργός έγκτασήςσας νύκτωρ την κεδέρνησιν Σοφούλη.
6. Βγάζει μάτι... (παρ.) — Κατακάθισμα.
7. 'Από αυτά θγαίνουν τα περισσότερα είδη των δδελλών — Αναρίθμητα περνούν καθημερινώς από το κεντρικόν ταχυδρομείον — Άρθρον.
8. 'Υπανοούν τους φλούαρους, λήρους (αίτ.).
9. 'Ο αστερισμός των Πλειάδων, αντίστρόφως, όπως τον ονομάζει ο λαός (γεν.).
10. 'Αποποίηση έκφραζει — Συνήθως εις ύποσημειώσεις διδίων προστακτική — Άλκοολούχον ποτόν.
11. Πολιτεία των Η.Π.Α. επί του κόλπου του Μεξικού (γεν.).
12. 'Αντιμετώπισε τόν Αιγάλεω την παρελθούσαν Κυριακήν — Τόν λέει και Βογιάσας στην 'Ηπειρο.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Τέτοια ζώα είναι οι χοίροι (γεν.) — 'Επαισε να είναι μονάς... σ' εμάς.
2. Τα μεγάλα θαλασσινά είναι ενίοτε πολύ επικίνδυνα — Παραλλαγή... προποική.
3. Την προκαλούσαν τα θεάματα του κοταρηθέντος παρισινού γκράν γκινιόλ (αίτ.) — Στρατιωτική μονάς.
4. 'Ενοχλητικώτατα παράσιτα — Βουλεβάρτον του Παρισιού.
5. Βαθμίες κλίματος... ώδικής — 'Υπήρξεν ένας από τους διαλλακτικώτερους Γερμανούς πολιτικούς των τελευταίων ετών (1867 - 1922).
6. Ουδέτερον όριστον άντενυμίας (άντιστρ.) — Τού πεζικού ή μικρότερα μονάς, ενάρθως.
7. Συναίνει... Ιταλιστί — Αιτιατική άντενυμίας — Κολλημένο στα «ρούχα», προϋπαθέτει γδύσιμ.
8. Εις αυτό υπάγεται τó ταμείον άνεργίας (άρχηκά) — 'Εκλεκτόν έξαγει ή 'Αργεντινή (γεν.) — 'Αριθμός, όπως γράφεται.
9. Τής Ιππεύσεως αποτελείται από πολλά λουριά — Προσφιλές κέντρον παραθερισμού των Βελιτών. (γεν.).
10. 'Αρχαίον άκρωτήριο της 'Αργολίδος — Αυτός έμφανίζεται συχνά εις την άκολουσίαν του Διονύσου, ενάρθως.
11. Αυτός ό 'Ελληνισμός περιλαμβάνει πολλύς χιλιάδας άμογενών (γεν.) — Συμπλέκει τόν λόγον.
12. Αυτός δείχνει τας δυνάμεις του εις τó ρίγκ, ενάρθως.

ZIGK ZAGK

Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα και όμοδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχιστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από τó τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σδηστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορεται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Σ	Ο	Μ	Ο	Τ	Σ
Ν	Τ	Α	Ι	Η	Ο
Ε	Η	Ρ	Α	Π	Τ
Σ	Ρ	Η	Π	Ο	Ε
Σ	Μ	Σ	Τ	Κ	Σ
Α	Τ	Α	Ι	Σ	Ε

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπόρεσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΛΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Galerie

άδυνατιότε
μόνη σας μέσα σε λίγες
ημέρες χωρίς κόπο και
με λίγα έξοδα.

th
I.F.A. FRANCE

ΓΕΝ. ΑΝΤ.: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΥΜΠΗΣ, ΝΙΚΗΣ 11-ΤΗΛ. 234-976
ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΔΩΡΕΑΝ

Woolite
(ΓΟΥΛΑΙΤ)

ΠΛΕΝΕΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ!
Πλεκτά, Μαλλίνα, Κασιμέρια, Βαμβακερά, Όλα τα Συνθετικά, Μεταξωτά, Λινό, ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΕΙ - ΔΕΝ ΞΕΚΕΙΛΑΙΝΕΙ - ΞΕΠΛΑΝΕΙ ΤΟ ΧΡΩΜΑ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΠΙΤΕΙΝΟΣ - ΤΣΙΓΚΟΥΝΗΣ
ΕΡΜΟΥ 6 - ΤΗΛ. 226.500

Έκα
ΦΩΚΙΩΝΟΣ
& ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

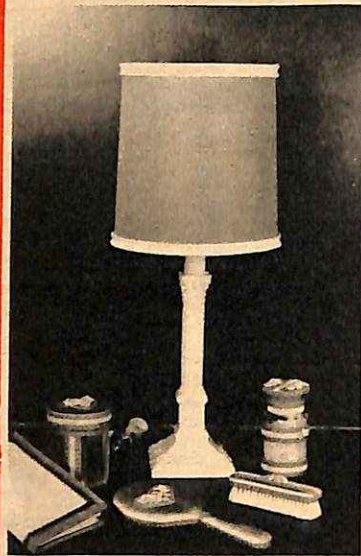
Τόν ώραιο αυτό συνδυασμό τού σουτινιού με την χαμηλή πλάτη και την τέλεια έσοδωγή που σας χαρίζει άνεση συγκρατώντας εύκολα το στήθος και τó άνω μέρος ούρα λαογύ έπισπόμενα από τά καυσούργια όλικά LYCRA και RANTEX που φοιάρει τέλεια τó σώμα περιφύροντας τó τοπικό πάχος των γοφών, βάρυν βρήτε στράείο κατάρτημα ΛΑΙΤ ΟΛΕΣ ΦΟΡΜΕΣ ΙΣΤΑΥΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΡΜΟΥ 50

Γάμος, θηλαίνα, ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ
και ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ θηλαίνα
ΕΖΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

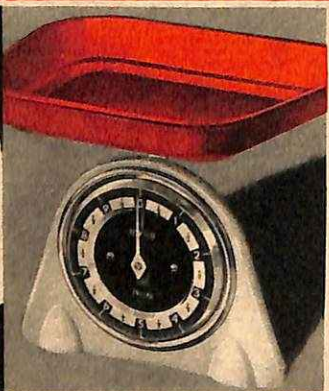
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 49
(ΣΤΩΔ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ)

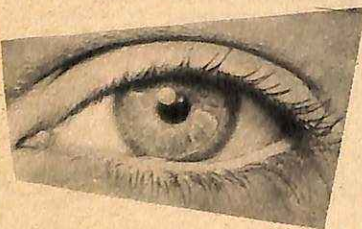
Shopping

Λαμπαντερί, όμορφες θήκες περιόδικών, ιδέες για τó γραφείο και τήν διακόσμηση τού σπιτιού θά βρήτε στην «CALÈCHE», Νεοφ. Βάμβα 5, τήν καινούργια μπουτικ έλδών διακοσμήσεως και τέχνης. Έντυπωσιακές σύγχρονες επιτεύξεις και πραγματικές αντίκες από κάθε γωνιά τής Γής, συνθέτουν μία μοναδική συλλογή φινέτσας, γούστου και πρωτοτυπίας. Δέν χάνετε τίποτε να κάνετε μία βόλτα μέχρι τήν καινούργια αυτή μπουτικ. Θά βρήτε από τήν πιο φθηνή μέχρι τήν πιο ακριβή ιδέα για τó σπίτι!

Οι φθηνότεροι ζυγοί οικιακής χρήσεως PRESTA, και λουτρού EFFEM, σε διάφορα σχέδια, πωλούνται στα ειδικά καταστήματα. Αποκλειστικοί εισαγωγείς: Φ. ΑΛΕΥΡΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ, Αισχύλου 31, τηλ. 235.964.

Απαλλαγείτε από τά γυαλιά με τó σύστημα κρυστάλλων έπαφής MICRO PUPIL, τού εργοστασίου SOHN-NCES, πού εφαρμόζει αποκλειστικά στην πατρίδα μας, ό κ. Δ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, στο γνωστό κατάστημα OPTICAL, τής όδου Έρμου 6, τηλ. 226.060

Από κοντά φαίνεται

καθόρα, άν τó δέρμα σας είναι λείο, δροσερό, υγιές - με άλλα λόγια, άν τó έχετε περιποιηθó με NIVEA.

Τó δέρμα είναι καθημερινά έκτεθειμένο στόν άέρα, τήν κακοκαιρία και τó μακιγιάζ. Γι' αυτό είναι άπαραίτητο να τó περιποιηθó. Έτσι μόνο θα σας «χαμογελά» γεμάτο υγεία,

σάν να λέη: θέλω κάθε μέρα NIVEA!

Γιατί ή NIVEA περιέχει ό,τι χρειάζεται τó δέρμα: ύγρα- δημιουργά και λιπαρά συστατικά και τήν συγγενή πρós τó δέρμα ούσια Εύσερίτ!

Η όμορφιά άρχίζει με τήν περιποίησι τού δέρματος. Η περιποίησι τού δέρματος άρχίζει με

NIVEA

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ. 2. ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ — ΠΟ (ΠΡΟ - ΠΟ). 3. ΗΛΙΟ — ΑΓΚΟΠ. 4. ΦΑΚΙΡΗΣ — Η «ΑΔΑ». 5. ΑΧΗΒΑΔΕΣ — ΝΗΛ (Μάκ...), 6. ΓΙΝΑΤΙ — ΙΖΗΜΑ. 7. ΩΑ — ΔΕΜΑΤΑ — ΟΙ. 8. ΚΕΝΟΛΟΓΟΥΣ. 9. ΠΟΥΛΙΑΣ. 10. ΟΧΙ — ΟΡΑ — ΡΑΚΗ. 11. ΛΟΥΙΖΙΑΝΑΣ. 12. ΑΡΗΣ — ΑΩΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΑΔΗΦΑΓΩΝ — ΟΚΑ. 2. ΣΕΛΑΧΙΑ — Ι.Χ. 3. ΦΡΙΚΗΝ — ΙΛΗ. 4. ΑΜΟΙΒΑΔΕΣ — ΟΣ. 5. ΛΑ — ΡΑΤΕΝΑΟΥ. 6. ΤΙ — Η «ΔΙΜΟΙΡΙΑ». 7. ΣΙ — ΣΕ — ΑΛΛΑΖΩ. 8. ΙΚΑ — ΣΙΤΟΥ — ΙΟ (ΙΟ). 9. ΣΑΓΗ — ΖΑΓΟΡΑΣ. 10. ΚΑΝΗ — Ο «ΠΑΝ». 11. ΑΠΟΔΗΜΟΥ — ΚΑΙ. 12. Ο «ΠΑΛΑΙΣΤΗΣ».

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε

με τόν συνδυασμόν τών λέξεων: ΕΝΤΟΣ — ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΟΣ — ΕΣΕ — ΑΠΤΑΙΣΤΑ, σύνολον 47 βαθμών. Καλυτέρους ίσως συνδυασμούς να έπιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σάν: ΑΣΤΙΚΟΣ — ΜΑΡΤΗΣ — ΚΟΠΤΗΡΑ — ΚΟΠΕΤΟΣ — ΑΣΜΑΤΟΣ — ΜΗΠΟΤΕ κλπ.

1. Τά μαλλιά τού κοριτσιού είναι κοντότερα. 2. Τó φανάρι τού γυναικείου ποδηλάτου είναι μεγαλύτερο. 3. Ο σκελετός τού αυτού ποδηλάτου κοντά στα πέντα είναι καμπυλωτός. 4. Τó κουδούνι τού ανδρικού ποδηλάτου είναι πιο δεξιά. 5. Τó μαύρο δέντρο διαφέρει στο κάτω μέρος. 6. Πάνω από τó δεξιό χέρι τού κοριτσιού τó κατάρκιο κάγκελο τής μάντρας έχει ψηλότερη μύτη. 7. Στην γωνιά τού κάγκελου, στο μπαλκόνι τού α' όρόφου, ή ένωσι τών σιδερέϊων διαφέρει.

ΕΠΟΚΑ ΑΜΟΡΟΖΑ...

♦ Καθόμουν ανάμεσα στα άλλοδαπά μοσχτριαντάφυλλα και στις ήμεδαπές θαλασσοχελώνες τής Κολυμβήθρας και συλλογιζόμουν — τά γνωστά:

♦ «Πυρρί μόν τόν άετόν έν τοίς ούρανοίς, φλέγει δέ και έν τοίς βά-θεσι τών άδύσσων τά ώκεάνια κήτη».

♦ 'Ο "Ερως!

♦ Γιατί να μην πυρρί; Σε ποιόν έχει να δώση λογαριασμό; Ποίός τόν έλέγχει;

♦ Ξαμολύθηκε πάλι, άσúδοτος, άλήτης, στην λαμπρόχρωμη κεφαλαγία τών έαρινών μεσημεριών, και —ώ, τής συμφοράς μας! — ή προσάλληλος κλίσις τών δύο φύλων πήρε τήν όψη καθαλκάντ. Τά ρεμβάδη όψάρια τού κολωνάκιου «γκόλφ - στρήμ» άνέρχονται, λυσσαλέα, πρós τίσ πηγές τών προσκαίρων ταν άγαπήσεων...

♦ "Όπου και νάναι, θα έχουμε τήν πρώτη άπόπειρα αυτοκτονίας — και οι καλλωπισματοποιοί τής όδου Πλουτάρχου θα σιδεράνουν, με τίσ ώρες, παριές άνεσκαμμένες από χειμάρρους δακρύων.

♦ Τó θήλυ έξαπελύθη για ν' αúτεκαταστραφή.

♦ Τó θήλυ είναι και πάλι έν έξέγερσει, και κανένας άρσενικός δέν τó ύποπτεύεται πώς, όπου και νάναι, αúτòς θα τó λουστή. (Μή και οι Κινέζοι δέν άγνοούν πώς ή χώρα των λέγεται Κίνα;).

♦ Τά ματοτσίνουρα έκπέμπουν, τά κλειδοκόκκαλα κραυγάζουν, οι έ-πιδερμίδες σαλπίζουν, ή άτμόσφαιρα ταρασσεται από τήν άνθοσμία τών παθών!

♦ 'Ο "Ερως!

♦ «Τούς κακούς τιθασεύει, τούς άγροίκους κομψεύει, τούς πτωχούς έμπλουτίζει, τούς ώρίμους άφυπνίζει...».

♦ Τούς σοφούς γελοιοποιεί...

♦ "Αλλωστε, τί έστιν ό άνθρωπος ή κόπρος και πηλός — και εύρύ πεδίο διατροφής και ψυχαγωγίας τών μικροβίων;

♦ "Αν δέν τού δίνουμε και καμιά δικαιολογία, για να κάνη, πότε - πότε, τίσ κουταμάρες του και να τίσ άποδίδη ύστερα στην καλή μητέρα φύση, ή άνθρωπότης θα είχε γεμίσει από τάγματα όλόκληρα καφε-νοβίων θεατών, πού θα παρακολουθούσαν τίσ αναπαραγωγικές ένασχολήσεις τών υπολοίπων θηλαστικών, με τó ίδιο ένδιαφέρον πού παρακα-λουθούν σήμερα έναν άγώνα ποδοσφαίρου.

♦ 'Ο άνθρωπος, όν λογικόν, δέν μπορεί να άπέχη από τó πανυψηλόν παιχνίδι τής άνοησίας πού λέγεται Ε Α Ρ...

♦ "Εαρ, έρωτος άκμή!

♦ Να μπούμε στα οικογενειακά του;

♦ Είναι υπεύθυνος, λένε, για τήν ένωσι τού 'Ερέβους και τής Νύχτας, πού γέννησε, λένε, τόν Αίθέρα και τήν 'Ημέρα.

♦ Κι αυτόν ποιός τόν γέννησε;

♦ Γενικώς, ως μητέρα του θεωρείται ή 'Αφροδίτη, και πατέρας του —χμ! — είτε ό Ουρανός, είτε —χμ! — ό "Αρης, είτε —χμ! — ό ίδιος ό Δίας.

♦ Μπασταρδάκι — με βούλλα!!!

♦ Και καλούμεθα νύν να ύπαγούμε, χειροπόδαρα, στην ήγεμονία τού μικρού αυτού ένδόξου νόθου τών αίωνων, και να προχωρήσουμε και πάλι ακάθεκτοι στόν σχηματισμό τών έφετεινών μας συνδεσμικών ταυτο-ποριών.

♦ 'Αλλού τó λένε βέβαια άλλως: «'Ανθλίών άπαρίθμησης» ή και «άγάπης κνίσματα», χυδαίσι φλέρτ.

♦ 'Αλλού, άλλώς λατρεύεται: Οι Θεσπιείς έτιμούσαν τόν "Ερωτα με μίαν χονδροειδή πέτραν, οι Σπαρτιάτες έκαναν σ' αυτόν θυσιές πριν από τήν μάχη, οι Μυκόνιοι τόν ύποδέχονται με στρακαστρούκες και βαρελότα, και οι έν Θεσσαλονίκη θύουν, σ' αυτόν, όλοκαυτώματα... κανάστας και κούμ - κάν...

♦ Κι άλλού, άλλώς έπενεργεί: Στην 'Αθηνούλα μας άποτελεί άπλώς μίαν άλλη μορφή χασοκαιρίας, πού είναι, ως γνωστόν, τó μοναδικό προσφιλές μας άθλημα. Τά τρία τέταρτα κάθε συνδεσμικής ταυτοπορίας ξεδύνονται σε μύϊμπιες και παρλαπίτες, χαζοτσακώματα και κουτοπερπατήματα, σαχλοκερτομίες και βλακισμομυρίες — λόγια, λόγια, λόγια...

♦ 'Ενώ ό καμμένος ό μικρός δι' ένα και μόνον ένδιαφέρεται: Τί φταίει αυτός άν αί «έν 'Αθήναις» μας τó κατήντησαν κι αυτό τόσο άγοραίο, τόσο σύνηθες, τόσο ταυτόσημο, τόσο όμοιόδες, τόσο κακέκτυπο, τόσο άνούσιο, τόσο άγευστο, τόσο άνάλατο και —ώς έφα και 'Αριστέϊδης— τόσο, με τόσο —ώ μήμη τής Κύπριδος! —, τόσο, με τόσο άνιαρό!

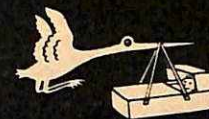
Index

Από τήν γέννησι τού βρέφους μέχρι τήν προσχολική ηλικία

• ΕΙΔΗ ΠΟΥ ΔΙΝΟΥΝ ΕΞΥΠΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΗΠΙΟΥ.

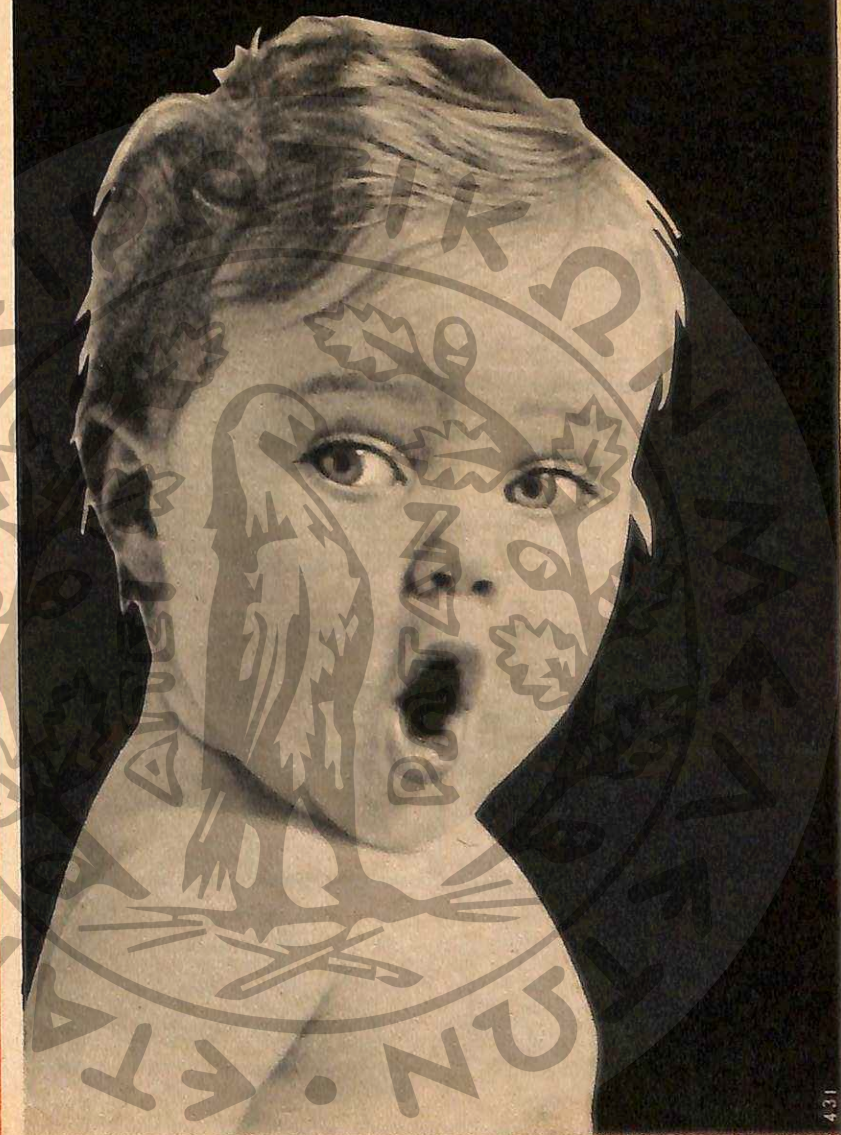
• Είδη διατροφής, Είδικά "Επιπλα, Είδη τουαλέτας, Είδη περιπάτου, Είδη ψυχαγωγίας, Είδη υγιεινής, Πάνες, Έσώρουχα, Πυζαμούλες, Πλεκτά.

• Αποκλειστικότης: JANKIRY Γαλλίας BEBÉ SANTÉ »

ΣΤΟ ΝΕΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

Baby-Service

Η Άνοιξη

στη χώρα των θαυμάτων

Πού σκέπτεσθε να πάτε το Πάσχα; Δεν βρίσκει κιάλα κανείς ξενοδοχείο στις γνωστές εκδρομικές περιοχές! Και, εδώ που τα λέμε, όταν δεν πάει κανείς σε φιλικό ή συγγενικό σπίτι...

μεγάλη ημέρα της χριστιανοσύνης. Τριάντα ολόκληρες ημέρες, που άρκοι για να αποκτήσετε το δικό σας σπίτι. Δεν σας πειράζει. Αν έχετε ένα οικόπεδο, δεν μένει παρά να πάτε να δείτε, τα ελληνικά προκατασκευασμένα σπίτια από μπετόν άρμε «Προ - κάτ», που έ-

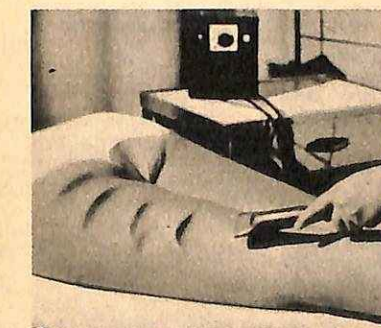
λετε τα σπίτια «Προ - κάτ», θα σας παραδοθεί το κλειδί στο χέρι! Μη με πείτε λοιπόν πως δεν είναι μια καταπληκτική εξέλιξη της εποχής μας. Και πού να σας πω την συνέχεια... Τα προκατασκευασμένα σπίτια από μπετόν άρμε «Προ - κάτ» δεν έχουν μόνο το πλεονέκτημα της γρήγορης παραδόσεως. Οι αιτίες που πρέπει να τα προτιμήσετε είναι πολλές. Η προκατασκευή τους μειώνει αφάνταστα τα έργατικά, με αποτέλεσμα το σπίτι να είναι κατά τριάντα μέχρι πενήντα τοις εκατό φθηνότερα από όποιονδήποτε κατασκευαστή του ιδίου τύπου, και σας προσφέρει μια καταπληκτική μόνωση και στερεότητα. Προκατασκευασμένα από «Προ - κάτ» από μπετόν άρμε. Με όλα δωμάτια θελήσετε, με σαλόνια, κρεβατκάμαρες, μπάνιο, δωμάτιο υπηρεσίας, κουζίνα μεγάλη, λουτρό υπηρεσίας, θερμαντές και θυμιάσια αρχιτεκτονική, προσφέρουν μια ιδεώδη λύση στο στεγαστικό πρόβλημα κάθε οικογένειας. Και, το κυριότερο, σας γλυτώνουν από ένα μεγάλο κονδύλι εξόδων και από την απεριόριστη ταλαιπωρία της παρακολούθησής των εργατών, που... από παράδοση δεν είναι συνεπείς. Προκατασκευασμένα από «Προ - κάτ»! Ένας στέρεος και γρήγορος τρόπος να αποκτήσετε σε τριάντα μόνο ημέρες το έτοιμο σας σπίτι. Ένα συγχρονισμένο οικοδόμημα, για να περνάτε ήσυχα και άνετα τις διακοπές σας χειμώνα και καλοκαιρι. Προκατασκευασμένα από «Προ - κάτ» από μπετόν άρμε. Έχουν στοίχισι κιάλας την λεωφόρο του Σουλίου με όμορφες διλλίτες. Δεν χάνετε τίποτα να πάτε να τα δείτε. Σας διαβεβαιώ πως δεν διαφέρουν καθόλου από τα συνηθισμένα σπίτια. Δεν θα πιστεύετε πως μπορεί να ολοκληρωθεί αυτή η οικοδομή μέσα σε τριάντα μόνο ημέρες. Και είναι αναγνωρισμένη από τους πιο γνωστούς αρχιτέκτονες της πατρίδας μας!

βρήτε στα περίπτερα και στα ζαχαροπλαστεία, σε γεύση πορτοκαλιού, λεμονιού, κερασιού, μέντας και φανταζι. «Τζού» Παυλίδου! Κάτι που θα σας κατακτήσει από την πρώτη στιγμή. «Τζού» Παυλίδου! Μια ανοιξιάτικη προσφορά που θα χορήσει την αλλαγή στην

είναι υπεύθυνα, πραγματικά παριζιάνικα, σε μια τιμή προσιτή σε κάθε γυναίκα. Ανταλλακτικά κραγιόνια «Λανκώμ». Στους ωραιότερους έφεινους παριζιάνικους χρωματισμούς της ανοίξεως. Δεν αξίζει τον κόπο να κάνετε μια δοκιμή; Τριανταπέντε δραχμές, και το παριζιάνικο κραγιόνι του 63 9α γίνη και δικό σας απόκτημα. Φθινό, απάλο, στρώνει υπέροχα στα χείλη και τα προφυλάσσει από τις καιρικές αλλαγές και το σκάσιμο. Θα με θυμηθείτε, όταν το δοκιμάσετε!...

Γιατί δεν κουβεντάζετε μαζί του; Ο διάλεκτος Αθηναίος κομωτής κ. Έμιλ, που η εργασία του δραβούθηκε και στον διαγωνισμό των καλύτερων μεταφρασμένων κεφαλίων του Έθνικου Συμβουλίου των Ελλήνων και έχει το κομωτήριο του στην οδό Ακαδημίας 17, μπορεί να δώσει μια διαφορετική παριζιάνικη πνοή στον τύπο σας. Μια καινούργια κόψη, ένα κτένισμα, μια εμπνευσμένη αλλαγή, μπορεί να φέρη την ανοιξιάτικη νότα του 63 στο κτένισμά σας. Θα δώτε πόσο θα μείνετε ευχαριστημένη από την εργασία και το ένδιό τους.

Το Παρίσι έδωσε την προσταγή του για την άνοιξη του 63... Γυναίκες λεπτές, φίνες, που η σιλουέττα τους έχει μια παιδικότητα. Για ρίξετε, αλήθεια, μια ματιά στον καθρέφτη σας. Ο χειμώνας δεν πέρασε απάτηρτος. Το περιτό πάχος, η κυτταρίτιδα, η χαλάρωση, έχουν αφήσει την αντιαισθητική σφραγίδα τους στην σιλουέττα σας. Καιρός λοιπόν να κάνετε μια σειρά από τα περιφήμα αερομασάζ Αεροδιν, που συνδυάζει τόσο αποτελεσματικά με διάφορες άλλες μεθόδους η αισθητικός κ. Όλγα Ασημακοπούλου - Δημότακη, στο ινστιτούτο της

«Votre Beante», στον έκτο όροφο της οδού Έρμου 6, τηλ. 235.992. Πριν φθάσουν οι πρώτες καλοκαιρινές ημέρες, το σώμα σας θα έχει ξαναβρεί την χαμένη του λυγρότητα.

Μα δεν μπορείτε να φαντασθήτε τί γίνεται. Ανάσπαστες κυριολεκτικά. Δεν ξέρετε για ποιο πράγμα μιλάω. Για σκεφθείτε λίγο. Ποιά μπορεί να είναι η αιτία των άτελειών τηλεφωνημάτων, των έπιστολών, των φιλικών επισκέψεων

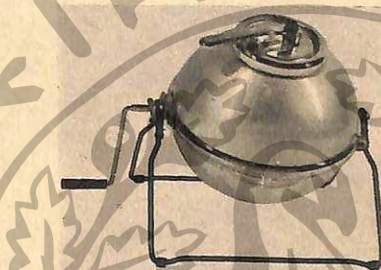

Ηλεκτρικές σκούπες «Μουλινέ». Μια έγγυημένη καινοτομία της περιφέρειας αυτής γαλλικής φέρμας, που θα σας απασχολήσει από το ενοχλητικό κζάρωμα του επιτιού, με πεντακάσιες πενήντα, με έπτακάσιες πενήντα, ή με χίλιες τριακάσιες πενήντα δραχμές!...

που είχα αυτές τις ημέρες; Για κάνετε ακόμη μια προσπάθεια. Μά βέβαια είναι οι ηλεκτρικές σκούπες «Μουλινέ»! Ήταν τόσο ένδοξοι της ή υποδοχή που τους έγινε, ώστε ποίη προλάβουν σχεδόν να φθάσουν στα μαγαζιά να έχουν πουληθεί. Αποτέλεσμα, να μην προφθάνω να απαντώ στις ερωτήσεις πολλών γυναικών, που δεν μπόρεσαν να βρουν τις πάμφθινες αυτές ηλεκτρικές σκούπες. Γι' αυτό τον λόγο σκεφθήκα να πω σήμερα και την διεύθυνση του αντιπροσώπου, που είναι στην οδό Έρμου 74, τηλ. 225.116, ώστε, σε περίπτωση που θα παρουσιασθή πάλι μια μικρή έλλειψη, να μπορέτε να πάρετε από εκεί θετικές πληροφορίες. Θα μου πείτε, βέβαια, πως ήταν έπόμενο να δημιουργηθεί τόσο ζήτημα. Όταν μπορεί κανείς με πεντακάσιες πενήντα, με έπτακάσιες πενήντα ή με χίλιες τριακάσιες πενήντα δραχμές να αποκτήσει μια θαυμάσια, έγγυημένη ηλεκτρική σκούπα, θα ποεί να είναι πρελός για να μην την πάρη. Γιατί να ταλαιπωρηθεί η νοικοκυρά με το καθημερινό σκούπισμα, το ξεσκόνισμα των έπιπλων, το τίνγαμα των χαλιών, όταν με πεντακάσιες πενήντα δραχμές μπορεί να απαλλαγεί από την σκόνη και την φασαρία τους; Δεν έχετε παρά να βάλετε στην μπρίζα την ηλεκτρική σας σκούπα «Μουλινέ», για να έ-

χετε το σπίτι σας έτοιμο μέσα σε λίγα λεπτά. Ηλεκτρικές σκούπες «Μουλινέ». Μια ακόμη δημιουργία της περιφέρειας αυτής γαλλικής φέρμας, που έχει τόσο έξυπνη τις νοικοκυρές σε κάθε γωνιά της Γης. Φθινές, έγγυημένες για χρόνια, με τα απαραίτητα εξαρτήματα, θα εξηλεκτρίσουν το σπίτι σας, χωρίς να σας υποβάλουν σε χρηματικές θυσίες. Ηλεκτρικές σκούπες «Μουλινέ». Κάτι που έ, πρέπει να λείψη από κανένα νοικοκυρά. Γιατί κάθε γυναίκα μπορεί να εξοικονομήσει πεντακάσιες πενήντα, έπτακάσιες πενήντα ή χίλιες τριακάσιες πενήντα δραχμές, για να διαλέξη ανάμεσα στους τρεις τύπους ηλεκτρικής σκούπας «Μουλινέ» εκείνη που θα την απασχολήσει από τον μελέτα του καθημερινού συγυρίσματος!

Καμιά στιγμή θα διερωτάσθε αν τα παραλέω. Δεν έχετε λοιπόν παρά να πεισθείτε με τα ίδια σας τα μάτια. Με ποίο τρόπο; Πηγαίνοντας στο κατάστημα «Καμόμ», της οδού Βερανζέρου 13 (Πλ. Κανίγγος), με δυο λεωμένα δικά σας ρούχα. Έμπρός στα μάτια σας, μέσα σε λίγα λεπτά, το περίφημο χειροκίνητο γιαπωνέζικο πλυντήριο «Καμόμ» θα σας τα παραδώσει ολόκαθαρα, χωρίς φθορά και σπατάλη σαπουνιού. Δεν χάνετε τίποτα να το δοκιμάσετε. Δεν θα σας στοιχίσει τίποτα. Μόνο τότε όμως θα δη-

«Καμόμ». Με χίλιες διακάσιες δραχμές μπορείτε να γλυτώσετε από τον εφιάλτη της μουγάδας!...

τε γιατί με τις χίλιες διακάσιες δραχμές της αξίας του «Καμόμ» μπορείτε να γλυτώσετε από τις ταλαιπωρίες της μουγάδας και του σαπουνιού.

Τι περιμένετε; Όσο κι αν είναι άσπαστος ο καιρός, σε λίγο ο ανοιξιάτικος καιρός ήλιος θα δώση στην έσοχη την λουλουδιασμένη όμορφοιά του. Άπριλη. Το σκεφθήκατε, αλήθεια, πως σε λίγες έβδομάδες έχουμε Πάσχα; Σχέδια για έκοδρες, προετοιμασίες για το ανοιξιάτικο ντύσιμο και χίλιες δυο σκέψεις για την σωστή έκλογή του. Γιατί όμως να χάνετε τον καιρό σας σε έγνοιες και να μην κάνετε μια βόλτα μέχρι το «Παπαγιάννη»; Σας έχει έτοιμάσει χα-

ρούμενες ανοιξιάτικες έκπληξεις. Θέλετε Pret a porter; Θα δώτε πραγματοποιημένες μπροστά σας τις ωραιότερες Ιταλικές και γαλλικές προσαγές! Ταγιέρ με κοντές ζακέτες και πρόσχαρες μπλούζες, νούστιμα ντε πιές, φορέματα για κάθε γούστο. Πλεκτά σε καινούργιες φόρμες, τσάντες, καπέλλα, γάντια και κάλτσες. Χρειάζεσθε κάποιο ύφασμα; Ένα απαλόχρωμο αϊθέριο κύμα από μπλέ, κίτρινα, ζαχαρά, πράσινα, λαχανί ή τυρκουάζ, ραφ που θδάνουν καμιά φορά στο ροδί, έμπριμέ, πουαντιγιέ ή ριγιέ, έρχονται να συμπληρώσουν την πολυχρύμη ανοιξιάτικη παρίσιν παλέτα για το γυναικείο ντύσιμο του 63. Αλλά οι έκπληξεις δεν σταματούν εδώ. Πλεκτά όμορφα σε χαριτωμένα απλά σχέδια, σε πρωτότυπους συνδυασμούς χρωμάτων, προσφέρουν το μάλλινο και το Όρλόν σε νέες έπιτυχημένες έπιτεύξεις. Και η παρέλαση της ανοιξιάτικης γυναικείας γκαρνταρόμπας συνεχίζεται με καινούργιες ιδέες σε έσώρρυχα, μαντήλια και άπειρα μικρά άξεσουάρ, που είναι τόσο σημαντικά για το ντύσιμο του 63. Παπαγιάννη. Για να αποφύγετε τον συνωστισμό των παρμούν του Πάσχα, μπορείτε από τώρα με την ήσυχία σας να διαλέξετε τις έπιτεύξεις που θα συμπληρώσουν την ανοιξιάτικη γκαρνταρόμπα σας. Άλλωστε, μην ξεχνάτε πως του Εύαγγελισμού είναι πάντα η έποχη που πρωτομπαίνει το ανοιξιάτικο ταγιεράκι. Μη χάνετε λοιπόν καιρό. Το Pret a porter του Παπαγιάννη σας περιμένει!...

Τι ενδιαφέρει, αλήθεια, περισσότερο μια γυναίκα; Μά τι άλλο! Η όμορφοί της, μου έλεγε, στην τακτική κουβεντούλα μας, η έλκτική αίσθητικος και καλή μας φίλη κ.

Λίλυ, που έχει το ινστιτούτο της στην οδό Αμερικής 15. Γι' αυτό οι έιδικοι έπιστήμονες δεν έπαυναν ποτέ να ασχολούνται με την έξυπνη νέων τρόπων και μεθόδων για την διατήρηση της όμορφιάς. Μια από τις κατακτήσεις της σύγχρονης έπιστήμης είναι η ανακάλυψη μιας μεθόδου για την καταπολέμη-

Στο Παρίσι, η κ. Λίλυ συνάντησε προσωπικότητες του αισθητικού κόσμου!...

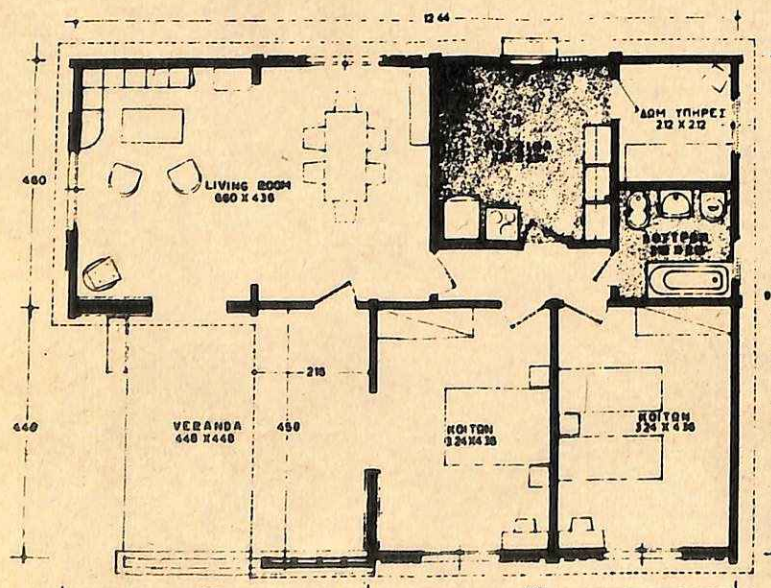
ση οιασδήποτε δυσμορφίας του προσώπου και του σώματος, που κάνει αυτή την στιγμή κρότο στο Παρίσι!...

Όμορφο έτοιμο σπίτι «Προ - κάτ», από μπετόν άρμε του κ. Ν. Α., στην λεωφόρο Βουλιαγμένης (Ανω Βούλα). Είναι ο τύπος: 312 «Προ - κάτ»...

τι, οι ταλαιπωρίες δεν θα λείψουν. Κόσμος, φασαρία, κακό. Το έθιμο όμως θέλει το Πάσχα να το περά-

χου, το εργοστάσιό τους στο Μοσχάτο, τηλ. 485.485 και 485.486, και να διαλέξετε ανάμεσα σε εί-

Μια κάτοψη του όμορφου αυτού σπιτιού, που έχει λίθινη ροφή, δυο υπνοδωμάτια, λουτρό, κουζίνα, δωμάτιο υπηρεσίας, μεγάλη θερμάνση και αποθήκη στη ταράτσα. Η έπιφάνειά του είναι 87,50 τετραγωνικά μέτρα!...

σουμε στην έσοχη. Και οι σκέψεις συνεχίζονται με τον ίδιο ρυθμό. Ένας μήνας μάς χωρίζει από την

κσι τύπους έτοιμων έπαύλων την δική σας κατοικία. Τριάντα ημέρες από την στιγμή που θα παραγγεί-

καθημερινή σας ρουτίνα! Με τρεις μόνο δραχμές θα γνωρίσετε έναν καινούργιο, γευστικό ανοιξιάτικο σύντροφό. Σας διαβεβαιώ πως δεν θα σας λείψη πια ποτέ!...

Και πού να σας τα λέω! Νέα ευχάρισια, που δεν τα περιμένατε. Νοσταλγήσατε βέβαια τα περίφημα ανταλλακτικά κραγιόνια του μεγάλου παριζιάνικου οίκου καλλυντικών «Λανκώμ». Μεοικες ανακινίσεις στο φημισμένο γαλλικό εργοστάσιο έφεραν μια μικρή διακοπή στην τροφοδότηση του δωμάτιου καταστήματος της οδού Βουλής 21 και του έιδικού τμήματος του φαρμακείου «Μαρινέπουλου» (Πλ. Ομονοίας). Αλλά το κακό δεν ούρε πέρασε. Τα ανταλλακτικά κραγιόνια «Λανκώμ» μάς ξαναήλθαν από το Παρίσι. Και έχετε πόσο στοιχίζουν; Για βάλετε με τον νου σας. Μόνο τριανταπέντε δραχμές! Δεν είναι καταπληκτικό; Φθινότερα από τις έχωριες παραγωγές. Και

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΩΝ Α.Α.Μ.Μ.
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΟΥΖΟ ΜΕΤΑΞΑ

Από τὸ 1888

...τὴν ἀνοίξει

ὅπου κι' ἂν εἴσθε
εἶναι ἀπόλαυσις!

